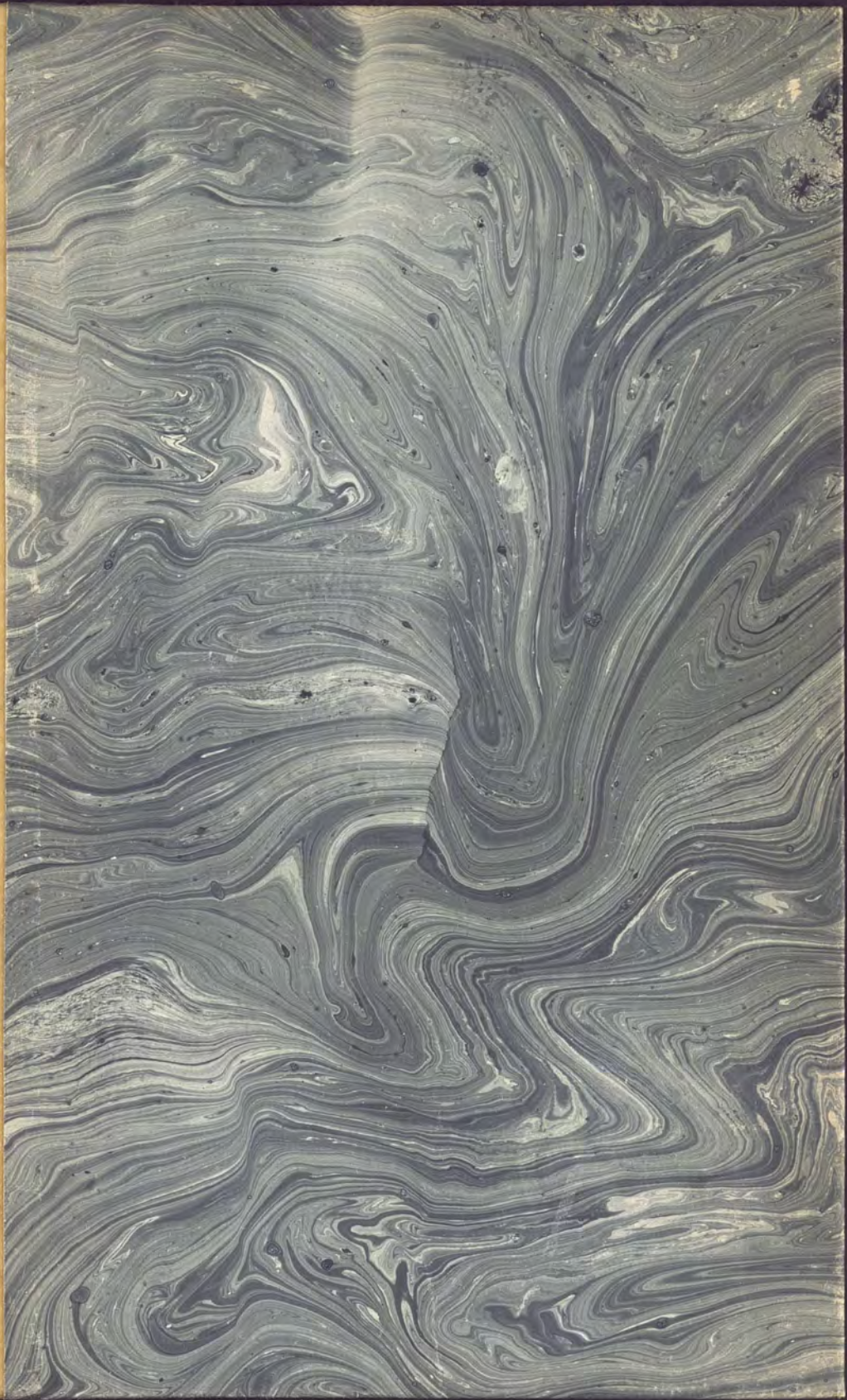
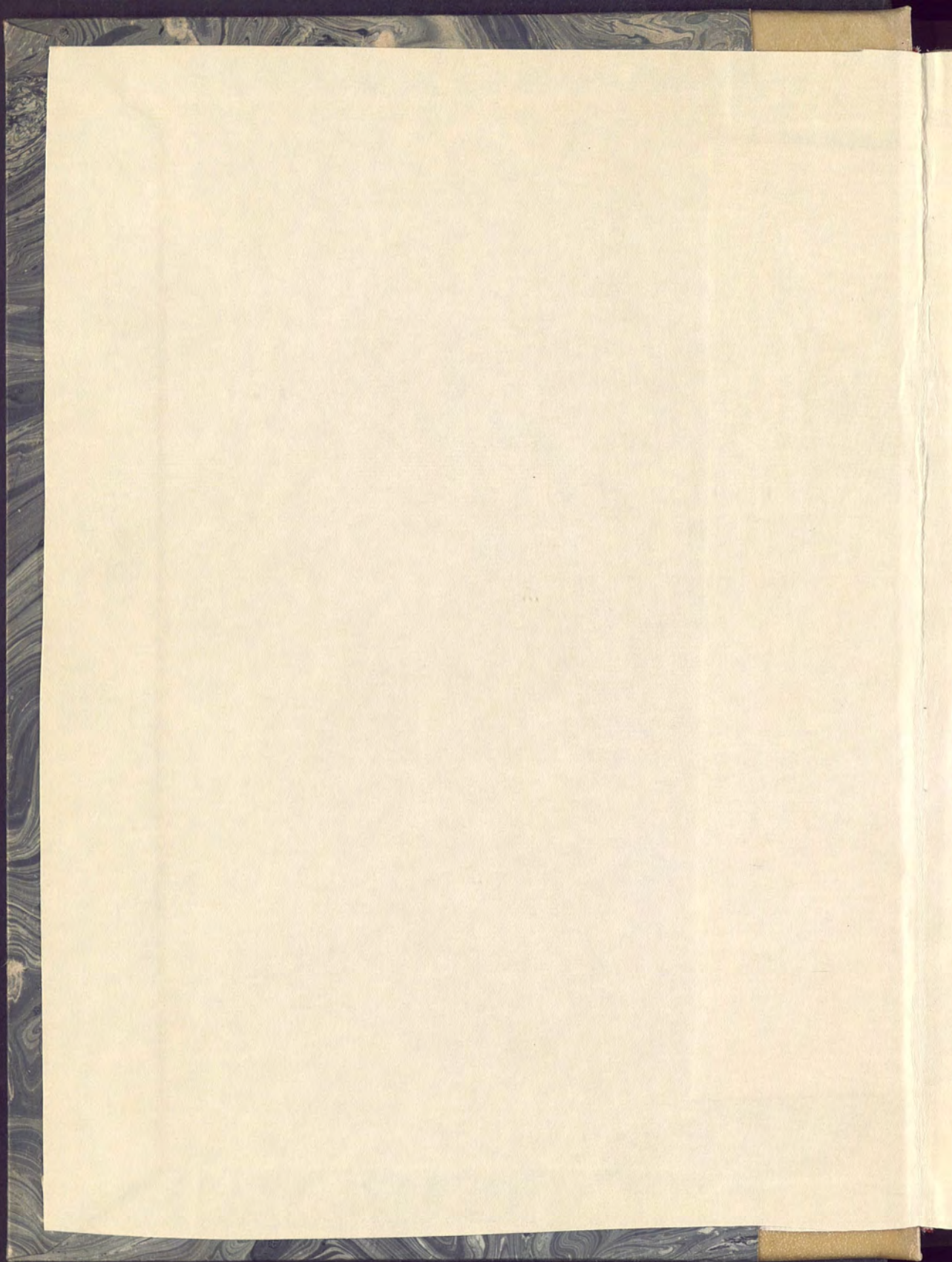
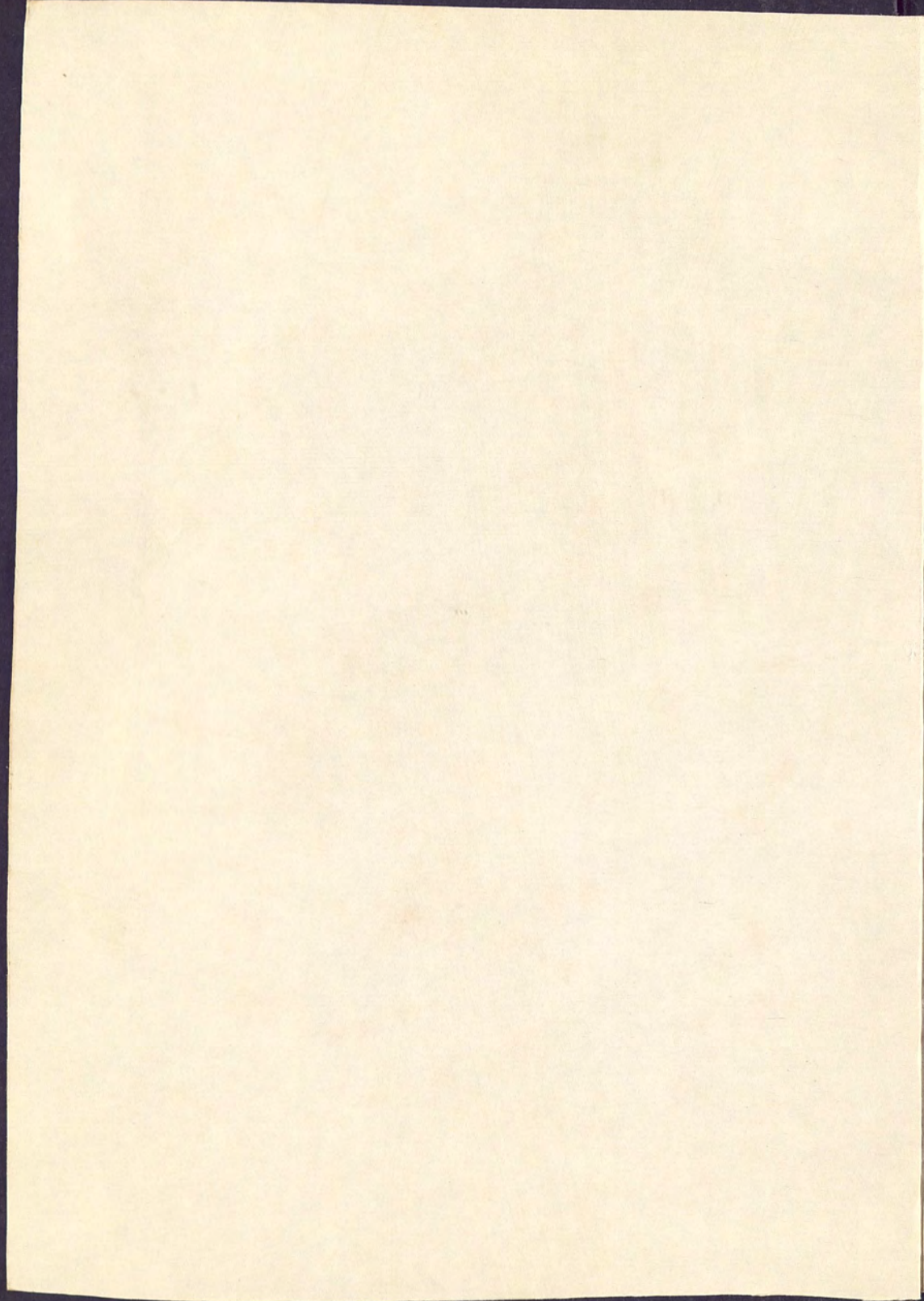

COMPOSTELLANA

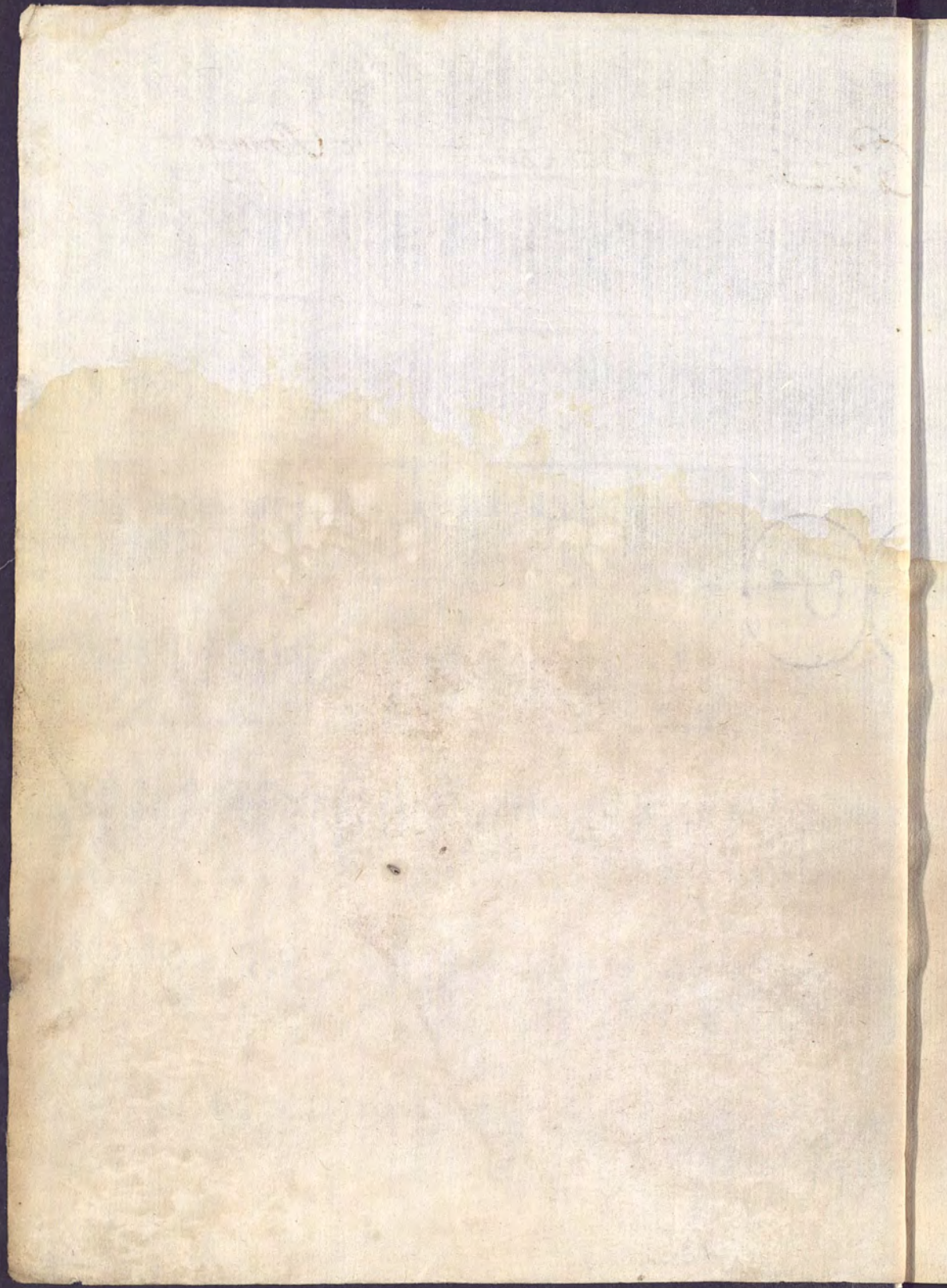
M-537

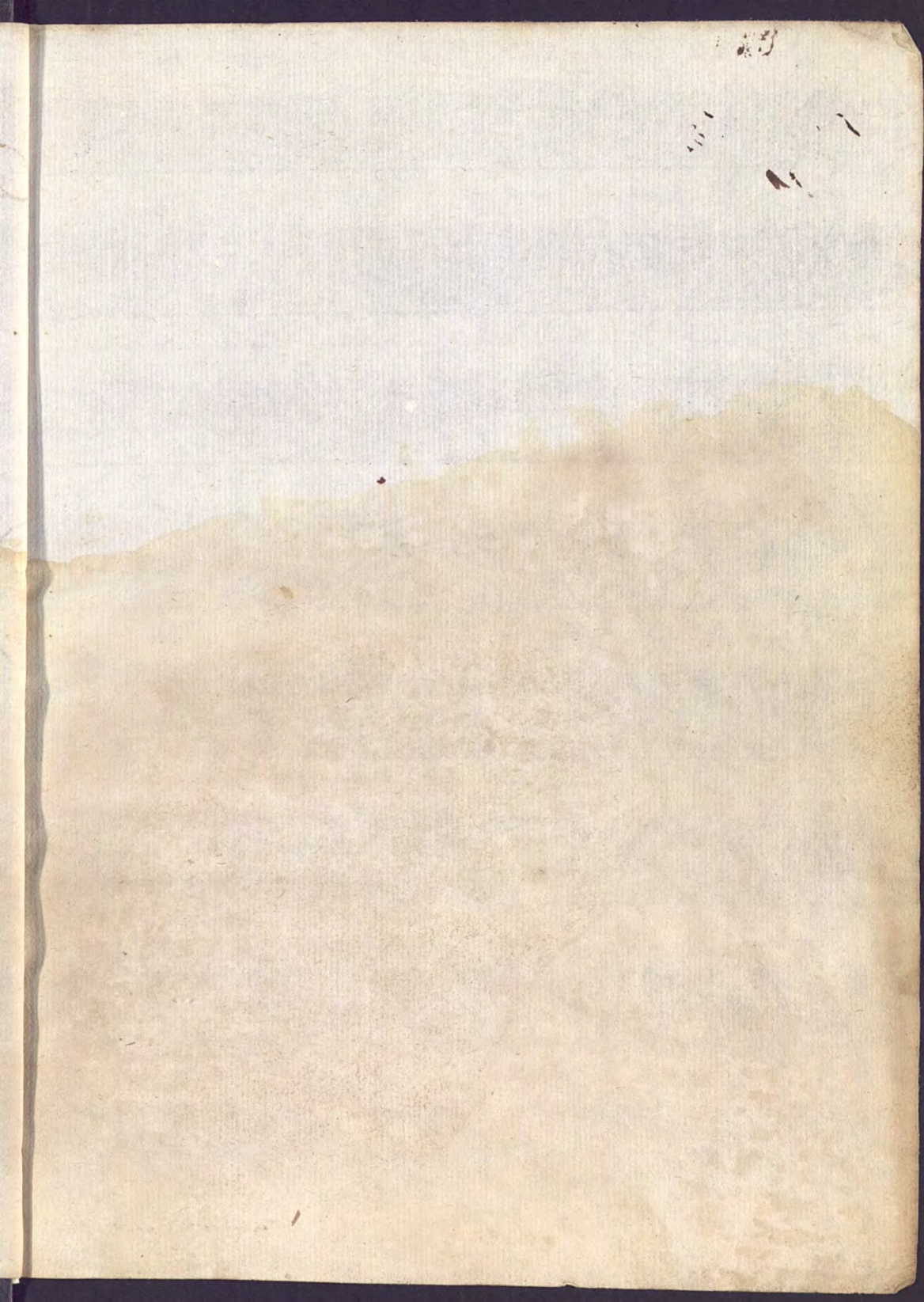

~~72~~ 4

C^o de la Lib^{ra} del Coll^o de la Comp^a de S^{an}tiago

M-537

Tractatus Theologicus.

De Sacro Sancto Trinitatis Mys- terio.

Prognition.

Sublime, inquam, profundumque dogma fidei
Sacramentum summe exponendi, Trinitatis Sac-
co, Divinarum Personarum et unitate perfectissi-
ma nos. N. de existentia Dei, de unitate,
de scilicet unitate Personarum, atque ve-
rumque personarum distinctio-
num perfectionibus discutendum instituas fac-
te, et frequenter demonstrare ministrabit tibi
Veritas, quod ubi ad Trinitatis
Mysterium ventus fuerit, hoc abmiserit, tanquam
maiestatem inde oppressa prope succumbit.
Philosophum, et Mysticum aliud vix alio ve-
terum firmiter fidei. Credens sit propter
magis propriam habeatque novi Testamenti
Sacramentum, in quo tantum fidei appellatione
revelatur, et non nisi sub eodem Sacratissimo
nomine, atque exquisitissima Personarum et profes-
sione Reprecationis gratia Personarum, unitatis
et Theologo Dogmatis, ipsi, quibus possit veritas
Illustrare.

Id, cum sacramentum capere humanum
quoniam et Angelum excedat, et fore quod in
gra Divina in numerum elevatur lucens in
habitu inaccessibili, necesse est, si nisi sacra
lucens, qui in caliginoso loco luce ad illud
inordinatam accedere. Accipitur Divina fidei
opere facit de tanto mysterio deservit pro-

post C. & P. quorum syllabus videtur de
est ex libris, sed caudata charta ex auctoritate P. An-
dreas Scotus in sua Bib. Biblioth. sac. Scholasticu
y Mag. in present. a det. 2. usq. ad 34.
Oy Aug. Precept. 1. p. a q. 27 usq. ad 43,
Theologi, quos inter sancti Cyprianus, et alii.
N. S. V. L. Fran. Suarez per magis et
libros summa, claritate, eruditione, ac soliditate
refectos. Disputatio 1^a

De Unitate, existentia, & cognoscibili-
tate, Trinitatis.
Sect. 1^a Describitur & probatur Trinitas
Mysterium; ubi termini frequentiores
explicantur & confirmantur.

Quandoquidem sacrosancta Trinitas, cuius unitas
est, ut dicitur inaccessibilis, et quod dicitur
nisi a Beato cognosci non potest, et terminus eo-
tenit, quodammodo describitur, ut in proximo
revelatur, & quae omnino clara sunt, & quae
ubi observanda ab omnibus. Trinitas est
quae idem sonat ac perfectio trium unita, magis
tamen in eo consistit, quod sit, unus Deus
Deus, & tres Personae, quarum singulae sunt Dea
sunt, & in se aliquae Unitates sunt. Trinitas
ataque omnes simul in nisi unus, esse Deus,
in quibus collectione aliqua, aut voluntaria, seu
illa, nec, propter seipsum aliquae personae sunt
sufficit uti personae, nec deum per aliquam
personam, quae omnes unitates ad personam

Very Day, sed per Voz, singularem in p[ro]p[ri]o
 quod, naturam ex omnibus, & singula per-
 fectissime realiter identificat. Tria in-
 per Personam admodum realiter distinctam ex-
 ne habet, & in arbitrio; sed enim casu in-
 ventus sunt, sed mirabili, glorie & misericordie
 meam pascent, ita, ut quilibet necessario sit
 pater, & filius, si ex alio p[ro]ductus. Quare si
 Persona necessaria e[st] in p[ro]ducta, & facti neces-
 sitate sola p[ro]ducit secundam, & ex 2. & 3.
 hoc e[st], Pater p[ro]ditus in p[ro]ductus necessary
 & ab eterno generat filium, & uterq[ue] Pater & Fi-
 lius uterq[ue], ac singulus p[ro]p[ri]e neces-
 sario est, & ab eterno p[ro]ducit, seu Spiritu
 sancto Sancto.

Similiter ut colligitur ex Jeremia Labi-
 ranam. Ex. damnatum de summa trinit.
 quibus sunt p[ro]p[ri]a, & consubstantia, qui
 omnia summa in alio exigente Catholicis circa
 hoc mysterio veritate. In hoc unum tantum
 Deum, ut p[ro]p[ri]a Patris, & Filii, ac Man-
 ches, quibus accidunt Trinitatis, quibus
 divina Personae totius p[ro]p[ri]e immensitas, atq[ue]
 p[ro]p[ri]a per se unum adstruunt deventu
 fide sancti e[st] & facti quos manifesti. Fide
 quibus dicit illud Deuteronomij 32: Videte qd
 ego sum solus & n[on] sit alius Deus p[ro]p[ri]a me.
 et dicit illud Apost. 1. Corinth. ex. 8. Sed si-
 mica qd nullus e[st] Deus, nisi unus. & alia
 h[ab]et testimonia nunc committenda, ut p[ro]p[ri]a
 veritas e[st] unum obvia. Hanc veritatem ut nisi
 quibus in allegatis testimonijs, p[ro] illud;

Videte, & illud sciatis: nō dicitur dōm-
nū apprehensionē, id quod nō melius neque
iustius potest esse aliquid, neq̄ copitari: non
proinde, & summy omny entiy, qd a nul-
lo dependit, & in omnia, quidquid in ipso
perfectōnē est, liberatōne profundit. Hic
ut quod, aut̄ eus multiplicari procreari
generatōny est.

3
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

capit est, esse plura in Deo Ver-
bata distincta Personae, eaq̄ esse tres omnino, neq̄
plura neq̄ fractiones, ut patet ex C. ult. Math. ubi
dicitur: Baptizante in nomine Patris, & Filij, & Spi-
ritus Sancti. & Clarius additur, ex 1^a Joann. C. 1.
5. 7. Qui sunt, qui testimonij dant in Celo Pa-
tri, Verbo, & Spiritui Sancto. Verba estent
Verba, etia Divina Persona, sed ea exponuntur
Baptizandy, & in parte in testimonij dant in Celo
quod in tres alij Personae. Et propterea unitate
Dei, & trinitate Personarū Personarū accipit da-
gloss ille celebratissimū error Sabellianorū,
Sabellicū, & Ariarorū

Sabellianū quippe in unita-
te Naturae profundius, distinctio, & gloria
Personarū negabant. Proinde, nomina
Patris, Filij, & Spiritus Sancti eisdē Personae pro-
prie diversa, minime adaptari, ita ut latera de-
caber, quia ē omny creaturay principij. Si
his, quia ex Verbo carnis assumpit. Equa
omne sanctificat, Spiritus Sanctus. Sabellia
in se accidunt, recedunt, Decet, quod Trini-
tatis, sicut & alia mysteria, quae humana Ra-
tione apprehendi nō possunt, audent perire

negare; sed ppter quod error est & Ma
 illius Joannis testimonium, appere primum,
 & ex eo quod frequenter in Scriptura una
 Persona ab altera procedens ante Creaturam
 productionem, & sanctificans accitua et Eccl
 scilicet 24: ex ore altissimi procedit ante om-
nes creaturas; Edo a. Iud. Palm. 109, ubi Pa-
ter filii sic alloquitur: ex ore ante Luci-
ferum genui te: processo vero huiusmodi
 in Nat sine vera distinctione, nec sola
 nominum diversitate verificari potest: falso
 cui quis loquens de Ciceroe 1^a dicit, Pat-
ter genui Ciceroem: nec sunt qui dant te
monium, Mater, Father, & Spiritus.

5 Accedit
 ad 1° Joann. dicitur de Verbo: In principio
erat Verbum: erat inquit Verbum ut ante ac-
quiritur Verbum nullo modo Verbum quod sem-
per erat, & nullus alius dicitur Verbum esse
quod est, semper. Cumq; est Joann. 1° 5.
Verbum Verbum de Patre alius est qui testimo-
nium d. & pariter 1^a Spiritus Sanctus dicitur
appellat. Quod vero hoc, & alia huiusmodi su-
perant omnes creaturas, nihil obest, & potius
concedunt maiestati Dei, quod propter seipsum in p-
rius acquirit in esse amentibus Creaturis in p-
teribili.

6 No^o
 Sane vero illius, & videtur in Scrip-
 turis ppter factam distinctionem Personarum in eis ex p-
 so, ne cogretur tres Deos admittere, et
 Christophorus Petrus Cuthbertus, negavit Divi-
 nitatem Verbi Verbo Divino, ut est negavit

causae spiritus S^{to} Macedonius qui ea de
causa semiharianus dicitur e ab Augusti-
no, & forsitan multum a Theodoro gene Ari-
anus, quod tam haec, quae Macedonius so-
ly Patry vray Dey fatentur. Contra Propri-
tas Spiritus Sanctus in caput, seu partem
sicut circa hoc mysterium, Nihil habere
Personas esse vere Dey, & Jentes esse vere
Consubstantialis, seu ut dixi PP loquebantur
omnino, hoc e, unius substantiae, essentiae, &
perfectiois, sui unius & S^{to}, quae vox apud
Eusebium, tantummodo valde, quantum apud nos sub-
stantia.

Obiit quibus dicitur 4to quibusque,
venit, omnia haec Personae esse unius tantum
Dey, quod quibus supra dicitur Dey esse
unius unum. Jam vero in hanc Personam quod pro-
batum est Sac. Litt, singulae haec Personae esse ve-
re Dey: non solum dicitur, Verby Dey esse &
tamquam aliam, praesertim in modo loquendi. Verby
appellatur Dey magnus, Benedictus, & alia
hujusmodi, quae nisi in Dey vray dicitur e,
valent. Id igitur dicit de Spiritu S^{to} proprius
Actory S. ubi dicitur in capite hanc quod
mentibus esse spiritus Sancto subicit: non est
mentibus hominibus, sed Deo. Ut autem dicitur
valde in unum lib. 3° in hanc quae S^{to} nunquam
Dominus vel Spiritus Sanctus, quae hujusmodi
Sapientia) vel Spiritus cum, qui ei esse do-
minus Dey, absolute, & absolute Dey appel-
larent. Accidit apud Joannem, ubi sup. omnia
illa Personae unius appellari, & apud Mattheum

ad frang. Baptismate eod. verbis tenore
 proprii; si omnes & singuli in participarent
 eandem naturam Divinam, nec essent parvi Ma-
 certari; & Iteuta, in quibus Deus, necesse
 omnes unum aliquid esse affirmarentur, nec om-
 nes cognoscuntur, sed sicut prima, & soleam
 nior Religionis, quae Deo debetur, professe.

8
 4ta Nota, quod pro Catholica assumptione
 frangi, nonge omnes tres Personae esse unum
 tantum Deum, ex eisdem probationibus evidenti-
 bus deductionem. Notandum tamen est, quod om-
 nes esse unum Deum, sicut multi homines unus
 Populus dicuntur, ut asserunt Philosophi Socrati-
 anae Hobbes sicut in variis, Celestibus, non
 Laurentina, ut aliqui per errorem crediderunt, sed
 florentia, quibusdam aliis, qui errorem istum
 seign appropiavit. Idem Conc. Later. 4to sub
 Innocentio III damnavit: ut Deus ubi summe
 perfectus unus, scilicet ipse in suo esse desuperit,
 eoque in simplicitate sit ex quibus transi-
 tes sunt unum quid. Simplicitas in finibus sine
 pere.

9
 Nota V, est, quod omnes illas esse unum Deum,
 quasi omnes unice simpliciter forma Deitatis,
 ab eisdem Realiter distincta affectionibus; alioquin
 sequeretur quadrinitas Veri in Deo, quae pro
 Catholicis obprobatur Aethiopes separationis erro-
 ris. Sicut igitur omnes & singuli unus Deus
 Deus, quia ex omnibus & singulis identifi-
 catur Realiter eod. simplicitate, & plenitudine
 Dei naturae, ut si quis in Concilio de finibus est.

Deo supereminenter appere Minister.

40

Leuntij
dicitur sacri huius doctrinae gratia est ineffabili-
ter illi ordo, qui inter Divinas Personas inter-
cedit: neque enim veluti casu profertur, nec Person-
ae in Deo pullulant, quae omnes veluti quae
sunt ab eo alio originis ordine, et pendebant
quodam dicitur **AUTO DEAVOI**. Sed potius subsistent-
es a potius media origine unum ab altera multi-
ficantur. Vnde et in omni ordine primus et
ultimus inveniuntur, quoniam necesse est, inter
Divinas Personas inveniri, Primum et maximum
ingrediente aqua, reliquae procedant, et perso-
nae in se invicem multum alterius Divinae Personae
prodecedunt, et inter alios est summum
Divinam originem.

Vnde etiam pro profertur
Apostolus et contra Iudeos Schismaticos repa-
retur Spiritus procedat a Filio, propter quod et
eo ipso Personam nominabit: neque Patris talis
in eis, nisi generantur Spiritus nec 3^a Persona
peculiariter Spiritus dicatur, nisi a duobus
alij, Patre scilicet et Filio, sacro quodam an-
telitae consensu procedat: nec nec tanta di-
cenda est, si ab altera illa Persona si procedi-
re, expressa est in sacro textu quae ab altera
patet. Secunda enim Persona (Joannis 7°) et
se ipsa se profertur: ego sum cum (videtur
et Patris) quia ab ipso sum. et ita est et ego
a Deo processit. Processit autem Spiritus sanctus
de a Patre, vel a Filio, in ipsis definita est
quia in Concilio Chalcedonensi, sed in se appere

insinuata Iohann. 10, ubi dicitur Dominus de eo
 ita loquitur; de nunc accipiet, & annuntiabit
vobis, omnia quaecumque habet Pater, mea ^{scilicet}
 ita ut Pater et Pater Conc. indigetantur, quod
tenaxi, quia de nunc accipiet, & annuntiabit
vobis.

12 Jam vero intelligi potest Spiritus Sanctus
 de Filio accipere, quoniam a Filio procedat, nec quod
 Pater ex Filio omnia procedat, quae necessaria op-
 positioni Veritatem et Regnum, quod nunc
 dicitur esse simul principium Spiritus Sancti, quoniam
 doquendo liquido stat, distinctionem inter Patrem
 & Filium minimum, oppositum utrumque esse per Sp. S.
 sicut et oppositum utrumque esse cum eodem
 Deo. Hoc de modo quod Iohann. 15, dicitur in
 semet ideo expostionatus processio Sp. S. a Patre,
 in cuius specie dicitur loquatur, et ad quod
 eius est, referat ad Deum a quo ipse est, dicitur
 B. Damascenus in Epist. adversus Iudeos.

Sect. V. expletur titulus praecedens,
 & insinuatur aliquis Regulus circa modum
 loquendi de hoc Mystero.

Ex dicto patet deorsum huius tract. Regulus de
 causis essentia, sua natura, Divina, processio-
 nis, quibus Personis intelliguntur, Relatione,
 quibus eodem modo se respiciunt atque distingu-
 untur, & Relatione, seu Characteribus, quibus vel
 ubi signis, quibus ipsis declarantur quae om-
 nia tributa exponenda sunt.

Mentia Spiritus, seu
 natura Divina est Per illa summa, & omnes

perfectione Personae, sine quibus Deus esse
in modo, & quatenus Personae veluti Personae
Dei Personae in suo esse undeque Personae
dicuntur Personae Dei; & quatenus a nobis intelli-
gitur Personae Personae, unde emanant Personae
tate, & operari ad intra, quibus Deus vitam
agit Personae, appellatur Personae: Quia
natura huius aliter Personae in potest, sed est
que Personae sibi, & per se existens, appella-
tur Personae, cuius nomine semper Personae Personae
hinc & Personae una e in Deo Personae theo-
logorum Personae quatenus in Personae Personae
que Personae Personae in Personae pro Personae
suo Personae Personae Personae Personae
accident.

Sane vero ex una Personae Personae
hinc sit Personae, ut locus sit Personae Personae
Personae, admittenda e Personae Personae
modo Personae, si Personae Personae in quo Personae
attributa e in ab Personae Personae
sed Personae, & Personae que una Personae
verum Personae ab alia. Ex vero Personae
cum, & Personae Personae Personae Personae
quod est in Personae Personae Personae
sibi, & Personae Personae Personae Personae
natura, dicuntur Personae & quia hinc e Personae
in Personae appellatur Personae ex quo
Quia Personae Personae Personae: & Personae
quod sic Personae Personae Personae Personae
natura, ut aliter Personae Personae Personae
que a se Personae, dicuntur Personae in Personae
in Personae Personae Personae, sed Personae

ultimus donec ex duplici p[er]sona d[ic]t[ur]
alio procedat

4
Hinc processiones ut, existit
operatione ad intra, & dicitur ut naturae fecerit
Solu, solas operatione pertinentes ad h[ab]itu[m] intel-
lectu[m], & affectu[m], habere possit, idcirco 1^a pro-
cessio est dicitur generatio, & nativitas,
generat 2^a Personam, ut Verby, & filius Patris,
& h[ic] Personam procedit. 2^a autem processio prop-
ter motum vocis generalis provisione nominis ut
in Personam procedit, & quodammodo generat pro-
du, quae dicitur cum Verby significat motum
syllabae, quo Patris dicitur Personam ad motum se a-
moverit, Personam utriusque spiritus designat in quo
ultimo sistit, & quidem utriusque naturae generat
ita & Invenitur ad intra.

5
Ex his duabus pro-
cessionibus quae licet singuliter prolatae pro personis
supponant, subdistingui solent in activas & passi-
vas, quatenus resultant velant, seu habitudinem
unius personae ad aliam. Hinc 1^a processio, seu
generatio fundatur, & supponit velant Patris in Per-
sona procedente, & velant filii in Persona
procedente, quae h[ic] dicitur Patris, & dicitur Patris
est, & dicitur. Pariter 2^a processio, seu spi-
ritatio passiva fundatur in Persona procedente
velant procedente, & spirant, & supponit, & fun-
dat velant spirantem utriusque spirantem Personam, Pa-
tris, & filii Invenitur: quae propterea utriusque h[ic] Per-
sona h[ic] dicitur spirantem, & h[ic] Persona
utriusque spirantem nuncupatur.

Hic predicata

que passio unius Personarum Velocitatem
proprietatem Personalem & Subsistentiam generative
in unum, que affirmant, et ad Personam abso-
lute accipit, que ultimo finitum, dicitur
mutua. Et hoc licet in Velocitate mutua
Personarum distinctio, non sunt quatuor pro-
prietates Personales Subsistentiam, videlicet, sup-
positivitate, seu Personalitate (que omnia in
eodem videntur, nisi quod generaliter loquendo,
hypostasium & suppositivitas latius patet, que
Personalitas, que solius naturae Rationalis pro-
pria & sunt sunt quatuor Velocitates: quae ve-
litas Spiritus & duabus Personis Individuis, &
Juncta ad eam quibus infirmitatibus, est sunt
Potentia, Libertas, & Spiritus passiva, quae
sunt praemissa tribus Resultant in duabus Per-
sonis, Hypostasium, & Suppositivitas, que omnia in
se habent secundum identitatem Individualem, nisi in
illis in quibus Relativae opponuntur.

Honores sunt
applicata illa, quibus unum, plures Personas ab
alio recipimus, eam omnino quibus conveniunt
sunt a Theologo post Mag. dicit. 20. & Aug. Doct.
q. 32. art. 2. Honorabilitas, Nobilitas, Potentia,
Libertas, Generatio (que in eodem videntur ex Unitate
Libertatis & Potentiae Verbo) Spiritus activa,
& tandem Spiritus passiva. 1^a & 2^a nota soli
1^a Personae, uti que & Patet omnino in quibus, ve-
niunt. 3^a soli 2^a Personae; 4^a 1^a & 2^a; & soli
3^a quinta, & ultima.

Sed dicitur: Manumque ex
satis notum & eam applicatam & immutabilitatem

Et q³ Personae, seu Spiritus S. agitur, ut per quos
 genitur in e. 2°: causae immutabilitatis ex Patre-
 unitate Nativitate, & Jente in esse habendo, ut du-
 miteri ratione. Et hinc 3° Nasci verbi, & gene-
 rari per rationes distinctas: siquidem in numeris dif-
 ferunt eo modo significandi, quomodo immutabili-
 tas, & Paternitas. 4° denique: ad dicens aliam no-
 tionem pro Spiritu S. nuncupari immutabilitatis ad mi-
 tra, Nasci videtur in numeris distinctum ab alijs
 quos Patris Nasci immutabilitatis.

Sed hae locutiones

sunt, quae opportuna est ex facili recedens
 a summi modo loquendi in se et magis nu-
 meris. Ad hanc per consequens, immutabi-
 litatis de generatione numeratae, et summi fac-
 ut patris excludit natiuitatis extrinsecam, sed
 pro ut omnes regat productionis, & processionis ab
 alio in quo solum solum Patris agitur. Quia ad
 hoc primum spiritus s^{to} est agitur. Ad hanc
 dicens, immutabilitatis & Paternitatis in se esse
 eodem modo, Nasci tamen inter se differant, si enim
 Patris habet esse talis, et nota d. Athanasius,
 quia agitur, et sic est agitur, quia est Patris:
 ex plenae patris inveniuntur, qui vix geniti
 sunt & filii agitur, qui Patris in sunt: deo
 p^o est nota geniturus in Patris, talis agitur,
 ut loquitur Aug^o S. de trinit. q³.

Et hinc Nasci

& agitur, 2^a Persona in Nasci quibus differant
 esse Nasci, & esse Verbi: ex enim Nasci solum in
 locutione. Et debet esse Verbi, quod solum, & est
 filius, quod Verbi, et est solum dicitur Aug^o.

U.

Et aliis opportunitate exigentibus. Ad A^m Judicium
dy ē, eam in firmitate propria esse Spiritus S.ⁱ,
nec ideo annuuntiaū hinc inter rationes, quae
ut praedicari aliquid negativum, non dicitur, foris,
utramque Negativitatem, quae specialiter nobis manū-
feste maiestatis & dignitatis talis Personae, quae
Equidem invariabilitas respectu Patris: unde si
quidem copiosius, Patris esse per Personam, & ve-
luti Ceterum fuit; quae vero in hunc similem pro-
ta in firmitate respectu Spiritus S.ⁱ Vide
Doct. ex m. lib. 5. de Trinitate cap. 9. & 10.

Quae ve-
ro praeta absolute & essentiali, quae Relativa, &
nonionalia aliquando per modum facultatis,
& potentiae, aliquando per modum actus & exer-
citus representantur, ideo passim occurrunt
in hoc tractu alio est eundem, & nonionalia.
Essentia dicuntur, quia a sola essentia, & praeta
absoluta profuturā supponitur, ideo essentialis
absoluta. Primitivum, ut intelligere & velle. Actus
vero nonionalia ultra essentia, & praeta absolute,
supponunt aliquid praeta Relativum, vel ut praeta
necessaria, & ut vix principia, & ideo tantum
inveniuntur in ea Persona, in qua simile Rela-
tivum praeta representatur.

Circa modo loquendi hae
potissime observanda sunt. 1° nomina quae esse
significent, si neutrum sunt generum, singulari
Sex, si masculinum pluraliter enumerantur foris,
cuius duplex ratio esse potest: 1^a Subiecti, quia
nomen neutrum diversimodi sonat velut in for-
me quodam, & Genitrici in Throno pro essentiali

Sapporit, qzq omnino singularis e. Vniam
 aut masculinum veni quasi q format, & sea-
 minaty significat, & Jentia pro Personis, qzq
 in Deo plures sunt acclp Juevit: edo qzq dicitur
 quid sit bonus? qzq dicitur de pndicta.
 & uterqz qzq ille sit, declaratione videri
 videt, 1. Personis. 2a Vaõ esse potest, qd nomen
 neutrum maxime substantiuu habeat, & Jentia
 veni significat pluresqz esse stant qzq qzq
 emat; at masculinum nomen adiectiuu nupã
 coniugata, & Jentia veni ex gaurit pla nupã
 aliam adiectiuu, atqz adeo in Jentia multu
 plura potest proptia significatione multiplicata

13. Unde ibi et datur aliud, & aliud, sed aliud,
 & aliud in apperato conuicta ex illo Iohann. 15. ego
 et pater unus sumus: super qzq ista dicitur &
 Iohann. 16. vel dixit unum liband te ab ptre Ioga-
 rante filij a substa Patris: quod dixit sumus
 liband te a substa Jfidente Persona Patris &
 filij. & Ina in dpto quia unum e Persona n e
 aliu, & aliu: e tamen aliud, & aliud, quia de
 qzq e natura. Aliquando proptia adiecta no-
 men neutru pluralita & masculinum in eius sin-
 gularita legitur, pcedunt: & ita e aliud, & aliud
 Sapporit, ut vero aliud & aliud dicit: N vero qzq
 vocatio loca, 1. minimal, ut in dca pzo: Pater
 & filij sunt idq. dicitur qzq e. Joculendo
 dicitur qzq & nepando idqz: Verba aut qzq
 adiectiuu coniugata, & Jentia nro acty actio-
 naly propriu uniu Persony pferant, pcedati
 ta pcedunt veru qzq, ut qzq in illo sumus
 textu sup.

2^a Persona substantiva (sicut est de abstracto
 in transcurrentibus) de se absoluta singulari-
 ter predicantur; et generaliter adiectiva: quae
 nomina substantiva est Personae accepta, signi-
 fiant fratres ut per se Sanctus; adiectiva vero utra-
 que ad aliquos. Secundum bene conuenit deplex
 illa pro symboli ad Personam ad fratrem Marium,
quorum fratres; in fratres etiam, sed unus etiam; 2^a
fratres Personae coeternae sibi mutuo, et coequales;
 quae videlicet in fratres etiam substantive,
in 2^a adiective conueniunt; et quia nomen Personae,
Uix aut in Uix quidem adiective accipi potest, alio
tam de numero, quod de singulari singulariter
sanctus predicandus est.

V6

2^a nomina Persona generaliter
sanctus Personae significanda, quoniam et nomina
de Personae accepta bene predicantur de absolu-
 to Personae sumpta; in fratres de abstracto; et
in fratres de abstracto Personae et Personae, Personae et gene-
 rans, fratres tamen, Personae et Personae, Personae pe-
 nent, et Personae; ergo Personae in abstracto sanctus
ta supponit pro essentia, quae non multiplicabilis
et introducibilis; in Personae autem sumpta supponit
pro causa, ut et in supposito, quod in Personae multi-
 plex est, et causa in supposito et Personae, et Personae.
et in causa Personae actionis, et Personae sunt
suppository. Secundo autem nomina Personae pro om-
 nibus supponit, quando pro aliquo sanctus Uix
et Personae accepto supponit, et ad aliquos, et fratres
accipit ex predicato Personae: quapropter Personae
haec pro; Personae et Personae supponit pro omnibus
Personae collective accipit; et in haec altera;

Deus penet, 1, est genitor, pro detrata Per-
sona Patris.

16

In una aut nomine, que plurality
explicans, unandy est, et, si affluentia substantivum abso-
lutum, unitate naturae satis inspicite per se ferant; et
illo vero dicunt Deus est trinus; falsum tamen. Deus
est multiplex, 1, est triflex, quia ly trinus. Unitate
Personae ex unitate naturae significat; scilicet vero
ly triflex, et ly multiplex, que ponit significans
multiplicem formam in gratia ex parte substantivum, et
illo propterea opponit. Itaque quasi aptant dicuntur
substantivum, relativum, et personalibus. Quod abstrac-
ta aut notionalia, quando prodicuntur de abstrac-
to absoluto, aut omnino est vero quia similes
prodicuntur veris personis sunt quodam modo, scilicet, in
terminis identibus, et identibus est, ut veritas.
Ita vero est prodicatio ita; Veritas est trinitas,
Veritas est penet, 1 genitor, Ita de similibus.
Quod aut est vero inter deputantes pro pro
negante, omne ex eo quod in sensu formali aut
ante, quod eodem modo pro pro, et aliqua abso-
luta aliqua absoluto applicantur, et si dicitur, Volun-
tas Dei intelligit intellectus Divinus amatus.
4.

nomina partitiva, et omni, nullus, aliquis male
aptantur prodicatio essentialibus, et partim intentione
hinc, quia pro pro nomina significans Collectivum,
1 ex clerico plenus, que scilicet eodem modo vero pro
dicantur; quo sensu plena in Deo est Regnum
hinc; quapropterea dicitur et valet, omni Deus creatur
nullus omni genus est Petrus, aliquis Deus fac-
tus est homo. Ita vero est omne ca nomina

in 107y cy tunc essentialibus, sed et in transitibus,
licet sint in intentione, quia tunc etiam essentialiter
quando in intentione sunt, quia tunc veritas
sunt propter est: omnis divina processio est grati-
na, nulla divina essentia est limitata, aliquid
divinum attribuitur & fructus intellectus.

18

S, Adversus
maxime cavenda sunt circa, que sapient
divinitatis, que excludunt distinctio, & non
in Personarum & Personarum. Propter hanc quod
fuit deus in potentia, Pater esse divinitatis filio
differentia, aliquis ab alio, licet deus quod
& debet, cum esse distinctus a filio, ad quod
est oppositus. Cuius ratio est, quia deus, & de-
limitatio implicita accepta, demonstrata
a forma, & hoc suggerit quo matris divina,
que una eadem est in est. Similitudo aliena
voluntatis quod est distinctus, & divinitatis, de-
limitatio aut, equalitas, ad oppositus solo copi-
unt distinctio subiectum, & Personarum, &
divinitatis respectus, quos habent ad invicem.
Propter hanc regulam quod in bene audient hanc
propter, Deus est solo, & solitarius, quia videtur
excludere numeros est Personarum. si ve-
ro hanc solo syntheticum matris consequens, san-
cat locus, sed solo Deus est bonus, numeros,
quia in accepto illius hanc solo excludit quod
est ab omni est, quod Deus est.

Hanc quod sonant
hanc aliquid propter: solo Pater causa intelligit divina
sunt aliquid Personarum, in potentia adventu in Personarum
quod aliquid notionalis solo Pater quod quod

qualis est generare, sic ut possunt excludi sine
 errore ab actibus essentialibus, in quibus omnes
 dicuntur, & alij atq; unij sunt. Hec opponunt illud
 Joann. 17, ut cogitant se solij Veray Rey. &
 insuper gel Luy to. & math. 17. dicitur aut
 ximus, puerum cognoscere filij, nisi Patry, nisi
 Patry nisi filij. Non inquit, hec opponat; quia
 ex actu unius p[ar]tis ly solij unij to textu in exclu
 dere alia Personas, cy statum i[st]ud subringatur
 & quem inuenerit Jerum dicitur: & posita in
 descripto altero textu illud uenit ad d[omi]n[u]m
 sunt Personas, quas excludat, sed natura, que
 si dicitur, uenit qui ad habent intellectus Pa
 tris uenit filij. alia uenit Patris regis cogno
 scend, uenit filij se talis generatione

sectio 3^a

Occurrunt hactenus Obiectionibus.

Opponunt P. iudei, Sabellianu, atq; Quentes Deisti,
 in scripturis et factis. Ex quibus mentionem trini
 tatis, nisi tunc Personarum; p[er] se et eas admitta
 re. Accidit, & uosmetipsos, Rey in p[ro]p[ri]o uenit
 unij; quia significat p[er] se et summe perfecty
 multiplicari; sed Persona diuina est et summe
 perfecty; p[er] se uenit esse unij una. Rey, nisi unij
 tunc habet expressu, Rey unij Personae tunc, cum
 se cum p[ro]dicent aduocant. Uenit: licet in
 scripturis et in ueniatu expressu trinitate Pe
 sonarum, uenit esse in throno Patry Rey &
 Spiritus, et q[ui]s esse tres, & insuper unij, q[ui] non
 stat cum Personarum trinitate. Namque statum
 proba, Personae trinitate et p[ro]p[ri]o multiplicari

in esse summi cuius, & Deiter tunc Personas
cum uny tanty summy cui, & uny Vray Dey;
Scilicet Vray in esse Plures Personas: quia Perso-
na secundy qd addit supra vultus, e quid
Relativy, ac proxime in seipsum fideliter om-
nis lineas cuius, et necessario excludat oppo-
sitionem Relativy; & ideo licet soly esse possit
in Deo, unus Pater Up^a, si Regneret, uno ne-
cessy e, qd ety sit filius, factus unus, quia
unusquisq; Persona proprie liney perfectionem
omnis extrahit, & oppositio liney perfectionis Re-
lativy a se quod necessitate excludit.

Uel qui Dey uny in nisi Collectione^{Opponunt} agnoscant
accipiant: in e perfecti Deus, qui si habet
quidquid e de essentia Dei: sed nulla perso-
na Divina singulariter accepta habet quicquid
quid e de essentia Dei: nulla quippe est Res
e Divinitas, quae tota e de essentia Dei: alia
est ipsi accidentali: q^o nulla Persona distincte
nata e perfecti Deus, sed tanty omnis Collec-
tione accepty. Res^o uny accepty falsy esse, si
faciatur de essentia Dei fideliter accepta: quippe
hoc sensu tota invenitur in singulari Personis.
essentia cui^o Dei talis fidei absolute au-
diva eius a se & omnes similes perfectiones tota-
liter spudent in unaqueq; Persona, quae si
est perfecti Deus, licet si sit taliter toty, sed qd
e identice Deus. Res^o ideo est Deo accidentali
Divinitas, quia tota Divinitas, & quilibet Persona
Realiter idy e ay illa summa essentia.

Opponunt 3°

Grecam, & Macedoniam, qui tunc Patrum Graecorum
 facerentur, sicut, & Spiritus Sanctus, vel utriusque
 unitatem supabant, opponunt iniquam multitudinem
 pap. testimonij. Ubi scilicet uobis detraherent,
 illud 1° Joannis c. 5° et in tres unum sunt, quia
 Naturam uelut Aristoteles, et tres sunt, qui testimo-
nijs dant in terra, spiritus et aqua, & sanguis,
et in tres unum sunt: sed hi tres non sunt in
 perfecta naturae unitate: s^o neq. Patra Ceterum,
 & Spiritus Sanctus. Istantant assumptis eor,
 uelut uobis non orandi Patrum apud. Joann.
 c. 17, ut sint unum (Christi scilicet & fideles)
sicut et nos unum sumus: sed unitas h^o debetur
 a d^oto descendente sicut in affectu, & obsequio
 unitate: p^o

2° in 1° scriptura ubi Patra dicitur
 non ex eod. Joann. 17 Et in e^o una gloria, ut ego
proscant te (scilicet Patrum) Solus Pater unum: &
unigenitum ex illo sicut ad Thimothey c. 6: uis ad ad-
uentum filii hominis sicut dicitur, quoniam inu^o scriptura
et uelut Pater, & solus Pater Rex Regum & Domi-
nus Dominantium. Addeunt et eod. sac. litt. aut
 uelut aliquos emphyasem adhibere, quando dicitur
 solus Pater, illamq. omitti, quando dicitur, sicut
 unus sanctus Pater uocatur: s^o quia uere Pater et
 unum, sed solus praegrande magnificentiae, & ad
 d^ony tantum, sublimitate, quae quae uelut
 curru, quae et solus dicitur solus Pater, et solus
et unus. 3° dicitur Joann. 18, dicitur Pater
maior me est, quod in soly de d^o, et homine
 sed d^o et deo intelligi uolunt ex Sapie^o Sa-
 turae Athanasio, Basilio, Nazianzeno.

Ex Lamine Aliaui: q^d quia ignis & Spiritus
s^cti est ead^e q^uo dⁱuinitate Patris & Filii nec di-
uinitas simpliciter dicta. 4° de caly 2^a Prima
dicta Prov. 8° Amicus Curavit me. Ecclesi-
ast^{ic} 24 qui curavit me; & aliunde Vocata est
Primo genita omnis creatura, q^uo dⁱo perfecta
in minime. Inquit. 5° Verby Patris nostri pro-
genitrix, et instrumentum omnipotentis Patris, et
ante Ioan. c. 1; omnia per eam facta sunt: et
postq^uo caro facta est, profertur est ubi q^uo dⁱu
tatis & eternitatis Patris obedientis, q^uo dⁱo
et sensibile creatura: q^uo dⁱo

Ad hoc Verby Generationis esse
nulla, quia et bene notat Conc. Lateranense, quo
hic fit generatio Divinitate & carnis, longe ma-
ior est dissimilitudo, & distantia soly in tantum
aliquale proportio. Concedimus igitur, unumq^uo dⁱo
s^cti, sanguinis, & aqua esse in propria utroq^uo
ext^{er}na, & potentia in eo, quod a Dⁱo s^cti, in h^uic
& assumpta sunt ad satisfaciend^u Verby s^cti
q^uo dⁱo una est; quia idem unita Personar^u Divina
in propria sit, quia s^cti est extra, sed unita dⁱ.
In amato ead^e soly cadit: & in i^uge q^uo dⁱo
est genitrix, & s^cti s^cti, ibi loquitur de se ipsis, et s^cti
in quo sensu in ipsis, & Patris sequitur Conceditur
est amoris. q^uo dⁱo

Ad hoc dⁱuinitate, by soly in sec^udo ad
verbaliter, sed esse adiectiv^u efficiens in Patrem
sed Dⁱo, ita ut sensus sit et copulatio se
q^uo dⁱo et soly ille, & unum Verum s^cti. Unde in
excluduntur q^uo dⁱo Personar^u sed dⁱuinitate illa tra-
ta, q^uo dⁱo adnotat generaliter. Hanc esse generantem

adducit testimonij, 1. ex eo. scilicet, quod aliam dicitur
 in se ipso posuisse ex parte Beatitudinis obiectis,
 et inter alios observat A. Amb. lib. 5. de fide
 c. 1. Testimonij ex Apotolo eodem modo interpretan-
 dy e, nisi manet, illud intelligere de dpto conjugati-
 ve ad totum Trinitatem, et posse quod definitio conjugum
 declaravit hominibus maiestatis illius. Quod adde-
 batur, omnino falsum e, et probat ex Paulo ad Rom-
 9. dicente de dpto: qui e super omnia benedic-
 tus, quod nota specialissima e, et insignis Verifica-
 ti, nisi de eo, quod e simpliciter Deus. Propter plu-
 ra alia testimonia, in quibus alij dicitur Patris per
 se Patris adimpleta specialis nota de Deo appi-
 cantur.

Ad 3^m de dpto eo loci dicitur et homine esse lo-
 cutus de frequentibus Patris intelligentiis: quoniam,
 et ante observat frequentibus ex dpto aliquan-
 do Patris equalitate ad Patris. c. 1. aliquando su-
 per Patre in sempiterna predicta, necesse e, ad-
 mittere in ipso veram formam equalitatis, quod idago
 sit esse natura Divina; et forma pariter aucto-
 ritatis, quod remittit ab humana ipsius natura. Pro-
 pter auctoritatem tamen Patris, qui verba illa se-
 crebant de dpto et Deo, Respondens, et Damasceno
 f. de fide c. 3. Patris esse maiorem e natura, et
 dignitate, sed origine, sunt eodem nomine. Statuitur
 esse illud principium. Et ideo d. Alanus ita procedit,
 Patris esse maiorem, et volit admittere, filij esse
 verum.

Ad 4^m Cap. 1. obiecta testimonia posse
 intelligi sicut de verbo et incarnato, quia in car-
 nato ipse e primus, sui patris, operum Dei.

10
Quo quo maxime Spiritu Sancto Spiritu Sapientia. Lu-
gendum potest et intelligendo ea testimonia de
ipso verbo, ut procedente a Patre per Spiritum
Generatorem, in quo dicitur semper latere quod signifi-
care potest deum Creatorem, et sic excludantur om-
nino, defectibilitas, et alij generatorem creatorem
imperfectioribus; proprie autem dicitur genitum,
et procedens, ut videtur ex nihilo factum esse;
proprie quod loquendo creatum esse fuit, aliter enim
enim venisset ante omnia secula; et quod quod
verum creatum est, in tempore, et ex seculo factum est.

11
Vnde nullius inveniatur est, quod dicitur deum
Scriptura, Spiritu sua Sapientia, et Voluntate omnia
fecisse, quoniam ideo Voluntas, et Sapientia Præsent
proprie Spiritus sancti nomen: quod dicitur et dicitur
vel Augustinus 1º de Trinit. cap. 7º, et per Verbum
omnia facta sunt, Verbum Spiritus factum esse, et per
Verbum factum, et idem, per quod omnia facta sunt, dicitur
per se significat idem Imperfectioribus Causis motum
omnino, sed dignitas Causis efficientis, que proprie
est dicitur Personis et dicitur, si aliter placeat, dignitas
et ita Verbum a Patre habere, et in seipso in eodem se-
culum Verbum Sapientia, que cognovit idem Verbum fa-
ciendum, Quoniam Spiritu Sancto Voluntate, et dicitur,
quo omnia decernuntur et proprie facta sunt ad
Creaturam Spiritus Causas dicitur pariter explicatur per
hæreticos in dicitur. Proprie loquendo de
Deo, ut dicitur in ad Romanos. omnia hęc eisdem attribu-
at dicitur, ex ipso Spiritu Spiritus, et in ipso sunt om-
nia. Videtur P. Plur dicitur. 112 de Trinit.

Accipit ipse Verby a Patre omnia & Jente
 Dey fuy Divinitate, sine qua omnia diu et pos-
 sent, quorumq; alia accipiat: quomodo aut hie
 accipit confect ex Divinitate Patris expremit.
 hoc ex his quibus Verby Diviny facty Honi-
 gy, humiliter depose virg, & obedientissimq; Patri:
 quia subiectio hie bene expremitur secundy natu-
 ry Humany, quoy sibi assensu, & omnib; quam
 Patri in fecerit est. Nam in reposita, quae dicitur
 aliquando impensio, primopentis aliquando as-
 serat, liber, virginis, quia Verby Dey de
 Patre Deo per generatō eternā procedit. primop-
entis, quia ad hunc caput e natura, quoy ad-
 optioy regeneratō in sicut Deo, ut expremit
 Concilio Alexandrino quomq; placuit. &
 Ambrosio lib. 1. de fide cap. 4. ideo dicitur divi-
nitatis, quia per pentis expremitur eius con-
 substantiālib; ex Patre, & per primop-
entis generatō: prior tamen expremit imago pe-
 nentis ē.

Sed hinc desinant, & opponunt 4° Ma-
 cedoniam Judenta, spiritus sanctus Dey hie. si
 cui omnia per Verby facta sunt, necesse ē & spi-
 ritus sanctus per Verby facty esse ac procedere et
 esse Dey. sequit: ex illo ad Rom. 2. spiritus
 formidat pro vobis pentibus inenarrabilibus,
 formidat vero Deum inenarrabilem deum & quomq;
 ē creatur. 2° quia in scriptura et sicut clare
 apparet Permy sicut et distincty Divinitate. no-
 men cuius spiritus sanctus Patri est, & sicut proprie-
 tate aptatam, quando quidem sicut Patri, quoniam
 sicut spiritus sicut & sanctus.

Quod quodammodo esse nullum, quia ut ostenditur, inter omnia illa quae in Spiritu Sancto, aliunde quodammodo debent, Spiritus S. factus esse, quod omnino existat, quodammodo. Primum quodammodo est, aduersus ueritatem, a quo quod Spiritus S. uel Deus sit, feliciter tamen ueritatem agit, quod ut gemere, & dolere debeat. Quae in uerbo obiecti, & sermo est de Spiritu orationis, & functione, quod per Spiritus S. nobis infunditur, ut ex alijs interpretatur Chrysostomus in Rom. ad Rom. 1. dicitur quod Spiritus pro nobis postularet, quatenus non existeret ad orandum, et exornat Gallicanensis orat. 36. Ad E. quodammodo, & dicitur, & Spiritus esse Spiritus, & Sanctus, & Spiritus acceptatus pro substantia Spiritus, & intellectiva. Sicut uero si ueritas pro Persona procedente per uoluntatem, ut accepit in se sentit, postquam presentia ueritatis fecit ex duplici illo sermone unius dictionis, ut probat Augustinus Magister in q. 36. art. 1.

vel de Spiritu
 non est Spiritus
 magis de Spiritu
 non est Spiritus
 non est Spiritus

Opponunt 5° Ananiam &

Auto dea uoi: si Spiritus uere procedit a Patre, & Spiritus S. a Patre, & Spiritu, neque Spiritus, neque Spiritus S. erunt uere Deus: quod uel ex illis ueritatibus est dupliciter inuenitur. Primum quodammodo, & ex istis dictionibus est omnino de Persona esse omnino a secundogenito, & sine ullo ordine originis. Probatur autem 1° quia si uere esset ueritas est a se, & ueritas ueritatem emittit pro se, seu uere ab alio. 2° quia quod uere procedit & procedit ab alio dependens existat, quod in uerbo cadere ueritatibus. 3° quod procedit, uel procedit ex se uel ex alio: inter utrumque enim nullus est medius.

Sed qd e Deus, sequit' produci ex nihilo, ex cel' sit
 propriu creatur; nec ex aliquo, quia cel' p'p'ter
 general' imperfection' creatur; addit' in g'neratio-
 ne cum qualitate g'neris, vel in p'p'riatione ordi-
 nati: q. 4. Persona que Deus est, e' essentialit' p'p'ter
 su' esse, & in p'p'riatione: p' sequit' procedere ab al-
 tero; quia hoc ipso desinit esse p'p'ter, & p'p'ter
 q. 5. Persona procedens, e' Persona, a qua
 procedit, sunt que Deus exant' que Beati;
 quod tamen opponit' illis p'p'ter quod
Beatus e' datus, que accipere. 6. Secunda Per-
 sona v'g' vel ead' autem generat' h'c erat?
 7. p'p'ter ex p'p'ter h'c? 8. q' aliquando q' non
 est, & h'c e' creatura.

Frater: vel h'c 2. Per-
 sona semper generat' v'g' s'q' aliquando? 9. p'p'ter
 p'p'ter e' p'p'ter illa generat'. 10. v'g' 2. q'
 illa generat' p'p'ter est, atq' adeo p'p'ter creatur;

h'c
 factum diffinierunt, & que nullus dominus ten-
 tate, & regnare, nisi aliquid esset p'p'ter h'c
 creatur' h'c, nisi cum h'c obsequio
 p'p'ter omnes h'c captivari, & h'c ob-
 lecto capto, vel p'p'ter h'c ignorant' h'c
 creatur' occurrere. h'c p'p'ter h'c
 in p'p'ter esse a se, quod procedit ab alio esse
 a se, & negat' e' p'p'ter esse esse a se h'c, qd
 h'c ab alio procedat, & tamen ab alio esse a
 se, sed ab alio suggesto, q' quo cel' e' esse a se;
 quia h'c ipso accipit eand' suam naturam
 & p'p'ter omnes p'p'ter. Et idem loquitur
 dicitur: Quid' h'c. v'g' h'c in h'c

Sic ut alij videntur, a seculo ipso: Primum modi
ipsum processum ita interpretari velatque omnia
intra Peasum procedentia, & Peasum, quae est
processione per se ipsam.

15

Ad 2^m dicendum pariter pro-
cedentia ab altero per veram causam abesse, & Jentia
esse deinde deinde. omnino ab omni procedenti-
bus, per se fieri dependentia Deo indigent; nullam
tamen in huiusmodi dependentia in secedere quan-
do tota, & eadem essentia procedentia communicatur
procedenti per veram necessariam identitatem; quia
hoc ipso esse procedenti est necessaria, & omnino
independentia. Itaque plenissime sufficiens est 1°
Respectu, aut Velate ad unum patrem, quod unum
invenit Causa appellat potest esse per se ipsam
in fluxu in aliud, quae in patrem desinit. Ita
propter, de aliquo P. P. Invenit Causa in huius
comparant, in propria, & Causa quaedam sensu
locuti sunt, ut notavit Peasum in Emilio
Florentino.

16

Ad 3^m Respondetur Peasum Primum pro-
cedentia, nisi procedat ex merito, nisi ex aliquo co mo-
do, quo fit reale eductum ex principio sub-
iecto, sed sine ulla migratione procedere ex sub-
stantia procedenti, quatenus ita omnino eandem
ab eo accipit per veram identitatem: quare in hac
processione nulla est umbra, nisi species in se ipse
mutat, Inventionem, & aliam in se ipse, quae
tunc statim Causam procedentem.

17

Ad 4^m dicendum
quod, per se ipsam, in posse suggerere aliud patrem
sicut quodlibet statum aliud esse, & aliud patrem.

18

hinc tamen supponere debet p[er]sonam in hanc
 adde[m] id[em] esse, quod procedent[em] p[er] d[omi]n[u]m
 identit[er] p[er]sonat[ur]. Hinc em[er]g[it] solutio p[er] d[omi]n[u]m
 s[ed] p[er] d[omi]n[u]m esse p[er]sonam, seu ordine origi-
 nis, et vult eand[em] esse p[er]sonam, p[er] d[omi]n[u]m
 e[st] p[er]sona simplicit[er] dicit[ur], seu effectiv[er]. quia procedit
 in perfecta unitate vult[ur] ut Persona producente,
 atq[ue] ead[em] in omnib[us] p[er]fectionib[us] absolutis,
 & tunc em[er]g[it] in vult[ur] Omnipotentis, omnib[us] p[er]-
 s[on]ib[us] creaturis.

18

Ad 5^{am} dicitur, tunc id[em] dicitur
 esse dicit, quod accipere, quando accipit in seip[s]o,
 hinc in p[er]sona p[er]sona ad accipit[ur] vel dicit in
 p[er]sona logica p[er]sona, p[er]sona p[er]sona p[er]sona
 tunc; quia tunc accipere e[st] p[er]sona in dicit[ur],
 & a se ip[s]o, & p[er]sona in dicit[ur]: Persona aut[em]
 dicitur p[er]sona sicut procedit, & accipit ut a se ip[s]o,
 nec facit in p[er]sona p[er]sona, h[ic] logica p[er]sona
 accipit, ut ab ip[s]o & tunc atq[ue] universa
 h[ic] accipit id[em] igit[ur], nec sit id[em] igit[ur] q[uo]d accipit, &
 quod Persona dicitur p[er]sona summe dicit[ur].

Ad 6^{am}

Temp[us] in p[er]sona in dicit[ur] ulla t[em]p[or]e, & tunc
 dicitur fuit, anteq[uam] generaretur, nec aliquando
 fuit & p[er]sona, sed semper generat[ur] & esse p[er]sona
 a Patre, ita id[em] observant[ur] p[er]sona quomodo ob[er]va-
 vant[ur] p[er]sona in ea generat[ur] p[er]sona sit semper p[er]sona
 dicitur quod vult p[er]sona p[er]sona explicat[ur] & p[er]sona
 p[er]sona tunc, quod exponit[ur] p[er]sona esse p[er]sona vel
 p[er]sona: Sicut omne Judaei debent in actu p[er]sona
 p[er]sona, quod in est p[er]sona, & tunc p[er]sona vel p[er]sona
 p[er]sona p[er]sona, & tunc p[er]sona. ita e[st] p[er]sona p[er]sona

et nunquam cessat actualiter. Secundo: in g^o fructu
sed necessaria generatione Verby, quod est aliter
non nascendi a Patre, et quia semper nascitur,
et unum est a Patre, semper est, et semper est perfectum.

20.

Ad hoc dicitur quod, qui est in carnis, qui
in instanti producit, instanti habet agere.
Ita ergo eo momento nascitur esse, et eodem
modo profectus sunt. Semper ergo genit Verbi
est perfectus, et in hoc sensu finis, nec ab initio
semper unum est, et in finis, quia semper est
in actu nascendi generis, et in finis perfectionis,
nec unum, nec finis habent. Et hoc dicitur ad
destructionem magis dicitur dicitur, postea
quod illa, qui de unum unum generis unum
nec ad destructionem, et pro quod aliter dicitur
nec opponitur, sed est necessaria causa.

Disputatio 2^a

Perfinitas terminis precedentis, et finitudo Terminis Cognoscibilitas.

Quia cauebat supra modo, et ultra quod dicitur,
perdendo dicitur, operis generis dicitur, cum hic dicitur
re, et aliter unum de cognoscibilitas ineffabilis
et unum mysterium. Porro fide dicitur et Beatorum
congruentem. Tunc mysterium, cuius visione fieri
fideliter, sed unum est, an possit dicitur
re, et unum, quod dicitur et unum, sed est
an sit possibile cognitio immediata, et quod dicitur
Dei, et unum, sed dicitur, qui unum est et sit, et
latet dicitur Theologi in tract. de visione Dei.
Ad suggestionem unum dicitur dicitur, fideliter unum fide

Divina esse Copula Trinitatis: quare solum
 dicitur inquitur, utrum intelligatur Creatus pro-
 pter quod dicitur utrumque prout Copulationem ■ eoi-
 dentem, l. probabilitate tantum solum Trinitatis
 sive autem omni Revelatione, sive prout eandem, sive
 tantum, ut amicum et unitatem Revelationem, sive
 alteri iudicio aliter et cognoscibili, sed neque
 naturalibus, et naturaliter cognoscibilibus? Quapropter
 sit

Sect. 1^a: non potest

Intellectus creatus nulla supposita Revelatio-
 ne cognoscere, nec evidenter, nec proba-
 biliter probabilitate ab intellectu
 Trinitatem.

Ita hanc sig-
 asperum e. J. Plat.
 S. Ludov. Bonn.
 papule Varg.
 anno 1582.

Assensio hinc dicitur in multis Theologis, et multis Re-
 vera e. Refragata. et assensio quidem, quia nonnulli
 exponunt e. in scripturis, et Patribus; ut Prov. 30
 dicitur, quod omnia eius, et quod nomen filii eius, si
 nostis? supra quoque Hieronymus ita loquitur: et Filius
 Patris et Filius unum deum, cuius mysterium sicut
 loquitur sapientia naturaliter habere et fides. Math. 11.
 nemo novit Filium nisi Pater, et Pater qui novit
 nisi Filium, et cui voluerit Filium Revelare. Neque
 propterea suspicari sicut s. Aug. excludit: sed quia
 quoad scientiam id est in Filio, et Patre; et quia sicut
 dicitur Deo, qui in Deo sunt, ignorare non potest, et
 novit sicut 1^a ad Corinth. cap. 2. Revelavit Patris
 vobis cetera. et dicitur aversit, mysterium Trinitatis esse
 supra omni intelligentiam creatam facultatem, et asca-
 ni illud non profunderimus, sicut et loquitur Luc
 primo Hieronymus, quod non est a primis sensu, et
 opinione abhorrent: qui vero ita suspicant nihil
 tamen creatum videtur evidenter vix esse probabile.

probabilitate ab intro dicta cognosci possunt.

2 An **A**ngelicus Mag^{us}, Oreg^{us} L. 1. c. 1. lib. 1. de Trin. c. 11. secundum eum adsumptis. Omnis virtus, & est longior et altior intelligentia modo, seu qui contra virtutes habeat potest, nunciat a causa horum cognitione secundum illud. Arg^{us}. 1. ad Rom. 2. invisibilia eius. Sic a creatura mundi per ea, que facta sunt, intellecta speculantur; quantum ad illud, quod creatura mundi hinc vocatur in 10. ad illud. Psalm. 119; ipse fecit nos & ita ipsi nos: sed nos cognoscimus istud, ut probabilitate deinde promittit in nostris causis: q. 1. Minor, que sola negari potest facile videtur; ne catemur Deum, ac Divina ex creatura promittit Cognoscere, quantum videtur illas, & ad se referat, ea ad eum a se ipse, sed prudentia procedat, cum sine que impetio primum proprietas hinc videtur, evidenter colligimus, esse per alios quos a quo illi omnes sui perfectus mundus sunt; in eod. promittit videtur vel factis, & cum inter omnes illi perfectio videtur ex ut intelligenda, & videtur: ut postea primum, sic est alii alii videtur, ab alio. Primum sic videtur quod primum est illud per quod vel videtur hinc in minus inmutabile, in finibus, seu summis: ad hinc ut probabilitate videtur potest, in eo perfectio videtur. Per omnes virtutes ex ut hinc perfectio videtur videtur; hinc ex eo quod videtur videtur et apparet elaborat, ad potest videtur illud aut, sic ad idem esse videtur cognoscit, ut est videtur Philosophi; quia ut videtur, ut Philosophi

in eo opere elucet, esse ex gratia, alioquin
vix decepti possunt probari ad fingendum,¹
in Pitore necessarium: Cy p' anality apparet in
creaturis circa Revelat' a nobis copiam tribu
Trinitati Veritatis, nec per se sua Invenit de se
Inventatur, eandem in creaturam Authorem esse ne-
cessarium, et possit sua creatura sine Revelat'oe
ad illius esse probabiliter cognoscere de se.

3 Invenit per Exceptionem, quae Invenit a seipsum
ponitur: Testat quippe alius noster copiam
eandem eodem circa Revelat' non probabili pro-
babilitate ab eodem, nisi fide humana. Invenit
eius possit alius Veritatem suam tantum Invenit
tunc aliquid per se quod difficultat' a seipsum
eandem, vel tunc suam cogitationem a seipsum,
vel eius de seipsum eandem, alius tunc, Invenit
Invenit apud quae homine Veritatem, et Invenit
Exceptionem, tunc, tanquam Veritatem Invenit
atque eius Invenit se Invenit a seipsum eandem Revelatum.
In quo tunc tunc Invenit tunc Invenit tunc Invenit
Invenit alius, et Invenit Invenit Invenit
Invenit alius eandem eandem Exceptionem tunc apud
eandem Invenit Invenit Invenit Invenit,
quatenus Invenit Invenit Invenit ad Invenit
Invenit se Invenit Invenit Invenit Invenit
dandem, fallacem alius, et tunc Invenit Invenit
Invenit Invenit Invenit Invenit Invenit.

Officiu
se tunc Invenit Invenit Invenit Invenit
Invenit tunc Invenit Invenit Invenit, quod
Invenit Invenit Invenit Invenit Invenit

memoria, videlicet intellectus, & voluntas. Pro-
terea Aug^o 6° de Trinit. Cap. 6° ubi dicitur
Trinitatis Verigia non potest affirmari, quia nul-
la est que non pendat, numerus & successus fac-
ta in sit; & multo magis eleg. Trinit. Verigine. Tri-
plexque quae Trinitatis in coeque. Athana-
sius quae oratione 2. & 3^ama Ariano, & Ansel-
mus del verba ex Agost. nequa Trinitate assent,
vel ipsi Ethnicos fuisse in exuerabile, quod tan-
ty mysterij in aperuerant; Ciceronem in du-
gen Platonem, aliosque Philosophos sibi antiquos
in sua sententia dicitur mysterij non invenisse
auctor est ex alijs Cupubius lib. 1° de Genesi,
Philosophia: p^o eos locutus qualiter cognoscere
liber potest sicut probabilitate Divina Trinitate
agnoscere.

Sup^o autem dicitur esse quidem exemplum
videtur oppositum, ad explicandum hoc mysterij
aliam copiam, & aliam eius copiam. ut
vero ad istud, p^o cognoscendum, p^o persequendum
in caedentibus. Est quippe non profectum
sua facultate istius; quoniam quidem ipse potest
si aut in distinctione inter se, aut de lingua
sua ab illa, nihil in se habet. Sed cum accidit.
Et hoc, & propterea nihil
inadebant p^o frequentem illis per loquendo mo-
do; scilicet Trinitatis Trinitas esse eius, tres vero
Personae, sicuti anima una est, & potest per
longe tamen divinitate modo; ut si potest, ad
struendum eadem Qualiter ex anima, non in tantum
& vix facit; in autem de Trinitate cauit, ex de-
sion Trinitate de in se distincta Qualiter ex Deo

seu Divina Verba celebrantur. Et quoniam
 verba propositione de profat. Inq. In deo
 & in his ultra Regibus de quibuslibet alijs
 creaturis, et non in quibus eadem divinitate
 Regentur. Athanasius, & Basiliana quando
 pro Patria, & Synodus loquuntur ex suppo-
 sitione procedunt, quod illi admittunt scriptu-
 ram existentem, Verby procedere a Patre, & quod
 omnia facta sunt: ergo si hoc Iudicia, & eviden-
 ter pro Patria Iudicia, Verby a Patre de-
 ducunt, & esse Deum, non Deum eundem, qui e
 Patre; ergo si omnia, que facta sunt, pro Verby
 sunt facta, Verby facta sunt, sed primigenium
 in omni & fuit Deus. Quando autem pro
 Scilicet Regentur, id est procedunt, eos, si bene
 advertimus, et quibus ex Creaturis, sed illu-
 nante Deo, et fuisse in copione trinitatem;
 quia in his, que facta sunt ad salutem Dei. Ita
 et omnibus procedit, et sic non sit facta exor-
 ditio si igitur causa.

Philosophi autem sapientia non
 leguntur Veteri Testamento, in quo in divinis
 his Mysteriorum, in divinis, in divinis, aliquatenus
 uerby, audierunt aliquos eundem veteris legi
 fideles, qui specialiter circa illud illustri, fuit
 vel facta in libro Job, & quod Ceteris in
 et plurima continent de hoc, & de alijs, in
 fidei sacramentis, Regentur, que potenter ad
 in sua tradiderunt circa trinitatem, & alia
 sententia, quamvis sit exordium trinitatis, et
 inde non leviter pertrahunt, pro hanc illa
 in sua creatore, aliorum, in illis, et
 creatis

partem eam ad Trinitatem dicitur, ac omnimodum
Cognitionem

2. Quia quod dicitur Dialectice pro-
ferentibus, aliter ad apte respondetur, de his
quibus antecedens: anima talis (id est de
quodam alia creatura, quae sub presentia deo. Ipse
funditum primum ex Trinitate, et quae effe-
re ex suo patre activo, Iudo, alio primum
genere suo antecedens; et distinguatur partem
ita Iudo. qd et ponit cognoscit saltem primum
de, quod Trinitas Cognoscitur, et necessario per
hanc partem ipse autem Iudo; supra hunc modum
memoramus Iudo: quae sola cognoscitur,
esse aliquid illud primum, et quod perfectio-
nime primum. Neque aliud suadet ad unum ge-
nerum probandum; primum qd fallit in his quae
transcendit tantum Trinitate referantur, quae primum
non primum, quiddam est saltem, et in hunc
modum alia primum ad omnem primum valentem
cognoscit.

In prob. autem distinguatur quoniam. et
hunc primum ex Deo vero, tanquam ex suo patre
activo Iudatur. aliter, neque; et primum, et
distinguatur Iudo: et hunc primum ex Trinitate,
et ex suo patre activo, Iudo, aliter, ne ut ex suo
obiecto primum, et significato, ex. Iudo. Iudo
et omnium. Iudo primum solutio primum ad hunc
modum solutio, et, et Dialectice hunc. Ut primum, in quibus
est primum referentia primum; et est sub hunc
distinguit, an omni. Primum Divinum primum primum
tantum ad unum hunc primum primum primum primum
primum legi primum primum. Iudo. Iudo. Iudo.

de humilitate. Jam vero ut dicitur plene intel-
ligatur =

11

Quotiesque est processionis genus, subiecti
proprietates, & requisitaeque ex suo obto, et videntur
et in intellectione, et verbo, Naturae ex suo effectu,
ut dicitur in omni generatione dicitur possibilem;
& effusum (et alia que ad rem pertinent et ge-
tantur, per se) et suo parte activo, vel, v.
Hoc ultimum processionis genus est, quod minus descri-
bitur ad exponendum aliam extremam: effectus enim
proprie talis nihil debet, sed cognitio, sed tamen
se habet intellectus, cum est videtur quod, pro sua
facultate ingenua, calum videtur sit, et perfectio;
cumque opinio vocat, cum a se ipso est, fuit,
et necessario includit, cum ab aliis aliis; quoniam
propria videtur debet illud aliud, quamvis
in se adversat, deprehendit in eo quod
omni & singula passim effectus perfectiones
fuit, et tamen inveniatur; tandem deducit
et, esse aliud unum omnium quod a se ipso
est, summum perfectum, atque probe deo;
in eo tamen et quodammodo agitur delectatione
perfectione, que que debent in effectu et possunt
degenerare ab omni perfectione, in quibus nul-
la apparet cognitio dicitur, que ingenua
sed proprie cognitio, que tam ex parte dicitur, que
ex parte actus omni personae effundat in unum
eum per

12

Quapropter domus inveniatur Creatura (et in
veniatur nulla) tantumque suo quod dicitur, hoc
est, identitate sed tamen, plene, que in se
ita distinguantur, nec cognoscendi via, edo

a creatura in Deo ascendendo, trinitatem cog-
 nitio est quodlibet nunquam habebitur; arborum
 cuius ratio, & quodlibet & alia creatura quibuslibet
 perfectionibus adornata, quae a Deo accipit, nec
 unquam profertur perfectio suae, nisi quae trinitati
 inspiratae sit. Et ecce, quare in trinitate nuper
 solute sum huc, & alios in similibus utantur, &
 quae unumque per physica modo utantur, &
 ratione ad intellectus, & scilicet quod trinitati
 trinitatis sunt intelligibiles: Nunc autem a creatura
 in unum, nisi aliter de inventa, & sicut quod ad
 ea utinam cognoscenda, & ad trinitatem est ali-
 quod non abstractio nostra, quae unumque ipse
 innotuit Deo existens; non vero ad cognos-
 cendum Deo, quae existens sit, unum scilicet ma-
 tiam, & in personis trinitatis esse.

Oppone 3° Primum

multiflex sufficiens modo credens ad cognoscendum
 trinitatis inveniatur. Primum aliter fidei humanae
 electio ad trinitatem trinitatis, quae est
 in procedens ab habere fidei, nec vere, sed ad fe-
 cie tantum trinitatis trinitatis trinitatis trinitatis
 & aliter trinitatis trinitatis, quia est essentialis quod
 actus fidei separabilis a Catholicis electio. En-
 ter: privatio, & carenza unione hypostatica ad
 hoc divinae personae, quae ex parte Petri de
 scu in illo inveniatur, & trinitatis trinitatis
 desunt personae esse unumque trinitatis perso-
 nis, & unumque eorum, sed trinitatis privatio, seu
 carenza innotuit. In divinae personae, & aliter in
 privatio, & carenza utamur, sed innotuit trinitatis
 & talis aliter debeat. & in notuit cognoscendum, quia
 trinitatis, simul agnoscatur.

3. scilicet: quod Trinitas Carum pro-
 ius Chymica, & quia quocumque entitate crea-
 ta quodlibet, potest & prout cognoscit reali-
 ter cognoscit ab Angelo Vg^o ut cognoscit in po-
 sit, si videtur carum esse Chymicam, quoniam illud
 de agnoscatur esse Trinitas. 4. scilicet: Quod dicitur
 in illud, quod quodvis eum Creaty ad Deum
 et Trinitas referentur, et nullus sit Creaty eum uny,
 & Trinitas: sed prefata Quod si per Patribus Trini-
 tatis modum eum adhibetur Tobi superad-
 dem, & intrinsecus, scilicet e, & realiter Cognos-
 citur, & aliunde impossibile est, quoniam cognosce-
 re, omne, & singula Creatura infra Quod eum
 prout Trinitas dicitur, quoniam agnoscatur, Trinitas
 uny, & Trinitas, et ex ipso Trinitas.

15

Respondetur ad 1. acty illy elicity ab hystro realy eum,
 et vero Quod sui eum exactive uny, sed Quod Quod
 obd affirmati, & facta Quod Trinitas eum actum
 uny Trinitas Trinitas; Trinitas auty Trinitas
 et sufficit ad Cognoscendy Quod ita se habent, sicut
 affirmati per acty; & propria Veritas Quod quasi
 scilicet (sicut loqui Trinitas) ab obis prout eum ali-
 unde Trinitas debet. Ad 2. dicens est, Cognos-
 centy Trinitas in se subitany, prout, & scilicet per
 sonalitate affert, Cognoscendy Trinitas (quoniam si de-
 scit, quod Trinitas eum nulli. Trinitas, sive creaty
 sive ut creaty eum uny; sicut vero, an Trinitas
 1. prout Trinitas Trinitas, vel uny tanty; atq; suo
 inde ignoratany uny ea Carum sit Trinitas
 patet, sicut, quod generalitate sicut Trinitas
 Trinitas; hoc e, uny sit Carum Trinitas Trinitas,
 1. impossibile.

3^{em}

Nullius inuentum habet, nec ab his, qui
 Inuenit esse Chymicum in igne entitatis seu
 Abus, quia oppositum cognoscere prout dicitur,
 ut quia da esset ea Carentia, prout. Quia prout
 nil sit vera opposita sua distinguens ab omni
 Abus Reali esse quodcumque Chymicum, quod da
 candidus, Chymicum nullum habeat esse, ita nul-
 lo modo habet inuenire, Odiaque cognoscit, ita tenet, dicitur
 etiam tunc esse, Cognoscit, quatenus cognos-
 citur de prout, Existens illi essentia prout.
 Unde necesse est, cognoscere prout dicitur, et cog-
 noscat, illius Carentia esse prout Chymicum.
 Quia in lingua nobis hypothesis procedit, et in fa-
 ry usque videtur ad inueniendos eos supra ad-
 Abus modulos. Hinc videtur pro Carentia
 Abus, et in igne prout, deo prout, modo supra
 addit, in quo dicitur, inuenit esse, et
 nihil creatur prout ad dicitur, prout esse talis
 ut ab ipso igne inuenit esse prout deo
 inuenit esse deo et inuenit, modo dicitur
 in se habere sit, et est, et tamen id prout
 esse deo ut ea quodda inuenit, prout deo
 dicitur. Prout omnino mutata dicitur eundem
 ad dicitur filii, si illy habeant.

Sect. 2°. Ulteriora argumenta.

Aut nata ab intellectu creato, cognoscitur esse
 summi boni: quod esse summi sui prout dicitur,
 in boni sui prout dicitur; prout dicitur summi bo-
 ni summi sui prout dicitur esse debet, sed coi-
 dens est dicitur creato prout, et prout dare
 ad extra summi sui prout dicitur: quod esse prout

evidens esse debet, 1. sicut probabilissimum esse videtur
Dei cumque hanc ignem pronunciat, et Juxta in-
venit intra eundem verum unum ab altera perso-
na processionem; quoniam in eo despicit esse hunc modum
procedentem, quod est Deus apertus sed intellectus, et
intellectus apertus quocumque decepta via intel-
lectus, scilicet et voluntate intra se operaturum
sit. Hanc 1. nunc Aristoteles videtur naturam ita
funditatis perfectis eundem eundem censetur. Per
hanc in Juxta Deo funditatis ab omni illo, qui
ignem summe perfectus, et sine ullo vitio cognos-
cent; sed intellectus naturaliter cognoscit, Dei esse
summe perfectus. 2. et hinc spectare videntur
verba ignis Dei Causa 66^a in locutione, nunc
quod ego, qui alius generis factus, ignis in generis?
Et qui generis tribus, ignis hanc eam.

2
3
manus 1. Dei naturaliter cognoscitur esse, intellectus
hinc; sed quocumque intelligit ex hoc quod dicit
legit, procedit intra ignem verum, et cognoscitur
hinc q. 11. art. 1. p. 3° naturaliter notum est, Dei
vivere, et vivere beatissimum; sed vita Beata sine
pluribus partibus et viventibus 2°, illud scriptum
De soli: p. 4° naturaliter notum est, Dei amore capi-
et em, imo et em necessarius amant; 5° Deum
fideliter amore amantem omnem amorem gestant
nunc; sed amor amantem plenitudo amantem
requirit, et redamantem gestant. 6° Dei naturaliter
censetur sit, plenas Deo esse et omne colligunt, plu-
re intra Dei verum Personam viventem, quas intra
nobilitatem hinc affectus veritatis
Dei, naturaliter

cognoscit, Deo enim sui summi Syncretismata
 hinc Invenitur, seu vero Catholice
 ergo, quia summi boni, sibi facta summi
 sufficienter deprehenditur, & propria in se
 nati creati lumine, tantum libere, & liberaliter
 Invenitur demonstratur: Invenitur
 autem libere, & liberaliter, ut potest esse sine omni
 coactione, quantum ad summi sit, solum exi-
 git Invenitur Syncretismata in se: quate-
 nus nunquam in alium se Invenit, vel (quod
 in id. dicitur) nunquam aliquem tantum perfectum
 producit, et perfectum alium se Invenit, vel
 aliam perfectum in posse producere. Et hinc sunt
 Varietates Naturae, sicut, qui in mundo tan-
 que Invenitur traduntur alij, sicut in alijs
 ut Sancti & Martyr Dni celebrant, et videtur
 est aqua M. Corneo. 2. 3. lib. 3. Kporo Noia
 Senectus sanctorum a. 42.

Naturae, sicut ex
 P. Varquez sic proponit D. ex. in Deo est boni-
 tas: 1° et actus bonificandi: 2° bonificans, & bonifi-
 catus, seu bonificatio, & bonificabile. Et inter
 hunc in se, sicut, qui ex deum hunc facta
 se referent, Invenitur esse in se Deo
 sicut. Sicut in se, ergo se procedit de actu bo-
 nificandi facti, 1. quasi facti, in se hunc est.
 quia hoc modo bonificans, & bonificatus de hunc
 hunc ex hunc et referent, et sicut in omni
 forma, aut quasi forma referent: Nunc
 procedit de bonificante actu, referent ex se
 procedit de hunc, sicut, quod in se hunc
 hunc. Sicut in se est hunc actu bonificans, &

et bonificatione, et modo ineffabili intrare
et, intra quos Pater producit filium, et Pater et
filius spiritus; sed si extra bonificationem
invenitur, et productivus esse manifestum
est: et ad contra, quatenus per hoc libi
in creaturas quolibet producere valit, et
bonitatem, et solus manifestum copiosum est
ad insufficientem ad probandum. Ceterum
Mysterium: quare Cardinelem, vixi translatione
de dediti Divina luce sequitur quinquaginta
dies, quod et satis declaravit, quod et ceterum
ab aliis partibus intelligendum, uti et ceterum, et
eodem lumen per fundamentum.

Ad primum respondetur
dicitur, funditus et manifestum copiosum, et
indivisum in perfectione sua; et manifestum copiosum
est solus Pater in se, qui non propagatio
ne permanere et prout Dominus in alibus, prop
terea, et prout in alibus, et in alibus, et in alibus.
Et in summo, et in partibus, et in alibus, et in alibus,
naturam prout, et decem fuerit, copiosum man
ifestum perfectum naturam. Deum autem in alibus prout
secundum naturam in alibus, et in alibus, et in alibus
fuerit est. Verba ex causa adducta de gene
ratione, qua Deus per infusionem prout calatras
valere generatione ad prout donat, prout et in
fuerit ex prout, et quando intelligenda sunt
de ineffabili, illa prout prout. Prout prout
fuerit, et prout prout, nullatenus tamen in
caus, prout et in alibus copiosum. et in
mentem et est, quia prout manifestum solus arguitur

intelligentibus, quod sensus unicus et est in actu intel-
 ligendi, inter intelligentibus producat Verbum, quo
 intelligat. Deus autem in se actu distinctus, & dis-
 tinctus producat, sed sensus unicus et in actu intelli-
 gendi: quare, licet hinc aequalis Expressio Fi-
 litatis, aliunde copulata Colligat, possit, in tamen
 una aliqua, & solida eadem probatio, suspensio
 ex Deo post Revelatam tamen Mysteriorum, sed licet sit
 aqua Anolopos, quare et Persona pro 3 sit Verby.
 3a efficacia in e. quia ad simpliciter cumulantur
 eorum Requirita aliorum, quoniam nullus
 Cognoscitur de M. Creatio, & omnino sub suffi-
 cilus, quin aliorum. Fundamentum indicat ut post
 Verba obiecta Scriptura significat. & Deus sub om-
 nino sufficiens est. 4a etiam facile fuit, sed quia
 amor amicitiae, dignitate nobilissimos affectus
 recurretur, quando digni sunt qualiter. tunc
 digni in fideliter, quando servitute ad subje-
 ctum amante distinctus, tali amore digni: sed extra
 Deo et Vegetetum subje digni, quod necessitas
 ab eodem amatur: 5a in potest hinc probant neces-
 sarius in Deo amor amicitiae, maximum ex amor,
 quo sanctitatis persequitur et omnium profectum
 & aliunde necesse est, ad distinctio gener Person-
 narum tamen ad amor amicitiae sufficit: quare
 naturaliter cognoscitur in se affectus Creatoris amo-
 re amicitiae, ex genere personarum, ex in-
 ventantem alij, & presentem Deo, ipse amante
 dignitate amari: an autem in Deo longi habeat
 sit, ita ut necessitas ipse adscibatur, et cadit
 sub cognitione naturali.

Sed inchoat, & opponit S:

que ex lumine nat^o obij^o possunt. Quia Trinitatis
 Mysteriorum, lumine naturali dicitur possunt, ad q^o per
 inde Angelus v^o naturaliter perfectioris facultatis
 naturalia cognoscit, ex illis si probatur sequentibus
 Indus Mysteriorum; q^o ponit naturaliter, quoniam debet
 affirmare possibile non mysterium, & sententia existens
 quia in Trinitate, proutque in actibus Liberi, & non
 gentibus, id est esse, ac posse esse. Quia prout vi
 frequentius dicitur, & probatur Trinitate; quoniam naturaliter quod theo-
 logos & Philosophi, que assereunt aliquod impossi-
 bile, si solvantur contra impossibilitatem prebentiam;
 cogit ad opponunt dicitur hinc, plus Deus
 potuit facere, que non inveniret, plusq^o fecerit,
 que, nisi fecerit, non inveniret, si non inveniret satis
 multum, omnino impossibile acciderent. Quia
 sic affirmari debeat, possibile & existens Trini-
 tatis Mysteriorum ad omni^o illo, qui in es nullus
 deprehendat videtur Traditionem.

Verba h^o que
 cumq^o naturaliterprehendit intellectu humanum
 cognoscit vnamq^o ignis obedientiam actus sub
 ideo nat^o ad elicendum actus fidei reparabilem
 quo credat Trinitatis Mysteriorum, & vnamq^o quo
 illud virtutem; q^o & cognoscit possibilitatem hinc actus
 ut possit cum quo intellectu humanum secundo passu
 & virtutem essentialiter prebentem per modum virtutem
 & proutque actus; q^o & cognoscit ipsamque Trini-
 tatis, et impossibile sit, affirmare, esse possibile
 essentia, & vnamq^o reparabilem Trinitatis, quoniam
 identidem cognoscatur, & affirmetur ipse Mysteriorum
 Verba v^o: ut dicit, nullus suppetat nullus ad
 facendum sufficienter credibile non Mysteriorum.

Quibus non admittentibus Deusa singulari,
quod absurdè appareat; et nihil sequi videatur
sive eas gentes in summa in admittentibus
Catholicis.

Res. res. Jam, vel si placeat, de hunc
do Jent; potest, et debet affirmare possibile
sive, nego; negativè, si aliunde aliqua
solum ad dectandè occurrat, Judo Jam: licet regnare.
eius privilegia vialia sibi in creaturâ ostendant
delectatè perfectè unius simpliciter naturæ et plu
ribus vialita intra se delectatè, progressu illi
vina sit pro simili Reguam in vialita
ro; at nullè exhibent fundamentè possit
pro creaturâ perfectè Trinitatè; progressu
Angeli pascendum ea pascendum, si pascendum
vialè, suspensio debeat sibi vialitè creaturâ
vialè; quoniam admodum nos suspensio debeat
vialitè nostrè circa paritè, et suspensio delectatè
ry, quod vialitè eorum, qui apud unum, ostendat
ea, pascendum esse potest, quæ in pascendum, vel episcopi. Intra
quæ quod pascendum in pascendum hypostasi si in eam
questionè vialitè, pascendum Reguam affirmatè
vialitè Trinitatè, ut vialitè aff' so: pascendum illi;
quæ sunt eadè vialitè, sunt eadè vialitè; vialitè
eius unius adventu, delectatè perfectè non
semper fieri, pascendum in creaturâ, quæam vialitè
vialitè tenet aliquod unius simplex adstruendum.

Parè

in adducta ad pascendum Jam pascendum so
lutionè, si vialitè pascendum vialitè in vialitè
questionibus ad vialitè tenentatè notè, et pascendum
vialitè, vel negativè suspensio delectatè; quæ unius

Intantē latet aliqua vera Repugnantiā, quam in-
tellectus nostrus insequitur; & quia extrinsecus
apparet Repugnantiā intellectui si omnia pen-
tendent sibi in quibuslibet possibilitatē arguit. Ge-
neraliter, si ex alijs placuerit, affirmare possit quodlibet
quodcumque creatū, quod aliunde in se ipsa non
possibile, facile ē dicendum pro Repugnantiā, quia
quando deservit degnitate alicuius creatu-
re, si illa iniquitate in probetur, adest iniquitas
non tunc, quae propter seipsum illiusmodi iure extendit
nunc ad omnia graduum et involvenda, quae ē
in possessione, et in similitudine eorum inveniendā
feratur ista, passivum ex se ipso fecerit plenam
quae quā facta videremus, et adducimus, in
possibilitate plenam certitudinem: quando vero
de Deo agitur, quae in se ipso non videremus, non
agnoscimus, nulli simile fundamentum Repugn-
tiae, maxime quoad Trinitatem, ex extra Deum
nulli sit cuiuslibet destructionis plenam cum
perfecta reali veritate.

Ad hoc quod negat, intellectus
et Creaturae Angeli v^a quae in intellectu suo
manet, copulatur esse eorum veritatem actibus ob-
dientialiter determinate respectu eorum actuum, quod
quid sit, utrum copulatur eandem veritatem, et ali-
qua fusione, sic per ordinem ad actus determinate
in genere de variis Theologorum opinionibus, ubi de
eius Repugnantiā. Inveniendū est possibile intellectus
suo creato Dig. Angelico respectu intellectus hu-
manum, et ē tam perfectum, et omnes eorum actus,
vel actus, utrumque eorum possibile, deinde approp-
attingere debet, vel talis, quae attingat de intellectu

possibilitate eorum actuum, ex qua perfectio eorum
 tamet deprehenditur intellectu humanis:
 tales vero et sunt actus separabiles, et posse
 quoniam maiorem perfectio supra actus naturae in
 deprehenditur in intellectu humanis, sed in au-
 ditibus separabiles: tamen etiam ad ipsorum causam
 et requiritur libertas effectuum, notis, quod effectus
 non illi per alios spirituales prefatus causam procedant. Ad

R. In Iudo: mysterium etiam (sicut alia plerumque nos
 in fidei) non potest, nisi debet rationibus directis
 ostendi. Sicut tamen, ne agud est bilena, et non
 sua inefficaciter probatur. Insuper ipse et ipse de
 apud est hoc, et alio simili modo. Quod quod
 dicitur Teolava, vray est, et non ipse deus, quod aliter
 valeat deus; sed dicitur Teolavit omnia Catholi-
 ca Religionis Mystica, utique sicut quoniam
 adoramus Trinitatem Mystica: q. Tertio est impa-
 bit, nisi per rationem faciat ad nos, nisi ma-
 ior, et ratio naturalis lumine facile demonstratur,
 ne fallere, et falli esse incogit. Insuper q. Ita
 illi persuadenda est, et persuadendum efficaciter,
 si dea comendat Capacitatem ipsam proponatur. In-
 mia, et aliqua fundamenta, quibus videtur dicitur
 in fidei Caudalita; mirabile, sicut, ipse pro-
 fano: ponantur eundem et ratio naturalis, in his,
 quae ratio longe sequant, et potest quae multum ma-
 ioritate ad fundant; qui agud omni omni
 nostra Cogitatione naturam esse debet. honestas
 dicitur, quae percipit, et pulit, et nullus sit Causa
 sui vix, quod et dicitur, et fano casta. multum
 hudo, et excellentia miraculorum, quae in illis

Hiismodi facta sunt; & Sacerdotum, et Regum
nominum, genitricis, Calamus, atque sanguine
illius profecti sunt.

13

¶ Obtundat, et prope esse creditibile
Religionem, quae credenda proponit ea, quae appense
pugnant ut Cae, vel scilicet propriae profecto syl-
logismi et esse evidentior, quae sunt propriae
Huius alterius: quae sunt eadem cententio, sicut eadem
inter se; sed Patet, si uis & spiritus S. sunt eadem
ex Deo, cui natura divina: si sunt eadem eadem in
se: Respondet, quodam Religioni Catho-
licae, sed profundissimo, et propriae regna Cae
nominis, et pugnant ut illa, et quae uis adducunt
ita ex obiecto principio, et alij, idem probantur
evidentia uera in rebus creatis, et finibus quibus
et & paradoxus Deus, uis & processus uisus. Pater
sua, sed in rebus creatis, nihil sit evidentia
quae tunc esse uisus qualibet parte, fallit uisus
nominis in uisus, et tunc, l. Pater ex aliquo in
oblecta infans, et aliter pater pater: et tunc
nominis e, quod est uisus Deus in infans regna
liber, et omnes creatura asserit, ita supra omnes
regulas, et pater pater, quae a rebus creatis seminat.
¶ Quinque autem, quod non in pater syllogismo
assumptionis nulla ex parte deficere potest, nisi
ignorantia, mendacium, Deo attributum.

fallax

14

¶ Postea
opponit et debet, ut illius notum facile fundi
et aliter uisus Deum in se, et dicunt, falmaria et
pater in pater pater, motu, et alij, pluribus
in quibus sibi pater unquam caedat debet,
et egra in omnibus Deo fallere, et falli in pater

Credendum sit. Quod talia si opportunitate propina-
 tur, Quod intra eam et vray lumen in fundat,
 ex ore suo, copiosa dicitur audientibus et Regis
 Vate, Historia tua credibilis facta sunt eni-
mus.

Sect. 3.

Duplex altera assertio.

Primum est, quod non potest Revelatio posse evidenter
 aut probabiliter probabilitate ab interno Trinitatis
 Mysteriorum persuaderi. Ita plures Theologi, et
 Cardo, Burety, Veng, et facies aliquos Recitationes.
 Prob. 1° auctoritate Patrum, qui licet plures sine
 inde operantur Casus, et similitudines ad exponenda
 utrumque hoc Mysteriorum, passim ad verum, Nec
 esse omnibus supra Casus, et similitudines, quas
 afferunt et supra facie singula exponenda
 ostendunt. 2° per se aliter Casus id est essentia,
 et primis quibus ipsa Revelatio videtur, quod et non
 essentia sine natura, nec aliquid superaddit
 vni patris, nisi essentialiter, sed potius proponit,
 quod Credendum sit, et ostendit, nec probatur,
 Illud ita se habere, sicut per ipsa facta probatur:
 1° si ex passato patris, nec probabiliter aut
 Revelatio Trinitatis potest cognosci, nec per Reve-
 latio potest inde persuaderi. 2°

3°, et simul evocatum
 ad v. fundamentum; quia licet cognitio et unde ha-
 bita aliquid veritatis quodammodo existeret in
 sollicitudine ad solvendas difficultates, quod magis ob-
 curant, et etiam ad quodammodo scripta, quibus ultimum
 promittitur, pariter tamen, et potest, quod Regem
 non quirit scripta, si de ipsa ea in dicitur; sed de

quia nulli in omnia mundi tractu, probabili-
ter persuadere existuntur Trinitatem; alia ex
eo, aut Revelatōe Trinitatis cogantur, quia
ab aliunde, quia quae ab aliis afferuntur, nullius
Potestatis sunt: §.

3

Opponunt 1° in hoc mundo def.
falsitas, proinde alicuius libere Deum, per Trinitatem
demonstrari, et nihilominus eam probabiliter
defendi: §. probabilitate proinde, et ab aliis per
medietatem naturalia proinde aguntur, et assentit Trinitati
in mysterio. 2° Alii dicunt ut unus, et secundum
illa omnia, quae naturaliter de Deo cognoscimus, esse
equae substantiae, ac ut Trinitas: §. et cognoscitur
ita essentiam immutabilem, et per se esse
Deum et Verbum, omnino cognoscibile, quae ut unus;
sed ut unus naturaliter cognoscitur: §. 3° pler-
umque, et praesertim Theologos huiusmodi cognoscitur
satis defendere, sine quorum necessitate per se potest per
fata sensu deum carnis praesentibus fundamentis:
sed fundamenta praesentia Verba ab aliis proba-
bilitate: §.

4

Quia tunc equae substantiae cognoscibilis
in omnia Trinitate per medietatem naturalem
ab omni Revelatōe praesentibus, quoniam in as-
sumpta in medietate cognoscenda, et Deum ut unus,
et omnimodum, et omnimodum, et sic de aliis, quae
praesentibus, nulla Revelatōe praesentibus per
medietatem naturalem demonstratur. Praesentibus ad
Verbum, praesentibus proinde Trinitate praesentibus per
fidei cognitōem praesentibus famam a suo Patre, et
et Verba in de fide, quae ad Verbum ex praesentibus
quae naturalibus; tunc tunc, et proinde Revelatōe, et

per Nollat? Inimicus, p[er] se, in Th[em]a si-
 ne ulla p[ro]ductione, D[eu]s esse s[ci]ens, quare
 Pater, qui Pater e[st], filius e[st] s[ci]ens, subinde ma-
 nus filio p[ro]nunciabile identificari e[st] p[ro]p[ri]a
 nitate filio n[on] p[ro]nunciabili. Unde in f[er]re
 licet videtur illud theologi, p[ro]p[ri]e eandem p[ro]-
 ving[er]itatem indefectibile, & necessarium, p[ro]p[ri]e
 nitate libera, & secundum quod defectibile illud
 significat. Insuper, p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e lumine Pater, D[eu]s
 e[st] n[on] libere p[ro]nunciata velle, & decernere, licet
 e[st] evidenter appareat modus p[ro]nunciandi p[ro]p[ri]e
 mod[us] libertatis: quare d[omi]n[us] e[st] e[st] p[ro]p[ri]e
 Cetera inquit, & p[ro]babilitate abstruere hunc,
 & aliam modis quantum e[st] difficile, qui ta-
 men p[ro]p[ri]e si non facilius, minus abstruere
 s[ci]ens videatur: nullis vero credis scilicet p[ro]p[ri]e
 p[ro]nunciandi n[on] p[ro]p[ri]e evidenter, & p[ro]babilitate
 agnoscitur.

Ad 2^{am}, sub t[er]m[in]o esse, utiq[ue] D[eu]s esse
 superius dicendum s[ci]ens, & scire, ut videtur e[st] p[ro]p[ri]e
 Dignitas 4. 1. de ente superius d[omi]n[us] s[ci]ens. 11. p[ro]p[ri]e
 cognoscibilitate intra p[ro]nuncianda e[st] p[ro]p[ri]e
 tate Dei, e[st] vero cognoscibilitate extra, p[ro]p[ri]e al-
 terius, seu p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e alienas, qui p[ro]p[ri]e p[ro]nunci-
 ratione debet illis subministrantibus ead[em] p[ro]p[ri]e:
 quare ex o[ra]to s[ci]ens deducitur, D[eu]s e[st] p[ro]p[ri]e
 se ip[s]o, & immediate cognoscitur, ut unq[ue] qui e[st]
 s[ci]ens agnoscatur; e[st] vero quod e[st] p[ro]p[ri]e cognos-
 cibile abstractivum, & p[ro]p[ri]e aliena p[ro]p[ri]e, quia p[ro]p[ri]e
 nitate licet p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, qui sufficit ad
 cognoscendum D[eu]s e[st] unq[ue], e[st] vero ad cognoscen-
 dum ip[s]um e[st] unq[ue]. quia p[ro]p[ri]e D[eu]s e[st] s[ci]ens

quoad nos, & mundi hanc ex hinc copiam hinc
satis magis superuacua est, quae ad eum, seu
patriam in ad unum, sed ut faceret in hoc seu
seu superuacua est.

6 Ad 3^m armeny Reflexy, quo
illi AA iudicant fundamenta sua esse sufficien-
tia ad armeny probabilem dicitur. Tamen, esse
probabile; armeny tamen ipoy directy in eum ar-
bitrari probabile, seu ut vident sufficienter fundaty,
magis ad extra omny incunq; armeny, cy de paxa-
ti armeny probabilitate intra de paxa-
tione. Sicut
quodq; videri, eos Theologos alioquin, quos ex
paucaq; oralibus modis, sicut, ex sum-
ma paxatione, quae propria Theologiae hinc
habent de veritate hinc Mystery, quae persua-
sio facit se negant dicitur. Tamen, dicit
Mystery, & quodammodo aliqua paxatione in ve-
bis obry, & realibus ad ipoy utrumq; paxatione.
Hinc

7 videntur e 3° in medio curato superuacua fundari
paxa copulatione cury, & evidenti Tamen, quae
proprie actu fidei in ist. Ita frequentia Theologi
paxatione Tamen, post ex ut Noct. 4. 1° in 3. p.
dicit. 11. ut. 5. Quae sit paxa, actu fidei, quae
altera eidy mysterio associata; ergo qui hinc
superuacua in paxa illustrati. Illy actu cognoscere,
seu in hinc, evidenti cognoscere hinc illam
Tamen, affirmari, & Ita vult affirmari, &
vult in hinc, seu paxatione falsitate sequens; sed
hoc vident, & evidenti cognoscere, in paxa non
eady evidenti cognoscere paxatione vult,
cy vult evidenti in, in paxa vult Tamen

affirmant, quibus Trinitas constituitur. § 7. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

8. Beatifica quidem Trinitatis, quae Reflexive cop-
noscent, in prout in, in eisdem Veritate usque
Veritate. § 7. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
tanea, quae singulis, tunc, dicitur, tribus, naturis,
Creati, univertus, et quae, idem, arguit, facile
Præsentia, nisi, quod, ut, apertissime, nec, et
ut, prout, esse, in, deo, Persona, copunctio, Reflexiva,
et, Supernaturali, prout, tunc, unionis, claudion
esse, debeat. Nullo, autem, alio, in, deo, Relato, esse,
fidei, Supernaturali, prout, est, et, essentia, eorum, di-
vina, Revelatio, constituitur.

9. Sed, emittit, et, Retorquet
Dicuntur, quae, supra, Prae, quae, unum, quod, media, natura
Necesse, siquidem, aut, Necessitate, unitate, prout
quod, quod, quod, quod, prout, prout, prout, prout,
sicut, in, quae, Trinitate, et, tunc, Necessitate, et, necesse,
la, eorum, et, tunc, in, quae, unitate, et, Trinitate, prout
pante, et, omnes, sunt, effectus, oblatio, et, uno,
tangit, a, principio, effectus, ad, quod, quod, quod, quod,
de, aut, fidei, (eodem, est, sua, proportione, Prae, de, ac-
tu, virtutis) esse, idem, quod, et, quo, ad, copun-
cendy, Trinitate, et, quod, prout, prout, prout, prout,
et, et, aliter, et, prout, de, unitate, et, unitate, quod,
aliter, ille, eorum, aut, quod, Trinitate, nullate-
nus, prout, prout, de, in, Trinitate, copunctio.

10. in, prout, prout, prout, nullus, ut, esse, subiectivi,
quod, prout, prout, prout, prout, prout, prout, prout,
et, tamen, in, ipso, unitate, concessio, quod, prout, prout,
et, prout, prout, prout, prout, prout, prout, prout, prout,

Dicitur Reprehensio, vel contra signum, & Reprehensio
 ut obij affirmantem ex necessitate apprehendi vaci-
 tatem; vel ad hanc in hanc, & obij Reprehensio
 Dicitur, ut Trinitas: quare licet simpliciter primum pro-
 ducimus, quod omnibus creaturis primum est, & quod
 sola Reprehensio in creaturis naturalibus, et in istis
 quibus sufficiens ad cognoscendum Trinitatem;
 Sicut vero simpliciter postquam. Sicut vel eum
 spiritale habent actu intentionale, & modum in-
 ducunt, et illi obij significat, & ista hanc
 sic afficiant. & quomodo sit additio pariter,
 desiderant, quare se & simile actu instituit, ut
 ut quibus que ad affirmandum, & cognoscen-
 dum obij, vel ad videndum, seu aliter afficiendum
 modo; ac primum et ipse, Reflexio cognoscit, ex
 ut quod aliquid sunt, & proportionata, sicut
 cognoscibilitate in casant: sed cognoscit sic et
 primum sine ordine, que proficiunt ad suum
 obij, l. hanc, ex simili modo sit ipse essentialis,
 magis modo uti cognoscit valet ut talis, quia eadem
 sicut obij, l. hanc, attendatur, et ex ipse primum
 factis: quod si per factum modo primum infallibilis est
 ut est in Relativis creaturis, et primum in infal-
 libilitate cognoscit obij, l. hanc, ab eo, que Reflexio
 illi ordinis cognoscit.

Hec profana cognoscit
 actus fidei aliter, vel in hanc, quando per alij ac-
 ty determinat supra illi Reflexio credendum assensum
 e, ex aliter sit cognoscit obij per actus fidei, dicitur
 cognoscit sui intentione actus fidei, ut quod qui in obij
 e modum ut quo credendum, verum dicitur ut quod cog-
 noscitur, sive intentione, sive ab hanc, primum fidei

cognitio ad ipsam terminata. Si autem cognoscat
 intuitivè aliquid fieri, licet id possit esse attributum
 illius obij, et tamen ideas illud intuitivè, sed
 abstractivè tantum cognoscat: nec mirum, videri
 posse aliquid fieri, quod videatur illius obij, quam-
 vis cognoscat id possit fieri actu, quod aliquanti-
 sen cognoscatur illius obij: quia, ut mirum, actu
 fieri, ut quilibet aliud intuitivè, tunc suum esse
 habet per ordinem ad obij, quod representat, et
 Jentea debent simul esse in cognitione. Sed et
 in propria perfectio finit obij, et possit per mo-
 dum intuitivè, in quo representatur ipsa perfectio, et
 intuitivè. Sed et per se evidenter, et intuitivè
 cognoscere gallij esse Petri, quod attributa, et
 cognoscere simul aliquantulum Petri, et tamen
 videri gallij illud, videri necessarios Petri; eoque
 ad se sufficit videri gallij, et signis aliquid
 indicans, illud esse Petri, in actu ad se.

Disputatio 3. De Processionibus Divinis.

Indivisius est, per se in Deo. Quodam proce-
 sione, cuius unitatis, supposita Personarum plura-
 litate, videntur Theologi, quod unum dicitur pro-
 ceccent, et procedit velut, nullus enim caput de-
 ductionis, et pluralitatis eorum. Non enim proce-
 dunt ab invicem, quod unum, et si alteri procederet,
 quia id ex tunc limitatior presentat in perso-
 na, cui illud generis deperent; de se, scilicet,
 aliquid perfectionis, quod ex tunc, et ratione sui

si Nequaquam identitate aliam; si nimirum duplex
p[ro]p[ri]etas, Relativy aliam, & altery absolute p[ro]p[ri]e
canendi d[omi]ni; nimirum, quia p[ro]p[ri]etas absolute Refu-
gere in p[ro]p[ri]etate identitate ex Relativo, sicut p[ro]p[ri]etas
in l[ib]eritate, & nimirum p[ro]p[ri]etas. Non deinde
p[ro]p[ri]etas Relativy, p[ro]p[ri]etasque p[ro]p[ri]etate, & p[ro]p[ri]e-
tate. quia p[ro]p[ri]etas al[ia] Relativy Relativy
Relativy equalitate, & similitudine, & al[ia] p[ro]p[ri]e-
tate, h[ab]et Refutatur in Th[esi]s, si p[ro]p[ri]etas
p[ro]p[ri]etas, sed veluti supponit d[omi]n[us], sub-
t[er]ra ex p[ro]p[ri]etate nequeunt sine p[ro]p[ri]etate ad Re-
lativum originis; siq[ue] illa d[omi]n[us] p[ro]p[ri]etas
ventra a p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etas, & nimirum fo-
re, & h[ab]et unq[ue] nimirum in t[er]ra p[ro]p[ri]etas
p[ro]p[ri]etas, p[ro]p[ri]etas, p[ro]p[ri]etas, seu quidq[ue] h[ab]et
quod ex t[er]ra p[ro]p[ri]etas absolute in capite
sua sub[st]antia p[ro]p[ri]etas: h[ab]et aut[em] omnia p[ro]p[ri]etas
l[ib]eritate sunt aliquid absolute, quod utiq[ue] de-
t[er]minat, d[omi]n[us] p[ro]p[ri]etas, & quare p[ro]p[ri]etas
p[ro]p[ri]etas igitur adducere in valde.

Sect. 1^a. vix p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas
immediate, per naturam, vel potius per
Intellectum, & Voluntatem.

per
p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas in p[ro]p[ri]etas, & q. 2^a det. 10,
q. 2, & det. 27 q. 3, quod d[omi]n[us] p[ro]p[ri]etas
p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas quod Valerius p[ro]p[ri]etas
de Trinit. no. 2 cap. cum d[omi]n[us] p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas
quod p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas
p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas. 2^a vero p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas
liquet p[ro]p[ri]etas, quare aliquid p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas
p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas. H[ab]et p[ro]p[ri]etas

Vnde perueniunt ad unum, siue et dicitur secundum Mag
 quoniam, et sic Logica prout quod theologiae de
 continentur fortis creatur, creaturae quod; ne
 vero intellectus, et voluntas, quoniam et intellectu,
 et amor ad se ipsos spectare supponendum lo
 cur ad huc et presentem disputatorem, in qua symonia,
 ximus, utriusque passionis sunt quodque alio de
 ueris intelligendi, et dicitur, et sic?

Idem primo.

2. unde persuadetur vna, et prout sua, et de
 la solitudo XI est, quod de futuro, pariter ex
 hediencia, neque voluntate libera generalis
 S. 12. exhibet hanc sententiam, quia nec ulla in
 vniuersitate cadit nec voluntas sapientia per
 deitatem, apparet suggerens generalis Verbi in primis
 Felicity. 1. ex sac. scrip. Ingressa 2. Persona specialiter
 Verby satis frequentia appellatur, et sic bonum, et sic
 cunctis epist. q. 5. et Topicaly q. 19. ex philis
 laudem dicitur dilectio, ut patet ex eod. I. Joann.
 q. 4. Sed Verby passim dicitur intellectu operatio est
 sicut dilectio voluntatis: et ex aliunde est sic cum pas
 sione, et in rigore si dicitur per passiones locutiones
 processionis dicitur et per modis passiones con
 ueniant a natura, sed per modis operationis pro
 ceptionis per intellectu, et voluntatis ad dicitur de
 sent.

liber

3. ex illis, quibus etiam loquendi, modis dicitur
 vultibus, et perinde, secundum Porring, de amon, et
 caron, et sapientia; sicut vna dilectionis et am
 or, charitate multum vincunt, necesse est sciri
 ne nominantur; quia omnia dilectionis passiones
 apparet vultibus, et aliunde prout.

Hic dicitur, hinc omnia per quorundam appropria-
 tionem dicitur esse, quod dicitur in creatura tali
 per appropriaationem intellectus est, et voluntati 2a ita in
 vni processio filij sit 1a, et 2a spiritus sancti,
 maxime ex aqua P.P. et hinc dicitur verby in semel ap-
 pellatione, eodem nomine Patre et filio, et hinc
 de Probit. filij, et hinc de Basilio lib. 5. In
 eunomy, spiritus sanctus dicitur, inuicem in
 minus, quod dicitur, filius, et spiritus sanctus intel-
 lectus habeant, et voluntati, quod propter hinc
 verby aliquod profertur, et quod spiritus sanctus
 verby profertur, aut quod dicitur, illud sit notio-
 nale, ad voluntati spectant, et quod ipse per pro-
 cessionem accipit.

5

Non inquit, hinc dicitur, quia quod
 in oppositi graue aliquod inuenitur in hinc ver-
 ba, hinc in sententiis, quod maxime proprio exi-
 pientia sententia, et ex Augustino observant Valerius
 P.P. et Theologi. Patrem, et filium, et 2a Persona no-
 minibus ab intellectu spectantibus, et 3a nomi-
 bus, quod ad voluntati spectant ab Scriptura P.P.
 naturam, sed hinc potest, quando ab alia
 alia dicitur, et hinc dicitur in creatura,
 processionem dicitur: hinc uno quam proprie
 loquendum esse dicitur et hinc. Latet, hinc, Patre
 et spiritus sancti quod hinc dicitur, hinc a P.P.
 verby, sed, et hinc ab ipso in dicitur de Cha-
 ractere hinc. Per magis figuris, hinc de processio-
 ny dicitur, exponendi sunt hinc sententia latissime
 quod hinc hinc hinc, tam hinc quod Patre,
 et spiritus sancti esse perfectissimam hinc manifesta-
 tionem, et hinc in semel proprio, et hinc hinc.

separantur in intellectibus, sicut dicitur ad
 intellectum ut talis natura. Insuper, & procedunt,
 in quo solum tota 2^a Persona & Verby, quae sunt
 in 3^a Persona Verby in pronuntiatione, sicut procedunt,
 quod dicitur Verby in super, plenitudine, plenitudo ab
 istis. Et idem dicitur de his amonibus.
 Cuius 2^a, quae 3^a Persona Verby sit, quae dicitur
 lery procedunt, et cetera 3^a quae 2^a quae Voluntas pro
 cetera inferunt ad cetera Verbalia.

6. Accidit pro Com-
 muni sua. Nam in natura: tunc quia alia sunt
 cetera cuncta tantum in eisdem Processione, quae tota naturae
 facultatis extrinsecas, vel unam multiplicationem
 in natura, sicut simul quomodo natura multiplex
 esse potest, tunc quia Processione ut dicitur quod
 emanatione, cetera proprietate, sicut ab emanata,
 et natura proficere dicitur, et dicitur sicut, et
 in natura sicut facultate Naturae: sicut debent
 esse ad naturae actus perfectissime emanantibus;
 sed omnia actus, et tunc emanant, sicut natura
 natura producta in natura parte intellectiva,
 et tunc ad intellectus, et Voluntas quae speciat
 debet: sicut.

7. Insuper, intellectus, et Voluntas dicitur
 in Deo per naturam, et in creaturis dicitur realiter in
 medietate a natura procedunt, et dicitur dicitur dicitur
 sunt tantum potest, et alia alia quae procedunt
 potest: quod dicitur Processione Naturae immediate forte
 in per naturae emanantem proprietate unam, acit speciat,
 sed dicitur sicut ad naturae debent, alia alia per. Per
 quod dicitur, sicut emanant, quae a pluribus natura,
 proprietate ab alia dicitur dicitur quae aliunde

duplex ordo, seu genus actus naturae. Talis supponi-
tur, ad intellectus, rationes, & voluntates spectantes:
pro quo duplex ordinem duplex praeter praeter
designanda erat eorum successione, ordinem in sua
emanatione observari, quae praefata actus tenentem
sententia. At, nisi provisione substantia de spu-
ritate, & de substantia in illis si tenentur, & progre-
ssa vel unius, & in infinitum multiplicabilis ad-
struere debeat.

Adde, praedictam, quae per modum praeter
quae tenentem, esse ex genere suo amplioris spec-
ie, quae sunt praedicta quae per modum actus Jugi-
untur; in praedicta radicali praeter praeter
convenit, quae praedicta, quod praedicta esse
debet; & hinc omnia fundamenta quae afferuntur
sua ad dividendum naturam intellectus in lineas
intellectus, & voluntatis, praedicta, quae hinc de-
bent in Deo praedicta, aliam praedicta per intel-
lectus, & praedicta aliam praedicta; & via
ultrae multiplicabilis, ex natura praedicta in
vires ultrae alia linea, & unaqueque eorum
ut infinita debeat tota per lineas, per factos
ampliari; & subinde esse unius in natura. Sed

9
Vestras; de genere praedicta intellectus & vo-
luntas in Deo sunt eorum facta eorum, & in hi-
lominibus observant dea, & in praedicta processio-
nis, & aliam aliam praedicta; & eorum dea praedicta,
licet eorum processio numerationis praedicta
et amantur. Hinc praedicta; quia si tenentur sta-
tuta, aliam praedicta in de linea intelligen-
di & de linea voluntatis aliam, & eorum praedicta,

nihil obice potest potestatem edentiam quantum
 cumq; foret, sicut in officio edentia reali
 assignat; et difficultat in presentia nulli
 quom ady ead potest; prapudat. et vero
 in supplicat, sed negitur a Duando, pro
 sione hincmodi su ad lincas intelligat;
 et volendo gestione, obest idem in p[ro]p[ri]o
 ut in una, neq; p[ro]p[ri]o, q[ui]s d[omi]n[us] amantia.

no

Sed
 hincmodi Duando, et hincmodi opponit, procerone
 ead in sunt per intellectus, et voluntas, tangit
 ignora actus. alia foret p[ro]p[ri]a intellectus,
 et volens realia p[ro]p[ri]a, quod d[omi]n[us] p[ro]p[ri]o
 loq[ui]t in p[ro]p[ri]o e. hincmodi, quasi ignora t[er]m
 per intellectus, et volens tangit per actone
 videtur. quia intellectus, et volens, hincmodi
 alia actio hincmodi, procerone hincmodi est, mul
 tibus alia hincmodi hincmodi hincmodi, et
 docet hincmodi in hincmodi, textu hincmodi: q[ui]s nullomodo
 sicut foret hincmodi per intellectus, et voluntas. hincmodi
 nec amantia hincmodi est hincmodi, quod et sicut, hincmodi
 affirmant hincmodi, et non voluntate hincmodi
 hincmodi. et hincmodi v. hincmodi, quales hincmodi
 hincmodi e hincmodi, est op[er]e hincmodi, hincmodi
 hincmodi hincmodi, et ideo, hincmodi hincmodi
 intellectus, et voluntate hincmodi hincmodi hincmodi
 alia hincmodi, quia intellectus, et hincmodi hincmodi,
 et hincmodi hincmodi, quia hincmodi intellectus, et
 omne op[er]e hincmodi hincmodi hincmodi hincmodi
 hincmodi, sicut hincmodi hincmodi, et hincmodi hincmodi
 hincmodi hincmodi. 3. hincmodi hincmodi, et hincmodi hincmodi
 hincmodi, quod et hincmodi hincmodi hincmodi

propter sui infinitudinem, quia dicitur naturae pro-
prie, quae intellectus, voluntas, potentia, et
procedentes in se intellectus, et voluntas, sed
per naturam dicendum sunt.

11

Ab omnibus dicitur assignari, cum dicitur 2^a Pa-
sonis vel intellectus potentia, quae ad voluntatem spec-
tat; et dicitur iterum 2^a Persona per 3^{am} Verby sit
et dicitur, licet omne perveniat in eo quod 2^a
per 3^{am} Persona Verby sit, et tunc pro presentia
sufficit, ad ex parte potentia sui intellectus re-
quirat, ut ad loquendum rationalitatem dicitur
et inferat eius potentia tota operationem lo-
cum habet. Ad 2^{am} dicitur, dicitur in lo-
quendum modo totum significare, Aliud a Patre
in libro, sed necessitas, et in hoc sensu non
vita fuit potentia; et omnibus ista intellectus
ex uno genere libere in eis, et in suis actibus
naturae potius imitari.

12

Ad 2^{am} dicitur, dicitur in lo-
quendum modo totum significare, Aliud a Patre
in libro, sed necessitas, et in hoc sensu non
vita fuit potentia; et omnibus ista intellectus
ex uno genere libere in eis, et in suis actibus
naturae potius imitari.

Secd ipsa naturae simplicitudo, citi intellectualissima,
 & quae intellectuali potest, si aliter excau-
 ri, quae per intellectum, & voluntatem: omni quippe
 prout immoventi naturae huiusmodi debet
 esse, prout intellectuali, & ut per se modo agit,
 & intellectuali ut omni actu huiusmodi naturae:
 actus vero intellectuales soliti vel sunt de ter-
 mina intellectiva, vel de bona voluntate.

Secd. 2. Utrum praeterea
 sint per intelligere, & velle actualia?

Negare videtur sub. No in 1° dot. 2. q. 7. dicit.
 25. q. 1. & 2. & quodlibet 1. ubi dicitur actus
 intellectus huiusmodi dicit aliter, qui intelligere
 vocat & utramque & aliter qui dicitur appetit.
 & utramque ita immediate esse affirmata a me-
 moria secunda Patris, ut mutet, aliter ori-
 gine procedat, sed in alio sensu, intelligere patris
 ita qui dicitur; quod illud ad propriam profectio-
 nem & illud ad profectum audientis deservitur.
 Quod abstracte de intelligere actuali parat ut vel
 prout utitur; Item dicit de amore actuali,
 & simili parat ut ad prout huiusmodi huiusmodi. Sed
 explicat Magistri sui, & sequitur in huiusmodi de 3.
 de trinit. q. 3.

Affirmant quae scolopi, & probant
 aliqui eorum, quod intellectus huiusmodi non ex na-
 tura sui, nec solite distinguitur ab actu intelli-
 gendi. sed inquantum & inefficaciter: huiusmodi quia quae
 a quibus natura huiusmodi movetur solite in-
 ducere ex intellectu, huiusmodi actu intelligendi quon-
 iude aliquid sua movetur colligi licet: huiusmodi quae

moda permissiva, & saltem deinde dicitur de intellectu
sicut intellectus, & intelligere Dei? et aliunde
persuadetur, processionem verbi in solo intellectu,
verum etiam intelligere supponit: et tandem, quia
per se dicitur esse in ex identitate intellectus Divi-
ni cum suo intellectu, sed ex generali processio-
ne passiva verbi indole procedenda est. Probant
alij edij ad homines, sicut scilicet, etiam Aristoteles,
quod dicitur in ipso etiam de quibus, ex quibus cogni-
tione procedat Verbi? & affirmant illud proce-
dere ex cognitione verbi essentis: & intelligere ac-
tuale saltem ut terminatum ad essentiam supponit
intellectus ex parte generis, procedentem Verbum.

Ex
et hoc est facile se ex parte scilicet dicitur Ver-
by carnis per se procedere ex cognitione essentis,
quia per se procedit et ex ipsa cognitione, veluti
et essentia, sed ex intellectu Divino, et cognos-
centia essentis: quia eundem essentis per se declaratur
et est. Probant etiam alij facit ad homines:
etiam apud scilicet Verby, quia accipit a Patre
namque, supponit fortiter ex parte generis eam-
dem namque: sed accipit etiam ab illo intellectu ac-
tuale: & At qui importat, & in effectum, et
solo probet intellectus supponit in parte
per, et quod pronuntiat Verbo Divino in quo
sensu etiam supponitur amor, & Qualiter at-
tributa, et tamen in sensu cognitionis ad proce-
dentem Verbi per se fortiter ea ex parte generis
in per se generis: quod etiam procedit de
per se generis ex parte generis, et procedentis.
Aliter ergo, & efficaciter probantur, & Ver-
bentia.

Sed ad pariter Gasparibus Verby
 viny verbo nostro vocali ut videre e apud P.
 Petrus lib. 6. de temet. Cap. 2. & 3. quatuor
 ut eleganter avestit Pariter hom. 60 in vobis
imago est totum ni so monstrans penitenti; que
 admodum verby nostre, quod totum nostre cogi-
 tationis imago refert: que cui secundum cor
 notum, hie verbo proferimus, quod loquimur
 exemplar habet eius, quod corde gerimus
 eodem modo loquimur hie Aug. de prescripto lib. de
 symb. & fide Cap. 3. dicens, nam verby nostre id
est quod loquimur, idem verby loquimur et nostra ani-
me innotuit accedent. Illa sapientia, que
 Deus Patri genuit, quomodo per ipse innotuit ani-
 me sacratissime Patri, verby eius proferimus, et
 sunt enumerata. Sed verby nostre, quo elegi-
 mus, ipsum appaerimus, supponit fere intel-
 lectus nostre, sui mensu actu intelligens: in
 aliter sonu edere, et vno loqui proferimus.

Proinde Verbi Divini e pense prodecho intel-
 lectus perfectissimus, et quoad se, ut ita dicitur
 creatissimus, quod e propria et ex necessitate, seu
 et dignitate, sed ex firmitate, atq; exuberantia
 prodecho; sed intellectus perfectissimus, et actu-
 rissimus, nullus propria celatissimus intelligens, et
 ut ita dicitur, non tam sibi, sed aliis prodecho,
 e intellectus, ut actu forlita intelligens: et
 proinde Verbi in ipsis intellectus, sed et in intel-
 ligens actuale ex parte prodecho prodecho
 forlita pense prodecho.

Confamant & ad honorem

Inna scilicet, si forsitan ille in propria nobis pra-
 xia est: ne aquae ipsius vera aliqua est proportio
 inter verby mentale Creaty, & verby Diviny,
 que possuntur. Spondeo tamen eo, quod utramque par
 referat ordinem ad intellectus. Sed ordo iste in cogi-
 tabili est sine ordine ad intellectus, et intellectus
 videtur per ordinem ad intellectus, cum talis factus
 taliter talis dicitur. Ne certa esse videatur, &
 ex quibus sit per videndum: quod verby Diviny ut
 pertinet specialiter ad intellectus, debet per se referre
 ad ordinem ad intellectus; sed non per institutionem
 inclusionem intellectus, qualem in sua scilicet & inna
 dicitur verbo Creato mentali, et apud philosophos dicitur
 quod dicitur ordinem per se sicut tamen ad propriam suam ac-
 tionem ut videtur Propositionem tamen in verbo mentali
 & Creato, que in verbo Divino; vel tanquam ad suam
 tamen facta intentionem, qualem in sua subtili dicitur
 non potest; vel tanquam ad suam principium, quatenus
 ex parte principii, per se videtur intellectus, quod
 per se modo intenditur: aliter quippe dicitur
 per se talis inter Verby Diviny & intelligere in
 intentionem: quod.

Quarta dicitur: quidquid factum proce-
 dit per intellectus, vel est factum intellectu, & actus for-
 matus productiva intellectus, vel principium formale
 eorum, vel tandem supponens factum ex parte sui
 principii intellectus, et ex ipsa tamen parte cum
 in se actu possibili aliter videtur productum per
 intellectus; sed dicitur subtili dicitur, Verby Diviny non est
 ex vi sui processionis intellectu, nisi actus procedens
 sua intellectus, nisi huius principii: quod ex
 per se supponens intellectus ex parte sui principii.

Confutatio 3^a. De eundem Magistro, alius sicut Libe-
 ralis in Aristoteli de intellectu ex sua Veritate
 Intellectus producta, et datur huiusmodi de intellectu
 inter fontem, quia Intellectus intellectus est quasi ope-
 rativus intellectus essentialis, et fontem intellectu-
 um, et fontem, quod est productivus Intellectus Verbi,
 et locutionis, seu potius se exercere per locutionem,
 ut ab intellectu productivus, sed nisi productivus
 Verbi sit specialiter Intellectus fontem, vel eam
 sequatur ex parte principii, necessitate antecedentem
 illa de intellectu: ~~non~~ potentia quam operativa
 intellectus essentialis per accidens se habent, quod
 productivus Verbi in intellectu Intellectus, sicut et Scotus
 in 2^a dicitur. 1^a potest caliditas ignis de materiali se habet
 ad ignem, ut ipse loquitur: quia licet caliditas
 ignis per se non procedat, non media caliditate
 sed immediate ignis ab igne procedit. Sed for-
 titudo illi, quae altera ad alterum actus de materiali
 se habet, distinguitur ex sua Veritate et Scotus, et
 potest in Intellectu Intellectus, si ex intellectu
 et voluntate procedit: q^d

Opponunt 1° Intellectus
 creatus, et in actu Intellectus, et 2° dicitur actu Intelli-
 gentis, et sicut fundens ad procedendum sui Verbi; sed
 Intellectus Intellectus, quatenus in actu 1° Intellectus
 Intellectus creatus Intellectus, quod amplius est Verbi omni
 intelligibile specie, si est, nec Ipsi debet, ut sicut
 fundens: q^d procedit ab omni alio, et sicut ab Intel-
 lectu actuali exit sicut expeditur ad procedendum
 sui Verbi. Maior difficultas est, ex actu 1° ad Intelli-
 gentis Intellectus actuali si includat, sed principia
 tantum ad procedendum Intellectus Intellectus, quod, aut

aut e' ep'io Verby Caeaty orientale, aut actio seu
productiva. Minor in minus Clara apparet, s'
quia appu' a Patribus, & p'p'et' ab Hippocritano
lib. 15 de Trinitate cap. 7, 13, 14, & 15. Verby Or-
viny p'p'et' Verbo nostro orientale, quod Thoi-
ny Verby ex memoria secunda Patris procedat
sicuti Verby nostro orientale ad intellectum profuit
specu' ob' secundato. V. quia secunditas p'p'et' in
intellectu Caeaty p'fectior illius p'p'et' q'q' n'gen-
fictos p'p'et' & Jente p'p'et', amplior. Dig' s'
cunditas in Thoino intellectu p'cedat in actu p'
Jedenda est.

8 J. quia dicitur seu productio Verbi mun-
talis extra, licet supponat p'p'et' intellectus, et
tamem intelligitur; aliter Dig' Verby nostro mun-
talis a p'p'et' intelligitur, et ut intelligitur pro-
cedat: p' et e' e' Verby Thoiny, sed q'p' pro-
ductio supponat p'p'et' et p'p'et' intelligitur,
ut e' ut dicitur, seu locutio e' et debet p'p'et'
quod ad e' de Jente p'p'et' dicitur, seu productio
Verbi.

9 Distingua maior septi. e' satis fundus ad
p'cedendy Verby n'p' quod ex indigentia, et ut
intelligat, procedit, Jedo: Verby n'p' quod ex
aliqua abundantia, et ut alii se ep'io dicitur,
procedit, n'p' maior; Distingua n'p' minor
n' e' minus fundus ad Verby n'p' n'p' dicitur, et
n'p' producty, seu ad acty intelligendi, Jedo: ad Verby
p'p'et' tale, Verby producty n' ex indigentia illius
ad intelligendy, sed ex exuberantia ad declaran-
dy ad ep'io, quod intelligit e', n'p' minor, et Jente.
Thoiny duplex in intellectu Caeaty distingua e'

verby, utramque propriam, & vere probatam: quorum unus
 in ipso actu intelligendi de se habet, & per se, &
 de aliis tunc est per alios tanquam per actum in da-
 tur, & prout ad intelligendum necessarius. Alter
 vero non ad intelligendum, sed postquam se in-
 telluta est, profertur ad declarandum alijs, quod pri-
 us intellectus est, ut patet in istis in verbo nostro
 vocali, quod est taliter profertur, sed etiam in locu-
 tione Angelorum mentali, & spirituali, quae alijs alijs
 mentis, istis apparent, & colloquuntur. Quodcumque
 autem Verbum Divinum in ratione, sed generatione, &
 Verbi creati, mentales, etiam & spirituales in Ange-
 lo, & animalibus separatis productione in natura, prop-
 terea utrumque participat non est quoniam utrumque
 unum sed fundum in actu, seu ut actu intelli-
 gens, & cognoscens.

Ad ista probat; Aug ubi laudatur,
 & ubi nobis fave, ex patet, & per se affirmat,
 Verby Diviny, sapientis, & intelligentis, sapere, & in-
 telligere a Patre accipere: eademque in Patre regnare.
 In Verbo ipsius obicit, & obicitur aliam
 Verby Diviny ex Verbo nostro mentali, quod, quae
 ex Verbo vocali parantur accipit, aliud longe in-
 ter, scilicet, Verby Diviny manere intra, & apud
 profertur ipsum, in illis evanescere, nisi aliquando
 mundum esse, sicut est in Verby ore probatum,
 & semper vis probat evanescit, quod etiam in
 ista alia illi Verbo spirituali, quod dicitur
 in ad intelligendum, sed ad manifestandum alijs ani-
 mus ipsi; et Verby mentis ad intelligendum pro-
 ductis permanens sit, quod dicitur illi evanescere, &
 quomodo sicut fabat, unumque vero men-

Georgii cuius praedicti e' declaratum inter hoc nostras
Verby, & Verby Diviny; h' quia Verby Diviny
in profectus ad intelligendy, cy pro fectus actus
s'q' 1, s'aly p'p'itive ab illo Etig' d' ad v'. Patet
intelligens s'it; sed ad declarandey, & manifes-
tandey (ut ita dicit) animus Patris; h' quia adq-
quaty e' intellectu Diviny, omnino Verby, & in-
diguas perfecty, quodq' p'p'ose p'cedere de-
bet a memoria formula Patris, s' ut utroque,
sed ut e' in actu p'fectissimo intelligendi. Vide-
rata. & hinc

Ad 1^{am} funditus intellectus creati
ad producendy Verby, quod ut intelligat, & ad
necessitate p'f'ect' p'fectus quidem e', sed magna
imperfectioe immixta, cy p'p'oseat necessitate
interioris actus ad p'p'oseat suq' p'fectioe, & ad
q'cy ipse in sufficit; sed opem requirit h' p'p'oseat
intelligibile numeris, ab obto, 1, aliunde in f'p'p'oseat
h' Divini p'p'oseat. Huiusmodi Verbo esse in potest
funditus Divini intellectu Etig' p'p'oseat utrumq'
a nobis p'p'oseat in actu p' intelligendi, uti
adq'q' p'p'oseat s'aly sufficientissimus est, & negat
ut p'p'oseat p'p'oseat p'p'oseat. Et multa omnes
funditus Dei Patris ad Verby Diviny producen-
dy p'p'oseat eam imperfectioe mixta, qua ad v' Etig'
intellektus creatus ut cy omnino ex f'p'p'oseat ad
p'p'oseat Verby, q'cy in ipso alij' manifeste,
s'it eam actu intelligens.

Unde ad 3^{am} p'p'oseat p'p'oseat p'p'oseat
p'p'oseat dicit p'p'oseat, & p'p'oseat Verbi mentalis,
non supponit intellectu ex parte p'p'oseat, q'cy
e' p'p'oseat p'p'oseat Verbi ad intelligendy, cuiusmodi

Et nostra intellectus, non vero procedit Verbi Th-
vini. At dicitur, seu procedit Verbi Vali ad alij
delectandis quod in mente est, et hoc supponit in-
tellectus ex eisdem ex parte fructu, et dicitur
Vali ad loqui dicitur sit, qui quod loquitur
in se intelligit. Et ex dicitur modo sit procedit
Verbi Thvini, inquit et supponit per se intellec-
tus actualis in fructu suo.

13. Opponunt D. 1. intellectus
 hoc Verbo vero procedit, et proprie proprie
 ut procedat ab intellectu, et intelligente, alia
 dicitur, supponit per se Verby, quod Regia, et
 proprie in Nostra intellectu, et intelligente
 procedit. Prob. Jam. no Verby dicitur in eisdem proprie
 Verby, quod per intellectus Thvina in illa facta
 potest. Hinc Jam, et dicitur dicitur dicitur. Et
 magis proprie Verby, qui aliam dicitur, Regia: sed
 dicitur omnino dicitur dicitur Jam. In ea ipse
 dicitur intellectu per proprie Verby, qui esse
 Verbi procedit, et omnino Verbi procedit per in-
 tellectus: at esse Verby aliam omnino dicitur, et proprie
 dicitur dicitur dicitur, et per procedit ad intelli-
 gendy, et ex dicitur, et dicitur in intellectu
 dicitur. Verby dicitur, Verby, et dicitur modo est, et dicitur
 ex dicitur, et ad intelligendy procedit, sed po-
 hinc ad dicitur, quod dicitur intellectu est
 dicitur, sed illud dicitur Verby per intellectu
 dicitur, hoc dicitur Verby per intellectu et intelli-
 genty procedit.

Opponunt dicitur quod dicitur de
 dicitur ex Philosopho dicitur. et dicitur, et dicitur
 et dicitur, dicitur, intellectu esse dicitur intelligendy

sem intellectus actus, subinde omnino scilicet, seu
impotentia ordinari ad alterum actum eundem lineam pro-
dectionis, prout dicitur actus voluntatis, quod
nequit in se vero est in intellectu divina, ut
magis actuali, magis et ultimo perfectione divina
intellectus, ut talis. Depent: dicitur in Deo, seu pro
deesse Verby e actus solus Patris; Intellectus e
Immane omnibus Personis: quod nequit esse per intelli-
que Patris.

Per Philosophum in statu loco idem intelli-
dent, actus intellectus in esse nullo actus transe-
untis, fabricatus est, qui frangit aliquid in deest
etiam in materia, quae quae veritas, aut opus aliud
post se esse facit relinquat, quod est faciente ac-
tione sollicitat. Et sicut dicitur per philosophum in per-
sona: Verby est divina natura Dei suavit, et hinc
simul est intellectus per se, in seas per se sol-
licitat per se intellectus. Perfectio intellectus in se
e ultimo lineam intellectualis actus, eto perfectione ma-
gis, ut si in finitudo, magis deesse alius actus per se
mens ad eandem lineam, sed ita ut alius quilibet ac-
tus in dividatur ad intelligendum per se, et ali-
quod indifferens, et per se alius intellectus. Et Verby,
quod facultatem praevidet per intellectus ut intelli-
gentia, et proceditur ad intelligendum, sed ad mani-
festandum, quod est intellectus. Hinc vero magis
idoneus ad huiusmodi declarationem, quod qui vultis,
sunt deum declarando per intellectus, tunc prout
magis qui eam in intellectus.

16.

Prout dicitur in Philosophia, quod per se manifestandum
Verby procedit per intellectus, et a solo Patre

Janus et alibi dicitur de ista dicitur Patre, sed non
 sicut dicitur Parmenae. et similitudo patet esse
 propriae istius Patris prodeesse Verby, sicut Verby
 per intellectus, et intelligentes procedat. Et tunc
 pro omnibus e, quod ultra intellectus et intelligere
 aliquid aliud inveniat debeat in Persona pro du-
 ceat Verby, quod sibi referat in Patre, et
 potest quod patet in ista relatione, qua Patris phi-
 lusca dicitur a reliquis Personis.

Disp. 4. an Processiones Divinae existant factae
 in aliquo relativo, vel potius in absoluto?
 ubi de Institutione factae Personarum.

Sect. 1. Referantur sententiae, et nota
 eligantur, et probentur.

Annuntiantur sententiae propositae ex 11° So-
 lop. de 11 de Trinitate, conyugis adiectis trinitatis pro-
 cessiones, sive activas, sive passivas, sive factas
 in absoluto, in ipso veluti, actibus creatibus
 intelligendis, et volendis, quamvis probat Relatio-
 nes proprias generis, et speciem, ita ut actus intel-
 ligendi ut probat Patris factas in personis activas,
 et passivas factas, et probat factas. Auduntur
 etiam P. P. Vaguer, Arcebal. Mualter. Sarradus, et
 Sarradus. Sicut ex P. Tharolo, q. 41. art. 1. in quos
 tunc Relatio Soly § 5. et 6. inveniuntur, etiam in ip-
 sis probat, sed in ipso in actu negantur in ip-
 sis processionis. Notat ex suo Subtili in 1° de 1. et
 Notat inveniuntur ex 2° Dist. 116. C. de Trinitate. q. 1.
 tenent processionem factam in ipso factis proprie Rela-
 tione factae, factae negat, et nota Relatio, et
 absoluta in de dicitur factae.

2

Placid hypochondria sua & Vualidum aesthoni-
 tate Angelici Magistri. Tunc quia quodam lauce-
 re Doctor, et bene observat Doct. eod. insinuat et
 cum, Proteritione Deum Placid ex actibus intelligen-
 di, & volendi, Multo affirmat, eas esse secundum pro-
 fectum actus, quod denotat actus illos esse facti prin-
 cipij finalis quidem per intelligi, et tamen esse finaliter
 ipsas processionem, ex actione et dicantur esse secundum
 se ipsas, sed secundum voluntatem, & passivum, equibus pro-
 cedunt. Et quia expressione ad episcopus Iherosolymitanus hae. 1. q.
 4. art. 4. ad 3. dicitur: intelligens & velle sunt
 tales actus, qui designant processionem aliam. Tei
 a Deo dicitur, lectultra per malitiam. Sed 1.
 ut illi praevidentur finaliter, nisi, dicitur in Textu,
 Philo. processionem, ab ipso designantur. Pro certo
 aliter Tei a Deo, seu intra Deo personaliter dicitur
 et, ut ex ipso hoc patet.

Sed Clarius actus pro
 nobis loquitur eodem art. 4. ad 2. inquitur; Nemo
de motu (a quo dicitur actus, seu processionem
 nomen esse designat) actus nihil aliud nisi portat
 que ordinis originis, secundum quod a Causa aliqua
 & principio procedit in id, quod est a principio. Un-
 de et in Philo. si sit motus, actus personaliter pro-
 cedunt, nihil aliud est, que habitudo principij
 ad Primum, que est operativitas, que quidem habitudo
 ne sunt ipsi relatio, & notiones. Notat in hi-
 comitum, actiones ipsas aliquatenus a nobis fieri
 quasi per se relationibus, quod Prima dicitur
 Creatoris Ipsae assumptio; in quibus actus,
 Operationes, proedunt portant ordinem, sunt aliquid
 a Relationibus in Textu, & per dicamentali ten

4

accipit dicitur. Sed autem hoc modo dicitur.
 modo significatur et per modo actus, ut quando
 appetitibus actibus notionalis, et per modo nota
 non, et ex diuina Paternitas, filius, et spiritus;
 Iohannes tamen, et distinguit nisi secundum modo
 significandi, quod in finem illis, nec dicitur
 fieri proprie dicitur significat: p. d. a. S. Doct. pro
 cessione thomae in specie pro modo formaliter quoniam
 de notione, sed videtur formaliter in ipso relationibus.

A
 audiendi et sunt, qui apud Solus regnum, S. d.
 et dicitur apud de eo, quod actus notionalis essentia
 superaddit, et in parte de digno; quando quidem
 S. Doct. arguitur mendacit. tunc, sui superaddit
 dicitur, et in parte, sed appetit dicitur, actus notionalis
 tunc nihil aliud esse, namque formaliter, quod scilicet
 tenet quicquid est tunc, quod habet in se formaliter
 ad partem quod est a parte, et hanc habet in se
 esse ipse relationis. Sicut enim dicitur, ut in Thomae
 ad Thomae est ex Thomae lib. 5. de Trinitate,
 et 4. dicitur, omnia thomae dicitur secundum substantiam,
 et relationem; sui esse essentia, et absoluta, et relationis,
 et personalia, scilicet ultra iuxta essentia, et per
 sonales et esse admittendos actus, qui notionalis
 sunt, et dicitur; cuius apto satisfecit et potest
 per se, quod solus pro modo actus notionalis: sed
 per se, quod actus notionalis est, et ex tunc sunt; et
 propria S. Doct. solus actus dicitur: actus no-
 tionalis solus secundum modo significandi dicitur a
 relationibus, et appetit Thomae lib. 1. dicitur 26
 dicitur, generat, et nascitur, et dicitur tunc
 dicitur Paternitas, et filius. De actibus dicitur

probit esse vel, quod fieri potest, Insuper est
cum de p[ro]hibito fieri ad quatuor, & in p[ro]p[ri]o pro-
cessu, seu actus non rationalis esse locuti.

Ideo aliter
Respondet ipse Soto, & ex ip[s]o Someto, nempe ut
dicit illi? Remanere p[ro]p[ri]a ~~relatio~~ Relationem quorundam
quorundam ad id, a quo nomen p[ro]cessionis, seu actus,
dicitur, est, scilicet, quorundam ad omnes p[ro]p[ri]e dedit,
regando quorundam ad id, quod ex parte dicitur significari
sua p[ro]p[ri]a p[ro]cessione dicitur, quia ex parte dicitur
ad quatuor, utraque Relatio, & quid p[ro]p[ri]um videtur
dicitur. Sed p[ro]p[ri]a dicitur, p[ro]p[ri]a est, & ip[s]e Anselmus dicitur
Sed subdit ibi: actus p[ro]cessionis p[ro]cessionis videtur
aliud est, quod habetudo p[ro]cessionis, quod habetudo
est ip[s]e Relatio dicitur affirmat: p[ro]p[ri]a dicitur p[ro]p[ri]a
ly dicitur, quod ex parte, a quo nomen dicitur
nomen actus, transferretur ad dicitur; sed dicitur,
p[ro]p[ri]e, quod sit ip[s]a actus non rationalis. Insuper
eadem questione aut. 5. ubi dicitur, p[ro]p[ri]a p[ro]cessionis
sua significat eandem, & in Relatio, tra dicitur oppo-
nit; 2° in dicitur in dicitur p[ro]p[ri]a, & dicitur; sed
p[ro]cessionis in dicitur significat Relatio: p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
ha p[ro]cessionis; in dicitur Soto, & dicitur 11
quibus, seu negaret dicitur, sed dicitur
dicitur ut dicitur; Sicut de dicitur, & de p[ro]p[ri]o, seu
videtur id, a quo actus nomen dicitur est
dicitur de dicitur, & dicitur id, quod significat
ha, p[ro]p[ri]a dicitur ut dicitur dicitur. dicitur
p[ro]p[ri]a non rationalis, seu p[ro]p[ri]a quod dicitur
p[ro]cessionis. Non dicitur, sed Respondet S. Thomas,
sed hoc modo; ~~id~~

Ad 2^m dicitur, quod dicitur id est

in Probu' p'ca generandi cy generaco'e, iton
 essentia Divina cy generaco'e, & Paternitate
 dy. 18. sed ad hoc. En ut Aug. Mag. Judit
 Trobny. abstrahit aq'li' minor, & p'fusa cam
 dem esse affirmat huj' generaco'e ac Paternitati,
 & Paternitate de omnes in Verbo, & facta sita
 est in Verbo; et itaq' deit' huj' minor, Judens
 identit'z Verbo potest'z inter, & fact'z generandi,
 & origin' identit'z Verbo, & fact'z; ut d'g' p'p'
 dicit' quest. 9. de potentia act. 9. ad 3. p'ncip'z, p'ncip'
 ad absolute quoddy e, & d'co' est ad huj' p'ncip'z
 Divini, sicut in bonitate, in aliquid huj' act'z.
 generaco'e Verbo & generaco'e in Probu' et p'ncip'z
 p'ncip'z aliqua absolute, sed itaq' Verbo. Ludeat
 esse p'ncip'z, q'z respondere videtur Eod'z p'ncip'z
 ad hoc p'ncip'z p'ncip'z generaco'e Verbo in p'ncip'z
 p'ncip'z, p'ncip'z, & generaco'e; & quia
 p'ncip'z in aliquid Verbo in p'ncip'z; ita
 p'ncip'z p'ncip'z in Verbo.

Ludeat inq'z p'ncip'z Vi
 d'ctus: h'z quia adiectiva separata ab omni substan
 tivo nihil significat. h'z quia S. P. utrob'q' lo
 quitur de p'ncip'z Verbo ad intra, q'z inq'z de p'ncip'z
 p'ncip'z, q'z ut minor'z p'ncip'z Verbo aliquid,
 & p'ncip'z Verbo de p'ncip'z Verbo in p'ncip'z
 absolute, ita & sita sit, & sicut modo significan
 de absolute p'ncip'z, in p'ncip'z omni'z p'ncip'z
 p'ncip'z p'ncip'z, & p'ncip'z.

P'ncip'z, si p'ncip'z
 ad p'ncip'z Verbo, inq'z p'ncip'z S. P. p'ncip'z
 p'ncip'z p'ncip'z significat, atq' itaq' de p'ncip'z
 et omni'z in p'ncip'z, removendu ab huj'

ob eam motu, quandoquidem angustia et aliunde
 nunquam abest actio rationalis Dei, quae ex eo,
 quod quidquid in Deo est, secundum substantiam
 est, immutabile velat, cum angustia dea fideliter so-
 luti. Regnum debet ad actum rationalem significare
 et substantiam in Deo, et notari de obliquis ve-
 latis, et fientia operum in eadem forma illius separa-
 tione, et subtilitate, quae procedit. S. D. Sed
 quia ille operum huius in eadem, quae nunquam
 movet, sed motus, praetermittitur significata even-
 tu, movetur ad examen significata actionum,
 et movetur ad eo. Insuper habitudo, quae
 movetur velat in operum velat, op-
 tione colligit, actus movetur in Deo in vel-
 mitandos: quod velat in Deo significat in Deo
 in velat, tamen aliter eadem significat,
 quae movetur velat, ut quod quod velat, et
 in factis, pro ut in factis, et actio rationalis pro
 ut in factis.

In Divinis autem in solo datur verby
 genit, sed etiam procedant, et procedant quod velat,
 hoc est, et solo procedant verby genit, quae
 in factis esse, sed etiam velat in factis.

9
 non solum, et auctoritati: ad, secundum ^{ad} Deum Divina
 velat in Deo velat in Deo et fientia in Deo
 velat, ut in Deo in Deo in Deo in Deo in Deo
 in Deo in Deo, ut dea in Deo in Deo in Deo in Deo
 non solum, ut in Deo in Deo in Deo in Deo in Deo
 Divinis Deum de Deo in Deo in Deo in Deo in Deo
 genit, in Deo in Deo in Deo in Deo in Deo in Deo
 non solum in Deo in Deo in Deo in Deo in Deo in Deo

apperetur. Th^o de potestate. art. 4. de reg. alt-
 bi, sed est p^omissio facti sensus. Athanasius etc-
 uis dicitur p^o de laetitia Trinitatis atq^{ue} nulla est
 diffinitio. S^o de Spiritu Sancto, nec in natura
 nec in voluntate; sed in eo denuo qd^o p^ognoscat, qd^o
 p^ognoscat, & p^ovideat, tunc certum inter se d^o qd^o
 fact^o. Antonomus in symbolis dicit qd^o Filius
 autem est Filius, non est ex eo meo. Refertur ad S^o
 qd^o Ite est tunc sit qd^o genuit, & ille qui ex eo p^ovent
 hui^{us} est. Democritus t^o de fide qd^o tunc Pater
 ut unq^{ue} id^o sicut Pater in unum, & unum
 & p^ognoscat. Ambrusius qd^o de p^ovisione Spiritus
Sancti, tunc sola causa p^ovisionis est Patet, quia p^o qd^o
 dicitur Pater, tunc est Deus de Deo, qd^o est Patet.
Democritus epist. 122, qd^o dicitur ex alio, s^{ed} aliter ad
 tunc p^ovisionis dicitur Pater, & p^ognoscat est Deus &
 dicitur videtur qd^o Patet de Deo. Et S^o qd^o qd^o p^omittit, s^{ed}
Thomas dicit qd^o de pot. art. 5° ad Qu^am p^o p^ognoscat,
Patet Spiritus Sancti, tunc qd^o p^ognoscat dicitur
 tan est p^ognoscat: & qd^o Patet dicitur dicitur,
 nisi ab eo, nisi qd^o est opp^osit^o Patet, qd^o est Patet:
activa.

loci Colecty p^o de p^ovisionibus & Patet
 locati, edentibus atq^{ue} manibus dicitur. Patet
 s^{ed} omnes attributibus, p^ovisionibus deniq^{ue} de Patet
 & p^ognoscat p^ognoscat, ut p^ognoscat, formalibus
 loqui debuerunt: p^ognoscat Patet dicitur in
 abobito atq^{ue} Patet p^ognoscat Patet s^{ed} est, tunc
 p^ognoscat p^ognoscat tunc Patet debet collocari.
Utriusq^{ue}, & p^ognoscat ad Patet: ad
Utriusq^{ue} p^ognoscat p^ognoscat, & sufficit Patet Patet
 ut qd^o qd^o est Patet Patet Patet;

Quid scire fallit, & quando agitur de proprio illius
Ingeni, si potest predicari de creatura. Et nota quam
ubi de intelligentia supra pro ut in Patre est aliquid
predicari valeat, quod filio si fuerit; et tunc hoc
vray est, quando hoc pro ut in Patre, ita appellat su-
pra velat pro patre Patre, ut ea tunc probatur in sec-
to, ita (quod dicitur) velat decidit in a. in
vno quocumque pro ut in oblique intelligentia: pro-
taquod, vna est hęc pro. eadē fuit in natura,
quod est in Patre, pro ut est in Patre, hoc pro ut est
appellatur naturę secundę omnia quę ex eadē
quę in Patre intus, est quod in illis: vno
id est quod venit in illis creatis accidentibus,
in quibus fuit et in illis, in oblique in
finitas: p^o, et in sensu pro pro p^o fuit de
meant Patre locutione vno, et decidit in pro
senes quod in omni vno est velat pro patre.

Batua dicitur: produens, ut produens (sicut et de pro-
ducto, ut producto) recipit aliam, et executivę fore
aliam produens est fore executivę ipse recipiendi;
sed executivę fore, in sua recipiendi aliam in pro-
tal pro ut velat, et recipit, sed illi pro ut sua est
ipia fore velat: p^o executivę produens in Deo, in
productis fore, quę id est sua, ac processis fore, est
finitas velat. Jentia lignina est, et sua, pro
taquod est expressa doctrina Patre in sua in
vna probata appert ex ipse sua: no lignina
no produens in est dicitur absoluta, in quam
aliquis respectus subiectus vno potest, et nemo
se ipse produere valeat, sed respectus alterius, et
Jentia respectiva, in velat, ac propterea est

Intra productum, & productum realia intervenire
 debeat necessitate distinctio realis: atq; ideo est
 causa ut causa simul e natura, & cognitione
 et causato, ut causato; quia significatio velati
 causae ad causam, & velata sunt simul natu-
 ra, & cognitione, ut notat S. Th. 1^a q. 9. 42
 art. 3° ad 2^{am}, ut sic salo & inter divinas perso-
 nas ordines originis sine prioritate inter se.

12
 Non
 Equae ex suo proprio e, ex in his reduplicatio
 suo fidei, 1^a facta potestatem signi fidei, Oideo
 inspecta in suo denominatione intelligitur, et in
 sollicitudine est. utitur quia facta illud summittit
 lecta utitur sit etia vitalis: 2° similitudo ex
 ipso suo signa, denominatione productum, et
 productum est velatum, quia facta illud, sui pro-
 ducto sit fidei velas.

Sensum velatumque de usu
 in denominatione productum, ut talis, quae gant
 tua videtur respectiva, sui velata, ex quanto
 possit esse sui ipsius realiter productum; sed in-
 solomine suo illa, quia datur status ut
 dicitur fratres productum illi, potest fratres
 & ut tunc in facto aliquo absoluto, & seorsum
 notat quare velatum: 3° ut velatio hie in fal-
 sa nra suppositione procedit, ut in facta utitur
 re conator. Unde, ut principis que in fa-
 ctu velatio potest. Deinde pro invenione
 opposita sua adit dicitur sari appaerit pu-
 tem in eo, quod productum ut talis respectiva
 videtur etiam & tunc respectu, 1^a velas, ut ob-
 lectum, 1^a hie, ut in minima S. Thomas q. 2. de potentia

ant. S^o ad 7. & 8^m: ibide in ty apparet finalitas
fieri aliter, que potius est finalitas respectiva;
subordinata hinc productiva, ut valeat in ty in di-
dat, que innotet velat, productiva facere, ut pro-
ducens eandem includit, & de finali innotat.

14

causa Philosophia suae in actione, & multas in
potentia fundata deordinata in perditione
velat collocat; & propterea est in H. lauda-
ta q. 42 art. 3 admittit generalitatem in ty id, qd
est causa, & illud, qd carioratur, tenet vero in ty
causa, & causa, & causat, ut causat.

Sed nota:

De genere, quibus fortasse subiacentibus, productis
non actus, realiter et distinguuntur in ty in
a passivo; ut possunt tamen in distinguuntur in ty
ita ut generans, actus, que sit finali velat ad
filiis, innotat. Hinc sequitur, in ty in ty
invenitur huiusmodi respectu subiecto. Et te-
nens ex parte effectus, & ex ipso identificatus
presentem in ty actione productiva, que producta
producta est, & tenet simul fra productum causam
producentem, & velat ad se ipse, et productum. Sed
hinc ut fra magis declarabitur.

§ Sect. 2.

de ty
causa velat
Benedictum

§ Maxima nota
no deq. l. de hinc. dicitur a n° 55 respondit, gene-
rales quibus, in productis in ty, vel velat
deordinat, et vero productis, in ty in ty
currentibus aut, in ty ad innotat in ty
velat in ty sola distinguuntur finaliter a producta
in absolutum, quia sola se habet, in ty se habet
in notat ad aliter, et quia in ty, in ty in ty

generare, nec posse generare, quod utrumque est
ad alteram pluresque, ut ad tria, subiectum, ut secundum,
1, omnes generare. Quapropter deus in creatis pro-
se generare ad subiectum, & generare ad quod dicitur
necesse actionem spectant qualitatem.

Sed pro 1° quod agud PP.
Dominicani, quorum veridica plenitudo promittitur
Auctor, pro generare ad quod dicitur qualitatem
& de omni generare ad actionem quod dicitur
generare. 2° de Eodem deq. 26. et pluribus secum
in Deo in dantur veluti transitus. 3° processio
ut tale est talis veluti transitus. Veluti transitus
sanda est, quoniam nec vult nec potest procedere
videtur Eodem in voce, quia Pater generat
non ut generet, quod filii realiter respicit ipse
non generat ut tria, sed generando, ut generat
cumque, quod respiciendi modis transitus, aut quod
si transitus est: nec transitus, quia ipse a Eodem se
descriptio pro Doct. 100. in quo 1° manet simpliciter, docet
in Deo esse veram actionem realem, autem autem realem,
cy est influxus aliquid, ab aliquo in aliquid,
niguit in esse transitus realem, huiusmodi
si tam a deo, quod a patre realem distinctum
habet, vel saltem ex parte alterutrum, illius, subiecti,
a quo realiter distinctum est.

Doctores vero 100. in
lib. 1. de trinitate. cy. 4. sed ut agud in Deo actionem
realem acceptam, & pro ut cy modo transitus, se-
cundum Doctorem, huiusmodi. 41. art. 1. 2° de pot.
art. 1. ad 1°. de act. 48. meth. scilicet. 4. ubi excol-
lat agud laudat Eodem id quod est inponunt
nec vult habere spectant.

Ma 3° quod omnia, que in Philosophia omni Te-
 tarum dicitur realiter a fundamento, & hinc de-
 dicant; & quia quædam Relatio præterita accep-
 ta in Præterito fundatur in actione, seu origine.
 4° quia Respectu omni Realitatis, sive transitivæ, sive
 præteritæ dicitur Relatio realiter a fundamento, & hinc præter-
 ita, & illa præterita quod præteritæ, sive transi-
 tivæ, sive præteritæ Relatio, Realiter dicitur a suo
 hinc; & præterita s. Thomas hinc q. 40. dicitur
 & Bonaventuræ Personæ Præteritæ præterita
 præterita Relatio utitur transitivæ accepta, ex
 2° cunctis præterita præterita Relatio, et 1° Relatio
 sunt, sicut præterita accepta, sicut præterita
 Personæ præterita præterita. & demum quod ut me-
 lius, videlicet dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 Relatio Præteritæ præterita præterita, præterita præ-
 terita, sed aliquid eminentius dicitur sunt, & præ-
 terita sine ulla præterita dicitur sunt, quæ
 in Relatio utitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 præterita dicitur præterita, quando præterita præterita
 præterita, actione, & præterita, seu quasi actione,
 & præterita: præterita vero quando præterita
 præterita, quasi in facto est, et dicitur præterita
 & præterita dicitur præterita.

Hinc dicitur in solo Realitatis,
 Vero est præterita præterita præterita, Relatio, origo, &
 præterita dicitur sunt, secundum quod origo dicitur præterita,
 & præterita quod s. Thomas alio præterita præterita præterita
 præterita in semel, Personæ præterita præterita, & præterita
 præterita dicitur præterita. At quia præterita præterita præterita
 præterita præterita præterita præterita præterita, præterita
 præterita, quod in præterita præterita præterita

quibus utamur dicitur a Creatura, in quibus
 Persona quilibet regardenda est p[ro]p[ri]a indepen-
 ter ab ulla processionem, & origine, & in se ip[s]a ori-
 go unius Personae ab altera p[ro]cedit denominationis
 Patris, ut p[ro]p[ri]e quae fundat, & in se ip[s]a uti p[ro]p[ri]e uti
 quae omnino p[ro]cedunt, quando oratio in ista
 uti, & fluxus uti, p[ro]p[ri]a, p[ro]p[ri]a p[ro]cedit
 heri apud Theologos, sub quibus modo p[ro]p[ri]a
 & significandi p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, atq[ue] p[ro]p[ri]a
 dicitur Divinae Personae, quae ut Boethius loquitur
 sola velat multiplicat p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 decisione sit

Sect 3

De Constitutione Divinae Personae.

Sed quia quae h[ic] magis appentur, notandum est p[ro]p[ri]a
 in p[ro]p[ri]a Personae, suggestio & hypostasi est in
 uno esse, ut hypostasi, nec suggestio in differe[n]tia a
 Persona secundum id, quod natura suggerendi est ad
 Personam eandem p[ro]p[ri]a, sed ex parte ipsius naturae,
 quae ad p[ro]p[ri]a Personae deturati t[er]m[in]e p[ro]p[ri]a,
 & p[ro]p[ri]a suggestio & hypostasi quae unum magis p[ro]p[ri]a
 sufficit. Notandum est & p[ro]p[ri]a aliquos Dominicos
 esse p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 quod modo p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 h[ic] quia, p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 habet unum, & p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 & p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 h[ic] quia p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 duo importat: p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 in quibus illa duo p[ro]p[ri]a, & p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a

2

Nunc autem quod dicitur in eadem Relatio-
 nibus, ac in absolute, nisi quod Relatio habet esse,
 & personarum, ita & de personis dicitur ex ordine,
 seu respectu ad alias. 3° notandum est, in the-
 ma Personarum esse aliquid commune omnibus, id est
 in singulis ut supra Propositionibus Superioribus & Inferioribus
 tanquam omnino eadem fuerint Philosophi: hi, quia
 sic loquuntur Patres, & Patres, in quorum personam
 audierunt Latraanense quod sancta de summatu-
 ritate dicitur: Hic sancta Trinitas secundum primum
 quod unum est, sed deum, & secundum Personales pro-
 prietates distincta. Et alio loco Philosophus in
 personis, & nomine totius Absolutum, quod dicitur
 respectu, Personarum, ita exponit, & proprietate:
 Et quia alia ineffabilem Relationem Trinitatis
 hic mysterium, ut patet quod ipse loquitur esse esse
 dicitur, quod omne dicitur Personarum Personarum
 id est, sunt secundum naturam, & essentiam, & secundum
 proprietatem Personales differant: esse autem eadem
 eundem eundem naturam, & essentiam, & quidem quod una
 est illi personarum.

3

Nunc facti eadem est origo Relatio-
 nis, id est, id est, remane nomen personarum, quod quod
 de personis sunt personae dicitur singulariter, &
 personarum. Et alio loco Philosophus de personis voce
 loquitur, utrumque, utrumque personarum personarum Re-
 latione, & Relatione, & personarum dicitur sit. In quo
 vocali dicitur quod dicitur dicitur dicitur quod personarum
 utrumque. Quod est quod ad modum significandi,
 & Reali quod ipse significat, non quod ad id, quod
 significat intendimus. Et patet, quia personarum ex
 his personarum personarum, & modum habet significandi.

proinde, Ignorantia aliquid primum, & facile aliquid
 ad Personam primum desideramus: sed in Persona
 omnino insuperabilis per se, & secundum modum
 significandi inveniuntur species: p. prout est, quia
 quia Personalitas Patet per ad ipsam adaequatum
 Realiter distinguuntur a Subiecto, secundum se habet
 ut si Realiter distinguatur a materia, quae utitur
 primum est: & ex hoc se ipsa, seu Realiter vray est,
 id est, & postea nihil profecto primum significare
 intendamus, colligimus primum, prout est, Realiter
 se secundum id, quod per ipsam volumus signifi-
 candi.

Notandum est 4° quod licet per se non videtur
 Personae & per se ad primum Realiter distinguuntur,
 esse facta Relatione, ut tunc primum Philosopho-
 rum primum per Joannem Aligan, Huelletum Pa-
 risiensem, & alios Francos, quorum opinio est male au-
 ditur subiecta magis, quae nihil ad probabilitatem
 prout promovet Conatus est Sedne in p. d. 26
 p. 1, & quod tunc licet numerato tunc de Authore ab
 aliquibus haberetur: nihilominus Francos tenen-
 dy est, quod prout videtur; t^o quia Jacta, & J. P. omnes
 Personae Personae distinguuntur Realiter in eadem de Te-
 lativa prout de se sequuntur: propter quod Joanne
 Philosopho sec. 18 Florentium Jacta, haec declamabat:
 ubi velut aquae omnis in Jacta quae Latras Docto-
 res in omnia prout Personae multiplicat. Videtur
 per P. Dicitur d. 81. Tunc quia quoties in sacra
 litteris Personae videtur ut dicitur, prout videtur, no-
 minibus Relatione declarantur. Incredibile autem ap-
 pare dicitur Sancti in eadem inveniuntur prout
 prout ab omnibus, si quae prout, & distinguuntur.

5
Diversarum Personarum Inventurae: personarum
ad quos quoniam, & quoniam Relativum apparetur.

quod omnino Realis destructio in omnia ab oppositione
Relativa in divisione naturae fundatur, quae sine
eiusdem limitatioe in quibus fieri. Vales. In quibus? Nud
absolutum productum per quod filius dicitur veluti ul-
timum proprium, & de dicitur a Patre, vel est for-
maliter productum, & non productum, & sicut in for-
maliter. & sicut per essentialiter respectu patris, a quo
procedit, ut per a quo est, & subinde est formaliter
Relativum. Nud per a quo quod filius dicitur est, filius
est essentialiter a Patre per se, & per se, omnino
ab eo accipit, quod in substantia, & proprietate illa
Personaliter, & veluti individualiter ignis de se non
non producta, quia hoc ignis alius. per se non produ-
dit esse, et per quod talis fuit, & secundum naturam,
& secundum personalem proprietatem, & per se a
Patre habent accipit per se per se, in quibus
ut accidit per se, ut in Patre in Repetitione,
et ut ab eo per se per se per se, &
non producta accipit.

6
Ite per quantumlibet
in Personis producti magis proprie apparet, in pro-
ductibus eandem effluens in omnia: non de se per se
tate per se per se per se per se per se per se
patet, ut per se per se per se per se per se
productum, & procedentem ut quod, vel sicut
in per se per se in esse per se Relativum ut dicitur
Respectu ad per se procedentem. 2° vero notandum
in per se, ut per se per se per se, & essentialiter
ut per se per se quod procedentem, & per se per se,

et Jennis est habitus, et forlita, et Radicalitas secundum
 de Mude p[ro]p[ri]e, per q[uod] p[ro]p[ri]etas n[on] esse talis Pa-
 son; et Radicalitas n[on] per modum essentia[rum] p[ro]p[ri]a-
 ve ad sua p[ro]p[ri]etates, sed per modum p[ro]p[ri]etatis,
 q[uod] denotantur n[on] d[omi]n[us] e[st] p[ro]p[ri]etas, quando quicq[ue]
 actio n[on] sunt supportio[n]e. sed p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]e
 sui detrahit, ut sit p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etas alterius
 Verpositio[n]e e[st], sive d[omi]n[us] p[ro]p[ri]etate ad illud alterius
 ut p[ro]p[ri]etas, et ita sui p[ro]p[ri]etate e[st]. 2°

Sed oppo-
 nunt aliqua; 1° invidiam p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etas
 a nobis ut detrahitur p[ro]p[ri]etas, quod e[st] p[ro]p[ri]etas,
 vel p[ro]p[ri]etas n[on] esse p[ro]p[ri]etas, detrahitur, ead[em]
 e[st] p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas, modo nulla unum
 ad alterius p[ro]p[ri]etate. 2° P[ro]p[ri]etas esse
 p[ro]p[ri]etas n[on] esse ad se, q[uod] unum quicq[ue] illi, et n[on]
 aliter subesse, sicut p[ro]p[ri]etas, et n[on] aliter p[ro]p[ri]etas
 n[on] esse p[ro]p[ri]etas n[on] esse p[ro]p[ri]etas, et forlita
 p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etas, q[uod] essentia e[st] ad alterius.
 3° Relatio ubiq[ue] ad rem n[on] esse in suo esse p[ro]p[ri]etas
 p[ro]p[ri]etas, p[ro]p[ri]etas, p[ro]p[ri]etas n[on] esse alterius abstracto
 p[ro]p[ri]etas, ut p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas n[on] esse
 liquidus p[ro]p[ri]etas, et n[on] p[ro]p[ri]etas e[st] p[ro]p[ri]etas n[on] esse
 p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas, q[uod] p[ro]p[ri]etas, et p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas
 sunt p[ro]p[ri]etas forlita, et secundum saltu nostrum
 p[ro]p[ri]etas n[on] esse supportio[n]e. 4° d[omi]n[us] quod e[st] e[st]
 n[on] esse id n[on] esse, n[on] esse per illa p[ro]p[ri]etas n[on] esse
 q[uod] p[ro]p[ri]etas. 3° n[on] esse n[on] esse; quod e[st] n[on] esse
 e[st] (invidiam p[ro]p[ri]etas) e[st] quod e[st] n[on] esse p[ro]p[ri]etas?
 4° n[on] esse? n[on] esse n[on] esse n[on] esse n[on] esse n[on] esse
 n[on] esse p[ro]p[ri]etas, et p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas, ad e[st] p[ro]p[ri]etas
 n[on] esse p[ro]p[ri]etas: 5° quod p[ro]p[ri]etas n[on] esse p[ro]p[ri]etas.

n sunt quae nominantur Relativa, Passiva, & Sibi
Seu Tonio, & Sicut, seu Uelut, & cetera, sed
alibi nobis quaedam, & passiva absoluta. Vnde

8
dicitur Respondetur ad 1^{am} Personam Divinam a nobis
sibi ipse velut per predicata absoluta probitas in-
venitur in aptis expressionibus sibi ipse, sicut autem
dicitur, & Clari; sicut unum unum, ut ab alijs
distinguitur character quaedam, successione in predi-
catis alijs Relativis inveniendy e, ut forte quod sibi,
dicitur sibi incommunicabile. Quibus dicitur de in-
venitur, & de ipse Personam sibi, tunc appropin-
dimus, sicut dicitur in quibus Relativa devot-
viter, nisi quod predicata Relativa e absolute,
sive unita absolute appropinquamus.

9
Ad 2^{am} dicitur
dicitur e, Personam quaedam esse ad se, cy sibi, sibi Person-
na sit, in tantum quod ad se, si Person sit de
divina Personam; eoque de Justa Person e un-
altera identitatis incommunicabile, & tunc dicitur
cy omnia Personam sunt per se oppositio Relativa,
ut stat dicitur incommunicabile sine predi-
catis Relativa; quod in se tale sit; talis quod
Personam, quae sibi, ut simul, e identitatis altera
Personam tanquam sui terminus, & primus, non

10
dicitur, & simulatur in locati in quibus, & nullus
sunt Relativa a predicati absolute dicitur, & sunt
omnino accidentales debet, quae afficiunt, & refe-
rent, & postquam inveniuntur, & aliter ut sup-
posito adhaerent. Cy vero Personam Relativa sibi
dicitur, & per se substituunt, ratione sui,

Idem habent esse Personalitatem, & J. Thome 47.
Persona, eadem Persona admodum triplex ad prin-
cipia, triplex, a quibus simul eadem dicitur
quod de velate Spiritus adducitur, velon-
que in adversarios, et propterea ea excluditur
invenitur a Spiritu foris utrumque facere Personam,
quod antea modo nostro significandi invenia-
tur in unaqueque alia velate, quae Spiritus,
ad aliam referatur, ab eadem dicitur. et
in 1a Persona velate Patris, qui Spiritus
et Spiritus, et in 2a velate filii, qui ad Spiritum
et Spiritum referatur. Tunc quod supra suggestit,
et adeo cum a quibusdam non in statu medi-
tationis apparet, quod Spiritus et Spiritus quod in de-
pendentia a velate Spiritus significatur admodum
vix dicitur, et ideo apprehenduntur foris. Ita
videtur, et non ab omni in ipso dicitur apparet
debeant, et in apprehenduntur admodum, ut di-
tincti ab Spiritu sancto; quia tunc significatur in
et aliquid tunc incommunicabile, quod in ipso
Personalitatem Patris, et filii quod dicitur, et in-
venitur non difficile, et propterea Personalitatem
deprehenduntur, et tunc sui foris deorum
habiles, seu necessarios denominando quod dicitur
quod, propterea, seu Spiritus? Persona. Hoc
et, intelligitur determinat id, quod denomi-
nandus est Spiritus: licet cui unus tunc Spiritus
non sit, non unus Spiritus, duplex Persona est
ut unus, duplex Deus est duplex Persona; sicut
cui una est, eadem in tribus natura, ita una,
eodem est in duplici prior Persona velate Spi-
ritus, et velate Spiritus, seu panis, quod
Spiritus sanctus.

11

Ad 4^m sup. in prefato scriptis vestris nulla
 tam simpliciter in Personis Patrie, & filij ali-
 quarum proprietatis absolutis, sed proprietatis, quibus
 Inherentibus, & distinguuntur ad invicem tales, facimus
 esse, ut eas nunquam tam perfecte cognoscere possi-
 mus, & scire, nisi perfecte scire, & sufficienter
 nominare. Praeterea quod verba illa, ex veteri
 Testamento sunt, in quo Trinitas Mystica, et
 cum ad ambrosium nunquam fidelibus expressit sa-
 tis proprie, & si potuerit in dicitur Inherens,
 & distinguuntur, penitus ignorare Personas.

12
 Illi qui
 bant, qui ea que ab unum pronomen sunt in se
 trinitatis, sufficienter declarant pro Personis quor-
 dam. Primum est, Personam Patrem in se habere
 prefato prefato secundum quod nomen originem
 faciant. Sed assertionem hanc primum inter
 Theologos pro Augustini Doctrina probant, et
 omnia active concepta apprehenditur a nobis, et
 aliter, influxivo conceptum a passivo quod
 et veluti descendit ad hoc procedit; et ut sa-
 tis apprehenditur, et Inherens Personam procedit
 cent, et Inherens eundem ut talis in se est
 ab ipso, sed in eodem successu. Sed vero passivum
 acceptationem, apprehenditur similiter veluti fieri
 Personam procedit, et Inherens est tale passivum
 et Personam in factis esse: et ad originem active
 conceptum apprehenditur a nobis veluti procedit
 Persona procedens, et ad originem passivum conceptum
 et, quod subrogem Persona procedit.

13
 Primum V.
 Primum in se passivum distinguunt in solutio

utrumq[ue] derivamus, ut vult ut supra
 non sicut ut immutabilis, quoniam eadem ut exiens
 et apprehendamus.

85

By quoniam Celsissime profecto
 Veluti exiens in essentia personae
 quoniam in creatis Veluti essentia Patris, et filii,
 vult originem supponentem, quae etiam seppant per
 sonam personae, sunt a fontem extra personam
 sonam. Sed in creatis scilicet Veluti etiam
 sunt, sunt et quod sunt quodmodo ante
 et a fontem ad personam, subequantur ad originem
 et a fontem ad personam, producenti: quod de
 beat. excludit in personam, a fontem personae. Fum
 quoniam (et eadem modo in personam, quoniam personae
 in personam, in personam, in personam, in personam
 S. thomae q. 42 art. 4. vult, quoniam personae personae
 Personae, et scilicet illa personae etiam secundum personam
 leity, Personae producenti ad personam, Personae
 defendentem et sui personae originem in personam
 Sed in Personae personae veluti fontem personae
 personae personae, et etiam secundum personae ad personae
 personae, dantem personae, veluti personae personae
 veluti etiam secundum personae in personae Personae
 personae, Personae personae personae, quoniam
 personae personae personae et etiam Personae personae
 quoniam ut in personae personae secundum personae ad
 personae, et unum ad personae personae et non Personae
 veluti personae, quoniam personae personae personae
 Personae, quoniam personae personae personae Personae
 personae, et a fontem personae, quoniam quoniam personae
 personae, simul sunt personae et personae, in personae
 personae personae, ab personae personae personae

Velat, sui Jugu ad Velatū proficere signatur, & in
 exortione, ut supra tabulatū, & in ut Velat, ut lo-
 quitur J. Thomas q. 40 art. 4°, et propterea
 unius authoritatē utraq; hęc sibi obicere de-
 buerit invidiosa ē: ex sua quiddē opudone primum
 aliā ita nunc s^r Doctoris, scilicet, Velatū Divinā
 ut J. Thomas ex Jugu pasci Velatū, seu quā p^r-
 cose Velatū sunt, sed ex Jugu specialit, sui quā
 talis Velatū sunt, utimur, Divinū, & propterea
 tabulatū, atq; etq; insignificabile.

Annot. 1. Velatū

Divina ut primum sui quā primum. Munda J. Thom
 di, & opudone unius ē primum Divinā primum
 ut primum ut ut eandē primum dicitur quā, po-
 tē, ut quānto ut origine appretur, levatur: deus
 velatū ut primum hęc ut primum generat, ex eo
 deo J. Thomā modo, quā adimitur Creaturā Divi-
 na appretur, ut ut primum generat, quā ē primum
 sed primum primum ita, quā generat. Quinimo de
 nominatō primum appretur Resultare appretur
 ut primum primum, & propterea ut su ē Velatū
 quā primum. In denominatō filij, idē ut primum primum
 primum: quā adimitur ut primum primum, & ap-
 prehenditur ut via Tergetū tri primum, Italiano
 minis filij primum, & primum appretur ut ut
 velatū in filij tri, quā primum, & primum, ut sup-
 ponit ut primum primum, sicut denominatō primum ut
 primum primum primum, ut primum denominatū, &
 primum ut primum primum in primum, quā primum debet
 et denominatū.

Et in hoc sensu unius exortio
 L. Th. Velatū, ut primum Velatū sunt, a primum

Personarum? & l. ij. q. 28 art 1 ad 3^m dicitur Relatio
propria loquendo in generali, procedere ad unum, licet
accipiantur per oppositum secundum generis unum ab
alio; quia nimirum, si praedicta unigenita, rep-
resentent pro quibus personaribus, qui in tam proce-
dunt, qui volunt ad personam alteram. Et ob
causam. Item q. 10 de personis art 1 ad 3^m asserunt
Patrem esse de intellectu limitationis, & verso.
De hinc

18. Hinc domine Personarum dicitur ultimum fore
in genere per personam Relativa secundum quod in fi-
nitum, ut Patrem patris quod, procedendo, h. h. h.
quod procedunt, ita ut personam Patrem h. h. h.
esse. Personam sit illud, quod a personam h. h. h.
lito, patris quod, h. h. h. et h. h. h. h. h. h.
quod personam, sequitur ut h. h. h. h. h. h. h.
non facile succedat, ut si patris Relatio h. h. h. h.
hinc fore h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h.
sequitur ut personam h. h. h. h. h. h. h. h. h. h.
quod sub h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h.
a Personam, qui dicitur h. h. h. h. h. h. h. h. h. h.
h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h.
esse personam Personam. Patrem, secundum quod
causam personam esse fore h. h. h. h. h. h. h. h. h.
Personam.

19. Persona dicitur in genere loquendo in modo, de quo
infra tractatum personam, Patrem secundum h. h. h. h.
personam dicitur personam h. h. h. h. h. h. h. h. h. h.
procedere secundum illud, per quod est h. h. h. h. h. h.
h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h.
personam, & personam h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h.
personam personam h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h. h.

subit, sicut dicitur qd e p[er]t[ur]bat[ur] e[st] e[st]. Cady p[er]p[et]ratio p[er]t[ur]bat
p[er]t[ur]bat p[er]p[et]u[us] p[er]t[ur]bat, Et tu 2^a & 3^a p[er]t[ur]bat
p[er]t[ur]bat sicut t[er]t[ur]bat, unag[ue] p[er]t[ur]bat sicut p[ro]cessione.

20

non. Ang[ust]ia Maj[or] s[er]v[at] tota q. 4. O p[er]p[et]uo
aut 4 ad t[er]t[ur]bat ubi dicitur long[ue] dicitur quia p[er]t[ur]bat, si no-
men soly p[er]t[ur]bat dicitur, et c[er]ta p[er]t[ur]bat, quia e[st].
P[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat sicut p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat
absol[ute] ab t[er]t[ur]bat. P[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat. Hic soly
voluit c[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat, et quare p[er]t[ur]bat
sicut p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat e[st] o[ra]t[ur]bat. Hic p[er]t[ur]bat
lo g[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat, et quare p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat
ita p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat, et quare p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat
p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat. O
p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat
p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat
p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat

mon. v[er]o aliud videtur
dicitur videtur Dicitur. Scilicet, quando p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat
p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat; et c[er]ta p[er]t[ur]bat, et t[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat
p[er]t[ur]bat, et d[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat sunt, p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat, p[er]t[ur]bat
p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat, sicut o[ra]t[ur]bat
p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat. et p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat. Hic vero p[er]t[ur]bat
p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat, p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat: et t[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat
p[er]t[ur]bat, et t[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat.

sect. 4. Argumenta Contra p[er]p[et]uam
Assertorem.

1. Opponent[ur] L. Thom[as] q. 7^a. (et 3^a et p[er]t[ur]bat adu. debent)
de p[er]t[ur]bat aut d[er]t[ur]bat, p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat de
p[er]t[ur]bat, et p[er]t[ur]bat. t[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat
et d[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat, et p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat p[er]t[ur]bat.

Verba significat pro Verbo; sed de Sacramento wa
omnes creaty e. Et similiter ait eme dicendy de
actione & p[ro]p[ri]a: h[ec] quia ad q[uod] docet, generalit[er]
significat Verba per mody actionis, & sicut
per mody Hypothesis; sed sicut est talis in Verbo
dicit Relativ[us]: q[uod] est generalis.

3 Ad hanc Ver[ba] faule
ex eod[em] l. h. h[ab]et subdente, Passiva q[uod] Verba
Dei ad Deu[m] intelligent[em], verbu[m] e[st] Verbu[m], sicut ad
ecce aquo e[st]: quia per illa Verba procedit ad
intelligente[m] rem[an]dy sicut intelligente[m] in passiva
t[er]m[in]o, actio[n]e, sed sicut p[ro]p[ri]a, sicut dicitur ex parte p[ro]p[ri]a
produca[n]t[ur] sicut p[ro]p[ri]a, sicut significat in tem
dit. Opponunt intelligere ad Justitiam cuius
cum dicitur ex parte mag[is] eund[em] inventat debet
t[er]m[in]o q[uod] Verbu[m] est Verbu[m] mentis Creaty in suo
suo sequitur intelligere in actu, & si fuerit
p[ro]p[ri]a extrinsecu[m], & extensio ad significandy, q[uod] in
intelligere e[st] p[ro]p[ri]a, sequitur in ege[n]t[ia] intelligere ac
tuale; & quia ex huiusmodi Verbo p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
e[st] Verbu[m] p[ro]p[ri]a, p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
funditus, illud in s[er]m[in]e per intelligere, sed est per
intelligere actuale p[ro]p[ri]a: est p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
actus in linea operati, & actus intellectualis.
Sicut aut[em] nec apparet quid[am] colligi p[ro]p[ri]a actio[n]e
eund[em] p[ro]p[ri]a in intellectu, & in aliquo abso
luto, sicut esse.

Opponunt Valer[ius] Ceter[us] P.P. & Agos
t[us] 15 de Trin. cap. 14 dicitur, Sicut Patet, &
Sicut, sed ille p[ro]p[ri]a, sicut p[ro]p[ri]a: q[uod] eund[em] cum
sicut sicut p[ro]p[ri]a, & p[ro]p[ri]a sicut sicut sicut,
q[uod] in Verbo, & p[ro]p[ri]a e[st] sicut abso[lu]ta.

ad M

V. Fulgentij, 3°, ~~de~~ ^{ad} ~~sermone~~ ^{sermone}, q^o 3° de ~~sermone~~ ^{sermone}: sic
 1) apud Deo Verby, sicut est in sermone Fulgentij, cy enj
 2) minus apud se Verby habet, cogitando habet, q^o
 3) nihil aliud est apud se dicere, quod apud se cogi-
 4) tate, 3° Anselmij q^o 28 monologij dicitur: lombro
 1) (quod cy genasi decurant) nihil aliud potest intelligi
 2) q^o 1, quod omne spiritus, (sermone patris) intelligitur,
 3) quod omnia intelligit quod enj aliud est illi deum
loqui aliquod hoc loquendi modo, quod nihil
possit ep. in regem 3° subditur: hoc magis modo
 4) qui magis sumus sapienter, cy se dicendo nihil
 5) ligat proprie intelligit in intelligendo suam
 6) est Verby magis et deum q^o 29: quod aut
 7) etiam est summa spiritus patris, ad intelligere non
 8) dicere, enim est, q^o eod modo sed omnia, quod sed
 9) quo ca est, aut intelligit: sed Verbo est omne

Sed ex passim testimoniis. in ty non magis apud
 quod Verby enim esse fortiter sapienter genas ad
videtur pro ad adversarij enim voluerit, et Augustinus
non et tenet affirmavit, in obscuro ipsum Verbo
Augustinus intelligit nihil aliud enim gl. patris scilicet
omne, et hoc a nullo aut pro, sed poterit per hoc pro
in explicationem ad intelligendum enim scilicet
filio; filij vero ipsum omne scilicet facit, sed
hoc a patre aut pro genas: quod omnino
poterit fortiter genas ipsum. Intelligitur ab omni
enim explicandum est, cy Verba illius poterit intelligit,
Verby esse fortiter sapienter enim, cy omnino enim
apud patrem, sicut ipsum in omni pro. Intelligitur
et nihil aliud est patris dicere Verby, quod cogitare,
intelligere, quod ad: pro dicere intelligit

Quo modo intelligitur Verbum de obliquo, aut de In-
tate Regulantur?

6.

Secundum s^r l. Doctorum, et s^r b^r
apud de Jherosol^m facti processione, sed habitualit^r
aliquibus tantum similitudinibus videtur in hiis intel-
ligentibus quibusdam membris suis Verbo, atq^e Divi-
ny intelligunt respectu Verbi Divini, et vero omni-
modo, et prout non possunt. Hec vero similitudo
qualitativa est sicut in eo, quod intellectus Patris
sit actio productiva Verbi, et de obliquo locu-
ta aliqui sicut affirmant, sed in eo quod Verbo
Divino sit tantum intellectus in linea intellectuali
ut Verbo quibusdam intellectus, seu genus in-
tellectuale, et in eo coniungatur, quod Patris in-
tellectus fit stimulus ad producendum Verbo,
et in hoc sensu intelligendo producit illud.

Hec

causa istius aptari potest Aristoteli, et ut dicitur s^r
Thomas, in proprio locuto sit Verbo, sicut dicitur pro
intelligere, et quod ipse dicitur fecit M. Havarro
innuente tamen: quando quidem ille Aristoteles
c. 6. ita loquitur: ergo dicitur esse in deo, quia
Pater, et Filius, et eorum spiritus unusquodque se ipsum,
et alius alter dicit, sicut et alius illos intelligit,
ut sic dicit in proprio accipi, cuius est in dicit
M. Havarro, de Aristoteli Verbo a se ipso, et sic
ab Spiritu Sancto, et ut Verbo a Patre produci. Per
sequens quod obicit testimonium sump. Nalton expensa
inordinatissime tantum apparet pro se prout
non est in locuto in actu, sed passive etiam?
natura, in quo ipso Verbo religitur ab Aristoteli et
centi proposita in dicitur cogit de eius locutione

1) hoc quod facta sunt omnia, si quid possent fieri de
 1) xeni. id est cogit. iudicant, ut in M. (Patri)
 1) hoc locutio substantivi, ut in suis deo, sed unus
 1) substantivus.

8) In V. papam... ex D. mentis... quo-
 he se cogit, sui corpore... similitudine
 cogitandae, minus ipse cogitans esse...
 imaginem pro dominacione, O. Benedictus...
 distinguenda. Verby mentis... creati a na-
 tione... dat... Verbi
 cogitans, ut quomodo...
 intelligendo...
 sed longe...
 et...
 ut... sed de...
 a...

9) Equi...
 de... quod...
 verby...
 ut...
 dicitur...
 est...
 ut...
 ut...
 ut...
 ut...
 ut...

vel facta fruendary ad procedendy Verby, & p[er] h[oc] omne intelligere esse propriu[m] d[omi]ni, ff. uon d[omi]ni intellecty ad d[omi]ni propriu[m] tale, quin p[ro]p[ri]a q[ue]sio, & Sp[irit]us Sanctus propriu[m] i[n]tellectu d[omi]ni d[omi]ni propriu[m] debeant; q[uo]d supponat q[uo]d p[ro]p[ri]a Verby a Patre p[er] e[um] intelligere, per q[uo]d e[um] i[n]telligunt.

10

Opponunt 3.º d[omi]no, & p[ro]ductio Verbi e[st] actio intellectiva, sicut dicitur in d[omi]no Sp[irit]us S. sui Sp[irit]us e[st] actio affectiva & ad voluntat[em] spectans; sed tunc actio intellectiva, & intellectiva e[st] intellectiva fortiter; tunc dicitur omni d[omi]no actio: q[uo]d p[ro]ductione Sp[irit]us S. facta p[er] h[oc] i[n]tellectu, & voluntate, q[uo]d q[uo]d e[st] voluntate fortiter sunt. Quoniam p[ro]b. 16. quia nulla alia actio apparet ad i[n]tellectu & voluntate p[er] h[oc] 2.º quia omni actio intellectiva, & voluntate (q[uo]d e[st] d[omi]no voluntate) e[st] i[n]tellectiva i[n]tellectu p[ro]p[ri]a d[omi]ni p[er] h[oc] Sp[irit]us ex suo p[ri]ncipio summa, & ad q[uo]d q[uo]d i[n]tellectu p[er] h[oc] p[ro]ductione, seu d[omi]no i[n]tellectu: 3.º quia actio, q[uo]d fortiter i[n]tellectu e[st] ad alig ab i[n]tellectu p[er] h[oc] p[er] h[oc]: 4.º quia alia e[st] e[st] e[st] Verby sapientia orata p[er] Sp[irit]us Sancto d[omi]ni, ergo si i[n] p[ro]ductio p[er] h[oc] actio, q[uo]d sit fortiter i[n]tellectu, id[em] d[omi]ni sapientia p[er] h[oc]; quia e[st] d[omi]ni p[er] h[oc] & d[omi]ni e[st] sapientia; sed e[st] Sp[irit]us Sancto si i[n] p[ro]ductio e[st] d[omi]ni p[ro]ductio; p[er] h[oc] d[omi]ni debent p[ro]ductio sapientia: 5.º quia d[omi]ni fortiter actio e[st] e[st] actio, & d[omi]ni h[oc] q[uo]d d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni, & d[omi]ni S. Thom[as] q. 28. art. 1 ad 3.º d[omi]ni p[ro]p[ri]a a d[omi]ni e[st] p[ro]ductio: 6.º quia d[omi]ni h[oc] d[omi]ni attri[bi]t Verby.

sub Tuo intelligitur, seu imaginem Personalis
Patris, qd intellectiois propriissima est.

11

11
dicitur ad opus, qd omne supponit, sed ad Patrem
dicitur, quia intelligit, et ut intelligat: ergo ad id
necessarium est, intelligere foris, sed esse opus dicitur
re, sed ad dicitur supponit: et inuenitur dicitur
solutum fuit a S. Th. q. 9. de pot. art. 5. dicitur:
in intellectu suo aliud est intelligere, et aliud
esse: et talia verby Jugh, in intellectu suo,
ergo procedat ab intellectu, in quantum est intellectu
suo, et in quantum est in actu, sed idem in intellectu.
1 gen. Intelligere autem dicitur esse: unde Ven
by, qd procedit a deo in quantum est intelligens, pro
cedit ab eo, in quantum est existens: et propter
hoc Verby Jugh dicitur eandem essentiam, et ad idem
ergo intellectus Jugh: qd dicitur S. Th. intellectus
dicitur ut intelligens generata ad productionem Verbi.
Ihova, sicut intellectus nostra, et intellectus
ad productionem Verbi sui. sed intellectus nostra ut
intellectus generata ad Verby sui ut actus, sed ut
passivus: qd.

12

12
Altera dicitur omnia Jura PP. Dominantia
non dicitur Verby orationis productionem per intellectus
ut per actus: sed ut dicitur generans est Verby Dei ad
intellectus Patris: qd quia intellectus Patris, in se non
habet dicitur Jura Verbi productionem. Absoluta
petra minor angri, qui minus flamm debuit ad
viam, apud quem Memore est intellectualem illud mo
genus. Sicut hoc, qd esse apud eos ad apprehensionem
et ut, sed intellectus, sed dicitur, mo ut foris
representatio, in quantum esse foris intellectio

quod & omnibus, quod dicitur actus intellectus
sunt abstractio Speciei a quantitatibus, &
productio habitus intellectualis, quod tamen for-
at intellectus in sunt.

13

Ad 1um probatur in praefato
quod assignamus, cum Verbo per Spiritum Sanctum personam
Intellectus, & Spiritus Sanctus per Verbo per voluntatem
procedat. Ad 2um quod, prout dicitur Verbo esse spiritus
indivisibilis, ac Divinus intellectus; quod quia ex eo
liberum identitatem; quod quia est actus, actus ipsa
in quibus dicitur ad intelligentiam, sed ad intellectum
dicitur, quod per intellectum, vel per intellectum
intellectus aliter procedat: sed verus actus in
omni similitudine est in suo modo. Ad 3um nego,
aliquid est intellectus per se, quod ad Verbo procedit
quod quia hoc productio Verbi est sit factio intellectus
intellectus, sed ad intelligentiam intellectus sit, est tamen
productio declarandi omnium, quod intellectus sunt,
& intellectus ad videndum, intellectus sunt, sed in
intellectus, cum in se est intelligere, sed in aliis
quod in se apparet; & ideo per locutionem, & ma-
nifestationem spiritus sancti in faculta intellectus ab
liberum procedit.

Circa 4um quod dicitur, dicitur sermo,
& pro nunc sufficiens, in similitudine Verbi Divini dicitur
seperit dicitur, vel quia est per processionem specia-
lem, & fortissime accipit sapientiam, & gratia dicitur
tunc identitatem ex sapientia, quod quia dicitur in
proprietate est intentionali, seu intellectuali decla-
ratio omnium, quod sapientia per se sit; & in quo sermo
factus Sanctus in sapientia, sed amor procedens de
omnibus est, sed dicitur, est ab amore sapientiam

scu cogitationem in amantem, regnum; et alia locu-
do, seu dictio talis cogitationem in loquente pro-
quirit; quod est dicitur in actu dicitur. Aliter
et quod, si, ac intellectus, ad eamque pro spectant,
et amon ex tunc ad aliquid pro pertinet. Sa totum
quod, quandoquidem est, ad adu ex intellectu,
et relatione intellectus divina processio, quod est
diversa fundamentorum actionum, et relationum. Sicut
revelatio, in qua sunt processio divina, et est quod
est, et prout, et inique, et illudque habeat in du-
re dicitur, et eam, atque producentur de-
terminant, et ea producant. Sicut producantur.
Invenit autem dicitur actionem, et quod
re actionem, vel et in dicitur. Sicut prout. Sicut
propter dicitur Magister dicitur dicitur dicitur.
Sicut, et prout, in factis, et ut dicitur a
processionibus a nobis dicitur ad dicitur
ut in dicitur se includant, et alia de dicitur in
dicitur. Sicut dicitur dicitur, et ut prout, et
dicitur dicitur, et ut dicitur, et prout dicitur
prout, prout dicitur, prout dicitur, et
sunt saltem dicitur.

6. prout in dicitur
est. quod dicitur productiva dicitur et dicitur dicitur
et dicitur dicitur, sed prout, et prout dicitur dicitur
est dicitur dicitur, dicitur in dicitur dicitur dicitur
dicitur; dicitur dicitur dicitur, et
prout dicitur dicitur, vel dicitur.

15
4. prout dicitur dicitur dicitur dicitur, et dicitur in
dicitur dicitur: prout dicitur dicitur; dicitur dicitur lo-
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

quanti intellectus e. Hecq. Jam, et probat di-
kings: locutio intrinseca sui ad se, seu ad intelli-
gendy Juxta Judo, directa ad alios, subdit Kings
proferat soluta attentio, nego; per supposito Judo,
vel ety induitve respectu abdicendi.

46

Agere se
patent. opponant S: vobis Juy procul ut huius
opinionis se habeat per modum virtutis et fuy
quo; per se eandem se habent, ut actus. Ant
deus frequenter in omni Schola Juxta
prob; q: quia virtus in fuit et determinatur. ma
ad sui acty debet identificare sey actus produ-
Lug: 20. quia intellectus Primus idem fcatue
et ety dicitur soluta ex actione intelligendi
sui ex institutione; sed sicut Juxta intellectum
ex institutione, ita Juxta e virtus generativa
ex actione pensandi: quando quidam acti intelli-
tus ex alio virtute intelligendi, ita pensandi
actus e actus generativus virtutis: p: 1. virtus pe-
nsandi in Judo, e soluta Juxta in cognitione
hominis Juxta aliquod relativum in ead, et Jux-
ta relativum Juxta Juxta actus generativum.

Ante
culum quanty v: Juxta quel Juxta. virtus fat-
tu e, et eo pro omni Juxta, nego Jam, et ad
Juxta probat, Juxta virtutis in fuit sey de
sui identitate acty sui quam Juxta, sui
Juxta perfectioy, in vero acty, seu actus, in que
ex quibus Juxta, et velut n: alios Juxta
Juxta Juxta; et Juxta Juxta Juxta est
actus generativus, per que Juxta in Juxta Juxta
Juxta, que Juxta, que Juxta Juxta Juxta.

Et propterea a suo genero Realiter et sic distincte, nullo
modo amittitur.

88

Ad quod dicitur, omnia perfectiones
sive in actu, sive in potentia, et sic in actu liberaliter
sunt in destruendo facultas intellectus, et in-
tellectus Phisicus, Iudo, Virtus intellectus in
prope in Deo et sic per Deum, Patris, matris ab
intellectus destruunt; quia, ex Phisico sit, de-
bit esse perfectissime, ultraque in qua fertur
et sentit, ut sic facultas in cludens omnia generis
intellectus perfectus, vel tales et intellectus: et de-
bet esse de seque Phisico Phisico intellectus. Non
autem sic Phisico Phisico generis et sic vel
actum generandi et sic generandi et sic de
deus ex hoc generandi generandi, sed generandi
deus, et sic subinde et sic generandi generandi, et sic
debet ex hoc generandi generandi generandi
et facultas, in quo nec generandi Realiter et sic generandi
generandi, et sic generandi in actu generandi, generandi
generandi, Phisico et sic Realiter destruunt a Phisico
deus generandi, generandi generandi generandi
quod generandi generandi generandi generandi et sic
sit, et sic generandi generandi generandi, sed
ut ex ista deus generandi: generandi, et sic generandi
deus in actu generandi generandi, generandi
generandi in actu, generandi generandi Realiter
deus generandi et sic generandi generandi generandi
nunc ex ista generandi generandi generandi
generandi generandi generandi generandi generandi
ab actu

89

Opinatio: quando in actu, generandi
generandi generandi generandi generandi generandi

sui unia actio ad omne, ut Jtal in producente sub-
 ing' creaty, et cui passione, et in visione Beatifica
 simplia attingente omnigog una ex possibilitibus, q'
 passione et hinc secundario respiciantur a produc-
 te subing, et possibilita ab intrinse omnigog. sed Ven-
 by Thomy ut producenty, producty, et obiecty, ut cop-
 noscenda, cognita sunt hinc per ordinem se ha den-
 ter respicit intellectus Divinu, qui e in Patre: p' unio
 actu sui actioe perficiuntur; et hinc intellectus finali
 cui actioe pensantur Patri, sicut e actu cognoscenti
 epius. Eodem divinarum videtur commentu in d. m.
 2. f. q 34 art. 1. ad 2^{am}, ubi hinc hinc: actioe simplici
principaliter habitudine ad omne p' seipm. sed me-
 dicante verbo subiecta habitudine ad rem intellecty,
 que in verbo probato manifestatur intelligenti.

~~inveniam~~ inveniam nunquam deceptus ad illa hinc in
 tra de ordinato nulli sciant sicut ordinem, et hoc
 unum probat exemplum visionis Beaty, in qua si inven-
 tur duplex tendentia, altera ad omnigog, et ad possibilita
 altera, sed unica, et simplex qua simul, et intransi-
 ti v' attingit omnigog, et possibilita in illa. Ceterum quan-
 do ordo, qui e ex parte hinc, transfunditur in acty,
 multiplicatur actu quo multiplicatur hinc, ut Jtal in
 exemplo subing' creaty, qas de voce Philosophy produ-
 ctur actioe distincta ab actioe productiva proprie-
 taty, quibus proinde privatur potest chy ex suppositione,
 qe e dicta; cuius oppositay Jentia mirum modo supponit
 acty. Tam vero respectu ille sui ordo hinc, qui in-
 ventur inter verby ut producty, et intellecty, et obiecty
 ut cognita per eandem, invenitur chy inter
 acty producenty, et cognoscenty, sed de dicta.

1 in idē S. Th. q. 2 de pot. act; U; quo intelligitur,
 1 alius, & alius respectu secundum diversos actus, sed
 1 quos pōt (scilicet creandi, intelligendi, & pensandi
 1 dī) de quibus (S. Th.) dicitur sed pōt pensandi,
 1 & creandi & una, & eadē potentia, si intelligatur ut qd
 1 ē pōt differunt autē secundum diversos respectus ad
 1 diversas actus. Hic Aug. super.

24

Hic S. Th. verbis
 adducta ostendit evidentē et fatuē S. Doctor
 hō loquatur de intellectu creato, & nō de Divino: &
 nunquam fatuē est ut utroq; nō creato quod dicitur
 de eo ut nō sit intellectus, aliud ē dicere aliud
 intelligitur, ac si nō sit intellectus, sed intellectus actus
 nō phyfici ad verba, intelligitur autē intellectus pra
 matematico, quod sit ipse verba, nō est una ad intelle
 ctus, cuius informatio pōt nō esse actus ad verba, sed
 nō est. In Divino actus: quia nō pōt nō esse
 pōt nō esse pōt intelligitur, intelligitur pōt nō esse
 ad obiecta copulata, quod ad verba, qd pōt nō esse
 pōt nō esse copulata pōt nō esse pōt nō esse.

27

Summa: pōt nullus ē actus, qui Aristoteli probent in Deo. ad
 plus tantū passivus, quia deus ē tantū in ipso actus
 nō manens intelligendi, scilicet, & videnti. Respicit 2°
 Soloy: pōt pensatio activa dicitur nō dicitur passiva
 sicut actus ad extra a passiva tunc productione et dō
 impeditur, quia dicitur adhibere a hominibus a
 Deo dicitur: 3° pōt pronones ut nō sunt facta Vi
 talis, quia aliud genus ut pōt intelligitur & velle Deo
 autē viventi intellectus dicitur. 4° Respicit S. Vazquez
 pōt falsa ē conclusio pōt nō esse pōt nō esse pōt nō esse
 verbo nō intelligitur se, & omnia; quod specialiter

de Patre verificandi sequitur, nisi actu intelligendi, ut actus
producat verby.

23 ²³ Res^a ad 1^{am} argy in ene Theologoy in sta
fugidi ab ipis passivi, sed in actibus, scilicet. Faciens
Nihil intra Verby sunt actu immutatio; sed duplex tan
ty e pot immutatio operativa, nempe, intellectu, & volun
tu: pl. Infra auct^r stabit, quomodo sint actu intellectus
& voluntati, quomodo sint actu intellectus, & volitio. Ad 2^{am}

Res^a, sequely in ene absurd^u, licet male illary a suo Authore;
ut auct^r in Patre, & filio inveniantur Cetero dicitur
in potentia dicitur Cetero generati actus, & passivi
et in Cetero potent^r. Ino dicitur in actibus, Cetero
dicitur in potentia, ut ab actu dicitur ab actu. per
quoy potent^r dicitur. Unde vult, Actus in pot^r fa
re amissionem dicitur dicitur Cetero utraque generati.
Ad 3^{am} stabit ad 2^{am} arg. seq.

Ad 4^{am} de, ene Pat^r Invenit,
quod & vult, ut ostendit Pat^r dicitur. 60, omnes Divas
sunt nec loqui, & cognoscere omnia in Verbo, & in regen
dane loquutione. Ergo una in specialiter verificat de Patre,
quod actus Verby productivus e ipius solus, licet Repre
sentativus omniy dicitur possit, ut auct^r Verby proprie dicit
na in Patre in semine immutato, nihil refert, qd actu
generativa Verbi potest in Cetero, & absolute, quia possit
dicitur ad partem, qd actus illa in Cetero potest; absoluta
enim licet appropriari possit quodam modo, non Pat^r eni
possit, qd actu, in tamen sunt propria, dicitur, sed
omniy dicitur.

representat naturam; sed penam simpliciter probata pro
 activa supponit, & pro passiva Naturam: p. Ideo itaq;
 ait: medij qd vnta naturam filij, & penam Patris
 nec vno, nec Sena admittit; quia in Sena non nat
 vnta e, & in Naturate Sena: quj rari apte dimittant
 eandem esse Realiter Senas actiue, & passiue, seu fig po
 necantur, & puniti. Hinc dicitur etiam ut observandum de
 pascid. scilicet 30 locum, seu dicitur Patris, quj actio pccant
 et e ex locum passiva, seu Verbo Divino identificabit

Adit

Ang. Mag. 2y 1y. q. 27 art. 2° dicitur: penam representat amorem
 dicitur vnta a quo vnta Naturam & ego proprie de
 circa naturam: loquens autem de penam, sumpta ut patet
 ex his, quj in textu subdit: in primo Processu Verbi in
 Naturam, sed itaq; penam: pascidit aut; pascidit
 intelligitur actiue & passiue, sed in vnta Naturam, quia
 vnta e, & similitudo per intellectus, & in ead; natura
 vnta. Et, ut penam, pro ut e actio, seu actio: acti
 vnta, tribuit, & pascidit a Patre, & esse similitudine
 in ead; naa subditur, seu similitudine. Et quia 1. p. q. 40. art.
 2° dicit de origine actiue significata esse pascidit a
 Persona subditur, qd pascidit nequit illi, dicit Realiter
 identificata ex filio, nec potest ex hoc identificari ni
 si sit ead; Realiter ex origine passive significata. Et
 q. 41 art. 4 dicitur in Deo pascidit vnta pascidit pascidit
 actiue notionalis. & ex pascidit actiue in v. art. 26.
 q. 1. art. 3° ad 2° dicitur: filia pascidit propria e pascidit
penam actiue; sed pascidit vnta pascidit vnta dicitur
non Realiter in Patre ab illo, dicit e pascidit vnta ord.
in, ad qd dicitur pascidit: pascidit pascidit Patris dicitur
non Realiter a penam actiue, & pascidit hyc ex passiva
& ex hoc pascidit Realiter identificata.

actiue

Prob. 2° Ratio magis efficacissima: eady e abro
 fia, qui que ut actioj pary pioducens, & tunc pae dicit
 tu de hominatur, & insuper ex tno identit f. ca. si ex
 alto autro idem f. cauda, sed peneas active e abro p. m
 fia, pae que Patre dicitur abro peneas fia, ex alto
 utro idem f. cauda e, ut si negant abro: p^o pae caudj
 de hominatur f. m. p. caudj, & dicitur magis e f. g. idem
 f. ca. Ratio ista debet p. abro. quoad p. pary abro
 illi apter, quibus in Philosophia pary pae a nobis
 additur in casu identit actioj, & p. caudj, ac
 pary omnia de hominatur, qui solj differunt p. caudj
 huj & pary, sed pary peneas, p. adum fia, &
 fia p. caudj, p. caudj a Patre solj differunt p. caudj
 actioj, & pary: p^o eady e abro de hominatur fia.
 Casus 2° vero pary p. abro. eady magis ex p. m. p. meth.
 q. 4. textu 16. dicitur: quocumque tunc aliud quod p.
 pary magis e id, quod p. hony actio in eo p. p. e
 ead p. caudj in eo, qd p. caudj: quony vero d. aliud,
 quod p. pary actioj, in quom actio e, at omis in
 vident, & p. caudj in p. caudj: vult dicitur: quod
 tunc p. caudj p. actioj n. e p. caudj p. caudj, sed actio
 pary, sed dicitur, & in se substantia, actio e in tno, &
 in p. caudj, sed fia in e p. caudj actioj pary, sed Pa
 tris, sed tunc in se magis substantia: p^o alio p. caudj
 hia Patre et in Patre, sed in fia identit collocan
 do e. Ex autj defia p. caudj tradita a Philosopho,
 ad explicandj p. caudj ab omnibus accepta
 ista, n. e casu eius doctrina circa indolj actioj
 p. caudj n. p. caudj.

6
 eady active sumpta p. caudj, quod p. caudj a
 Persona p. caudj ad Personj p. caudj: p^o eady
 dicitur: p. caudj h. ca.

debet utramque denominari, generandi illa, & est
 generis. Aristoteles dicit, quod ex his quibus
 de seipso omnia sunt, aut generis sunt, quae sunt tendent
 non veritas in aliam, est officium utrumque, ut liquet
 hoc indicandi sunt copulatio, amplexus, unio, alios,
 & generis, quae in se recipiuntur inveniuntur, & dicitur
 hoc subiectum, & obiectum, seu sunt officium. Tertia vero
 legitima est, quia generis activa, seu active unigata
 nulli alii denominationi potest, nisi generandi
 hoc principio, & principio suo. Sed dicitur fuisse
 etiam potest generandi passivi accepti, quae est passivi
 sic sit de generandi a se, est generandi in generandi
 atque denominandi, sed ut potest esse denominatione
 nisi generandi, quae generandi in potest esse denomi-
 natione nisi denominatione, sit generandi activa, generandi est, ge-
 nerandi activi, & generandi ex parte sunt esse generandi
 canendi.

De hac re per se videtur S. Th. 1. q. 28
 art. 4 dicens, secundum quocumque processum oportet
 accipere determinatam oppositam, quae una sit procedens
 hoc a principio, & alia est finis principii. Hoc est, ex qua
 libet denominatione duplex resultat denominatio
 relativa, & opposita, activa, scilicet, seu produ-
 centis, & passiva, seu producti.

Vapores vero extrinseci
 hoc in inveniuntur, generationem in sua schola, ac-
 tiva physice productiva, quae physice producta est sit
 sicut enim unio, nec alioquin, nec dicitur, quae sibi
 passiva sit passiva denominationis passivae, quae sicut
 generandi: hoc in eadem in se recipiuntur admittitur activa
 generandi, quae passiva generandi sit. Hoc obest S.
 Th. huius q. 41. art. 4. ad 3 dicens, actus in Deo

identificare ut Agenti; q^a S. D. 16° agit de volu, &
intelligere Dei, q^o ita appellatur ad hunc Deum ut di-
notat proxiop, aliam dicitur. & Circuliter,
Personalita: q^o quando actus fuerit Passivus
aliquis, & Circuliter, & Personaliter dicitur, quia
tu e actus generativa, et ex ipso procedente, sed
ex hoc procedente identificanda e.

9 Vapores 3° Dicitur
Theologos plerumq^{ue} actus generativa et passiva in abso-
luto, sed in relativo, quia relativo ut quid abso-
lute generativa passiva, et actus est ultima detraho
in eo q^o generativa collocari debet: sed tunc
generativa, vel utcumq^{ue} procedens passiva passiva et
quid generativa, sic passiva, generativa activa
ex hoc identificari debet. Vapores 4° quod eod^{em}
q^o qui frequenter creatio dicitur quia dicitur
creatio Divina, & identificatio ex hoc, quia
& unum productum a Deo per creatio, quia
tunc nulla actus dicitur actus passiva
et detraho, q^o tunc, & abunde ultima detraho
physica ad creatio eum tunc in intelligitur, q^o
passiva e. Passiva Dei, sed q^o intelligitur tunc ex
nihil fieri; sed verby Divina e passiva et
scilicet detraho, ut generativa a Passiva, est Passiva
sua e detraho e, ut illud generativa et abunde
pro generativa, n^o generativa intelligitur e Passiva, in
intelligitur ipso tunc, ut generativa e tunc generativa
et dicitur, & omnia autem ipso tunc, in passiva,
nec esse sui generativa tunc, sed intelligitur pro pas-
siva, et in ipso generativa activa: q^o debet identi-
ficari ex hoc passiva, & tunc ex omnia passiva
accepta.

qd sit impossibile, et sic patet, quod alterius copiositas, caritas,
 et generositas, quoniam, scilicet, quibuslibet alijs, altera intelligatur
 cognoscitur, caritas, et generositas. et quia eorum significatio
 sua opposita illas denominationes recipiunt, et quia et potest
 unum affluere, quoniam alijs affluat, et illud est officium absolute
 scilicet Superioris, et in ordine ad aliud: et qd si in multis sit
 realiter ad utrumque commune distincta, officium solius illius est,
 alterum, et aliquando et sic ex utroque simul identificatur, in
 tantum partibus, in esse unum, eandemque denominationem
 habent.

Sect. 2. solvuntur argumenta.

Argumentum 1. dicitur, quod licet dicitur creditivum Montem,
 quoniam generositas est propria Patris generositate, et
 sic est penitus. Patet autem dicitur quod hoc, qd ille Se-
 natus, dicitur Senatus sit. Senatus est Patris generositas, et
 habitus illius, illi videlicet est inseparabilis ab utroque Pa-
 tre, solitarius, Patris significatio, et intelligitur, qd penitus.
 Illud, per hoc qd penitus est, et spiritus s. per hoc, qd procedit
 quod omnia agere demonstrantur penitus actus identificari ex patre,
 et patris ex toto, et sic est ad utrumque realiter distinctus, in
 ut quod, et sic realiter distinguuntur. Hinc enim arguitur
 ex Aug. Mag. lib. 9. tit. 4. art. 2. ad 2. ita dicitur: actus no-
 tionales secundum modum significandi tantum differunt a re-
 latione Personarum, sed se sunt oia ead., unde Magister di-
 citur dicit 26; qd penitus, et habitus alij nominibus dicitur
 in Paternitate, et filiatione; sed Paternitas, et filiatione rea-
 liter distinguuntur, et sic penitus, et habitus.

Hoc arguitur, ut n
 potest illi, qui actus notionalis, seu processionis in solo absoluto fixi, et ge-
 nei recte distinguunt; obliquorum enim, et notatorum distinctio insufficienti est, ut rec-
 ta denominata ad utrumque distincta pronunciantur: imo nec ex hoc
 arguendi modo proficere potest, quod quidem asserti essent illius insufficia

ostenditur; nq' l' intuitu p'prie e' cognoscere, et obli e'e cognitiu, agentis crea-
 ti, et etig Dei ad extra, producere, et effiu' produci; Latui inuget generare
 et filij e'e genitu, prout denomiatio generantis intam'e, et geniti extum'e
 ab eady generatone actiua profliuit o'a shaxior, quia ideo in hii denomi-
 nationibz s'p' dicit' exigant'. 9.° Deinde ad saluand' similes loquutio-
 nes duo p'prie denderant', 1.°, qd' solus Latex, genitor e'e p'prie, et sit p'prie
 se ip'prie exaliter dederant' ad tubund' simil' denomiatiois, 2.°, (qd' in id'
 se reu'ciat) qd' recte denomiatiois generantis inueniat' tantu' in La-
 te, et recte denomiatiois geniti cy p'prie dederant'one, et necessitate inueni-
 at' in filio: nq' hoc ip'prie generat'one dederant' acceptu' exit soliu' Latui p'prie
 et generat'one soliu' filij in abstracto sumpta e'it inu'p'p'abilei ab hii p'prie
 si Latui, quia et illius soliu' actiue denomiatiois ut cernere e' in ex'p'p'is
 adductis: h'c aut' o'a optime verificant'. licet generat'one sit 2.° d'ista a La-
 te, eady q' sit, qu' Latex ueluti in factu' e'e genitor, et filij genitu' d'isti-
 h'uit, ut dederant' qu' huc'q' uolunt' u', manifestu' exit: 9.° n' e' cur si-
 miles 2.° loquution' nos cogant' ad dederant' u'it' opinion'.

3. Divus Tho-
 mas, ubi nobis obiectur faret magis, qu' aduerter' huic opinion' sub-
 iungens Atq', remoto igitur motu (qui in diuini locu' n' habet) actio
 nihil aliud importat, qu' ordin' originis 2.° qd' a ca'a aliqua, uel p'prie
 procedit in id, qd' e' a p'prie; sed nihil realit' identit'icatu' cy La-
 te procedit ab ip'prie, ut a p'prie in filij, neq' dederant' in ip'prie: 9.° En
 obiecti igitur uerbiu' bene probabamur supra 2.° Proccuriones, s'p'prie
 uellat'uo u'istere; inde tam' suaderi nequit, Proccuriones actiue, et
 p'prie 2.° inter se d'igui. Nec te moueat, qd' pro eady habeat' a
 Thom' cy Tho' generat'one, et Latexitat'; nq' si utraq' accipiat' d'exe-
 h'ue, id' si etig in n'ra senta; si uero accipiant' p'prie mod' ab'p'p'ac-
 ti id' p'prie cerneri debent, modo Latexitat' n' accipiat' pro p'prie
 generanti, seu pro Loma, qu' Latex e', et denomiatiois in actu' 2.°, et
 quia uellat'ue p'p'p'icament'at'iter, sed pro sta huius denomiatiois
 ut bene docit' Aug. 2.° q. 10. de pota' act. 3. ad 5. dicens, Latexitat'
 e' de int' filiat'ionis, et e'uerio, 2.° qd' utraq' uiderat' ut uellat'one qu' d'ig

(scilicet pragmaticaliter) sic autem dicimus, quod zellaones sequuntur Deo
comones 2° intum, hoc e, proveniunt ab illis in genere cog. filii. Quia
tamq. in Patre, quod Paternitas in dicitur summata in 1° sensu, ideo satis
exit cu. ditione loqui, cedendo, Paternitate e. intumq. per identita-
te Patris, si accipiat pro proprio generanti, et pro recto denominationis
generantis: secus vero si summatur pro sua denominatione generan-
ti in actu 2°, et zellaoni quavis pragmaticaliter Patris resultantis ex
eady actuali generatione.

A
Sed replicas multipliciter: 1° 1° e. Patris in Deo
n. e. quid 2° simplex, sed unum quid per oppositionem resultans ex Persona
Patris, et generatione actuali cu. filio identificata. 2° 2° Patris Eternus
n. habet per identitatem realem totam suam perfectionem, et actualitatem. 3° 3° per-
fectus est in dicitur et filius, quia e. Patris: quod quidem e. filius, licet res-
pectivus e. quid omnino simplex, et tale omnino per identitatem. 4° 4° plu-
res, quia supra recentibus admittenda si zellaones n. na. dicitur superad-
denda si zellaones proprii generativi, et spiritaliter dicitur 2° a filii
generatione, et spiratione actualibus. Deniq. 5° Patris n. g. refertur
ad filium per ipsummet filium: quod quidem proprii ut produciens per actio-
nem, vel productionem refertur ad suum filium, unde et ipsa filiatio exit
zellaoni realiter sui ad se ipsum.

S
Ad 13. Replicat 1° e. Patris in recto, seu
propt. signat proprii plenissimi, et definitivissimi filii e. quid simplex;
secus vero si accipiatur dicitur, et quavis pragmaticaliter zellative:
ut sic enim filiatio ingreditur gratiam dicitur, ut supra nos docebat 2°
Ang. Nec ideo tamq. plenus illud exit quid unum per oppositionem: si-
cut tale n. e. na. advertatur simpliciter generantis: propt. sic Patris na.
ipsum denominatur a generatione passiva, et na. dei, denominationes Pa-
tris, loquentis, spiritus per hunc vitalem a se producti, et alij similes, quia sum-
muntur ab ipso verbo producto. Et ratio omnium e., quod unio dicitur 2° eius ex-
trema requirat, quia in dicitur n. inveniuntur: quare adnotatio illa, quia
presensent gratiam denominationes, vel e. circuminsensio Personarum, vel
terminatio, qua produciens Persona a Persona producta terminata.

6 Ad 2^a nego sequela; q^a actualitas pducendi in actu 2° ex t^u n̄ ē p-
 quia pducendi, sed pducti pfectio. Et hinc negat^r etiā sequela 3^a Ne-
 glic^r; q^a sicut quidquid ē in filio, et ee debet quasi subivē ē idem
 et simplex, ita quidquid p^rterinet ad Pat^rem in eod^e sensu ē quid im-
 plex; q^a ad Pat^rem soly p^rterinet substitutivē actualitatis secundari⁹ eun-
 dy in eē p^rij, n̄ vero exercitiy quo ista secunditas explicat^r, q^a simile
 exercitiy p^rterinet ad acty 2°, et sequenter ad t^ry pducty.

7 **Nego etiā**
 in 4^a sequela; q^a in p^rafata enumeratiōe zellaōnes generatiōis, et
 p^riaciōis activay summebant^r d^rctivē, vel pro recti⁹, qu⁹ denomi-
 na^r generans, et p^riaci⁹, qu⁹ n̄ sup^rerius dicta circa substitutiōis, foris
 P^romay involvent zellaōnes nativitat⁹ p^rij generanti, et p^riaci⁹, p^ri-
 ores origine ipso actuali exercitiy generandi, et p^riaci⁹. Ad 3^a ne-
 go, Pat^ris referri ad filiy, et ipy filiy, aut filiaōis zellaōne p^ria disti-
 tutivē ipius Pat^ris. q^a h⁹ n̄ n̄ n̄ in eo, qd sit p^rij, et recty nativ⁹ de-
 nominatiōis generanti; et concedo, Pat^ris sic per filiaōis referri in filiy
 zellaōne p^rterinenti ad acty 2°, et ternativē tanty p^ria ejusd^e Pat^ris,
 ut oer. fatari tenent^r, t^ry in creati in zellaōne cāy in actu 2° tali, qu⁹ for-
 liter n̄ n̄ in ipso t^ro, quoties t^ro identificat^r cy actione ipius pductiva,
 et semper quatenus actio creata ē xao fertili sui met pducend^e; t^ry etiā
 in d^rcti in denominatiōe illa ext^rince generanti, qu⁹ generatiōe p^r-
 sua distit^rq⁹ d^rcedebant nobis Adversarij. Nec idēo generatiō activa
 exit zellaō realit⁹ sui ad seip^sq, et Pat^ris ad eand^e generatiōis, ut pote,
 qu⁹ intrantivē ē x^o t^ris generati⁹: sicut d^rngit in ex^rpli ig memora-
 ti⁹. Quare frustra Smir^rgus sn̄at^r probare actiōis n̄ minus referri
 ad t^ry, qu⁹ p^rij ipy, nec minus pducere eund^e t^ry; assumpt^r enim
 ē d^rct^r oer: q^a actio, ut talis soly ē pductiva ut quō n̄ per mody vir-
 tuti, sed per mody exercitiy, et sic pōt eē pductiva sui ipius: quin et
 debet eē quoties actio vere pducitur.

Arg. 2° principaliter: Pat^rer per se
 metip^sq ē ult^o determinat^r ad generandy filiy: q^o per seip^sq ut actiōis
 generandi; actio enj nihil aliud ē, qu⁹ ult^o, et fertili determinatiō agendi.

Alii negari n̄ p̄t; n̄q̄ alia Latex n̄ habet per seip̄ vltim̄ p̄fectionem
ppij generatiui, et inuicem ex eo d̄stat, qd̄ nequeat n̄ p̄ducere ab steruo fi-
lii. Viget 1.º si generatio actiua d̄tinguetur a Latre, hic erit in p̄ta ad il-
la actualitatis, et d̄sequenter ad actionis pp̄ij immanentis, qd̄ sine inspectio-
ne d̄cigi n̄ pot̄. Et hinc Viget 2.º Latex n̄ minus p̄fectus ē in eē pp̄ij Ver-
bi, quā enā Dei in eē entis, et quidē int̄us in eē intelligentis: q̄ sicut enā, et
int̄us Dei vltim̄ in his generibus actualitatis per se habent, ita et La-
tex in eē generanti. Viget 3.º Latex etiḡ specificatiue, et d̄. recte ac-
ceptus dicit oppositionis rellatiuā cy filio; sed oppositio rellatiua in di-
uina fundata in denominaone p̄ducentis, et p̄ducti: q̄ denominaō p̄du-
centis, et generantis ē institutiue int̄inca Latr̄i. Viget 4.º Latex gene-
rans filij vivit actualiter: q̄ identificat se cy generatiōis actiue; nam
aliai viveat per vlt̄ actualis a se x̄ d̄ta.

9
Dico aeni Arguti: ē det̄ma-
tu per seip̄ vlt.º det̄maone p̄ria pp̄ij actiui, et actui v̄: det̄maone ac-
tui 2.º; nego aeni, et d̄. cuius p̄obas nulla ē; q̄ n̄ quilibet det̄maō
fœlii, sed det̄maō actui 2.º ē de d̄ceptu fœlii actionis. Verū quidē ē vt
obiectiuncalq̄ p̄ocuper) necessitatē admittendi actionis realiter d̄ta
inter pp̄ij, et h̄y eē vltim̄ indiff̄ig, illius ad agendū, et istius vt ad illo
p̄ducatur; at falsū ē, hanc eē r̄oniū identificandi actionis cy p̄mo-
ne, vt d̄stat in expli supra memorati: aliunde q̄ p̄obatur, vt effecimus
identitatis actionis, et p̄mionis, et d̄sequenter vltim̄ eē x̄. identi-
ficandū cy h̄o, qd̄o nullus ē h̄us a sua p̄ductione p̄riua d̄itus. Hec
idēo filius identificat̄ cy generatiōe p̄riua, q̄ per se vt d̄. ē det̄ma-
natus, vt procedat a Latre; sed q̄ det̄maō ignis p̄tinet ad actum
2.º, ad quē etiḡ spectat p̄ductio actiua.

10
Ad V. Conf. x̄ijō, Latr̄ eē in
p̄ta actiua, et minime p̄riua ad generatiōis actiue accessū, huiusmo-
di autē potentialitatis nullū ind̄bit inspectiōis. Et hinc ad 2.º x̄ijō,
in eē pp̄ij s̄ p̄fectus eē Latr̄, quā enā in eē entis, et int̄us in eē intelli-
gentis, quin necerit̄ sit, Latr̄ identificare se cy generatiōis, sicut enā,
enā, et int̄us diuini intellectiōis se cy identificant: sufficit enā ad id

qd dater seey identificeet actualitah ppiij ppiij activi, quj e actus 1. u; hpc
enij solij eo hui e ppiij pfectio; et qd n identificeet seey acty 23. n probat
pfecty ppiij ee in pota panna ad illy, ncut foret ena ad existy, et intui di-
vini ad intellecty, n ad invicj 22. dnguerentia.

Ad 39. dicimus oppo-
duentis ad p dicitur fundam, 1, dicitur p dicitur fontem in
p dicitur, supponat tamen aleg oppo ppiij ut qd
ad txy, seu p dicitur, et p dicitur quasi in actus
et hanc altitng, et in illy altitng ingratat p dicitur
Pater p dicitur acceptu. A que, ut p dicitur
quando quidam in dicitur actus vitalis dicitur, p dicitur
nig sumitur a txy, qui n p dicitur. tamen in n
p dicitur per identitah p dicitur p dicitur suo p dicitur: qd vel
p dicitur dicitur et sunt tamen vitales, sed signa
vix p dicitur, vel p dicitur, ut vitales sunt
ale p dicitur, vel p dicitur, quj quia n p dicitur
p dicitur dicitur. Sed dicitur txy.

Respondent 3.

in dicitur dicitur sunt vitaliter ad p dicitur qd, et quod;
nec e txy, qd dicitur, et txy quod sub
it dicitur: sed in p dicitur vitaliter dicitur
fictura et p dicitur, et txy p dicitur, n dicitur qd
et quod: qd. Minus evidens e; nq in ea dicitur
p dicitur dicitur, quj e, quo p dicitur n actus dicitur
et dicitur dicitur, dicitur vitaliter a
dicitur, et p dicitur et e quod, n dicitur, quod p dicitur
dicitur. Maxm autem veluti dogma habetur apud
Theologos et Angelico D. l. p. q. 4o art. 2o, et apud
ex lib. 7. de Trinit. c. 2. et illo dicitur dicitur
D. Bernardus 5o de p dicitur c. 8. Personarum proprie-
tates in aliud, quj Personarum esse, dicitur fides Catho-
lica p dicitur. Et dicitur e; ut si quo sit aliquid

absoluty, ex a nullo Divo, p^oncipio Realiter distinguitur
in p^oncipio et in Realiter minime est quod; Si aut
Relativy sit, est quod p^oncipio Realiter, & quod
stans; atq; propterea sibi adducens effectus foris dicit
p^oncipio, p^oncipio, ex foris aliquid sibi. In alia
p^oncipio effectus foris, multy p^oncipio episcopi p^oncipio
fectus, & sicut in p^oncipio, explicat ex p^oncipio
p^oncipio p^oncipio, & p^oncipio p^oncipio p^oncipio, p^oncipio
creata, & vltio Dei substantiali, & quod in alijs, sed
sibi effectus foris p^oncipio, & vltio Dei p^oncipio.
p^oncipio in omni sibi, aut quod sibi Divo admitti
debet quidquid ex sibi a p^oncipio p^oncipio p^oncipio,
quod, & quod alio in Divo Realiter minime
distinguitur adstantia sunt.

13

sed, sed vltio effectus, quod ab omnibus admittitur
p^oncipio denominatur, quod p^oncipio p^oncipio est ab
alio sustinent, in quibus p^oncipio p^oncipio p^oncipio.
Pater vltio p^oncipio p^oncipio in esse vltio p^oncipio
ter p^oncipio p^oncipio, quod sibi eandem sibi p^oncipio
denominatur, ex in sibi, in d^o p^oncipio p^oncipio p^oncipio
p^oncipio. p^oncipio p^oncipio p^oncipio, sunt sibi ad
p^oncipio in denominatur absoluti, p^oncipio: in Relativy
p^oncipio; si sunt p^oncipio p^oncipio, p^oncipio; si sunt p^oncipio
p^oncipio, p^oncipio p^oncipio, & p^oncipio p^oncipio, p^oncipio p^oncipio.

14

Denominatur ergo ty absolute ty & p^oncipio p^oncipio sibi omni
ty p^oncipio, quod, & quod, sibi sibi ac sibi p^oncipio
ty p^oncipio p^oncipio; absolute, quia alia eandem sibi p^oncipio
vltio p^oncipio, p^oncipio p^oncipio, & sibi p^oncipio
p^oncipio sibi p^oncipio sibi in p^oncipio omni p^oncipio
p^oncipio. & p^oncipio vltio sibi p^oncipio p^oncipio p^oncipio
sibi p^oncipio p^oncipio p^oncipio: denominatur ergo

Velatus, et ^o Personarum ^o Individuorum; quia si substantia
 propria, et incommunicabilis, ac sua, ex quibus se
 sustinet Persona Nobis distinguentur Realiter,
 praeconcordantur omnino uoluntati Dei, et Praeceptis
 summae Imperfectae. At quando denominationes Vela-
 tus sunt prae terminatiuae, et scilicet si substituitur
 ad personam subty in proprio aliquo genere esse,
 quales sunt ex tunc ubi denominationes praedictae
 et Emendati, successu in e, id, esse Realiter minime
 quo, et quod in Divinis. Id est fieri tenentur
 ad^o ty in denominatione illa extre generantur quae
 pedebant per genera factus, et in denominatione
 dicta, sui generantur Verbo Verbo platea per ty et ty
 pprii solus Tam ad tam ty e ty singulari dicenti, sed
 eo Verbo, et ty eo Verbo ty per ty ut loquitur ty.

7° de Unit. ty 3. Quae, sed processio uti facta Vela-
 tus et maxima subtilitate, et propterea maxime sibi
 et utraque sub attractio tantum denominationis quae debet
 subire, illa ty quae est ty et ty et ty et ty
 in respectu: ty quod ty modis tantum effectus
 filiter ty ty quod in alteris, sed sibi eodem
 adducant; ut ty in ty adductis in ty.

denique: Patet et ty sunt unum ty ty et ty
 long; ty unitate ty et ty ty ty ty
 omnium activa ty. ty ty ty ty ty
 sunt, sed ty ty ty ty ty ty
 sunt ty ty ty ty ty ty ty
 Florent. ty ty ty ty ty ty ty
ty ty ty ty ty ty ty ty ty
ty ty ty ty ty ty ty ty ty

sumpta abstractivè, & per ista fca nro minor,
 & Jam. Authentica Veritatis partes quæ gel non
concedit ad hominem salvati Theologi nihil partea
probat, quoniam nobis facit Subditi patem cum
Altharand 3° serong me spatly filij Deu de
spatly indig re seridens, ex istis ad filij spatly tan
que spatly & tanque spatly De spatly spatly quod
tanque spatly refertur ad illud, tanque spatly
in clao tanque spatly: p D illud spatly, licet spatly
tan sed in tanque spatly abstractivè veritatis, sed
sub spatly per acty, quod per illud denominatur. &
propterea tanque spatly, qui per Latinu spatly
du è patem in clao spatly, dicitur ser 18, Pro spatly
nanque videtur esse un ab uno in alio, que quid
accipitur a Patre: p eadem è Realita activa Processio ex
Patris, ne in acty provenit per esse un et uno
idest, a patre activo in alio, sic in spatly, in un
partem esse accipit a Persona procedente. Unde pat
cty un è, canque esse un, que Altharand du et spatly
que spatly du et spatly, et docet spatly
in spatly identitatis acty, & partem spatly
in spatly identitatis acty, & partem spatly
spatly spatly spatly, quoniam ca

Sect. 3.^a an Divina

Processiones sint actus formaliter vitales?

Affirmativè sic spatly respondet, quoniam illud probat, inveni-
 endo tamen, quod non dicitur fundamenta ab acty, &
 a noce pro sua negativè. & spatly respondet, quod
 Processiones istas identitatis & Realita vitales, quoniam
 viventi, esse ex Realita omni noce absolutè unum
 identitatis. Respondet, quod eadem Processiones

et perfectiorum ex sit, in suis tunc eandem perfectiorum re-
fundat. 3°

4

Dei uti perfectiorum. Vivens & vivens
sunt tale, & sentiri in habens actus vitales, quod ad lineam
vitalis, intellectus, & voluntas forlita in se, sed in his
actionibus, ut madu metri ab intellectu, & amore
essentibus, in inventur aliqua species vitalitas de genere
& presentibus, affectionibus. 4° Hic veritas, actus, quibus
intellectus, & amor creati pducuntur a quel eos, qui per
fatum actus ab actione vitaliter dimpant. h. g. 2° cor. d.
et ca actus idem vitaliter, & in forlita partitigat. 5°
vitalis intentionalis in actu V & volu forlita intentionis
perfecti vitis physiq. Hic dicitur in hoc sensu proventi-
one dei sine forlita vitalis, in p. 2° q. 1. d. a in
facere natura vita pure physica in linea in intellectu na-
turali, in creati, talis ea debet adhiberi, ut respiciat
suis vitis p. 2° d. d. ex 2° vulgari de p. 2° d. d.
motus ab vitis in vitis ubi intentionis p. 2° d. d.
que actionis, explicatur; sed verby d. d. d. d.
in e suo p. 2°.

5
Nihilominus subtinere possit, & debet
manu, & affirma in, p. 2° d. d. ex, ut notat 2° d. d.
d. d. 3° d. d. d. 4° in. & aliorum videtur sit vitalitas
Nominay Processus, minimum, m. 2° d. d. ex vitalitate
actus creati, qd illy sunt operari viventi antecedenti
in actu V, & in p. 2° d. d. in actu f. 2° d. d. ex
2° d. d. ex p. 2° d. d. ex perfectiorum, seu intelligens, seu amant.
Amantibus actus p. 2° d. d. ex: h. g. ex manu o. y. app. 2° d. d. ex
reus: h. g. ex h. g. ex in libro de anima ex 2° d. d. ex
supra, & lib. 1° de anima ex. 2. & 4° d. d. ex d. d. ex
p. 2° d. d. ex in actu V, seu p. 2° d. d. ex actus: minimum in 2° d. d. ex
re, quod motus sit, nec extra p. 2° d. d. ex viventi in statu

suo naturali ut amsq; sed papare qd sit actu delinea; pe-
 nite, in quo vivem facti sui status pnt & exoptat esse
 ipis actuale; ut vide fca, acty illy ex penite si habent
 ad acquirendy staty naly, licet detrate, & in facti ad
 ey staty spectet. Id vero optine salvata in Divini Pro-
 visionibus secundy illas facti, secundy quas altera ad
 genu representatiu, & ad affectionis genu altera pntine;
 ni utroq; eiy genue plus invenientia qd sit necessariu
 ad pntine, quam pntine Dei, uti pntine in intellectu-
 ne, & volitione absolute, qd ad plura pntine
 nullatenus necessaria. Superius qd, ex dno, Verby sit
 representatiu pntine declaratiu eiy qd in intellectu
 pntine, & Spiritu Sanctu pntine affectiu per
 mody amonit; pntine pntine amonit; facti
 & specialiter ut pntine quod acty vitali; & ex aliunde
 pntine pntine eiy quoad obta necessaria si videatur
 pntine pntine ad pntine veluti pntine pntine, tra-
 hant quomdy pntine pntine, ut vitali asserantur.

Secundo: est
 pntine pntine acty pntine vnt, tra pntine ad pntine pntine,
 pntine pntine, quasi pntine denonimatiu vntine pntine;
 licet eiy pntine, ut sunt pntine & pntine opponantur, pntine
 pntine pntine, at in pntine & pntine oio identifican-
 tia: pntine pntine pntine pntine dno, pntine pntine
 pntine dntine verbo suo, si dntine utaq; pntine pntine
 pntine acty si accipiantur pntine pntine, pntine obta: pntine
 in hoc sensu & Verby ipis dntine se ipis & pntine pntine
 Sanctu eoy verbo. Verby utiq; quod e dntine, & pntine
 pntine eoy, tamet si in pntine pntine pntine. Et pntine
 pntine Sanctu, qui licet in pntine sit, in pntine pntine
 at e pntine in pntine pntine, & verbo pntine, eoy
 pntine pntine, & quomdy pntine pntine

a solo Patre; quoniam vel ipse Pater est generans & dicens
in hoc v. sumu, quod Verby generat, sed quod nō in-
beat per intellectōis verbo terminat, & quoniam Verby.
& edūm obsequandū ē circa Spiritū Sanctū secundū illū
Vāg. Spiritū affectivū, quē generat.

7

Solū dubitari potest
utrum Pater ipse sicut solus generat proprie Verby, ita solus
physice vivat per Verbi generatōem? eadēq. ut exortari sit
de Patre, & Filio, quoniam qd. physice generant Spiritū Sanctū
V. Quare debet esse in se a seipso, quod a se
generat per Verby dicitur, an dicitur esse in creati vita
quā physica & multo minus, an Deo. Pater generat, et
si in creati admittatur. & quoniam ad patrem attinet
ex destructione generandi potest: si, ex quāvis vita
quā physica admittatur, eadēq. negatū actibus essentialibus
& absolutis intelligendū, & valde in hōm. Iudic. pot-
est solū Pater vivere physice generando Verby ac Patre
& Verby generando Spiritū Sanctū; qd. immutabile est
deus in deo, quē solū Pater generat Verby, & Pater generat
& Verby generat Spiritū Sanctū, quoniam Verby se ipse gene-
rat, & quoniam Spiritū Sanctū allatū generat: pro qua
vitate eius, Personarū vobis. Secūndū ē ad alia p. ca.
& sufficit modo insinuat, si esse generabilem in hōm.
esse p. ca. physice vivere, quē vobis physice vitaliter ge-
nerat; quomodo p. ca. p. ca. esse p. ca. generat,
quē esse ipse generat: quomodo eius inde fiat, Personarū
generat, in quā collocavimus actōes generatōis, esse vobis
physice vel actū vobis alterius Personarū. Quod nō, at hōm.
Personarū denominatōes dicitur illius Personarū, quē in vi-
talia generat.

8

Quā itaq. sit, nō vobis v. & quoniam p. ca.
p. ca. deo sic physice vivere per p. ca. generatōes.

ng licet eas p[er] se in p[er]manere, q[uo]d eas nec esse p[er]fectas
 at, ex eor[um] habeat p[er] se p[er]fectissimam identitatem, p[er]mittit
 ad ip[s]as tanquam ad actus innumeros, & quidem p[er]fectissimam
 similitudinem. Quia haec solutio est p[er] se p[er]fectissimam p[er]fectissimam
 et obiecta denominabuntur, quamvis enim in p[er]fectissimam
 p[er]fectissimam includunt tamen p[er] se identitatem magis sic videtur,
 et p[er] se sunt magis ita videtur: quare etiam admittatur ista
 p[er]fectissimam aliquid in p[er]fectissimam, sicut factum, & solida adit solutio,
 quamvis ad p[er]fectissimam difficultatem spectat. Et

Et hinc videntur p[er]fectissimam
 in magis p[er]fectissimam. 1^a quia duplex est p[er]fectissimam, uti terminum
 in p[er]fectissimam substituentem, sic p[er]fectissimam Deo et p[er]fectissimam;
 sed ad Deum vel ad Actum p[er]fectissimam p[er]fectissimam, ut unaqueq[ue] in
 sua linea magis actualitatis, seu magis p[er]fectissimam p[er]fectissimam
 ad quam ad eundem p[er]fectissimam p[er]fectissimam, & quamvis
 distinguantur ad magis, & a sua p[er]fectissimam p[er]fectissimam identitatis
 tamen tamen p[er]fectissimam, quae p[er]fectissimam p[er]fectissimam est sic videtur.

2^a
 Et quia si minus p[er]fectissimam est p[er]fectissimam p[er]fectissimam p[er]fectissimam
 p[er]fectissimam p[er]fectissimam: & quando p[er]mittatur ista opposita, adhuc
 p[er]fectissimam si potest p[er]fectissimam p[er]fectissimam, in quibus collocantur
 p[er]fectissimam p[er]fectissimam, esse quaedam p[er]fectissimam p[er]fectissimam
 p[er]fectissimam p[er]fectissimam, seu dandi, & p[er]fectissimam. Et in utroq[ue] actu ex
 p[er]fectissimam p[er]fectissimam p[er]fectissimam, & actualitas p[er]fectissimam p[er]fectissimam,
 & explicata quodam vitale: quare 2^a sup[er]ioris opinionis du
 modum actu inquit in includere p[er]fectissimam p[er]fectissimam p[er]fectissimam
 p[er]fectissimam in p[er]fectissimam ut p[er]fectissimam a p[er]fectissimam absoluti, sed
 in ip[s]o p[er]fectissimam absoluti medijs, illi p[er]fectissimam p[er]fectissimam explican
 tibus p[er]fectissimam p[er]fectissimam. Et eod[em] sensu ista poterunt p[er]fectissimam
 actu p[er]fectissimam p[er]fectissimam, quamvis p[er]fectissimam, quae tota ac
 cigitur p[er]fectissimam a sua, & p[er]fectissimam absoluti. Unde etiam in
 indigent, sed exuberant; Deo magis tribui debent,

In huncmodi Proportionibus; quod minus actus quidem sunt quo-
rum omnium perfectio attendentes intelligebatur, sed non omni-
no cessata.

11.

3^a quia et supra est satis probatum, Proportiones ut
genus tale sunt. Vnde quippe actuali talis ultra intel-
lectus, & Voluntas spectantur utque locutioni talis, & pariter
actus affectus significatio, de quo uberius infra. Et quan-
do attenditur, est in habitudine identitatis realis summatim
et pariter aduentum ut quod, Respondetur, ita quidem est;
ut in Requiritur huiusmodi identitatis ad immutabilitatem, &
intransigentiam pariter actus vitalis Divini, sed sufficere identi-
tatis mediata realis, qua ponitur propter identitatis realis
summatim omnium ex sua Divina, quae est eorumque immutabilis
substantia, essentia, & natura, & in quibus velut si cadit de nomi-
natio viventi, et inde in supposito, & Personae resultat.
Et propterea actus huiusmodi non debent adiacere, seu su-
esse in tantum accidentis pariter sui, quia tunc immutabilis iden-
titate quidem, satis respondeat, et quidem immutabiliter immu-
nent illis, quantumvis habeat co-existentem, & substantiam sui.

Sect. 4^a

De Circummissione Divinarum Personarum.

Circummissione huiusmodi, quae nulli dicitur ad immutabilitatem super
coexistens, & Requiritur ad quod actus vitalis, prorsus immu-
tabilis est, longaeque superant mensuram humanam, ut testatur Illu-
stratio lib. 3. de Trinitate, et nulli dicitur quod in Deo Vere
reales, sicut nulli dicitur aliam convenientiam Deorum, ut ad hoc
indivisibilia personae, seuque ex determinatione Deorum, per
finitudinem naturae societatis, intransigentem unitatem. Ca. deo nihil
aliud est, quae in existentia singulari Personarum in omni-
bus, & omnium in simplici, prorsus immutabilis, & immutabilis
Et quae mensura ad Pancaeno lib. 1. de fide et 19.

Inmanencia & Absoluta uel osageoy in leg. no. 11
 inseparat, & inabidentur sunt ab invicem, in se habent
 ter distinctio; in qd inmanencia, aut fundantur, sed
 qd inuicem inabitentur: sed eni, inuicem in inabi-
 tant omni & singuly Person, ut quoy sufficua, seu rea-
 lita ab alijs distincta pascuo, & in uelotegia perfecti-
 simi uelotegia.

Placuit tamen magis Theologo nomen
 Circuminsersionis, quod a Dionysio de Moino non nisi-
 to qd. 1 dicitur, pascuam, pascuam, pascuam, pascuam
 in alijs omnino pascuam, & nulla ex parte pascuam
 no. & pascuam. Intra uero pascuam ita ualere inmanencia, &
 inuicem quodq uelotegia pascuam in pascuam,
 & omni in pascuam pascuam appellata e Circuminsersione,
 uel aliquibus Circuminsersione pascuam pascuam uelotegia
 quatenus alia in alijs uelotegia pascuam & pascuam, seu
 ut loquitur pascuam se inmanencia, atq pascuam: quoy
 pascuam, & pascuam seu pascuam pascuam ut illa in pascuam
 pascuam pascuam pascuam, inq uelotegia pascuam aut
 causalitay.

Inter duas Personar intercedere inmanencia
 Circuminsersionis e omni pascuam atq pascuam. Inuicem pascuam ob-
 uerant pascuam pascuam, & pascuam ad q. 42 ext. 5,
 & pascuam colligitur ex uelotegia pascuam pascuam pascuam
 14. & 17. in qd pascuam pascuam, pascuam in se uelotegia pascuam
 re: ead pascuam pascuam e de pascuam pascuam, si ad pascuam &
 pascuam pascuam, ut inuicem pascuam e ab pascuam pascuam
 pascuam qd. 1. Inuicem pascuam pascuam ex uelotegia pascuam
 pascuam pascuam. Cy omni pascuam pascuam pascuam pascuam
 pascuam, & ead pascuam, atq pascuam inuicem pascuam pascuam,
 & pascuam pascuam, uelotegia e pascuam pascuam pascuam,
 atq inuicem pascuam, & pascuam pascuam, & pascuam.

sine cognitione, ut si quis agnosceretur, ut alius a Patre,
 et ut si agnosceretur, & quantum ad cognitionem Patris operari,
 atque eligi, ut dicitur Patris ut talis agnosceretur, et tunc nunc
 talis si est, quod Patris sit usque ad hunc instantem: ne eligi in crea-
 ti Patris ut talis si agnosceretur nisi cognosceretur si quis, quem
 apparet ita illi indifferenter sit, unde debet Patris in talibus
 ad modum a nobis hinc inde formari, ut officium sit quia op-
 portet. Relativa Patris ad filium, & inversa, si est quatuor-
 cuncta, sed detrita Relativa opposita sunt immutabilia p[er]ducen-
 ti, & tunc similitudine immutabilitate p[er]duciti: sed etiam p[er]tinen-
 tia intra naturas mutua et officia, quae solidae p[er]tinentia ag-
 gant.

Sed quare si quid forte passim hinc dicitur
 Personarum Chrysostomus. Quo veritate nam sicut dicitur
 cum, Hic dicitur quod Montana, & b. Zuziga de 17. de
 Trinitate dicitur. Et quia P.P. frequentem in nam veritate
 referant Chrysostomus. Et quia Philipo dicitur dicitur, &
 dicitur vultus dicitur Nupitit Agre, qui vult me vult
 & dicitur me, quod ego in Patre, & Patre in me est. Pro
 mutua Personarum secundum idem immutabile ubi p[er]sona
 p[er]tinentia Doctores dicit. Et tunc a pluribus dicitur dicitur
 h. Et quia tunc P.P. quae dicitur, ut dicitur dicitur acci-
 pient p[er]sonam ita dicitur p[er]sonam, p[er]sonam, Patre & ego
 cum sumus, & tunc Patre in me est, & ego in Patre, sed
 in p[er]sona nam dicitur, & in p[er]tinentia p[er]sona quae
 locum p[er]sonam immutabilem exp[er]tinetur, & in 2. p[er]
 hunc, quae in 2. exp[er]tinetur Chrysostomus: p. Et quia
 ita Chrysostomus nomen idem p[er]sonam dicitur, ut
 pote quo ab omnibus, & exp[er]tinetur a Namagno, Hilario,
 & Dionysio supra laudatis significare p[er]tinentiam perso-
 narum esse ad invicem in dicitur, & mutua hinc, vult
 sed esse atque habitare. Et quia p[er]tinentia Personarum

In specie, & esse, & in modo, quo se unaque est in
 spatio ratiō sibi respondenti: spacia tamen, quia ge-
 nus quā materialia, & identitē ē in specie, potius spe-
 ciei est; & spatio ratiōi remanet eij sibi, qd ē accidens
 vel locū, & in ea existerit, ut in spatio recto. Prorsus
 autē spō in sunt ad hunc in se spō identitē inuicem,
 ut et accidens in subto. sed tanq̄ subitens in sub-
 stante, ut post aliō spō, aduentū Vancorpus & in fide
 q. 9. Iussu, & quā hūcā Chrysmosion exōra Reg. spe-
 cū desideratū, gignenda ē in mōstratō Inuentionis,
 ubi, ut elipante dicitur L. Leo Papa Scm. 3. de pas-
 tota humilitate humanā ē in mōstratō mōstratō,
 & tota mōstratō spōi ē in humilitate humanā,
 qd utaq̄ nāa in eaq̄ Persona humilitatis, sed ad mō-
 stratō ubi sit, ut utaq̄ spōi sicut spōi sit. At
 scilicet est in mōstratō longi dicitur ab mōstratō
 mōstratō humanā. Et quia nāa humana spōi in
 spōi in subitens, sed vobis subitens in spōi, et quā
 in colligatōe qd ad hūc nāa, ut ad hūc ubi nāa in
 in pōtens ē, quando quāq̄ in mōstratō humanā existit ubi,

Et mōstratō appellatō Chrysmosion, in se Petra ē in filio
 ut ut pōtens subitens, & filio pōtens in Petra ut hūc
 subitens, quā ubi faciant mōstratō se spōi qd actus, sub-
 tecti, & accidens: necesse ē, et quā Petra filio in exōra
 ut quā filio Petri qd nūq̄q̄ in exōra pōtens, et qd
 duo mōstratō in se respiciunt; in se accidens pōtens
 ē in subto, recto spōi in ē in accidente, & ea spōi sit,
 quā se ē in loco, in ē loco in se locatō. Sit 3. Chry-
 smosion in pōtens quāq̄ Petra in Petra, exōra tamen pōtens,
 qd Petra ut ubi ubi in se pōtens dicitur. In
 pōtens quāq̄, quā Chrysmosion in se sit ubi Petra

Personarum distinctionem; & proinde illas quibus aliquid superaddit
 de operibus; & quia sunt facte velas ad id munus ref-
 ferunt, ut de similitudine, & generalitate, quodcumque
 tunc inter Albas Personarum admittatur, dicitur quod sit.
 & quia velas sunt, & sic numerantur, & subiectentur
 & facta ad facient huiusmodi necessitatibus, & sup-
 ponunt, & verificant eamque qua parte resultat ex
 veritate, seu aduersione eius.

10

At 4° considerandum foret
 cogitando esse velas quodammodo, & soly realiter ad-
 iudicantur: ut in velas, & Personis quodammodo
 ad eamque velas foret soly attenditur, quod ad hunc
 velas dicitur, & inseparabile, & quae realiter,
 quod altera sit quodammodo, & altera sit quodammodo.

Quodammodo

an quilibet Persona secundum se tota sit in altera totaliter
 partem accipit. Vigant Enatus, & Quodammodo aut saltem
 & dicitur in parte, illis in parte, & dicitur eundem
 & dicitur in parte ad quodammodo, ut Persona in
 in alia, sicut ut ipsi opponitur, sed soly facit eundem
 illa in eundem, & dicitur in parte, quia alia dicitur
 dicitur, & dicitur in parte dicitur: quia in filio dicitur
 & dicitur in parte eundem, quod utraque in parte,
 & dicitur, quod quodammodo, in parte Persona, in
 eundem. & quia velas ultimo dicitur, ut Persona, ut
 opponitur filio, tota est ad eundem, quod ut sic in parte, & quia
 Persona referuntur frequenter dicitur in parte, ut
 videtur dicitur in parte, dicitur eundem. eundem esse
 in filio, quodammodo est eundem, sed in parte secundum
 se tota, & pro ut filio opponitur, quod in parte se tota
 est in parte, & parte dicitur dicitur. Persona 3° dicitur,
 filio in parte dicitur, ut simul sit eundem.

4^a quia aliter sequeretur vera in Divinis personis, quae
 nihil aliud est, quam unius distinctio; quae admodum
 illud est, et dicitur simpliciter, quod est pluribus in coalescent, et
 notat Basilium in fine canonum. nam si personae divinae secundum
 se totae, atque adeo eius pro ut qualiter inter se distinctio
 se sibi invicem immixtum, et dicitur in unum plura reali-
 ter distincta in personis.

¶ Affirmandum quod Dominus est unus
 in theol. na: quia dicitur Personae quae opponitur
 nec sequitur ad invicem, nisi ut prae dicitur scilicet
 et personarum personae, et personae et personae in eis et de
 hinc, atque adeo secundum se totae personae. quia
 identitate aliquorum valde improprie dicitur quod in eis
 sententia dei potest, et prae loquendo quibus sibi in eis.
 et expressio hae personae cadit supra duas personas,
 ut videtur scilicet distincta. quia quia etiam dicitur docent
 P. C. d. de personis de no. nomin. cy. 4 dicitur, quia
 quibus humana tota dicitur in tota. Sicut videtur orat.
 de veritate filii et spiritus sancti, pater in toto filio est,
 et totus filius in toto patre. Similitudo dicitur suspensio
 de fide ad personam cy. 1. Anselmus in quodam cy. 17, et An-
 selmus in de fide cy. 19, ubi sic loquitur, si quod personae
 personae aut fundantur, sed quod invicem sunt ab invicem, quae
 dicitur personae ita sunt ab invicem in personae, atque immixtum,
 ut simul ab distinctis personae. Ad hoc in personae
 personae quod personae sequitur, quia ut personae personae sit et
 dicitur filii in sufficit habere sibi invicem filii, et de
 secundum personae, sed omnino sequitur, et illi personae dicitur
 et: sed si sed et dicitur, quod personae tota illa personae
 nec ipse.

Ad 2^{am} dicitur, pater quod personae personae personae
 et, so habere totum ad filium sed ad filium ut personae personae

p' dicitur, inagud se aut intra se p'cedit; Quod si p'one
 si est in s'ho, ut ad conceptus opus e. Ad 3° q^o
 p'cedit, p'p'ator p'ater nihil traheret, sed mag' in adven-
 setna; quatuor unitas mag' sit p'p'ina, et q^o, si placet un-
 ca p'as foris, ut p'ersona multo m'cedat; et d'nominao
 sic in caritate afficit p'p'ia p'asmas seund' se tota,
 atq' erig' ut inter se d'ctincta, p'p'ina, licet in p'p'ia sui,
 sed p'as mag' p'asmas ut p'adit' p'p'ia d'ctinct' mu-
 duo p'p'ia n' p'cedunt. Ad 4° q^o mag' sequit' quia p'o-
 p'ia vult talis e. unio n' qualisq^o, sed d'ctinctioy e' p'p'ia
 ter, in seund' p'cedit, et seund' esse abolut' q'p'ia, et
 in hoc unio loq' mag' p'adit'. C'p' p'cedit, sed aut' ita
 p'cedit p'ersona. Unio inter se erig' ut d'ctincta, ut p'p'ia
 p'p'ia p'cedit p'cedit p'cedit, et vult p'cedit. Unde
 mag' p'cedit d'ct' una p'ersona ad alia p'cedit p'cedit
 et p'cedit, et p'cedit d'ct' p'cedit esse in p'cedit p'cedit
 et q' p'cedit p'cedit, et p'cedit e' d'ct'. P'cedit unio
 p'cedit p'cedit, sed e' d'ct' p'cedit p'cedit p'cedit
 p'cedit d'ct' p'cedit, sed p'cedit p'cedit p'cedit p'cedit
 et, sed p'cedit p'cedit, qua p'cedit et p'cedit p'cedit
 p'cedit ad p'cedit, p'cedit p'cedit, ita ut unio p'cedit
 p'cedit p'cedit p'cedit p'cedit, et p'cedit
 p'cedit. An aut' e' d'ct', ut p'cedit p'cedit se
 p'cedit p'cedit p'cedit e' alia p'cedit

Resp. 6^a De potentia notionalis, seu de
 p'cedit quo p'cedit ad intra?

Sect. 1^a

Hujus d'ct' in Deo vera potentia p'cedit pro
 notionalis, et ad intra p'cedit?

Potentia notionalis p'cedit, seu p'cedit quo apud omnes

ponendi leges, quoniam officium auctoris habere videtur, ac
 virtutum periculis. Præterea, et quæ aliter utendum salvam
 ponit delecta Patris, adhuc emittendus est et in tota præ
 etate sua, ac vigore veritatis, præsertim ex p. p. dog
 maticè loquantur, et nulli repugnare in Manis ad se
 ratum.

3

In quæ hæc præmissa. Quod ergo omnipotens præterit, non
 est præterit præterit, Patris quæ præterit et præterit præterit, seu
 præterit præterit. 1. præterit præterit ut præterit præterit præterit
 seu ab ipso præterit præterit. 2. præterit præterit in Patre verum,
 et præterit præterit, seu præterit præterit. Præterit
 præterit præterit præterit. 1. et 2. præterit præterit, quia præterit
 cum præterit præterit præterit, et præterit præterit ab aliquo
 ut ab eodem præterit præterit præterit præterit præterit præterit
 da est, quippe et hunc præterit præterit præterit præterit ad actu
 ad præterit præterit. Quod præterit est præterit præterit ad præterit præterit
 præterit, et præterit præterit in præterit præterit. Quæ præterit
 præterit. 1. et 2. præterit præterit præterit, seu præterit præterit præterit
 ad præterit præterit, quia id in hæc præterit præterit, quæ præterit
 et præterit præterit, et præterit præterit præterit præterit præterit
 præterit præterit ad præterit præterit, præterit est, et præterit præterit præterit
 præterit præterit, quæ præterit præterit præterit præterit præterit præterit
 præterit præterit. Sed præterit præterit præterit, et præterit præterit
 præterit præterit. 1. et 2. præterit præterit præterit, et præterit præterit præterit
 præterit præterit.

4

V. Patris verè præterit præterit præterit. 1. et 2. præterit præterit
 præterit præterit, quæ præterit præterit præterit præterit præterit præterit
 præterit præterit, et præterit præterit præterit præterit præterit præterit
 præterit præterit, sed id præterit præterit præterit præterit præterit præterit
 omnis præterit, verum, seu præterit præterit præterit præterit præterit
 præterit præterit præterit, et præterit præterit præterit præterit præterit
 præterit præterit præterit, et præterit præterit præterit præterit præterit
 præterit præterit.

sed in e' fuita p'prie id, qd p' dicitur, ut ab eod' fuita
 dicitur: q' est v'ualiter p'prie, & T'ose' N'atur' f'p-
 hie p' dicitur: M'us. 4° d' adu' ut p'mun' Ab'olog' n'ia
 aliquid e' in filio ut dicitur p'prie, qd id' fuita in m-
 ventur' in g'it' S'ec'ante, n' dicitur: p' qd p'prie T'ep-
 r'ha in illo v'ualiter, ut aliquomodo m'v'v'v' in g'it'
 n'cess'it' s'c'und' M'ad, n'cess'it' d'at' qd in h'ab'it' p' qd T'ep-
 p'ria v'itute, T'ose' v'itute' p'prie p'ncip'it'. 5° Pa-
 ter est v'it', & p'prie p'ncip'it' filii, & p'ncip' qd eund' p'
 & p'ncip' & filii v'itute' s'unt un'q', v'it' p'ncip'it', &
 p'ncip' qd p'ncip'it' s'ant, ut e' in negant' v'itute' qu' d' q' d'
 it' de m'v'v'v' v'itute' v'itute' locuti' & app'at' colli-
 g'it' ex p'ncip'it', S'up' d'icunt' p'ncip'it' & p'ncip'it' v'it'
 p'ncip'it', p'ncip' & filii v'itute' n' d'icunt' n' un'q' esse p'ncip'it'
 s'ant' p'ncip'it' p' in p'ncip'it' p'ncip'it' filii, & in p'ncip'it' & filio
 d'icunt' p'ncip'it' s'ant' p'ncip'it' id, qd fuita p'ncip'it'
 p'ncip'it' qd v'it' & p'ncip'it' p'ncip'it' n' id, qd in e' t'el' p'ncip'it'
 quod p'ncip'it' n' id, qd p'ncip'it' v'itute' e' p'ncip'it' quo, vel
 p'ncip'it' v'itute' & p'ncip'it' p'ncip'it' p'ncip'it'.

Opponant ad e' q' qd p'ncip'it'
 v'itute' n' fuita v'itute' a p'ncip'it' d'icunt' v'itute' p'ncip'it'
 eund' op' v'itute' aut, ut quomodo p'ncip'it', id e' it' p'ncip'it'
 p'ncip'it' filio, quia creator' p'ncip'it' p'ncip'it' filii aut in p'ncip'it'
 p'ncip'it' creator' n' id, qd in p'ncip'it', sed in p'ncip'it' v'itute'
 d'icunt' in v'itute' p'ncip'it' filii, ut d'icunt' p'ncip'it' v'itute'
 d'icunt' p'ncip'it' ut v'itute' d'icunt' p'ncip'it'. Al' n' p'ncip'it'
 negant' ab filio in p'ncip'it' qd ad p'ncip'it' p'ncip'it' & p'ncip'it'
 t'el' ut al' d'icunt' v'itute' e' v'itute' p'ncip'it' filio p'ncip'it'
 v'itute' n' v'itute' p'ncip'it' h'ab'it' p'ncip'it' p'ncip'it' tan-
 d'icunt' v'itute' v'itute' p'ncip'it' v'itute' v'itute' p'ncip'it'
 d'icunt' v'itute' & in filio p'ncip'it' p'ncip'it' creator' p'ncip'it'
 v'itute' eund' p'ncip'it' filio p'ncip'it'. P'ncip'it' p'ncip'it'

si pater dicitur pater, vel videtur creatur ex
suis formis, qui negant suam auctoritatem attingere,
potentiam utriusque filii dicitur: pater a fortiori, si potius
adstruatur producere creaturam, quam filius pater dicitur.

6

ma: si pater cognoscit aliquem sive creaturam, sive intellectum
quod filius latet, filius si cognoscit cognitionem patris, querit
non aliunde usque eodem modo videtur: sed actu cognoscens
supponatur: pater negat cognoscit potius eum, si dicitur esse pater
potius potestate adstruatur, et potius potestate si filius dicitur
si in potestate, quod eadem potestate creaturam accipit (quod pater
negat) in actum, repugnat.

Aug. quod est pater ad unum

na aliquis enim pater est pater, quod, et dicitur omnino, atque secundum
filium et potestatem filii, et hoc pater potestatem pater fundat in
actu, et filius pater quod non ignis, non pater in se, pater
ita est magis pater quod, pater in se, pater in se, pater
fundat: atque adeo superabit filium tunc pater fundat pater
contra, atque fundat: unde iniquitas ab ignis oberta
quod in unum. Retinetur aliter eadem oberta: dicitur
pater, pater vere est pater quod, vere potestatem quod in unum
potestatem potestatem, et filio potestatem: pater potestatem potestatem
pater quod potestatem, quod potestatem potestatem pater, et filii potestatem
quod filii. Dicent, Retentione hanc esse ipsi Trinitati
in unum, in quo pater pater potestatem, et filii potestatem
omnino inter se iguales pater, et ad omnes. Opone:
sed cum similitudine nobis pater in unum, pater pater potestatem
pater, et filii tunc potestatem pater atque summus actus
pater in unum.

Absolute dicendum est, si dicitur ad unum

est aliter a matre Aug. ut pote quod, si ex ipsa opinione
sua, negat debent dicitur, dicitur, dicitur in pater potestatem

Deinde, si vero illud negavit, sed potius stabilit in eod[em]
 lib[ro] cap[itulo] 7, & sola negavit jam obiecti in qualitate Persona-
 ry; propterea q[uod] stendebat, si prose filij penesare in euen-
 tu debere simplicitate impop[ulari], saluatiq[ue] deo in
 perfectione, seu limitate p[er]uenient, q[uod] impo[n]it filij ad pe-
 nensare in parva sit, & p[er] hanc impossibilitatem in summa
 euenit filij perfectio fundata; qua summa talia e[st] tan-
 tas e[st] extrauencat op[er]um penensare su[um], suam in-
 stituta p[er]tinet ad impo[n]it, & p[er]ueniant aliam filij.
 Propterea q[uod] in hoc stendebat sup[er]. O H[ereticus], O to-
 ta tu soluebatu[r] ad q[uod] p[er]dece[ss]o[r] ad extra, stendebat
 H[ereticus], Pater penensare filij p[er] hanc facit p[er] hanc q[uod] si
 tu p[er]it facit, p[ro]pterea q[uod] uti in creator, sed creator
 ene; & e[st] maxio sup[er] p[er]uenit, Pater penensare omni-
 p[ot]entia filij, quonia p[er]uenit Pater facit sup[er] e[st] hanc facit
 p[er]uenit; filij quippe p[er] hanc p[er]uenit, uti natura in fecit.
 hoc e[st] p[er]uenit p[er]uenit sup[er] eandem mag[is], & in q[uod] de-
 ce[n]do aliam; atq[ue] subtile p[er]uenit filij in omni-
 p[ot]entia; ip[s]a Pater p[er]uenit e[st] penensare filij; hanc hanc
 penensare potius in sit, quam p[er]uenit Pater absolute p[er]uenit
 in deo ualeat, p[er]uenit e[st] penensare de p[er]uenit relative,
 ut penensare, & p[er]uenit p[er]uenit.

penensare filij

Voluit p[er]uenit

sup[er] q[uod] stendebat absolute filij in penensare creator, quia
 in p[er]uenit, sed e[st] debita, & p[ro]portionalia explicare, in q[uod]
 quia in oppositum, ut inueniatur, quanta p[er]uenit op[er]um
 sit in cognoscere hanc p[er]uenit; & hanc p[er]uenit co-
 munitate filij in p[er]uenit aliquid p[er]uenit de-
 fecit.
 Iudicium ultio sequit[ur] in qualitate iudic[is] Pater
 Deinas, si Pater p[er]uenit, & p[er]uenit p[er]uenit formis, q[uod]
 hanc p[er]uenit in p[er]uenit, quia e[st] quoad hanc Pater, hanc

Si se habeant Relativa, impoſſa ſuffatari filio in aliu
 de denudand, quæ ex limitate mag, & ex limitate mag
 ſubſtente ad potest eundem equalitate ex Patre: pater autem pa
 ter pater, & in filio autem ex oppoſe Relativa pater
 tu, & pater, quia ad invicem utitur se recipit; & aliunde
 quæ pater, esse potest pater, quæ pater potest.
 Quod est notandum: Pater cognovit, & affirmat de se ipſo
 pater, & pater filio, quia ad ipſum de se cognovit, & affi
 mat filio; sed si pater aliqua est inter utrumque iniquitati
 tu, quæ diverſitas illa est ipſa diverſitas Personarum ab eodem
 operta & affirmata: pater ex Patre pater pater, & filio pater
 pater si pater pater in diverſitate utrumque Personarum, nulla in
 de Iniquitate timenda est. Absolute Judatur autem, quod
 si, ut pater, utrumque pater, aliqua est in cognoscendo
 limitate in filio ex in eodem ad cognoscendo aliquid
 nulla est Relativa oppoſe. Tertia vero ob oppoſe Pater
 notanda est.

Sed Tertius: pater Tertius filio si est potest pater
 rari; sed hoc ad pater inquit si pater pater impoſſa pater
 pater, & in utrumque defectu notari: pater. Notandum: Ca
 rentia pater debet in quolibet ipſum notari: pater. Ca
 rentia est utrumque defectu, & impoſſa pater, ut est in totum
 re quo Carentia pater cogit ad videndum, & pater
 notari a pater pater. Notandum: pater, textu in: Ceterum lib. 9.
 ex pater pater, quia pater utrumque notari pater
 notari debet aliquid ipſum in quolibet ipſum notari: pater.
 Notandum: utrumque defectu pater, & utrumque pater
 utrumque pater in ipſo exemplo notari obiecto; quando quæ
 utrumque videtur quæ defectu est in homine pater, ac vide
 re in pater. Sed filio pater Ceterum actu pater
 debet magis pater, & qui in pater pater: pater in utrumque
 defectu notari debet, quæ si notari in pater

generare, & Pater generare potest. Jernia g'mer
 paori regim Ja, ~~ad... o... habet...~~ ^{ad... o... habet...} ~~regis...~~ ^{regis...} ~~orig...~~ ^{orig...} ~~pos...~~ ^{pos...} in eum g'bae
 debet. Juit, que cy pluralitate supportory mag mul
 dignitate sonstru, Jedo; que cy unitate p'fecta mag
 habet unelt'plex supportory, p'pca & secundy soly p' dei
 centy, & g'cech. Telag' d'it'm'cy, n'go om'nc' p' Jg.
 Tam e'xengly, que assensy Philosophoy in p'ba'cy
 adducta p'cedunt de sola Jp'me, que cy pluralitate
 unid' d'ic'ny unelt'p'ficat'cy; atq' adeo unid' p'ba'nt Jm'
 p'p'ent am'm'ng'y, sed quodamodo Jp'ant: mag ad am'
 ma talis p'p'ent unelt'plex una, ead' p' d'it' in unelt'p'lo
 Corp'ny unid'ny; mag' ad videndu' d'ic'ny & n'aso p'
 varo' ad e' mag' def'ng' ully aspectu' p'p'ent' d'eb'y
 un'ny talis secundy Jp'p'ent'ny Jp'p'ent'.

In e' p'ba' in Pater, et p'm'as d'it' s'it Pater; sed idem
 ad'm'it'te s'it p'ba' l'p'm'at' p'ca s'it: q' d'it' s'it filii p'e
 n'eat: p'ca p'ba' vid'at'ny; & p'ba'ny mag'ny q'
 e' p'ba'ny & p'm'are filii e' p'ba'ny: t'g' q' d'it' d'ic'at'
 e'ad' p'ba'ny q'ed' d'ic'at'ny p'm'are filii, se ip'ny efficit d'e
 t'ny. Jp'ant: s' d'it'ny g'nerat'iva in d'ic'at'ny d'ic'at'
 mag'ny s'it, & s'it nob'ly mag'at'ny, p'p'ent'ny g'nerat'iva et
 s' d'ic'at'ny e'ad'ny s'it s'it p'ba'nt'ny cy p'm'are, id e'
 t'ny p'p'ent'ny, sed ut actus l'p'm'at'ny. 2. d'ic'at'ny Philosophy
 n' methy t'x'ny 3o in s'it'ny act'ny, & ap'ente ad s'it'ny
 n' d'it'ny p'ba'ny; sed Pater Jp'm'are: E' ad'm' p'ba'ny & ad
 s'it'ny p'm'are filii: q' d'it'ny habet p'ba'ny p'p'ent'ny ad cum
 ad p'cedendy. 3. d'ic'at'ny d'ic'at'ny d'ic'at'ny p'ba'ny p'ba'
 n'va ad'm'are, Jp'm'are d'ic'at'ny s'it'ny d'ic'at'ny p'ba'ny
 t'ny: p'ba'ny filii, q' d'it'ny habet p'ba'ny ad p'm'are, mag'
 Jp'm'are d'ic'at'ny, q' d'it'ny ad'm'are p'ba'ny mag'at'ny
 e' e'ad'ny un'ny, & Jp'm'are omn'nc'ot'ny.

Hic. nūq̄ aq̄h: eadē p̄a, sed in eodē modo
 Ignara, Judo; Ignara eīq̄ eodē modo, nūq̄ nūq̄, & nūq̄
 tā mōnōe, nūq̄ p̄a nūq̄ Jami: ex nūq̄ p̄a nūq̄ q̄ nūq̄
 p̄nūq̄, n̄ debet esse p̄a quoad se, sūa respectu sui,
 sed quoad Siliy, aut respectu Siliy, quē p̄p̄ice p̄nūq̄
 est. Ad p̄a p̄a Judo, nūq̄ aq̄ esse p̄nūq̄ p̄
 Siliy, ac esse p̄a nūq̄, nūq̄ quod esse p̄a nūq̄ secundū
 nūq̄ modū p̄p̄icendi? sequatur ad p̄nūq̄, cet omniū
 Judo ad nūq̄, sequitur p̄a nūq̄ fundamentū: p̄p̄ice
 dū nūq̄ n̄ dant actōs ad Relativū: at nūq̄ p̄a p̄nūq̄
 nūq̄ Siliy n̄cludit nūq̄ p̄a p̄p̄ice Ignara nūq̄ ad
 Siliy nūq̄ n̄ dū nūq̄ opinioe identitati p̄nūq̄ actōs
 ex p̄nūq̄, atq̄ op̄nūq̄ nūq̄; nūq̄ ad n̄ p̄nūq̄ nūq̄ n̄ esse
 p̄a nūq̄; quandoquidē p̄a nūq̄ ad hanc opinioe denomi
 natio p̄a nūq̄ p̄a nūq̄ dū nūq̄ ad q̄ dant vera
 p̄a: quare secundū omniū opinioe p̄a nūq̄, quare
 nūq̄ p̄a nūq̄ dū nūq̄ nūq̄. n̄ dant nūq̄ nūq̄ nūq̄
 ut p̄a nūq̄, secundū qd p̄a nūq̄ nūq̄ nūq̄ dū
 subty denominatioe, Judo; secundū qd nūq̄ nūq̄ de ob
 quo, dū nūq̄ dū nūq̄ nūq̄. Id autē nūq̄ nūq̄
 p̄a nūq̄ n̄ dū nūq̄ p̄a nūq̄ nūq̄ ad denomiatioe p̄a nūq̄
 ex nūq̄ nūq̄ nūq̄ qd dū nūq̄ nūq̄, aut quare p̄a nūq̄
 denomiatioe, nūq̄ actō p̄nūq̄, p̄a nūq̄ nūq̄ ex p̄a nūq̄
 nūq̄ p̄nūq̄, obesse nūq̄ nūq̄, qd dū nūq̄ p̄a nūq̄
 nūq̄ nūq̄ nūq̄ p̄a nūq̄.

Hic. p̄a nūq̄ nūq̄; quā p̄a nūq̄
 nūq̄ nūq̄, eodē nūq̄ adnūq̄ p̄a nūq̄ respectu actōis p̄
 nūq̄, et nūq̄ p̄a nūq̄ p̄a nūq̄ nūq̄ nūq̄ nūq̄ nūq̄
 nūq̄, n̄ dū nūq̄ nūq̄ p̄a nūq̄ respectu actōis p̄nūq̄,
 nūq̄ nūq̄ nūq̄: nūq̄ nūq̄ respectu sui; & ex p̄a nūq̄ nūq̄
 nūq̄ actō nūq̄ nūq̄ nūq̄ an ex nūq̄ actō nūq̄ nūq̄
 quē actō dū nūq̄, ē quā, ut actō nūq̄ nūq̄ nūq̄

2^a facile solvitur, si dicatur, in puro actu in dandi
 p^og p^ota d^og, ut ita, sicut vero d^og^o aliquid di-
 m^oti t^o, sicut ut illy p^oduca; quodmodum, h^o Deus
 purus actu ita, habet p^og ad p^oduca creaturas, et
 est ad eandem p^oduca ab ipso, ut p^obabilitate casent
 quodlibet. Et tamen p^ota ex^og de facto, et ut necesse
 est ex^og^o dicitur. P^ota vero in habet p^og pe-
 oneratio, ut ipse in aliquo p^oduca esse in^o se p^oduca,
 sed ut p^oduca ipse sit, ut aliy tibi p^oduca p^oduca,
 et p^og sui esse in eundem d^og^o: p^o et p^ota d^og^o
 etc. actu p^oduca, p^ota cum p^og^o in e^o p^ota, ut
 p^oduca.

3^a Item veritas illius dicitur, modo levitatis
 de distinctione, et identitate p^og notionalis. Item
 dicitur, quod veritas omnia enumerata, vel infinita
 factibilia in p^ota, et ad omne creatibile p^oduca. In-
 p^ota per se habet, quantum ad p^oduca attinet, seu
 d^og^o p^oduca, seu elevat^o p^oduca et p^og^o p^oduca
 quod abstracte illius, et p^og^o in p^ota, et quod deo
 p^oduca p^og notionalis aliquid p^oduca utterat^o in d^o
 d^o, p^ota uter d^og^o in d^o p^ota, nec p^oduca p^oduca
 et p^oduca potest p^oduca creatibile. H^o vero p^ota
 d^o d^o p^ota, et p^oduca p^ota. H^o d^o d^o p^ota.
 in in ista denominatione est omni adijuncte et d^o d^o
 p^og, sed t^og ad extra p^oduca, veritas p^oduca factibile,
 et creatibile, et sequitur omni p^oduca t^og p^oduca po-
 t^o est p^ota, quod p^ota, et quod p^ota p^oduca p^oduca,
 quod p^ota, et p^ota: ino t^og p^ota sunt d^o p^ota
 p^ota p^ota.

sect. 2.

Relativus sententia circa constitutionem formalem
 potentia rationabilis, impugnatia, quae illam
 ex Relativo, & absoluto perficit.

1. Circa formam, inquit, formalem, inquit, absoluta omniumque omnium
 est, & simpliciter Relativa. Relativa idem significat, si est
 electio rerum, in quo potest disputari. Huiusmodi ve-
 ro potest, formam absolutam simul, & Relativam includere docent
 P.P. Valencia, Zuripa, Mercader, & in facili Recensione
 sunt antiquiores quosdam, qui in sacri exploratos Patro-
 nis: quibus in omnino vitare se videntur, in aliquibus
 enim Relativam, & absolutam generaliter sequi vult, & alij
 forma absolutam, alij vero Relativam pariter attendunt
 illi sunt accidit P.P. Mercur, Alcaraz, & alij post vete-
 res, quorum videntur Durandus in 4° dist. 4. q. 1, qui pa-
 riter Relativam simul, & absolutam sequuntur, ita tamen, ut quae
 quo duplicem esse sentiant, aliam inducunt, quod in Relativo
 Incommunicativam aliam, quod in absoluto collocant. In summa
 in omni Schola opinio est A.D.^{us} Rebt. & 60° sententia
 pro absoluto. Ad 4° demum ista, quae paucorum appellat
 Mortalia; sed eorum certe qui pro plurimorum consensu de-
 beant; necesse Durandus ubi supra, Seraphicus Doctor
 ibidem q. 1. dist. 1, & in ipso nomine Plethorum ex P.P. Mar-
 tinon, Zuripa, & alij, & alij, passim quae
 quo in Relativo vult perficit.

Etiam per antiquos dicendi
 modo quibus duplicem istam, quae ad formam impugnatia
 nec pro se omnes ipsius Patrons, edio Giuseppe de con-
 ceptu duplicem absolutam, nam ut intelligens, in e pluribus
 plerumque & ad quae sunt quo perveniendi, quia sunt quo
 perveniendi, nam potest inducere debet Realiter immutari

a suo trō, enuncy, talis dētrōpū; sed nāā, ut intell-
 lipen (idē ē de quovis alio pōflectato absoluto) enuncy
 inadquātē. Qualiter nūmātē dētrōpūm a filio: p^o
 nūq̄ eādē inadquātē pōxy quo illū pōdactōy. Illi
 tu idē q̄y: dō pōs dō, Patre q̄ p̄ n̄ ē verū pōdectōy
 dō nūq̄ nūq̄ illū pōdectōy, vī eādē Qualiter dōtrō-
 pūm a filio, nūq̄ alit̄ n̄ esset eūe pōdectōy nūq̄
 nūq̄ Qualiter dō inadquātē collocatōy; sed Patre
 pōdectōy dōtrōpūm Qualiter a filio nūq̄ pōdectōy Qualit̄
 vī: p^o nūq̄ solū illū ē vī Qualiter filij pōdectōy
 vī.

3 Inquātōre vī: nūq̄ dō semel pōdectōy ab dō abola-
 ty ē filij quo, nūq̄ nūq̄, ē pōdectōy, dōt̄ esse filij
 quo, ad dōctōy; ty quā pōdectōy nūq̄ ex pōdectōy
 nūq̄ nūq̄ nūq̄. Pōdectōy exuberantia sunt; atq̄
 pōdectōy, nūq̄ nūq̄ pōdectōy absolute pōdectōy identit̄
 ty nūq̄ pōdectōy nūq̄. Inquātōre absolute esse solit̄ pōxy
 quo pōdectōy eādē nūq̄ ad dōctōy pōxy, nūq̄ alit̄ ad pō-
 xy nūq̄ q̄y q̄y solit̄ pōdectōy, nūq̄ nūq̄ pōdectōy pō-
 dectōy a se solit̄ dōtrōpū: ty quā omni pōdectōy
 pōdectōy ē solit̄ ad dōctōy nūq̄ suo pōdectōy, nūq̄ ad-
 quātē pōdectōy ty pōdectōy; sed pōdectōy absolute
 nūq̄, nūq̄, ut intelligenti ad dōctōy pōdectōy filij
 pōdectōy: p^o nūq̄ nūq̄ nūq̄ nūq̄ pōdectōy eādē
 dōt̄ esse, ē dōt̄ nūq̄ plena, ē ad dōctōy. Pōdectōy
 nūq̄, ē nūq̄ nūq̄ nūq̄, ē q̄y nūq̄ nūq̄ nūq̄ nūq̄
 nūq̄ nūq̄ nūq̄. Inq̄ dō solit̄ nūq̄ filio pōdectōy
 nūq̄, absolute, filio, ē Qualiter: nūq̄ nūq̄ nūq̄ nūq̄
 pōdectōy, sed velut̄ transfundenda a Patre nūq̄ filij.
 Et nūq̄ pōdectōy pōdectōy pōdectōy: nūq̄
 vī, nūq̄ Qualiter, nūq̄ pōdectōy Personalit̄ filij apud
 omni pōdectōy nūq̄ nūq̄, ut nūq̄ nūq̄ nūq̄

Quamvis illarum plenissima atq. sufficientissima Radice.
 Inaon enim quae propria est: Sed eius virtuti ad-
 quata in suo genere fides esse virtutis potestati tan-
 ty passiva ad quaeq. Invenit; Et edico fleatq. Et venae
 docemur in Philosophia, amicus ut esse virtutis abo-
 lute ad quaeq. prosequi actus Vitales, si semel in-
 vati quorundam adiectiva adstruatur; licet virtutem in
 Regimine, eandem a potentibus distinctis adjuvare, si ali-
 unde profertur per necessarium adstruatur.

4
 Dico 1° delectans
 Cuius fallere, quod illa, quae virtuti est necessaria, cuius-
 que virtuti est Invenit, identificata Qualitate est. Sed
 non 1° quae dicitur in fallit, sed operante virtute perit
 prae; Et Invenit Invenit, si delectans per modo virtuti, et prae
 quae eorum in eorum distinctio Qualitate, et est ea et de-
 distinctio Regulae Invenit ad quaeq. in delectans
 Invenit modo eorum per persuadere hoc Invenit, quae per du-
 cere per modo virtuti est Qualitate simpliciter per ducere,
 et prae quo est facta simpliciter per ducere, quod ad de-
 to eorum Qualitate distinctio; sed delectans per modo
 virtuti modo quaeq. est eodem modo simpliciter per ducere,
 et virtuti modo quaeq. similitudo est simpliciter per ducere
 ut virtuti ad quaeq. 1° vel utraque, Invenit debet atro
 distinctio

5
 Dico 2° prae, quo in virtute esse delectans Invenit
 et Invenit, et ut Invenit Invenit, et distinctio
 ut delectans potest. Sed Invenit, quae Invenit per ducere ad
 quando hoc virtute virtute, et quae distinctio distinctio
 aliter prae delectans a Invenit. Sed Invenit elevat
 Invenit nota distinctio, distinctio aliter virtute Invenit
 quae virtute, aliud esse prae Invenit in virtute, et aliud
 delectans; quando utraque, ut esse debet, et distinctio distinctio

O Idaroy Jmni. Non unquam elevant quia enq su
 dependenter exigunt identitatem pro tunc pny Jmni
 catio, & distinctio pro tunc pny p descendi. p n gaudet
 n admittere distinctioy aliam inter utny pny. Ita
 v, & simul expositiva est illa, si aliam dicenda sit,
 & r. ita; quia pny Jmniatoy active de quo unice
 questio procedit, & pny Jmniatoy pny. pny
 est active Jmniatoy & distinctio pny, quia
 active dat esse tno. O hoc & pny r. h. e, pny
 esse pny. Aliud quiddam, factum, e pny factum Jmni
 atoy, & factum Jmniabile, ut pote qd se ipse ex
 hibet, & dat se, aut quasi se, & aliud pny pny
 tny, & pny active Jmniatoy. quia huiusmodi
 pny ad dat rem qny tno. sed pny in esse tny, que
 sua virtute Jmniat, ut videtur e tny, aut tny tny, que
 ut virtute pny magis per virtutem acquirit, e factum
 Jmniabile, & Jmniabile, ut pny per se ipse
 datur esse virtute Jmniat ex pny magis pny, digna
 vel omnia virtutem. & unice e active Jmniatoy
 quatenus pny unice virtute a se distinctio, & unice
 e Jmniat, sed pny.

Male pny ad v. Jmniat Jmni
 atoy e Jmniabile, Jmniatoy active e factum
 Jmniabile. Sed e, qd apny pny, & inde
 Jmniatoy active) virtute in tny, debet tny ipse
 tny, hoc illyd qd e virtute pny pny pny
 in pny, hoc tny virtute, & active, at qd tny Jmni
 atoy ad distinctio, in tny debet Jmniatoy sed pny
 Jmniabile. Jmniatoy vero ut quo est tno illa
 pny existens in pny, & a qua pny virtute pny pny
 esse Jmniatoy pny, qd virtute, & pny ipse,
 qd tny virtute, quando illud vna pny, ut pny

pleatq; in creaturis, & ad pacem promittantur, et evenit
 in Noë, atq; aliq; aliquando in Caasû, ut stat in
 anima Vall se ipis promittente Noë dicta partibus
 suâ spica quæ activitate acquisitâ; alioquid vero qd
 pdeceat, quæ activè promittat, esse pdeceat, & in acti-
 ve promittentis omnino esse debet, ut aliq; cognovit
 Joannes Philologus q Latinis disputant in Judio Hæret;
 quando Judente Oratore Epico, statim Saucy pdeceat
 a filio, & pdeceat, & veniente admittente, illo pdeceat a
 filio nec esse accipere, ita aspicebat res 187 codicis de
 to pdeceat, statim Saucy a patre & filio accipere esse;
 pdeceat ut pdeceat, nec mente pdeceat, ut una de ab alia sit
 nisi ab ead; accipiat esse, quædã fieri illud esse.

John

7 Vult unum qd quædã pdeceat, fundamētum, qd sed
 hoc fact pponi pot: pdeceat quo e id, qd ut vult unum
 dicat pdeceat ad pdeceat hinc; sed vel ita pdeceat in Noë
 pdeceat pdeceat Relativ; & absolut; p. pdeceat pdeceat
 quædã p. ex omnib; illis, quibus pdeceat aca dendi
 pdeceat ostendi pdeceat, qd ab pdeceat hinc; & a pdeceat
 sit, & pdeceat vult ad pdeceat pdeceat Relativ; & pdeceat
 pdeceat a pdeceat hinc; omnib; pdeceat; & quædã pdeceat
 pdeceat magis pdeceat hinc; & ostendit hinc; modo ex eo
 quædã tibi pdeceat pdeceat Upa e filio pdeceat om
 pdeceat tot; pdeceat pdeceat, sed pdeceat Relativ;
 pdeceat pdeceat, ut pdeceat pdeceat hinc; in pdeceat totam
 pdeceat pdeceat, qd ut sic vel null; pdeceat pdeceat
 ut tenent pdeceat Relativ; pdeceat pdeceat hinc;
 & aliquid ex omni, vel sol; dicat pdeceat hinc; pdeceat
 hinc; aut ut ita ampl; quali; & quædã e pdeceat hinc;
 pdeceat: p. pdeceat Relativ; ut potat esse vult ad
 quædã pdeceat filio pdeceat, & qd sol; illud pdeceat hinc;

Realitas a Sibi, sequens est, prout quo p dicatione Sibi ex
 relativo simul, & absoluto coalescat.

Exponit assumptis
 ex Philosopho lib. 1. §. 1. §. 5. de Tria in locis, natura
 ter Sibi et prout in eam, ex qua profecta est, tenere na-
 turam: magis enim aliud, quod Deus subsistit, quod non
 aliunde, quod Deus ex Deo subsistit. 2. prout quod ex
 relativo, & absoluto prout in: p ditione prout quo; ita q
 ita rōd agnū tōmū prout p ditione de p ditione: h
 a p ditione prout quod utiq; absolute, & relativo in de
 ditione; quia & ditione debet a tō, & ex p ditione prout
 quae, ut pote illi ditione p ditione: sed ut quo vel
 ficitur de p ditione quo, ut pote ut etiq; ficitur, p ditione
 & quod ditione magis quae prout p ditione, & p ditione
 illius p ditione quod: h

Nulli inquit, quando quidam quod pro
 solo absoluto dicuntur, dicunt ditione p ditione a tō
 in p ditione in quo quo etiq; ad p ditione, si in p ditione
 quo in p ditione, & p ditione ab ad p ditione, & magis
 quod in ditione: sed solo in p ditione quod; p ditione
 aut absolute esse ab ad p ditione, in p ditione
 p ditione. Sed vero p ditione ditione p ditione
 in p ditione quo, p ditione, illi eod p ditione. p ditione
 in p ditione quo magis p ditione, & ditione p ditione, simile
 prout in ditione in solo relativo esse collocandū p ditione
 deesse illi p ditione p ditione ad p ditione Sibi p ditione
 in Sibi in p ditione p ditione tō, vel p ditione p ditione
 cundū relativo, media utiq; p ditione, veluti p ditione
 p ditione & p ditione p ditione p ditione p ditione eandem
 p ditione magis prout p ditione: p ditione est prout p ditione
 p ditione p ditione prout p ditione p ditione p ditione p ditione
 cundū in Sibi, & aliunde Realitas p ditione p ditione

libro Innuenti: qd certo in e supra dicitur qd in re
lativo.

70

Ad hanc qd in Verbo Aliaj dicitur in ve
rui qd adlocaraj favor; aliud est in filio em
nag aucto a Patre, & aliud omnino, ex mag ut e au
Patre, sic pax quo sine adqum, hoc in adqum pduc
tionis filij; in ad illud, qd unie auctu a S. Doctore,
sufficit, mag, qd est in Patre esse cel, qd Patre Innuent
filio, ex eundem pervenit, ut infra magis declarabi
tur. In Notatione: pax quod ita rignat ab o
lucy, & Relativy, ut de omni pater filio, & qd pax
unie in Verbo dicit Relativy: qd id dicitur debet de
fatio quo. Absoluti vero, qd pax pax antecedenti
nag Jam in sate pax: pax pax est qd pax quod
& quo sdy est qd pax quo pax pax suo modo eundem
pax pax modo pax pax pax quod, ex quo stat ali
ter uny, & aliy in suo pax pax pax. Nec pax
pax pax in pax pax e aliy pax pax, ex pax pax
pax aut, sed ex eo, qd pax quod in pax pax
& pax pax aliy mag, qd pax pax pax pax
quo ex pax.

Sect. 3^a

Principio quo pax pax, seu pax pax in pax
Consistere in Relativo, auctoritate
probatu.

Et pax pax pax pax pax pax pax: pax
lib. de duabus dxi voluntariis ita loq. ea omnia que pax
bt Patre sunt filij, sola pax pax pax; sed pax pax
pax Relativy, qd in Patre sit, qd in filio pax pax pax.
ut pax pax, sui pax quo pax in Relativo solo pax pax.
Athanasius lib 1° de Trin^o inquit, Patre utraque pax
mandato creat, sed mandato in creat ut pax pax pax

nec ut alicui exaltat, sed tanquam quod se tenent ex
 parte vultus; & abunde innumerata fore locuta, si
 ad primum quod deficiat, sicut est hoc; homo dicitur gene-
 rat. p. necessitas, hypotatorem se habent et primum quod:
 sed suppositum respicit pro relativo: p. Augustinus,
 quod sit auctor illius operis de fide ad Romam et 3.
 hic habet penam est opus Patrum proprietati, eundemque
 loquendi modum imitatur Trinitas lib. 4 ad Gaudentium
 cap. 4 dicitur: penam Patrum proprietati est in fide. Unde id
 absolutum, & immunitatis dicitur. Tandem Gregorius
 dicit 73 dicitur, vox Patrum est, que nomen impo-
 nit. ut impunita eius in appaet pro Patrum; sed in
 impunita appaent omnia absoluta tanquam in origine
 et 1. dicitur: p. vultu fandi absolute est fandi po-
 tentia generativa Patrum.

Haec v. ex Aug. Mag. in
 dicit. 11. q. 1. art. 3. dicitur, penam in appaet ab even-
 tia in quantitate est essentialis, sed in quantitate est Patrum; et
 dicitur dicit essentialis & Patrum in dicitur dicitur
 essentialis (Petrus Neltus) appaet ab even-
 tia a dicitur innuente, ab essentialis vero est a primum.
 hoc est, tanquam ab illo in quo primum innuente, & primum
 dicitur. Hoc clarissima sunt, talia sunt via sunt Car-
 tano, Dodon, & alii, dicitur dicitur, primum dicitur
 dicitur tanquam et opinio 1. q. 11. art. 5. Sed habita
 tua idem primum dicitur dicitur, quod dicitur ad dicitur,
 ea que ad dicitur dicitur in dicitur dicitur:
 ubi eius dicitur et eius, que dicitur, et eius que
 habet 1. q. 1. for multum alia ita loquitur: unde essentialis est, quae
 in primum, Patrum vero primum: p. dicitur dicitur. It
 primum que primum, & dicitur. Hoc eius dicitur dicitur
 in dicitur dicitur, seu in dicitur, & primum in relativo

1284. Hec dicitur in Doct. affirma. Joann. prin-
 cipaliter significare essentia; quia, ex hunc dicitur arceat
 virtute in eo, quod essentia est, que communicata; semper
 illius e, pro duo significare pro in hunc, semper,
 pro fine, seu perfectio, cum communicato Persona
 decem veluti formatum, et pro actus, seu communicato
 huius: tuncque pro illud pro, seu pro fine est
 quod principaliter, et existens, et pro quod e esse
 potestum utrumque decem, et decem Persona.

Sed ali-
 que, non utrobis locum esse de pro quod, de cog-
 nitio ex parte et veluti appropinquante pro quo. Sed
 pro: quia namque dicitur pro in pro pro
 quod, et radicale, et in pro pro, seu in hunc, et
 et in divisione hunc, supponit a pro quod, vel
 et dicitur et in pro pro quod, vel dicitur, et in
 pro, si facit in hunc, pro hunc dicitur, et in
 super, quia pro e pro pro quod, pro appellatur
 hunc, seu dicitur, et pro in quod dicitur
 aliter, seu a pro quo dicitur.

In hunc aliter
 ubi in hunc sententia subdit, hunc dicitur, quod dicitur pro
 dicitur ab essentia, si hunc ab hunc, sed hunc a pro pro
 hunc. et hunc in hunc. quod dicitur, essentia ipi
 hunc secundum quod e id, quod e in dicitur pro
 quod dicitur, e pro quo dicitur pro, in hunc omnino
 secundum quod e pro id, quod dicitur, sed secundum quod e
 pro id, quod dicitur in dicitur hunc: et quia
 sententia essentia esse pro quo, et dicitur hunc
 quod dicitur dicitur ex hunc pro quo. Hunc
 dicitur, quia in hunc hunc hunc hunc, sed hunc de
 sententia in hunc dicitur (subdit essentia) hunc dicitur

notione, quae est communis Patri, & Filio, quae dicitur Inu-
 nitus Spiritus, & ita Spiritus a sua, dicitur essentia sub
 ratione talis proprietatis: per eandem essentiam appellatur
 prae Spiritus, quatenus est in Creatura, in personis im-
 plicitis, quatenus illud notionale, & dicitur, quod in Pa-
 tre factus, & solus Spiritus: & intra fortiter loquen-
 do, & in sensu questionis, prae nominatus Spiritus in
 Relativo ab eo collocatus est.

Hinc ex eodem ad 4^m 167 di-
 cente, ab essentia, in quantum est essentia in eadem In-
 tentione, sed in quantum habet ad hoc talis proprietatis. et
 ex eo quod hanc Essentiam in habet in seipso. No-
 tificat, Spiritus Sanctus in Spiritu. Quo respectu ad ve-
 ritatem ad 5^m 1^m per huncmodi prae in esse per accidens in
 Deo propter eandem identitatem essentiae. In proprietate Pa-
 tris ad personam, & proprietatem Spiritus Sancti Patri, & Filio
 Inuinitus Spiritus ad Spiritum, sicut Voluntas generat ad vel-
 le, sed Voluntas ab illa, sicut quod a Volle distinguitur, ge-
 nerat ad quod, in ut prae quod, sed ut in eadem Inuinitus, sed
 ut prae quod in Volle, sed inuinitus.

In Vltimo loco
 longe dicitur S. Doct. ab illa deductione, quod ad Verba
 obiecta generat hinc alia, Centus est, quod alia ratione,
 est essentia in Paternitate, propter id quod Responsum, alia
 in Filiatione, essentia inuinitus & Quare substituitur a-
 riam Personam multum Inuinitus Inuinitus in Relativo,
 & in Paternitate, & Filioe quia talibus distinguit, &
 fortiter actuali exercitibus Responsum, & Volle in factis,
 quod supra ex eodem S. Doct. a fortis Personam Inuinitus
 excluderamus: & prae Inuinitus fortiter Personam
 Inuinitus in Quod prae, & Personam prae in base
 In, ut modo prae mittamus Inuinitus, & Responsum

esse quod, seu vel per se Patre generat Libet, quod
 forte, & per unum immutabilis, & accipitur Liber assumptus
 in uno, maxime ex eo, seu e 19 ultra dicta ad illud
 7 ppter ea est sequitur, ut hoc verbum secundum unum
 2 immutabile, atq; absolute quod sit, per quod Patre & quod
 in generatione opponatur precedenti eiusdem theologi
 doctrinae, debent intelligi de quod quo activo, Libet
 ba quod intelliguntur de quod quo passivo.

9 profecerunt Verba Aristoteli in 1. 2. Monologij dicuntur:
 in eo verba sua, quod plura sunt, sed est ipsa sua es-
 sentia, quod generalitatis in admittit, emittunt Patre &
 Liber, tantum quod bonis, Libet, Spiritus Sanctus, quod
 in 1. 2. Epistola: non forte quod duo, Spiritus Sanctus, & per
 hoc de Veritate Patris, sed de Paternitate; nec per Veritatem
 3. sed per Libet: utrobique enim Libet intendit S. Doctor,
 in 1. 2. sed materiam quod producenti quod immutabili,
 & ppter ea sermonem tantum intulit de quod quod, ad apertum
 per actum per positiones de eo per, quod ultra applicatum
 4. in Verbo afferantur PP. afferantur, Libet esse opus naturae, se-
 cundum facultates, vni, vtriusque, atq; per materiam, quod in & ea
 5. de magis simpliciter coeque appellatur, multiplex ex
 6. ratione honoris quod, & debent, quod aliquando intendunt
 tantum, Libet quod esse necessarium, in Libet, & aliquando
 esse in unum ex substantiualitate Patris quod, & tandem ad
 quando efficaci tantum magis exponere intendunt, quod
 7. in ad hoc quod, ut duplex ille mirabilis quod in
 8. per protulit summam necessitate inducat: ad quod abunde
 sufficit, magis esse quod quod, ut videtur est
 in anima Patris, quod & intellectualia, & volitiva, & simplicitas
 assumptae quod in per se quod forte, sed per ad unum
 9. non potentiam habet esse quod quod, saltim Libet

Et eadē pōtētia ad intelligen saltem iustitiam nāz pōtētia
qd pōtētia illius nullū obicitur exueat.

Sect. 4.

Ratione probatur eadem assentio.

p. scilicet pōtētia ut quo actioy immōtāz dē dēpōtētia scilicet
tra actio pōtētia; sed in hōmī nullū absolutū pōtētia
dicūy a pōtētia pōtētia scilicet dē dēpōtētia. p. dūm
ū Jā tēd; & omniā pōtētia pōtētia ex pōtētia pōtētia
dē dē pōtētia q. 4. art. 4 ad 3. ubi d. h. ita loq. pōtētia
pōtētia pōtētia pōtētia dē dēpōtētia ut pōtētia ut
pōtētia: ut q. d. successū ē, successū de pōtētia quo im-
mōtō actioy; nō pōtētia quod pōtētia si dē dēpōtētia
a pōtētia quo immōtōpōtētia dē dēpōtētia; & pōtētia
quo pōtētia ut pōtētia dē dēpōtētia et ex pōtētia; scilicet
dē dē pōtētia quo immōtō actioy ut pōtētia & pōtētia pōtētia
& pōtētia; ut pōtētia pōtētia ut pōtētia & pōtētia pōtētia
si q. d. ut pōtētia eadē intē pōtētia & pōtētia pōtētia
pōtētia pōtētia pōtētia ut pōtētia & pōtētia pōtētia ubi ex
pōtētia pōtētia pōtētia pōtētia dē dēpōtētia dē dēpōtētia:

Pōtētia immōtō nullū pōtētia & pōtētia pōtētia pōtētia &
pōtētia quē illū a quo pōtētia & pōtētia pōtētia pōtētia
ut pōtētia actioy quod illa ut pōtētia pōtētia; sed
a pōtētia quo immōtō actioy pōtētia pōtētia & pōtētia
in pōtētia ut pōtētia; ut pōtētia actioy & pōtētia ut pōtētia
pōtētia pōtētia pōtētia & pōtētia pōtētia identifiētia. quan-
doquidē ab alio quod pōtētia pōtētia pōtētia ut pōtētia
quod pōtētia; ut pōtētia ut pōtētia pōtētia pōtētia &
pōtētia; sed pōtētia ut pōtētia & pōtētia ut pōtētia
pōtētia; quē actioy pōtētia pōtētia.

Scilicet ut pōtētia pōtētia pōtētia

ex deum
 syllogismi maior, & q̄ maioris p̄bati claritate suggesta
 quodlo Descartes. Phisicis est activa & passiva, & sic eden-
 rificari; qd̄ quare ad p̄prium attinet adu' nostro lapsus
 est at p̄bati p̄prietatem, & de ip̄ia q̄o t̄p̄i h̄ic p̄prietate.
 scilicet in independētia, & officio suo sit. Principij quo minime
 dicitur actibus respicit actus veluti s̄q̄ immutabile p̄prietate
 p̄prietatē suā activitatis, ut ex ip̄ia t̄p̄i p̄stat, cap̄ sit dicitur p̄
 agendi, & actus, & operatio adu' sui. & actus p̄ in alia re
 p̄prietatē actus sui v̄. p̄ sequit̄ in denominandi p̄a eandē ac-
 tibus simpliciter p̄prietate, & vere agens, & p̄ducens. p̄stat p̄prietate;
 nō a s̄q̄ agendi, & p̄ducendi nulla alia denominatione p̄o-
 cedat p̄prietate, & sequit̄ in p̄prietate ab eandē denominatione h̄ic
 modis subto, alit̄quam subto eō activē respicienti nō nat-
 lus alius ē modus respicienti actus, & operatio ut s̄q̄, & dicitur
 dicitur, q̄ia p̄ductionis ad actus. nec iniqua ē p̄prietate alio
 dicitur, & p̄ductionis modus in actus. & nō q̄ d̄ t̄p̄i p̄
 p̄prietate p̄stat, p̄prietate, & denominationis operatio, & p̄ducens
 eandē, & in actus.

3° Inade h̄ic illa eandē maior ad
 homines aduocato h̄ic & Scotista, q̄ia actus
 & immutabilis subto in alia subto, actus in actus
 tale, & Volke, atq̄ intellectus in actus p̄prietate p̄prietate
 p̄prietate Dominicans inactio p̄prietate q̄ia
 alia nō subto alia subto, nō actus vitale actus
 una, nō intellectus, & Volke p̄prietate actus vere
 & p̄prietate operatio & operatio p̄prietate suggestunt, q̄ quod
 vere, & p̄prietate p̄prietate ap̄t̄, p̄prietate, & p̄ducit debet
 esse inactio p̄prietate quo, immutabile actus, t̄p̄i p̄prietate
 p̄prietate agendi; quoniam & ip̄ia p̄prietate Dominicans ap̄t̄, s̄q̄
 alia & p̄prietate, quare quod ultra p̄prietate, actus
 p̄prietate subto, p̄prietate actus p̄prietate actus vitale,
 & p̄prietate p̄prietate p̄prietate p̄prietate in, & dicit

verae, & proprie simpliciter agentis, & producentis, quae sunt
 apud eosdem passat, virtute sunt sequenti quae
 virtute aliorum effectus, actus, qui sequenti sunt.
 Et videtur quod potentia superat quae virtute
 dicitur actus demonstrat verae, & proprie producentis.

5 hoc ergo: et dicitur, & dicitur ibi procedunt, denominatione a
 generis, & dicitur tunc, & fere cadit supra quae, seu
 supra virtutem agentis, in dicitur, & virtute proprie dicitur
 tunc simile denominatione in virtute, l. supposito, cuius virtute
 virtute, in quo virtute passat, quae, seu virtute
 quatuor accidentis, quae, seu virtute dicitur dicitur dicitur
 dicitur, se tunc, ergo omni, velut, suo virtute tunc dicitur
 dicitur, virtute, l. supposito, in quo est: virtute tunc
 tunc virtute, quae virtute virtute in eo, quod fere operari
 dicitur in actu, & virtute operari, quo virtute virtute actus
 virtute, alii virtute in denominatione operari, & dicitur
 tunc, quae, quae, seu virtute virtute se habet ut virtute,
 & virtute virtute: quae, in potentia in esse proprie, & simp-
 pliciter quod in denominatione agentis, virtute, in virtute
 in proprie virtute, quae ex parte quae, quod tunc de-
 nominatione dicitur, quod, & quae, sed necessario
 quae, illud, quod se habet ut quae in actu, seu virtute de-
 nominatione operari, actus, & dicitur, est, quae
 quod in actu, seu in denominatione producentis.

Sed
 dicitur, alii enim tunc, in presenti, ergo in virtute ex omni
 virtute, virtute, & virtute virtute alii dicitur, quae
 virtute, quae, & virtute agentis, virtute dicitur, &
 a qua virtute virtute alii virtute, l. tunc, in nullo virtute
 virtute, quae, quae, quae, & quae, quae, in om-
 virtute, l. in quae, virtute, quae, quae, a tunc

quod dicitur; quomodo enim modo verificatur; et quomodo
causam abstrahit ita dicitur, et fieri quo, et per se infestat
actus detrahens suggestio, et quomodo ita videlicet dicitur facta
detrahens eundem factum ad detrahens suggestio: quare sicut
Innumerata vox in quibus dicitur est tota etiam open-
di, et videlicet dicitur, Permittit ut dicitur saluberrima me-
soria ad agendum, et detrahens humanitatis ad tale in-
dividuum, ita telas quia Patris se habebit in dicitur
in ordine ad penam: et tunc quomodo in dicitur. Sed

7
quod dicitur dicitur tunc sicut, et tunc sicut dicitur in-
sufficienter dicitur ostenditur, quando quidem ex eadem sit
fieri quo actus dicitur agendum proprie, et tunc non
agere, et ex eadem solutio dicitur, sed dicitur in ista
dicitur dicitur sicut proprie, quod a dicitur operante in
suggestione dicitur, esse in presentia dicitur dicitur
ad unum suggestionem tunc dicitur, et in dicitur dicitur tanta
dicitur in dicitur. Prae dicitur dicitur dicitur
in dicitur dicitur. Nam ad quod dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur a tunc dicitur dicitur
dicitur quandoquidem dicitur dicitur in dicitur, sed dicitur
in dicitur, sed dicitur dicitur esse tunc dicitur in
quo agere dicitur dicitur dicitur dicitur actus, et tunc dicitur
dicitur. In dicitur ex dicitur dicitur Prae ad dicitur dicitur
humanitas ut tunc dicitur, neque dicitur, et tunc est
dicitur, et dicitur dicitur Prae, et tunc dicitur, et tunc dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur: quare dicitur dicitur
dicitur dicitur in dicitur dicitur, et tunc dicitur in dicitur
et quod dicitur quomodo humanitas dicitur dicitur dicitur atque
dicitur aliter dicitur dicitur dicitur dicitur. Et in dicitur dicitur
in quo dicitur dicitur dicitur dicitur, nulla est dicitur in
tunc dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur dicitur dicitur

Sed ista, quia ipsi rationes, & causae terciae generantur
 Dominant, vobis & si habent esse vere, & proprie procedunt a
 ratione supernaturali: quod ille amor ad habitum procedat, & a
 ignota, & tota dependet ratione. Apponendum est ab unitate
 localium inter demonstrationem absolutam, & perceptivam, & in
 demonstrationem absolutam ista a facta procedunt, & ut ipsi, sed sed
 sed illis, & ipse, ut tunc procedant. Respondeo vero, ex
 perceptivam tria, per quae quatuor alitero operatione, & facta
 facta procedunt, & ipsi, & in unum facta, & in unum facta, & in unum
 facta, ut facta de albedine, quae ratione sui, & per se est, & de
 facta de operatione albedine, quod subta alba ratione operatione,
 quod per albedine, & per perceptivam facta, & per se in an
 in facta cadit demonstrationem ipsi procedunt a ratione vitali, &
 quod modo operatione quae in hominibus intelligentibus, & in
 animalibus.

Quod additur de ratione animalium. Notandum est, in
 similitudine rationis inter vivas personas, & rationes theo-
 logicas, & rales, sed ratio est, quia animalium ratio in omni-
 bus personis eadem est: & per se, & omnes rationes procedunt,
 & procedunt rales sunt, & ratio procedunt in activa quae facta eadem
 rales esse si potest. In persona in admodum deesse est de
 ratione, & si similitudo rationis personarum rales admittit
 ratione similitudo eorum deesse, si illa procedat, sed procedunt
 distincta, & unum ex se videtur aliter, si aliqua eadem
 facta, aut quatuor facta procedunt; in hoc ipso unum se habet sic
 unum aliter. Status autem procedunt in tam procedunt quae fa-
 ctum distinctio in unum, & tria, quod tunc illud procedunt, &
 tunc procedunt, & velut procedunt extra principia, factum sua
 activitate, tria, quod tunc principia unum debent esse appa-
 re in se ipso: & unum si principia procedunt ratione simili facta
 in alio debent. Hoc simile est in ratione rales, quod
 non procedunt distincta; in principia debent in solo est in unum

De per hanc tanty, cy or ab eodj (Vellea p[ro]p[ri]a), sed p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e apprehendatur p[ro]p[ri]e quo r[ati]onary, & p[ro]p[ri]e, & cu
p[ro]p[ri]e et r[ati]o est p[ro]p[ri]e debet v[er]i, & p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e.
De hinc

N° 2° p[ro]p[ri]e vellea sua v[er]i: h[ab]et se h[ab]et v[er]i, / v[er]i
p[ro]p[ri]e ad h[ab]et p[ro]p[ri]e, ita se h[ab]et v[er]i p[ro]p[ri]e ad p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e, cy ideo, ut statuitur ep. damnamus de summa
v[er]i. venia d[omi]na uti n[on] e[st] p[ro]p[ri]e, nec p[ro]p[ri]e, ita nec
p[ro]p[ri]e e[st] v[er]i p[ro]p[ri]e; sed v[er]i p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e ad p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
v[er]i, ut ab eodj (Vellea d[omi]na), sub v[er]i in d[omi]na p[ro]p[ri]e
v[er]i p[ro]p[ri]e collocatur, cy v[er]i ep[ist]ol[ae] v[er]i p[ro]p[ri]e d[omi]na
v[er]i, & v[er]i v[er]i, & d[omi]na p[ro]p[ri]e, & p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e.

N° 3° Defect hanc p[ro]p[ri]e, Statuitur p[ro]p[ri]e, p[ro]p[ri]e d[omi]na p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
v[er]i q. 32. art. 2. ad 2°. non p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, q[ui]a p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e ex eo, q[ui]a p[ro]p[ri]e in ea abstractiv[us] p[ro]p[ri]e,
& p[ro]p[ri]e d[omi]na d[omi]na de abstractiv[us] v[er]i p[ro]p[ri]e
d[omi]na p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e d[omi]na p[ro]p[ri]e
n[on] v[er]i v[er]i v[er]i v[er]i v[er]i v[er]i v[er]i v[er]i v[er]i v[er]i
in p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, & p[ro]p[ri]e; sed abstractiv[us] q[ui]a p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e e[st] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e. In v[er]i de
p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e v[er]i v[er]i, quod p[ro]p[ri]e,
p[ro]p[ri]e, cy ut v[er]i v[er]i p[ro]p[ri]e, & v[er]i p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e.

A. d. v[er]i.

Statuitur v[er]i p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e: p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e v[er]i
p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e v[er]i cy p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e v[er]i d[omi]na
v[er]i p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e v[er]i, q[ui]a
p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e cy p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, q[ui]a, ut v[er]i elo
qua p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e cy to, cy d[omi]na v[er]i v[er]i
v[er]i, q[ui]a v[er]i p[ro]p[ri]e, v[er]i v[er]i e[st] ex p[ro]p[ri]e, q[ui]a
v[er]i v[er]i v[er]i; v[er]i p[ro]p[ri]e v[er]i, sed v[er]i p[ro]p[ri]e.

In fine: q^o ex d^o causis ita dicta p^o a talis respectu p^ori-
 orum p^ocessionis, & ita, debent ea p^oa, et p^oterea p^ocessio,
 ita ut q^o t^o violata d^ontur, q^o in stabit, nisi p^oq^o
 in relativo p^ontur. V: nomina substantiva in Deo
 unitat, i. generalit, & omnes accipiunt a sua significata,
 & p^oterea p^oterea, & filio d^ontur Person, & unum p^oterea, sed
 p^oterea, & filio in sunt unum p^oterea filij, ex filio in p^oterea
 in ita: q^o sua significata p^oterea filij, q^o centi e^o p^oterea
 quo, in e^o unit in unit, seu p^oterea in solo p^oterea e^o, & in
 in filio. 3° p^oterea ut d^ontur quia p^oterea a filio, in
 ut eod^o d^ontur, quia p^oterea illis d^ontur: q^o p^oterea p^oterea
 in p^oterea p^oterea significata e^o talia d^ontur, &
 d^ontur, ex in d^ontur, ita p^oterea p^oterea quo p^oterea
 ita p^oterea eod^o d^ontur, & d^ontur, & in relativo
 p^oterea.

15

4° d^ontur: secundum Julia & p^oterea p^oterea p^oterea
 p^oterea, p^oterea, & filio in unum, & ita, & in d^ontur p^oterea
 q^o p^oterea p^oterea, unum, p^oterea eod^o in unit, p^oterea quo
 in una eod^o p^oterea p^oterea: sed h^o illa in p^oterea
 p^oterea in ea p^oterea in relativo p^oterea, ex in p^oterea
 d^ontur unum p^oterea p^oterea unitat, & ita, alia eod^o unum
 p^oterea ex eod^o p^oterea p^oterea, ex quo unum, & ita p^oterea. In
 causis unit, & p^oterea: inq^o p^oterea, quia una sunt p^oterea,
 ex secundum filio d^ontur p^oterea, & in una: inq^o d^ontur
 p^oterea unitat p^oterea p^oterea, in p^oterea, in actio e^o que
 eod^o modo h^o p^oterea p^oterea p^oterea d^ontur eod^o p^oterea
 p^oterea, eod^o unitat in sufficit ad ascend^o unitat
 p^oterea, ut p^oterea in causa, & ita eod^o p^oterea p^oterea p^oterea
 aliquid, quoniam sunt unum eod^o p^oterea, & ita p^oterea in
 causis p^oterea p^oterea eod^o p^oterea. In quibus ad^o in
 p^oterea in unitat, & ita, & p^oterea d^ontur
 p^oterea p^oterea d^ontur p^oterea p^oterea p^oterea in p^oterea

prig' eadem, qd' spiritus Sanctus in ista re prig' in propria
defectu sup' aut quare sup' que simile prig' representat, sed
supra cunctis Velatio, que de obliquo importatur, & om-
nino deficit in spiritu Sancto ppter opposit' spiritus Velat';
aliter ead' Vao pp'.

16 Aliter ead' Vao pponitur, dicitur: sic Pa-
ter & filius sunt unus prig' spiritus Sanctus, hoc modo p'ficien-
t' modo p'ice intelligitur p'ntia in esse talis prig' que
est spiritus in se ipso p'cedit actus spirandi, v'z sup' & a con-
fione p'cedit spiratione Velat' e, ex eod' modo p'ficien' que
de p'cedit modo Velat' sequatur ad actus, & actus respondet
prig' e' p'ntia: p' d' incens' e, p'cedere Velat' actus p'ntia
ex, & que spiritus Sancto p'ntia in potest mundis aliquid
munitis, v'z Velat' Personalis que p'cedit p'ntia,
in Patre, & filio, d'z sunt, & in una, sed null' e' d' d' d' d'
congregabile munitis p'ntia esse v'ntis, & prig' que spiritus
d' p' d' Velat' e' quare de obliquo, sed de facti om' d' d' d'
p'ntia ad modo v'ntis, & p'ntia e' d' d' d' d' d' d' d'
& filius unus tantis sunt, idem spiritus Sanctus prig'.

17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

sect. 5. Argumenta Contraria.

Argument' 1° omne p'cedens p'cedit sub' simile in quantis
ad sup' qua' est, & p'cedens q'd p'cedit e' p'cedens

immuatus actus immutabilis in accidenti collocatus, & a se penetrante. & Realitas distincta a via penetrante, & a aliunde si apparet alia virtus adque distinctiva, sed o mibus, & potius penetrante, et eius est eadem via penetrante hominis, per qua anima dicitur se penetrante a penetrante, & penetrante non uno inter cogit, & actum, et in penetrante ignis, & n. p. Jam.

In 2a parte pariter immutabilis, penetrantem; & distinguitur minus: sua individualis in eadem, quo penetrant penetrant, seu sua penetrantem fontem, & ut via immutabilis penetrante, quod, actus, seu ut via immutabilis n. p. m. n. p. & p. n. p.

3. Sed sequitur hic sicut up^a At pariter penetrant, via tamen est actus penetrant, tota spiritus in via humana dicitur, quod magis, et in fontem multiplicat, & aliunde, quia via actus penetrant de actus, in penetrant, & penetrante immutabilis est: p^o fontem & penetrant via actus penetrant magis virtutis, & in virtutis, seu via actus penetrant: p^o est tenendum est de via actus penetrant: ut si ubi penetrant est per multiplicat, via multiplicata est via actus penetrant, ubi penetrant est per multiplicat magis, sed per eundem magis immutabilis, via immutabilis est via actus penetrant.

Sed replicata virtus sua subtilitate evanescit, & pariter penetrantem magis virtutis dicitur penetrant. Evanescit inquam, quia via humana ut penetrant ab individualibus magis penetrant, sed penetrant magis penetrantem, magis penetrantem, & in se per se multiplicata, pro ut ad penetrantem oportet, in se penetrantem virtutis dicitur, & ut via penetrantem penetrant penetrant ad magis penetrantem ut virtutis penetrantem, supponit debet Realitas ab eadem distincta, & neuter fontem individualis, quapropter

unde videtur in creatis requiritur in soluta impati. In
hoc patet quod, et ratio est ab ea per se habere in intellectu
per se per se incommunicabili omnibus et simpliciter in intellectu
illis species: ut autem dixi habent, tunc sunt gener
2000 In hoc patet incommunicatio magis, hinc substantia in genere,
quoniam deus per se habet incommunicabilem, seu per se habet inmu
nicabilem partem, seu acceptationem per se habet magis; Invenit modus
Deo per se habet, quod idem habet per se habet exi, debet esse neces
sario. Videtur distinctio a deo per se habet, et per se habet soluta
relativa; quoniam ratio est, quod incommunicatio, et est inmu
nicabile.

In hoc patet ratio: per se habet per se habet quod dicitur intrans
patet magis intrans ab altera; et per se habet nullus in quibus
intellectus magis per se habet intrans; intellectus per se habet per
se habet per se habet: in hoc patet per se habet. Deo in intellectu
per se habet, altera per se habet, intrans et intrans in se per se habet
per se habet, aut aliquid in se per se habet, in se per se habet in quo per se habet
per se habet. In hoc patet per se habet, et per se habet altera,
per se habet, ratio est per se habet per se habet per se habet.

In hoc deus multa videtur. In hoc patet ratio est
quia ex hoc patet per se habet filii aliquid utraque
debe ut alius potens sit incommunicare alteri magis, quod sube
a nullo potens per se habet accepto. Et intrans et intrans ob eandem
ratio falsa est; et quia, licet in se per se habet in se per se habet
tamen intellectus in se per se habet intrans intrans per se habet
per se habet; et quod a se per se habet in se per se habet intrans
per se habet, intrans et intrans et intrans per se habet, ut eadem dicitur
per se habet, et per se habet in se per se habet; per se habet est intrans modus
in se per se habet in se per se habet ad alia, ex quibus intrans per se habet
et quoniam intrans est: deinde est intrans, et involvitur in
propria substantia dicitur, ut alius in se per se habet

procedunt ab alio; & p[ro]p[ter] q[uo]d, q[ui]s q[ui]s om[n]i
p[ro]p[ter] Div[er]s[as] P[ro]cessio[n]es: qu[on]iam alia Salvat[ur] in
p[ar]te in P[ar]te d[omi]ni p[ro]p[ter] q[uo]d, ut pote q[ui]s p[ro]p[ter] in
negat[iv]o, q[ui]s in n[ost]ra p[ar]te vale[n]t.

Opponunt V. n[ost]ra e[st],
q[ui]s infert immut[ati]o[n]e[m] actio[n]is generatio[n]is, sive illa p[ro]bat[ur]
in Classe p[ar]te d[omi]ni, ut p[ro]bat[ur] p[ro]m[iss]io[n]e[m] n[ost]ra. sive
in Classe filij p[ar]te d[omi]ni, ut nobis p[ro]babiliter apparet, q[uo]d
n[ost]ra sit p[ro]m[iss]io[n]e[m] p[ar]te d[omi]ni om[n]i[n]u[m] Divinor[um], sive Cla-
ssis illa sint, sive absoluta; q[uo]d quia e[st] virtus p[er]ceptiva
ut pote unu[m] solus e[st] in immut[ati]o[n]e[m] inducere actio[n]is
p[er]ceptiva. p[ro]bat[ur] h[oc] q[uo]d e[st] tota p[ar]te d[omi]ni, ut p[ro]bat[ur] p[ro]m[iss]io[n]e[m]
e[st] q[uo]d, videtur esse e[st] p[ro]batur, & p[ro]bat[ur] p[ro]m[iss]io[n]e[m] n[ost]ra
actio[n]is infert immut[ati]o[n]e[m] actio[n]is p[ro]batur, ut p[ro]bat[ur] q[uo]d
e[st] videtur p[ro]m[iss]io[n]e[m] n[ost]ra e[st] p[ro]batur h[oc] p[ro]batur,
q[ui]s p[ro]batur e[st] p[ro]batur p[ro]batur, ut p[ro]batur p[ro]batur q[uo]d.
2° p[ro]batur ad p[ro]batur, & immut[ati]o[n]e[m] ut p[ro]batur p[ro]batur
actio[n]is p[ro]batur aliter e[st] p[ro]batur ad p[ro]batur p[ro]batur
e[st] p[ro]batur p[ro]batur e[st] ad p[ro]batur, & immut[ati]o[n]e[m] p[ro]batur
ut p[ro]batur p[ro]batur filij in q[ui]s p[ro]batur t[er]m[in]e[m] illa p[ro]batur p[ro]batur.
3° si potest si esse p[ro]batur q[ui]s p[ro]batur q[uo]d immut[ati]o[n]e[m] p[ro]batur
ut p[ro]batur p[ro]batur, & h[oc] p[ro]batur p[ro]batur: sed h[oc] se p[ro]batur
bo p[ro]batur p[ro]batur p[ro]batur ad p[ro]batur p[ro]batur.

Hoc etiam

q[ui]s in aliquibus p[ro]batur, si p[ro]batur in p[ro]batur h[oc]
p[ro]batur p[ro]batur actio[n]is e[st] p[ro]batur p[ro]batur q[ui]s q[ui]s
n[ost]ra p[ro]batur in infert immut[ati]o[n]e[m] p[ro]batur p[ro]batur, sed in
deantibus h[oc] p[ro]batur, h[oc] & p[ro]batur actio[n]is. p[ro]batur
in ea hypothesis nobis p[ro]batur in infert q[ui]s p[ro]batur
actio[n]is, ut q[ui]s illa p[ro]batur, & q[ui]s p[ro]batur p[ro]batur p[ro]batur
identificat, si h[oc] p[ro]batur p[ro]batur esse talis p[ro]batur p[ro]batur
p[ro]batur actio[n]is, sed e[st] h[oc] p[ro]batur identificat p[ro]batur

gentium, & hinc per seipsum dicitur eadē pōā phyficiave-
 ri tati. Namq̄ eventū tā infat. Processiones actūs,
 ut dicitur per seipsum sig. utq̄, & si illa sint p̄cipū quod
 simplicitate pducunt, p̄cipū quod eventū ut caratū; p̄ ita et q̄
 illarū infat, ut illi sint, & si igna, p̄cipū que p̄ductione.

9. luti Vesp̄ p̄cipū m̄m̄atet p̄ductione in p̄cipū per modū radū
 motū, sed per modū virtutis phyfici eandē, l. salū hūm
 illū pducendo, & p̄cipū p̄cipū h̄m̄m̄atet ad p̄-
 tū hūm, ut quidā p̄cipū que p̄ductione, & p̄cipū p̄cipū
 ut p̄cipū h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet, & si p̄cipū h̄m̄m̄atet
 & h̄m̄m̄atet, quia utq̄ per modū radū motū, & si
 per modū virtutis phyfici pducendo infat. Diva Proci.
 Nam eadē solū h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet, ut p̄cipū que n̄m̄m̄atet
 addit. apto. Natura ip̄sū ē tota p̄cipū p̄cipū h̄m̄m̄atet
 dicitur infat p̄cipū h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet, ut eadē
 sit, motū loquendo, ut per modū radū motū, quia
 h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet per eandē quāsi a p̄cipū h̄m̄m̄atet
 Diva dicitur a nobis; ut utq̄ per modū virtutis phy-
 ficū pducendo, & p̄cipū h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet ad h̄m̄m̄atet
 h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet, h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet
 h̄m̄m̄atet, & que si h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet
 h̄m̄m̄atet, que n̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet
 absolute. H̄m̄m̄atet, utq̄ dicitur h̄m̄m̄atet, utq̄ h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet
 h̄m̄m̄atet, sed h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet, que dicitur h̄m̄m̄atet
 h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet, infat h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet.

10. sunt 3° loco. & multi p̄cipū h̄m̄m̄atet. 1° p̄cipū Processio-
 nes. h̄m̄m̄atet, ut sunt utq̄, ut ad id oportet, h̄m̄m̄atet
 h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet. 2° p̄cipū h̄m̄m̄atet
 h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet; quia ut n̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet, & h̄m̄m̄atet
 h̄m̄m̄atet ut p̄cipū h̄m̄m̄atet h̄m̄m̄atet.

gratia quo immutabilia operantia. Et hinc 3.º nec pro
cedit sicut facultas ad intellectum, nec ad voluntatem. Sicut
sancti Facultates spectabunt. 4.º p. ut hinc videtur, ad
mittendum est in Deo partes intellectus absolutus intel-
lectus Relationis, & partes & classica voluntas partes volun-
tatis absolutus, quia actus intellectualis intellectus, & voluntatis
affectivus in se videtur actus operantem.

Hic p. sequitur.

quia ad univocam aliam productionem solum attenditur uni-
tas unius in quo procedente, & ducto, hoc est in materia, sive
aliquid aliud ab eodem producitur, sive unum univocam
ducendi. Hoc dicitur, unum productionis & univocam
debet esse illo perfectionis, ut talis in univoca,
sicut quod dicitur debet. Et unum substantiam, nec
que esse facultas univocam actus. Quia est, exteriori
in unum univocam equalitatem, & in excessu perfectionis
non. Unum univocam actus productionis, & univocam
equalitatem, ut dicitur specificam bene comparat, ut
quod facit quod dicitur deus proportionem univocam,
altera ad unum, altera ad unum univocam, proportionem
quod et dicitur theologus, qui est in Deo primo
productionis, ut talis univocam univocam ducant. Quod dicitur
hinc ad univocam, sicut dicitur, & alios productionis sub-
stantiam in creatura univocam tantum, ut unum univocam &
dicitur omnes Relationes, ut dicitur, nec actus, & fortiter unum
immutabile necessarium ad operandum. In Deo quod univocam
superaddit, & partes univocam ad productionem, de qua dicitur
de qua dicitur quod dicitur, & univocam est univocam actus productionis,
cum in Deo sit unum univocam actus, cum in creatura sub-
stantiam unum sit, proportionem univocam par sit in univocam
dicitur distinctionis univocam, quod dicitur univocam sit univocam unum
primo univocam univocam, nec est univocam in univocam, univocam
univocam univocam.

Hic patet ^{an} ; neq. id supra dicitur e. minima-
 menta hanc. Procentoy per consequensioy b. ex p. catam
 abundant. salvam, maxime, cy ea debent esse respectu
 p. q. quod qd. da omnes in in absoluto, sed in relati-
 vo p. h. & licet a volte, & metu simplicita dicitur e. p. ce-
 dant, proficiunt tamen a statubus vel eas l. nas p. ctum.
 huc. Unde patet ad 3^m, & etig ad 4^m, quia telas, que
 e. in d. d. p. q. quo, tamet si intellectu non sit, si p. ce-
 intellectoy, id sit, simplicita v. p. ceptiva, vel saltu p. du-
 mo intellectus p. h. e. tamen statu intellectuale
 & etig intellectiva, p. od h. p. p. ctum v. m. p. d. ctum
 ctumy alio intellectuale, licet intellectu in sit. Dicit
 ctumy e. in p. p. ctum de telas p. ctum secundu
 l. ay affectoy da infensio map. exponenda.

Opponunt. A.

naa. Dicitur e. que facta fundat. p. ctum. ut p. ctum fi-
 h. p. et ead. ead. facta p. q. quo. Dicitur aut. q. d. d. ay en
 p. ctum fundat. ad p. ctumy filio, e. ead. p. ctum ream
 naa. filio p. ctum. sed d. d. p. ctum p. ctum p. ctum
 potens p. ctum ead. filio; quia p. ctum p. ctum
 facta habent naam, que p. ctum. p. ctum p. ctum
 ay p. ctum v. ctum, seu p. ctum quo. debet esse p. ctum p. ctum
 factum p. ctumy filio: sed p. ctum filio p. ctum
 e. ipa naa, que in nullo p. ctum p. ctum p. ctum
 h. p. ctum. 3° q. do h. p. ctum e. p. ctum p. ctum, seu acceptio
 ctum p. ctumy p. ctum quo. debet p. ctum in soly accep-
 tioy, sed etig p. ctumy p. ctumy, & p. ctumy, ut p. ctum
 p. ctum p. ctumy alioy, & etig in p. ctumy naam
 ente, qui in soly unoy, sed amoy p. ctumy p. ctumy
 p. ctum. Et naa e. quod p. ctum p. ctum in h. p. ctum
 dal eam p. ctumy, & nemo clare potest qd. in h. p. ctum, sed
 h. p. ctumy alioy, neq. comitente, que facta p. ctum eam

foris

Virtualiter sunt magis D. 9. qui per processus communicantur. 4. quia communicatio, & intellectus idem omnino sunt: 1. debet equidivale perfectio productum simul, et communicatio perfectio; sed utriusque sui persequendum sola natura equidivale. 2. 5. quia actus est primaria intentione, ut placet. praevidendum Aristoteli sententia, communicatio magis: 1. magis debet intellectus per intellectum in Semeritate, sed in parte quod; sed ex parte Semeritatis, & quia quod intellectus solo per intellectum per quia quia in statu persequendum, sicut quia uno hypostasia tendit ex similitudine sua intentione ad communicandum Personam. 2. Personam verbi est, quia intellectus intellectum in parte sui communicati. 3.

4. Ad hoc placet actu persequendum, a quo quia in sua epia, sed intellectus intellectus persequendum Verbi, & voluntas, 1. Voluntas persequendum spiritus sancti sunt quia quia omnino, 2. quia intellectus extra quia magis, sed intellectus communicatum. Absolutum Verbi, magis communicatum Patris epia, 3. intellectus tangit id, quia communicato filius persequendum, & procedit. 4. Verbi, 5. intellectus, quatenus intellectus persequendum quia persequendum, & intellectus communicatio; hoc persequendum modo intellectus immotum actus, sui quia quia persequendum. Ad hoc persequendum persequendum est, Patris persequendum persequendum intellectus persequendum actus est communicatum eandem magis filio, tunc persequendum persequendum habens eandem intellectus, & persequendum id, quod filio communicandum est: magis id, quod filio a Patre sic communicatum, sed in persequendum, in est verbi actus est communicatum, sed obsequendum tunc verbi. Sed persequendum persequendum persequendum persequendum habens, quod persequendum claudendum, in tamen est quia persequendum, sed voluntas habens intellectus facultas claudendum eandem persequendum.

Ad 2. magis persequendum, magis persequendum

1. p. 100

Patris per modum virtutis per se debet profectus
 procedendum in filio, scilicet ut in eo profectus
 imitandus; sufficit enim, si huiusmodi profectus
 per se in Patre; ergo sedere quoniam alio est ple-
 nissima virtus actus illius, imitativa, et stat exem-
 plo magis allato. Et hinc ad 3^m respondetur, debet
 per se profectus imitandus simul in seipso quo imitanda-
 tur, et a seipso actu. Iudicatur in ipso homine, vel
 semetipso nutriendi, et per seipsum aliter edocendi, et
 agere eodem virtute per seipsum, et nutriendi in accidendi
 stat, et ex hoc ab omnibus iudicari debet; ergo ad proceden-
 dum magis magis ex omnia. Valde sufficit virtuti per se
 huiusmodi virtuti, licet tanta sit, quae in profectus om-
 nium magis ad seipsum; quoniam propter hanc generatio profectus
 virtuti, et nutriendi necessarium est in seipso per seipsum
 nutriendi nutriendi actus magis; sufficit ipse magis
 in presentia, virtuti imitandi actus, et imitandi per se
 magis procedens per seipsum, per seipsum, quae est accip-
 tio huiusmodi, et hanc causam magis per seipsum a seipso
 ducit.

16.

Ad 4^m Iudicatur, magis per seipsum, et actus per seipsum
 actus magis esse, sed imitatur, illud per seipsum debet
 profectus tam facile per seipsum, quae facile imitandus
 quia ex dicto stat, omnino sufficit, vel per seipsum
 per seipsum, et in seipso, in seipso est imitandi virtus, magis
 magis per seipsum imitandus; et hanc magis quoniam hanc per
 seipsum in tam actus, quae facile sit imitandus. 5^m
 plurima attrahit ratio dubia, et quae modo si vacat exipitate,
 hanc presentia, et magis iudicari potest per seipsum hanc esse imitanda
 hanc ex primaria intentione magis hanc, et hanc illud
 ex parte hanc: sed, et hanc si imitandus hanc et per seipsum
 filio, sed et ex Patre in filio videtur hanc hanc.

17

foraliter, nisi: actus iudicij. Et sub eadem dicitur.
Iudicium, i. iudicium est iudicium subiectum et nullum est
illud iudicium. Nam dicitur, et dicitur est, sed iudicium
i. iudicium, iudicium est iudicium iudicium
de foraliter. Et videtur, quod dicitur illud iudicium
iudicium, i. iudicium est iudicium iudicium
quod ex hoc potest esse dicitur a foraliter. Nam, dicitur,
sed, quod foraliter iudicium, et si Petrus albus videtur al-
quod est albidum dicitur in Paulo albidum iudicium
iudicium: et in presentia iudicium dicitur iudicium propter
dicitur iudicium albidum iudicium iudicium iudicium
iudicium, et iudicium iudicium.

In hac parte pariter dicitur aut;
quia albus sub iudicium, et similitudo. In iudicium
iudicium talis sit, et dicitur, et dicitur ad dicitur
iudicium, quod eundem iudicium, et dicitur, quia
ad salvandum similitudinem iudicium iudicium
iudicium, dea dicitur actus iudicium, et dicitur
iudicium dicitur, quod sit iudicium, et dicitur
ad dicitur, et dicitur dicitur. In dicitur aut;
quia in eo dicitur finalis est, quod dicitur, et dicitur
dicitur, et dicitur de dicitur finalis, sed de dicitur actus
iudicium dicitur. In dicitur dicitur iudicium; et
est dicitur dicitur finalis, quod dicitur, iudicium, dicitur
actus dicitur. In dicitur, et dicitur iudicium, et dicitur
dicitur iudicium dicitur, et dicitur, et dicitur dicitur
dicitur dicitur, sed dicitur ad hoc dicitur, dicitur dicitur
dicitur dicitur, et aliquid dicitur est in dicitur dicitur
dicitur in dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur
in dicitur aliquid, dicitur est in dicitur, et dicitur dicitur
dicitur dicitur.

Disputatio 7.^a Cui Secunda
 Persona per Verbum sit Verbum, seu procedat per
 Intellectum?

Supra statuitur & in Dico. 2.^a Dico. Proce. sine qua intellectu
 ry, & volu. Ita ut 1.^a sua Verbi Proce. ad intellectu. &
 ad voluntate 2.^a seu Spiritu Sancti Proce. specialiter ha
 28. Ita vero determinat inter utrumque modum diffinitio,
 qd spiritus Sanctus, in se, ac Verby procedat perfectus
 Deus, & tunc mag accipiat ex intellectu, & voluntate
 plene, & perfecte actus.

Sect. 1.^a

Referuntur, & Refutantur aliquorum opiniones.

1.^a ab antiquioribus tenita insinuata multaq. illustrata
 a Patribus Antisimo Dico. deq. 3.^a de Trin. cap. 1. Capar
 20 q. 42 cap. 2. quibus inscriptioni Verbum sine subsistentia,
 dicitur. Fedit ex eo qd Verbum ut tale sit passivum
 non omnia, que a Deo cognoscuntur, Ita ut dicitur
 nominatio copulata solida dicitur in verbo p. dicitur, sicut
 denominatio cognoscitur Ita solida in intellectu
 essentia, & absoluta: dicitur. Natiunt quoad denominationi
 amantia, & amantia, Spiritu Sancti, sicut, esse formam
 aut quasi sicut p. dicitur dicitur; & p. dicitur illius deno
 minatio amantia, & absoluta. Movetur 4.º
 quia vulgaria Verbi aliqui cognoscunt pro eod. habe
 re, ac eandem intentionem p. dicitur: 2.º pro huius
 denominatione sequitur sua aliqua, aut quasi sua
 Verbi p. dicitur; & ex in Deo intellectu singulari sit, &
 Verby Verbi p. dicitur, in hoc p. dicitur copulata Verbum
 in ordine ad Dico. 2.^a quia huius opinionem vide
 re fecit S. Th. 2.^a 2.^a q. 4.º in p. dicitur cap. 11.

7 dicunt, oppono, quod subiecta inchois non ita igne sunt
 7 intelligunt, quod est actus intelligendi: esse autem verum in
 7 tractu intellectus, non intentione intellectus est sui subiecti
 7 si.

2 Sed Inna est Innae illud: aspectus, semper officio, quo
 2 habitus denominationis transmittit actus, & pariter ab
 2 eodem sua propria debere, subiectis sequuntur omni-
 2 no. Deum esse intelligentem omnia, seu cognoscentem
 2 sua intelligentia essentiali, & eadem intelligentia essentiali
 2 unita pariter est, sed illi facta intellecta, & cognita.
 2 Intellectus, et oppositum eius admodum P. H. in q. 34. art. 1.
 2 ad 3 intelliguntur inchois ad solam habitudinem intelli-
 2 gentiam ad Deum intellectum, in qua nulla sua origini
 2 inchois datur, sed solam habitudinem, que fit in intelli-
 2 tu nostro, pro ut fit in actu per se ipsum, sed intelli-
 2 git, sed dicere inchois habitudinem ad
 2 verum intellectum.

Ex quibus, quando quidem, secundum ad eadem
 2 est sua quoad hoc de intellectu creato, & inchois, &
 2 postea est igne ubi est ad inchois habitudinem a S. Doct.
 2 inchois inchois intelligere facta inchois habitudinem
 2 intelliguntur ad Deum intellectum, quia illa apparet
 2 est sua origini, sed habitudo ad Deum intellectum inchois
 2 ut illi officio, inchois altera habitudo intelliguntur, et ta-
 2 lis officio potest eam Deum, que pariter illi denomi-
 2 nationis intellectus, & cognitus: per denominationem Dei cognitus
 2 intellectus procedit omni processum, & originem, ubi
 2 ad omni originem procedunt denominationem intellectus.
 2: intelliguntur Deum ex habitudinem aliquid inchois
 2 ex parte obiecti, illud, sed illud, ad quod ex habitudinem
 2 ex parte actus, sed illud inchois habitudinem actus, & ut
 2 inchois per igne vult habitudinem, et ex parte actus, et obiectum

si p[ro]cedat a cognoscente f[ra]nco, q[ui] cognoscitur: p[ro]p[ter] respectu illud f[ra]nco, & in genere Ceteri, f[ra]nco f[ra]nco-
tans, scilicet, eisd[em] denominatione[rum] cogniti, & ip[s]i esse ob-
iectiv[um] eorum.

Secundum hunc f[ra]nco in se p[ro]cedunt;
p[ro]p[ter] q[uo]d vulgare ille d[omi]ni modus, et v[er]bis metho-
dus est, & v[er]ba in eo q[uo]d omne intelligere ut
representativ[um] obiecti, it[er]um intentionalia ip[s]i obiectum;
Insuper, vel v[er]ba p[ro]cedunt, ut p[ro]p[ter] in creati, vel
apprehensum a nobis ut quid p[ro]cedit, sui v[er]ba ope-
rationis intellectualis, qua[m] intellectus in actu p[ro]p[ter] h[ab]et
t[er]ra, & fit ut quod intelligit: p[ro]p[ter] v[er]ba p[ro]cedit in p[ro]cedit,
intelligit a Deo in omni p[ro]cedit f[ra]nco in aliquo
v[er]ba ab ip[s]o p[ro]cedit, sed intellectus t[er]ra p[ro]cedit esse in-
tentionalia, & representativ[um] ea omnia, q[ui] intelligit,
& per eand[em] intellectus in eod[em] sensu esse Deo, sicut
omnia.

Unquam mens p[ro]p[ter] h[ab]et ibi valde diversa e[st], &
maxime notanda, q[uo]d p[ro]cedit de p[ro]cedit in creati ab
intentione v[er]ba omni, & p[ro]cedit singulari v[er]ba om-
ni. v[er]ba. p[ro]cedit v[er]ba appellat al[ia] p[ro]cedit v[er]ba in-
tentionis intellectus, quod v[er]ba p[ro]cedit, seu intellectus.
v[er]ba & p[ro]cedit intellectus; q[ui] v[er]ba representativ[um] e[st] p[ro]cedit,
q[ui] intelligit; representativ[um] inq[ui] p[ro]cedit, q[ui] modus cogni-
tionis in creati; & in Deo modo inq[ui] d[omi]ni, &
alio[rum] inq[ui] ad, quo intellectus intelligit, ut p[ro]cedit in crea-
ti. & quod in Deo eod[em] sunt v[er]ba intelligit, intelligere,
q[uo]d intelligit, intelligit, ut q[uo]d v[er]ba intelligit, & p[ro]cedit
intelligit, ibi p[ro]cedit, atq[ue] ut quo intelligit, p[ro]cedit
p[ro]cedit. v[er]ba v[er]ba p[ro]cedit, v[er]ba inq[ui] eod[em] p[ro]cedit
in v[er]ba p[ro]cedit, & intellectus v[er]ba; atq[ue] v[er]ba inq[ui] p[ro]cedit
v[er]ba v[er]ba v[er]ba: v[er]ba de denominatione p[ro]cedit

Capitulum I. intellectus, sed de hoc intellectus ad hunc ductus
pcedebat S. Th.

6

2^a Persona dicitur in eo, quod 2^a Persona
est Sapientia factiva, penitus, & 3^a Persona omnia factiva
factiva pductiva, in eo quod nescit Sapientia, & omnia omnia in
pductiva, sed quia pndit, esse altius admittendos hunc
modi actus vere factiva pductiva, & Relativos, ut novum
Cumulatoy, & superabundantey intelligendi; & amandi
Amily. Vobis huiusmodi nra pmissio actus pductiva: q. 23.
scilicet pductiva, de Patre Etano dicitur, eam ipse penitus,
quod sapientia dicitur, Sapientia; & aliorum in eo Patre Se-
cundy Persony Sapientia penitus appellatur. Accedit
a Theologo pductiva pductiva pductiva ab Augustino acceptam,
Patre, & filius dicitur se pductiva. 2° hoc dicitur
modo pductiva fieri, cum 2^a Persona verby sit, & dicitur
etiam ipse processio ad intellectus, & processio Spiritus
Sancti ad volty pductiva.

Sed pductiva: quia ut notat S. Th.
q. 10. de pot. art. 2°, eademy pductiva, quod Sapientia penitus, pductiva
2^a Persona dicitur natura penitus, id est, per penitus pductiva
& ita pductiva loquendy August. lib. 7. de Trin. cap. 1. &
lib. 15. cap. 15, quoniam pductiva natura ab qua vere factiva
pductiva, & Relativa ibi monstratur. Idemmodum ut ibi
observavit S. Th. 4° Pra pductiva. cap. 12, sicut dicitur ad hanc
impellens opinioy habetur Sufficiens fundamenty, ut 2^a
Persona Sapientia pductiva, quoniam essentia penitus appellatur
valeat. quod ad hunc, 2^a pductiva loquendy modo nomen
habetur, & dicitur eademy effectibus, aut quoniam effectibus,
ut vero essentia nomen appellatur pductiva: & ideo Ver-
ba Sapientia pductiva Sapientia est. Patet dicitur.

2° q. 23.
August. 7° de Trin. cap. 1°, quoniam se dicitur circa Verby

1° Veract. q. 26, tunc alia multa, que extubet, inquit;
 quoniam vero & Verby Sapientia e; sed in eo Verby quo
 Sapientia: Verby est, Relative: Sapientia vero conu-
lta intelligitur: id deu accipiamus, de dictis Ver-
by, et si claudis, nata Sapientia, et fit Filius, & in mapo.
 O hij deu ex dictis est, nata Sapientia in uno
cony eo quod nata e, & Verby, & Filiu, & in mapo in
teligatur; & in hi omnibus nominibus in attendat
essentia, quia Relative dicuntur: at in altas gel e
Sapientia, quoniam absolute dicuntur; se quia est Sapient
e, et est essentia demonstrata, & hoc est esse gel sa
que: 1° De Supra ita et Secunda e Sapientia
perita, perita, et aliquid intelligitur per ita per
ly perita, & aliquid per ly Sapientia trahit per Sapientia
essentia, & absolute trahitur, & per perita igitur
Relatione perita significatur.

Partina de eundem

2° Secunda de eundem potest quatenus
intelligitur potest hij altas; Sapientia de Sapientia, nata es-
sentia de essentia: 1° et ab eo approbatur Sapientia
perita perita, que opinio hij defendit: et est essentia
ab ipso dicuntur, per intelligitur per Sapientia, quoniam
perita, quatenus patet intelligitur per Sapientia, que
hij in unum, & ly hij Realiter identificatur.

3°

3° Secunda de eundem potest quatenus
intelligitur potest hij altas; Sapientia de Sapientia, nata es-
sentia de essentia: 1° et ab eo approbatur Sapientia
perita perita, que opinio hij defendit: et est essentia
ab ipso dicuntur, per intelligitur per Sapientia, quoniam
perita, quatenus patet intelligitur per Sapientia, que
hij in unum, & ly hij Realiter identificatur.

grā quo em̄t uerū intellectus 4° nō uō uerū p̄dicat
Dugl. lib. 6. & 7. de Trin^e Sapientia p̄fectio absoluta est,
A tota ad se, quatenus quicūq; sapit, sibi p̄sonam, ad
cūq; unūcūq; sicut sapit; & op̄ p̄dicata ē, p̄fecta p̄ducitur
ut p̄ducens intelligat, & nō quā intelligit; ad p̄sonā
sibi maximā, seu p̄fecta uerū p̄fectio: sed uerū
quid illud ē, & p̄sonam in Trōm, ad alterū cūq;
dignitā, & quā eam sibi ē, & nō ad sibi p̄fectio.
p̄ quō uerū sicut in actu sicut intelligendi, seu in
sicut sapientia in p̄fectio.

Et dicitur uerū ē p̄fectio
in p̄fectio in fundamentis. Et p̄fectio p̄fectio p̄fectio
p̄fectio quā illi cūq; Theologi, quā approbant p̄fectio
obicit, & p̄fectio p̄fectio alterū, p̄fectio intelligit p̄fectio
p̄fectio p̄fectio, seu quā p̄fectio p̄fectio p̄fectio, et p̄fectio
sed p̄fectio in debet, si uerū p̄fectio p̄fectio
quā intelligit ab adō, p̄fectio p̄fectio p̄fectio ad
p̄fectio, et admittatur in p̄fectio p̄fectio p̄fectio
p̄fectio p̄fectio: p̄fectio. Admittitur ergo illa, & p̄fectio
a Theologi uerū p̄fectio, quā ut obicit S. Th. in q. 3.
ad declarandū p̄fectio, et p̄fectio p̄fectio p̄fectio
p̄fectio ad uerū intelligit, habemus uerū p̄fectio
et p̄fectio, nempe, uerū, quod p̄fectio logicū
longē aliud ē ab actu intelligendi, et p̄fectio p̄fectio
p̄fectio, p̄fectio, & alia huiusmodi ubiq; & p̄fectio
essentially, & absolute p̄fectio p̄fectio p̄fectio
p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio
p̄fectio in Trōm uerū adaptari; ad p̄fectio
uerū 3° p̄fectio et p̄fectio ad uerū p̄fectio
p̄fectio habemus uerū uerū p̄fectio p̄fectio
& ideo p̄fectio p̄fectio p̄fectio p̄fectio, et quod
p̄fectio Characteristicū uerū p̄fectio, & p̄fectio p̄fectio

actu diligendi, sed tunc prae se fertur quodens a
fide et diligenti, & affertur, quodq; amorem signi-
ficat, ut in fidei dicitur, ubi eius potestatem vray di-
cimus in ista certis processibus sine venia ad ea
pugnans opinioj.

3. itaq; & tunc immunitas post dicitur
lib. II. de Trin. ep. 5. & 6. dicitur enim quod a fidei
no absolute; in tunc omnia fidei absoluta q; dicitur
3. Person, ut tunc fidei quod immunitas, at dicitur
in 2. intellectus se habe. & dicitur tunc dicitur 3. fidei
fidei sub qua immunitas omnia: quod a fidei
Processio 2. Person, nequit in esse tunc dicitur, &
Verby, & eandem verbi dicitur. Itaq; tunc tunc ex-
cent immunitas dicitur opinioj. tunc tunc, eandem
aliquid ultra partem dicitur: in illud fidei dicitur
proprie dicitur, ut prae se fertur dicitur eandem esse
verbi, prae se fertur dicitur ad tunc intellectus, & dicitur
quodens in potest in in eandem aliqua de tunc dicitur
no in verbi. tunc tunc fidei dicitur opinioj, & dicitur
dicitur dicitur, quod illud dicitur dicitur Verbi
esse quod prae se fertur dicitur dicitur, in verbi,
ut fidei dicitur, sed in immunitas fidei dicitur
dicitur, seu attractioj fidei dicitur, quod fidei in
intellectus dicitur, ut in creati dicitur in intel-
lectus ad illi, quod intellectus prae se absolute, & ad
unio sui dicitur dicitur dicitur. Itaq; ad dicitur
dicitur ad declarandem dicitur unioj, tunc tunc dicitur
dicitur attenditur, ita ad dicitur in dicitur dicitur
dicitur, quod dicitur in fidei prae spiritum sancto,
ut prae eandem in verbi, dicitur dicitur dicitur
eandem, seu ad id, quod in ineffabili illa immunitas
se tunc dicitur tunc fidei sub qua

Item 1° q^a Substantia hujus factus distinctione, in gen-
 erali videtur q^a explicatio Veri, qui independenter a nostra
 descriptione, et ab omni hujus distinctione facta factus esse
 debet. 2° q^a forma sua Divina dicitur est hujus factus sub-
 stantia penetrat hujus, et quod verby quod maximè, et
 Barba, et hujus et hujus, et ad idem hujus opus est
 Naturæ Divinæ per se hujus hujus: sed hujus hujus
 hujus intellectus, et volitio equè excluditur, et in clu-
 ditur in hujus hujus. 3° q^a ut supra non docuit
 hujus, et hujus non est est verby quo Sapientia, facti-
 ta, hujus, loquendo, et ita dicitur foret, Sapientia prout, su-
 nata, et hujus hujus hujus sic dividendum est, ut hujus nata
 verby significat, et essentia Sapientia q^a q^a verby ex suo
 hujus hujus modo facti hujus hujus debet a Sapien-
 tia.

4° q^a ut opt. S. Th. in q. 34 art. 1. ad 2^{am} dicitur,
 quod verby est notitia, et accipitur notitia pro actu intel-
 lectivo cognoscenti, sed ut quod manifestat Sapientia
 intelligenti, uti ipse q. 31. art. 1. Cuiusmodi est verby
 prophetie dicitur, et quod ad alterum est, habet significandi
 modum ab intelligentia longe diversum, et p^{ro}inde in talis
 quo aliquis verby facti hujus intelligat. Sed personam q^a
 in quo apparet hujus intelligenti, et ab acci-
 ente percipitur per hujus actus intelligenti: sed intelli-
 gitur Divina quomodolibet hujus hujus per hujus facti
 hujus hujus hujus actus intelligenti. 5° q^a
 facta 3^a Persona esse facti verby, et quod hujus hujus
 sit accipio intelligenti ab altero, et quod hujus hujus
 hujus, hujus hujus ex 2^a A. hujus hujus hujus, sit
 facti hujus accipio hujus, hujus hujus, ut Persona hujus
 hujus sit amanti, ad quod hujus debet hujus hujus
 intelligenti. Facta, quomodolibet hujus hujus

ad hunc autem p. diversitate utriusq. Personarum innega-
 bile e, Patris & filij communicare Spiritu Sancto in
 intellectus in minus, quod Patre ead. filio communicat,
 quodquod sit de diversitate personarum utriusq. communi-
 catio: p. l. utraque, l. neutra ead. personarum locutio, & tunc
 ead. verby 3^a quod 2^a Personarum: quod si semel dicitur
 communicatio intellectus esse locutio, & illius acceptio,
 & perceptio sufficere ad utrumq. verby. nihil obstat, quod
 hic ponit, quod illa sit ratio facti sub qua, sicut ita
 communicandi, ut stat p. in exemplo adversarij, fami-
 liarissimo de glorio hypostasim unione, quare altera
 ad nam hinc, ut nam facti sub qua, uti de nominibus plu-
 ribus accititur, & ad hypostasim altera, ut de factis p. p. p.
 terminetur; ut licet diversitas aliqua intrinsecat quoad
 communicatio, omnia personarum personalitate, in vero
 quoad sanctitatem, perfectionem, & alia extrema de nomi-
 natione, quibus modo personae e. dicitur humanitas; eo qd
 per utrumq. unum verby communicatur nam divina, & semel
 communicata in totum in eod. personae effectum, quod quod
 sit ratio facti sub qua communicatio: & in familia-
 ri, & humana locutio; quod quod eij sine mentem tunc
 que verba personarum altera apperit, verby loquens, &
 aliter verby proprie verby ead.; eo qd in ead. flatu
 stat ratio locutio humana, & manifestatio intentionis
 animi: p.

Prae demum; quia inde fluit, quod quod nam
 intellectus salty verby esse p. p. p. locutio, atq. qd
 verby, pra quod omni supponunt; potest sequi; quia
 vero Nam illa p. dicit, & nobis communicat utiq. et scia-
 mus, & intelligamus, & ex parte cognoscimus, quod
 in mente e. ead. passio e: sed propter hoc ab ad-
 personae & personae dicitur p. p. locutio, & p. p. verby.

Persona procedens; per Spiritum quod admodum in appellatione
locutionis videtur unum intelligendum, quod ab ipso accipimus,
sed signa illa, quae in eadem aliquando praecipimus, et
a Deo placita ad significandum, quod tamen manifestatur pla-
cuerit, ita veritas veritas in deo fortiter praesentare
debet, quae in propria acceptione non intelligitur.
Sed propterea. Sect. 2^a

Ideo Secunda Persona per Tertiam est Verbum, quia
ratione praedicti propriae, & Relativi est formalis
differentia eorum, quae Deus intelligit, in-
ferat Vocis Spirituales, cum Tertiam ratione
sua sit praeter quaedam amaris affecti-
va significatio.

Ne in praesentibus videtur per verbum deo. 112, & 114. Qua-
si deo deo. 18 de Talm. Alacron deo. 8. Quibus deo.
6. & 62, & expressus Buzano ex. 4. q. 2. & ex. 9. 12^a
Hys 2. deo. 2. de Talm. Maronina deo. 8. de attie-
bati, et unum, aliter Terentio. ea cum in omni
deductiva ex illo Culudant, ut: ego ex ore alacron
proclor ubi deo unum Patry & deo. Secundo
verbo Alacron specialiter significatur, & ex ore go-
ni, quod ex mente dicitur procedens Verbo. Dicitur
ut doceretur, modo deo. & deo. & deo. & deo. qua
ly. auctore sua proponit. Invenit Verba illa deo.
44 lingua mea calamus deo, in quibus idem
significatur, & simul, Verbo etiam in illis mota
modum evanescere, sed firmus permanere.

Procedunt
per secula deo. Sanctorum testimonium, in, et modo per
transmittit Aug. Mag. ubi in Sect. per se. expressis
satis docent, hanc sententiam; D. Athanasius in 112.

fectus Juley, Nazari apud S. H. quae. 1. ep. 7. Prae-
 nio requirit verby Niviny sed dicitur, multum 7
 facultat Patron, & sine verbo, quod omnibus salubri,
 dedit facultat loquendi: sed actu, per unum ore-
 proq. em. intellectus reddere mury, Debe modo
 representandi, quae copiosissime: q. Augustinus
 lib. de fide & symb. ep. 3 ait: Verba dicitur (scilicet)
 ore prolatis) id apertius, ex verby loquencia, ut noster,
 animus immotus accidit, & quidquid secretum,
 in corde patitur, per signa hinc modo ad alterum
 cognitionis perferatur: Ita illa sagacitas, quae Patre
 dicitur, perit, quoniam per ipse movetur animus sa-
 cratissimus Patris, verby em. proceduntur dicitur.
 & paulo infra: quid em. etiam motum in a
 nimum, se fletus potest, copiosissime & profunde
 nimo audire noster, ad in nobis quod ipse ma-
 nentibus, videtur a nobis, & facultate indiget,
 quo fiat in altero sua notitia, proficiamus, ut quan-
 ty facultat. Quod in quavis altera animus ab animo,
 per quae se indiget, proficiamus: id facimus conatus
 & verby, & ipse suo voce, & vultu, & per in corpore
 tot salubri motum indiget id, quod ipse e, demum
 mare cupit: quia tale aliquid proficere in gressu
 mu: & edeo in potest animus loquendi perit
 immotus; unde em. motum indiget locus patet. Deu-
 aut Patre, qui se ipse indiget animus copiosissime,
 & voluit, & ponit, hoc ad se ipse indiget ver-
by perit

Vide alios PP. apud Petavium lib. 6. de
 mag. Theologorum ep. 1. a. n. 7. Similita Couros, &
 pondera PP. supra Verba August. semel, & ita ver-
 by Niviny quoad significandi modo Verba noster

Vocali Iugari: nisi quod illud mensuratum est, clarissimum,
atque vociferantissimum, ex istud defectuosum, staccatum, & in-
firmum, estque mendacium deperitum: 2° Vocali Divi-
ny Iugari, & profertur a Patre, et eundem animam om-
nibus innotescat, si, invidiam animae aliter capere
illud praesens; atque proinde videtur si posse fortiter
in sapientia fortiter perita, nam in pronuntiatione
fratris sapientiam essentiali, & absolutam, inquit modo
exposita verby solis Divini Iugari, & modo
igit solis verbo arcana Patris loquentis manifesta-
re. 3° propensionem illam, cum S. P. meminit, &
queque unquam in se ipso cognoscitur, manifestandi
alibi, sui propolandi queque cognoscitur, ex qua colle-
git Augustinus, Deo quod hoc significandi facultate
poteri debet. & hinc eundem fortissima, & motu
efficacissima statim assertionem hanc que in hunc
modum efformari potest.

Agens Tali, & intellectibus in
sibi debet sagacibus, sed est alibi; & optata potest eundem
suis que potest fieri, Deo queque perit, & perferant,
que fuerit ipse magis intellectibus, et potest in oibus
alibi, quia Deo intellectibus: homo quippe aliter omni
intellectibus, facultatem habet loquendi; quodam Augustinus
& actibus separatis, et ex multitudine sac. per testimonia
ostendunt Theol. in tract. de Angelis, tametsi, si
apud eundem potest modum quo animi separati quodam
suis hoc concernit experiantur. Est huius qui super
eundem intellectibus praedixit tunc si nullam potestatem
suis est, sed si proinde ut solis actus intellectibus
alibi, quo omnia apprehendit, verby est actus loquentis,
quo profertur, queque intelligit; sed actus loquentis,
& manifestatur animi signum intellectibus in omni
alio intellectibus vitalibus. c. 9° & in Deo.

5. *Quia quoniam eummetnari. Itaque in his
 facultatibus quibus quid quid ex seipsum nec imperfectionem
 in profectus & in ex seipsum nec imperfectionem
 nec actus loquendi. Sed facile ea deinceps possit si
 nimirum, significat in istis, flumen, nec occasus, nec subse-
 tent. Sed sumit, postea quod in indiget, ex locutione
 talis, & proprie dicta proprie facta dicuntur. Et tunc
 actu vitali imperium accipiat. Ita v^o inde deducta
 equi legitima e, & in seipsum. Nec enim generat vivum.
 Si imperfectionis in dicentis plenitudine. Et at enim in
 in Deo summanens possit et esse nec, & in salubrem,
 & altunde glorio sine productione sine productione in sine.
 videtur, qui necessarios de hinc, gestulat; atq; deniq;
 in solis locutione omnino. Spatium in intellectu sine,
 ex firmitate, & superabundantia. necno cui ex
 dicit loquendi ut ipse intelligat, sed ut alijs in man-
 fectis, Itaque in seipsum videtur dicendi modo facti,
 omnia quibus quibus de verbo facti, & theologica
 nos docent.*

Hoc obest, locutione by humanam by Anglica
 in libro eius, quod verby. Itaque necessarius in quod
 nec ordinem ex deo sumit, quod in seipsum. Itaque quod
 aliquid apertis intellectu ab eodem. Itaque e. Itaque
 in alijs eadem intellectu ab eodem. Itaque e. Itaque
 ta firmitate. Itaque Itaque quod operantur, quod
 in seipsum esse necessarios, quod necessarios in seipsum
 in proprie modo apertis. Itaque, Itaque in seipsum
 & in seipsum quod in seipsum, nulla facultas, aut quod in se
 cultas ad in seipsum potest esse in seipsum.

Itaque in seipsum
 Itaque in seipsum
 Itaque in seipsum

habebit amorem, et passionem continentem in dominibus
 & regem in posse videtur in amorem separari, simul
 ita Deus actu proportionato, & infinito sui amoris
 expressivo gaudere debet, & huiusmodi actu & ra-
 tione sui procedit Spiritus Sanctus qui dicitur ab
 Scap. Thoma, & c. huiusmodi emittitur donec per-
 me, uno, univoco, prout amantem dicitur, & alia
 huiusmodi, et devotissima, Spiritus Sanctus esse actu
 quo Deus amorem ostendat, quo se & alia prosequi-
 tur; & propterea est potest dicitur Verbum Patris, &
 filii, eo scilicet quo amantem Spiritus Sanctus
 est amorem sui expletant

Sect. 3. Septima Paradoxa.

Opponi & inferri. q. vbi dicitur quod verbum
 in Concilio appellatur, & in Valentiniano huiusmodi
 Cetero, quando quidem a nobis verbum quod est generis
 generis, quod est est. Sup. h. de Trin. ca. 10. quod in
 scriptis, sande Iudaeis, Verbum dicitur, sed est verbum nostrum
 intenti aliquibus sonant similitudine, cum in
 S. Jo. h. in q. 2. inde colligens, dicit in hoc Verbo specie
 tale, & verum pater, quod illud pater Verbo quod est
 ex hoc ipso, quod intelligitur. Et in hoc dicitur q. 2. art. 2. ad 4.
 dicitur, nullo modo est videndum, quod Pater intelligatur in filio,
 sicut in obiecto, sed quia cognoscitur: sed si Verbo
 vbi dicitur quod est significandi a nobis factum, et est
 obiectum, sed quia, in qua Pater se ipse, et quia omnia
 cognoscit.

Resp. ex Aug. Mag. ab. supra art. 2. Valenti-
 nianus in illo huiusmodi quod Verbo dicitur pro
 significandi modo dicitur, sed quia significat, illud
 a Patre est ab ipso, sed post multa quia Verbo dicitur.

Hanc enim in hoc opponunt Catholicis, sed ab Eisdem que-
 rebant, quodnam esset Verby illud, quod Verbe Divi ab eisdem
 debetur, inter tot Verba, que a Deo facta sunt, quoniam
 minus sibi immune est, Verby aliter Deum quodammodo
 sensibile ab eodem edicere ad aliquid significandi. Intel-
 lectus est huiusmodi Verby Dei. Nam Verby, quod fides Ca-
 tholica admittit, est Verby Dei, non est aliquid signum sensibile,
 nec plang, quasi a Deo editum, et contra eorum Verba sonant
 id, quodammodo sonant per actum Receptionis contra nos
 Verba, que profertur, sed est profertur plang, quatenus per se
 significat, esse illud Verbe quod dicitur.

Deinde cum S. Augustinus de
 Trinitate, quare Verby Divini Verbo non vocali, quod minus
 est, flexum nomine Verbi vocali in tam vana signifi-
 catione actus ille vitalis, qui inter loquendum profertur,
 que sonus, qui modo illo labiorum motu in aere forma-
 tur, atque hinc evanescit. Longe quod aliud est Verby Divini
 Deo genitum immansibile, spirituale, necessarium, atque in-
 corruptibile, sicut in seipsum permanente. Et profertur in mo-
 do mundi imperi adimitur Verbo mentis, nam quod locutionem
 exteri profertur, quatenus istud in ita illico evanescit, sed
 aliter menti insidet, et persistit, quia tunc intra mentem
 est. Et hoc ex Augustino tradidit per Verby mentis nam
 ad intelligendum Verbi, et non ab intellectu, ut intelligen-
 te, quatenus in modo significandi, seu profertur, sed
 Verby Divini imperi adimitur Verbo mentis vocali
 Verby Verbo illi, quod per intellectum nostra nos affirmamus
 circa Verby exteri, quod profere intendimus, nisi quod Ver-
 by hoc profertur insidet in significando seu Verby exte-
 ri profertur, et profertur, et Verby Divini se ipso profertur
 et profertur est.

Verby S. Th. est pro nos: ergo in quoniam loco

in patendo similitudine omnimodis, sed aliquando explicatio-
nos, & hanc, que optime salvatur, & explicatio mag. in solis
q. 2. q. 1. p. 1. q. 1. e. quoad immortales, & hanc hanc
verby. Verby aliquando avimulantes, & hanc hanc
mag. sed ergo q. quicquid alia intelligit e potens p. d. d.
verby, qd. intellectus p. d. d. p. d. d. & hanc hanc hanc
declaret. In v. vero loco subdit. In v. d. d. p. d. d. &
alio in filio intelligere, tanquam in similitudine utique
intentionali, que ut p. d. d. hanc hanc hanc hanc hanc
re p. d. d. hanc hanc hanc, ut que e. d. d. p. d. d. hanc hanc
modis p. d. d. hanc hanc hanc a p. d. d. hanc hanc hanc
by. hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
uel, q. hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
Dei, vel p. d. d. in essentia Diva; q. d. hanc hanc hanc hanc
mag. mag. mag. mag. mag. mag. mag. mag. mag. mag. mag.
subit. S. D. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d.
lo omnia videtur hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
bro, e. d. d. hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
obit. ubi hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
verby hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc

5
Vt hanc hanc
hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
quomodo esse propriis modis, que; q. d. d. d. d. d. d. d.
hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
ente suggerendo illi e. d. d. hanc hanc hanc hanc hanc
do illy ad deducendo obiecti cognitionis, sed potius hanc
hanc, que in audiente p. d. d. hanc hanc hanc hanc hanc
propria ad hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
intellectus, nunquam d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d.
mag. mag. mag. mag. mag. mag. mag. mag. mag. mag. mag.

Dij. sibi. Item, unusquisque secunde mensurae suae
nisi pluri. Et hinc facile solventur quaedam Regulae,
quae sua magis sibi flexi possunt. N. eni

6. que s. Verby, et sic significans Regulae Jurisy ad huc ob
tinetur praesertim, quod omnino Regulae in sua tra colluan
te adhaere in Relativo sibi Verbi adiectivo; neque po
tuit assumpti; quod ad significandi propriam Verbi, quod sibi
sua ad intelligendi, sed ad explicandi, quod intellectus
ipse est sufficiens ad hunc potentia locutiva, nec opus est alterius
se oblecti Jurisy; Sed ex suo genere huiusmodi Regu
lentia in se esse perfecta, ac Regulae cognitionis so
lent huiusmodi, et sibi illius adiectiva in Relativo Jurisy.
Sed quaeque de deo possit, Regulae secunde omni suam
actualitatem in Divina creatura. Vnde ita quomodo gram
matica ut talis in se habeat, ad sibi Relatio, per quae in esse
Verbi Jurisy, et perfectum.

7. N. o. altera v. insitit, gratiam
Relativum in genere sufficienter praece plenitudine naturae
Divinae, et quomodoque aliorum omnium significandi, et ne
quae quare plenitudinis, et perfectiois eundem naturae ne
quaeque facta est ex deo assumpti, in sibi, quod naturae
suae, ut hinc insinuat, significandi huiusmodi, quod hinc
naturae includit, et pro ut sic deducenda est, sed inique
quia licet inter explicandi, significandi plene, et perfectio
aliud oblecti necessaria sit proportio, et quod in suo
genere maxima, et exigitur equalitas in perfectione
fieri, et certitudinem, et sibi, et in cognitione, quae sibi
Nepelus ipse semetipsum habundat, et in locutione sibi
tali, quae sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi
vitas eius illa certitudine omnino perfecta est, quae ipse sibi
chael, et locutio in sibi sibi ad perfectiois certitudinem

In Michaeli, by & cognitione illius, quod est eorum Verba
sive ad nos obiecta, & secundum genus non plena, & ab-
quada sct.

8

Opponunt 2° & attendunt, Verba propria specialiter
Verbi forte intelligendi, Cognoscendi actus, si patens
a nobis dependentior intentionali, profertur ad lineas
intellectus generantur, sicut, quia nulli aliud Verbum
intendit genus in linea intellectuali Verba forte vi-
deri, profertur in Scholastica, in qua si approbatur
Dominicanorum illud intellectuale imperium, sicut Doct.
ter 2° q^a quod cognoscit dicitur Verba Divina ab Scip-
tura, & Patribus sapientia, et manifestatio, seu Verba
sentio, ad proinde, si propterea proprie manifestatio e
proprie generata sapientia est. sicut 3° q^a aliquid simi-
le, in proportionem de linea volitiva spiritus Sancto
intelligendi est, quod fortiter amia in sct & quod modo dif-
finit, sed est in virtute impossibile operari, sicut in quibus
inclinatione, finis amationis, & alia huiusmodi, sicut
amoris significat, Verba non viva sunt. sicut 4° Verba
sive Verbi intentionali e dependentia, qua proprie, &
sicut tale, si tenent, quia a Verbo adducuntur in Philoso-
phiam & ad intellectum creatum ex Verbo mentali.

9

q^a ex Verbo huiusmodi Verbi accedunt a nobis, ut intel-
ligens manifestare, quod intelligit, eo generantur est, quo ma-
gis per se fuerit audientem intelligere: sicut si dicitur profertur
sicut, ut e Verbo Divino debet per se sicut fortiter acciden-
tialiter facere intelligendi, & fortiter est fortiter sapientia, vel q^a
ut talis generatur, sicut, quod ut talis fortiter profertur.
Verba 6^a Verba proprie dicitur de s. Th. in pm dicit. U, q. 2. art. 1°
e emanatio intellectualis per modum manifestationis
& propterea dicitur post Augustinum, Verba est motus

malis de fide apparetate Verbi, qd, summa, solum instrumentum
 saltem, & exaltatio Verbi manifestat: qd Verbi throni
 qd proprium, Verbi e, dico sic Verbi manifestare, ut au-
 ditione per ignem Verbi per se, & si per se per ignem
 nos Verbi & significatio eundem. Ex. 7. qd intellectus
 dicitur Verbi, summa cyta, in patitur infra Deo
 alio intellectus Verbi: qd ex in summa summa sit
 summa Verbi in genere representandi in ista modo
 in quo, sui se tenentur ex parte obiecti, in Verbi
 loq modo representandi, quod nos Verbo Verbi
 ut talis, & secundum clarum scilicet.

Negativa amonitio

argt. Quod pbat dicens e ex dicitur sic per Verbi
 loco in 1. 2. tract. 2. nullus quidque esse actus intellectus
 malis de quavis palmaria linea, qui in sit intellectus,
 & representandi sui modo apprehensionis, tunc, &
 dicitur. Invenit in actus intellectuales de linea
 secundaria qui in modo representandi modo in prope-
 fiant, sed tunc totus ex procedimus, et unquam in
 tra se qui sui inveniunt loquentes fante ex gestura
 presentem de se qui cupit ad aliquid faciendi. Neg
 gatae pbatitur scilicet obiecti illud inveniunt fac
 hoc, quod qd, qui apud suos dicitur in secundario
 & vilitate. & dicitur ad intellectus spectat, subinde
 actus primarij eundem lineis dicitur: Ex qd inveni-
 unt in bene collocata in actu intellectus, sed pmo-
 dy e in actu volui, atq ad id locutio illa inveniunt que
 inveniunt, & qua qui se qui cupit, & provocat ad
 aliquid faciendi, inveniunt in e, sed actus inveniunt
 in volui effectus, & manifestatio, quod ad nos de Verbi
 per in vobis, quibus alios cupimus, ut faciunt,
 que volumus ab eis fieri.

11

Ad 4^{am} Resp. R. si semel in eadem Verbo
 uno ut ratio ratio, scientia, sapientia, & nunquam in
 iudicio ratio manifestatio, declaratio: quae si est
 eadem ratio utrobique, & glos ab ipso appellata sapientia,
 quod simile, aut si loquenter de facto proprio
 verbi, sed de facto eodem appropinquato; acit cere gabant
 sapientia in sensu iudicis proprio, & latente nique Ver-
 by optimo declarant. Verum sapientia dei pueri ma-
 digne, cuius secundario, & si tunc propter se, quae propter
 alios ad intellectus pertinet. Ad 5^{am} die, nominata
 illa, impulsu & Dig glos in significat amoris fortiter
 salis in esse unum adeo inanimata; quando quidem nullum
 aliud a nobis appropinquans apte amare, qd factum
 potest. si sit ad actu aliquo, qui quod fortiter
 amor sit sint, amoris ipsi specialiter profecerunt, & sp-
 rant, ut supra satis innotuit; & magis apparet, esse in
 Deo si sit adnotandum, simile actus proportionatus,
 qui nos proprio factus sicut dicitur. Ad 6^{am} e
 designant nomen ita proprio ad significandis
 modo, actus uti habemus ad significandis Verby quae
 quae altius loquenter, propria nomenclatura illa ge-
 nerationibus est factura.

12

Ad 4^{am} Resp. Verby sapientia, et
 intelligit, quod illud glos, esse sapientia, qua proprie dicitur
 de salis, & propria ex intellectu identifiando, Verby u
 glos ad declarandis, qd in intelligitur, esse sapientia
 ratio qua minus proprie dicitur, quod tunc tunc ipse in
 modo manifestatio, atq; subinde sapientia propria ma-
 nifestatio, & si proprie ratio, & obiecti, aut tunc illius, &
 qua propterea ratio illud glos dicitur declaratio loquens, &
 declarans vult in actu V si tamen e sapientia
 qua, & ipse loquens, & audiens fortiter significat obiecti

per illud declarari; atq; ideo quoad hunc modum. quare
hoc potius e' modus in quo, sua Representatio in quo,
aut se tenens ex parte sui.

13

Ad 5^m, declarata verby, qd in
de, et summi profecty sit, si debere per se ipy velle
se facile intelligant, et percipient eum, qui audit
illud, sed unice esse in suo penes Representandi, sua
declarandi plenissime, et perfectissime. Et hunc modum
indolentem Verby Diviny, ut facile tale, ut pote qd ple-
nissime declarat, quoyq; Dico intelligit. Et hinc ad
6^m Judicium Verby hoc esse facile emanatq; intel-
lectualis per modum manifestandi eoy, qui intelliguntur
a Deo, sed si propterea debere esse facile intellectos,
quoniam ideo impingit in imperfectione, qd abundat
Verby ois vobis. Hoc est si defectu imperfecy e' a
proprietate Verbi deficiens, qd nulla per ipy facile
percipiatur obry, sed q' naturalis significatioy n'e: et
q' naturalis significatioy adstruenda, et e' substituta,
nec permanens, nec essentialis Verbo, et pleny, sed fa-
cile evanescens, diminuta, transitoria, fallibile, in sa-
ro emendata. Inquiratur autem quodvis sit magis proprie
Verby, an illud, qd intellectus e', et velly potius ad
intelligendy, an potius illud qd potius, id qd bene
intelligit, fore propriissime loquendo, de potius de Verbo:
quare per me unq; loquitur, et loquitur modo qd
tenet, et si q' danda.

Ad 7^m neg. Ja. q' danda Nova, et
a Divo Verbo, proclivitate in soluta facile danda
persecutoris intentionali, quoy Verbo Judicium, nec Verby
Representatio proprie dandi, nisi et facile intellectus
proprie suo intellectus, sed proprie esse essentialis imperfecy

ad hunc
tenet

qd virtualiter Representatio est, si assuetum in idem
reperita fuerit ex intellectu, & aliquomodo movens
ad illi; quare si offert significat, seu officij Verbi
Primum, et talis Representatio.

15

Oppone. 2. & infero,
in fore ipse Verby Divy, & multo minus Spiritus
Sanctus plene in linea intellectuali perfectus, quando
quidem 2^a dicitur omne ens intellectuale locutionis
eius debet, seu potens habere actus, quo mentis seip
apprehendat, & nullus similis actus procedunt Verby, & Spi
ritus Sanctus, & dicitur ultimo subiecto deficiente p
venire actus illos, qui tunc anima si sit, ad linguam volens
perferretur; ut potest esse ipse Spiritus Sanctus.
Vides: 2^a apud Thomam dicitur 22. s. 3. docentur Divy
fore simpliciter, atq; canaly, si habeat Verby sub lo
gatione; 3^a censentur, Verby ut facultate habere mu
dy Representandi gratia intellectus, ad subinde Pa
troni illius Spiritus in intellectione, facultate p
1. Spiritualiter in se pducendi in unum.

16

ut bene observat Catharinus in p. 2. s. 3. Po
ter nomine tunc Personarum pducit Verby, seu omnibus
et omnibus illud pducunt dicitur omnia, que sunt
in se, & pducit omnia Sapientia: quoniam in, ut mul
tis dicitur P. Spiritus, Verby ipse, & Spiritus Sanctus
ipse dicitur Verbo a solo Patre pducto, si dicitur su
marum figuris & significare, & declarare; sed si d
cant, si dicitur unumquemque & declarare pferendo, p
cundo Verby; 3^a Verby per se ipse facultate declarant
omnia illa, & Spiritus Sanctus accipit in sua Proce
sione intellectus in solo intelligenti, sed est pfecto
Verbo terminari; Oppone. quoniam oper sit, ut Verby

quod dicitur, deprehenduntur ex omni actuali, & quod hoc
quod in linea intellectuali invenitur quod dicitur. Sed dicitur
quod est quod ad spiritus sanctus de impressione illa, in qua
ipse ut forlita talis habet.

Ad istos rursus, ex defectu Verbi
in modo solum colligitur, Deo fore unum, & supra eis docet
D. Altham. & istis mediis eundem fore insipientem; quod enim
ostendit solum est, omne enim unum esse insipientem, & in hoc sensu
quod dicitur obvia Patris Irenaei, nisi forsan aliter verbum non
ita specie univocatum, sed omnino specie propria essentia intel-
lectione, ut in seculum ipse univocum sanctus sit.

Opponet tamen
quod, Representatio factum in Verbo fore unum, & omni
vitale intellectuali & Representatio intellectus factum esse de-
beat, ut quid est aliter intellectum se movet, & quare uno
verbo, nisi est intellectus? Ergo sequitur, si a pluribus
concentis: si est in una Angelorum locutione, est est ea expressio
vera, & in quocumque tandem spiritus, forlita vitale, nisi, si
dicitur, & vitale esse representat locutione extrema hominum,
& faciem modus & Representandi? Angelorum locutione
quodam facit esse pertinent ad tempus intellectualis, tempus
aliter eadem modo & Representandi intellectum Angelorum.
Potest quod intellectus se moveat, aut quare moveat plures
ad intelligendum, & quod representat intellectum, ut aliter a
se unum, inquit declarare, velut quomodo dicitur explicare quod
intelligit, & sicut modus, & motus, & actus, non intra in-
telligendum maneat, & suo modo & Representandi sit, &
vitale, & intellectualis dicitur univocum, ut supra magis de-
claratum fuit.

Disq. 8; ubi Processio Verbi per Processione
Spiritus Sancti sit propria, & trieta
Generatio?

Zam. Dicitur Spiritus Sanctus, seu Verbi quatuor personas
procedere, atq. vici, & spate em. filii; seu V. Spiritus
Sanctus, aut S. Spiritus, dogma e catholice. Quia tamen ge-
neratio trieta soli proprietas viventis (ing. illa dicitur quod
cy educatione secundum, latius vagatur, in Thivine loq. si-
rab) e, s. respondere enim origo vivente a vivente. Junc-
to in similitudine mag. difficile admodum intellectui e, qd
origo. quod e vivens, & a vivente quod sit secundum mag
suo factu similitudine, quam didi, in partem generant, &
em. filii.

Sect. 1.

Referantur, & Obstantia aliqua opinionones.

Aliqui inquit, qd molestus fore, & fere utile, omnes genu-
tere, qd vici, multas, neq. tam celebre. Spiritus sit
Substantia Magistra in p. dicit. B. q. unia, qd flexu, su-
ny imitantur, p. dicitur dicitur ex eo, qd Verbi gen-
intelleq. & per vici Spiritus Sanctus quod dicit. in hoc ipso
Processio Verbi dicitur dicitur vici, & velut ex dicit
minatio mag. uti ad personas proprie dicitur exegere vici-
na Philosophus, cum proprie opus vici dicitur appellans.
Processio vero Spiritus Sancti apparet per se ferre que-
ad libertatis speciem, in vici dicitur, cy incursantia sit,
sed quare essentiali libertati, quatenus illis p. dicitur
secundum qd vici e, p. dicitur copulatione a se ipso
dicitur, ad existat Matruis dicitur q. 6. Sed Jma
qd existat dicitur sit qd existat vici dicitur, que nova dicitur

ay vero pcedit quae hinc libertati essentia. Quae, quae
 ex natura voluntatis est. Quae, quae essentia omni
 actu volti, quam propterea dicitur esse actu naturalis
 nunc; quae est volti et tali, et secundum propriam sui quiddi-
 tatem magis spongi, et natale, quae velle, et aliter suo modo
 in sui obij. sufficientia eorum inclinandi, et pcedit.
 Et quia tunc dicitur adducta in Duce, et ego etiam
 Secundo pcedit, neutra hinc Processio est in natura
 magis; et pcedit in natura sua magis, sed aliter fides
 determinabitur pcedit velle ad eum pcedit. 3° q^o
 dicitur dicitur, et dicitur pcedit tunc tract. 4° dicitur
 velle in pcedit pcedit pcedit pcedit, sed pcedit
 ut pcedit, neg ut pcedit eum pcedit, sui pcedit
 pcedit, sed ut dicitur qd pcedit. Sed in eum
 nunc eum pcedit magis ex se dicitur ad dicitur
 nunc eum pcedit dicitur quae nunc eum pcedit
 ta volti dicitur ad manifestandi affectu, amor,
 quo dicitur, et ex quo tunc pcedit. 4°

4°, quia dicitur
 Secundo dicitur. 6. q. 1. d. de quanto. Processio velle
 est pcedit voluntas, dicitur pcedit post dicitur
 dicitur voluntatis appellat, quatenus dicitur hinc necessa-
 rio in Coactu sed velle pcedit felix. 5° q^o nunc
 hinc pcedit pcedit est summa nunc, et in dicitur
 sunt dicitur dicitur Processio, quae in pcedit, et in
 pcedit velle eum. pcedit ad utrum pcedit summa
 dicitur, et utrum pcedit nunc, pcedit in eum
 ex tunc, sed magis eum nunc est dicitur amare quae
 pcedit, et ubi dicitur amare in pcedit nunc est
 nunc dicitur, et tunc copium, uti est nunc dicitur
 pcedit sui, summa pcedit, nunc dicitur ad sui
 amor, et pcedit nunc quae hoc pcedit libertas.

quæ in ordine ad intelligendum.

4

2^a in Partibus Domi-
nicæ, & alijs in paucis affis, determinat in eo esse
quod intellectus, ad quod spectat Verbi Provenio, & ex
genere suo assimilatio, & ex parte sui obiecti,
D^o s. fuerit summe perfectus, uti constat in D^o v. inus,
summe debet intendere, & emergit similitudine &
Jentia est, nãly: quapropter Verby eo ut sup^o pro-
venio fortissime evadit in similitudine nãly. Voltar
v^o assimilatio nãly, sed propensiva; & propterea spi-
ritus Sanctus licet fuerit similitudo in nãly ex suo patre
ut ad similitudine fortiter habe Provenio, sed identitate
nãly, quoniam, nãly, nãly, uti est verus Nobis,
nãly in eis parte D^o.

Sed p^o 1^a q^a intellectus ex
genere suo similitudine intentionali sui ob^o tendit
e^o 1° licet summe perfectus sit, sibi exigit, fortiter lo-
quendo similitudine nãly in suo genere summe;
D^o est. 2ª eod^o Dominicanos nãly frequentia,
intellectus actuali Thoma e fortiter extra Jentia, nam
essentia, & intellectus D^o q^a nãly, & Jentia illi nãly
sunt, essentia, & intellectus esse est fortiter in summo
gradu perfectionis in Jentia, esse de Jentia fortiter essen-
tia perfectior nãly potentia, aut de Jentia fortiter fortiter perfec-
tionis nãly actus. 3^a q^a nãly intellectus, quod assimilatio
est dicitur tradere se ad se, ita Voltar, quod propensiva
est fortiter in eod^o, & nãly, medio amore amari a
matre unitate. 4^a si intellectus summe perfectus in tra-
dit se ad se, & ex parte, & in sua ex parte
intendat similitudine nãly, & identitate perfectus cum
suo principali obiecto, parte Voltar summe perfectus
ita forte debet in obiecto, est unitate intendat

summa unitate ex ipso, & tunc profecto identitatem
vel naa.

6 Aliter tunc intellegendi tradit ad se rem intel-
lectu, ergo Volti fuerit in obij amari: qd iuu tracto
dye summe profectio in in veritate, quon obiectu pona-
ria inna igit in utroq. Sed secunduq; neg naq; ita q-
fensio summa in talib; nisi amans se ipse secunduq;
neg veluti transfusa in obij. Tuncius ex q- q-
sicut vob; qd uerit vob; ita vob; vob; q-
miseria spiritus sancto in sua pductione, utaq; ex
vi Processioi fructu. Tunc qd dicitur e; q-
querita in similitudine profectiois naq.

Hec obert qd

7 Signat illud Soley, Processioi per intellectus in suppone
tuna Aliq; aliq; naq; pmonitio, sicuti aliq; supponit Pro-
cessio Spiritus Sancti, & qd per Volti e. non in q-
obit; t; q- et; Processioi per intellectus, & vob; suppo-
nit naq; pmonitioi Sati, tunc in per pductioi aliq; q-
ty q- q- q- Processioi vob; & per intellectus pcedat ad-
tunc de q- q- per 2m Processioi naa pmonitioi spi-
ritus Sancti: qd vob; Spiritus Sancti pcedit vob;
a pmo vob; pmonitioi in similitudine naq; subinde
vob; sicuti cad, tunc in 1o, sed 2o vob; nisi aliud de-
claruen offeratur: t; q- Spiritus Sancti saltem pcedit
falita et amans, tunc de q- vob;: sed pcepto pu-
tatione de foris: in vob; naq; q- q- q- q- q-
ex vi Processioi vob; pcedit: t; de q- q- q- q- q-
p- q- Spiritus Sancti eiq; pmonitio naq; q- q- q- q- q-
in tunc eam illi pmonitio: ex eiq; inna ea, q- q-
pmonitioi pmonitio naa in vi potuit dula pmonitioi
censat ulla vob; pcepto pmonitioi pmonitioi
vob; pmonitioi summi, & pcepto vob; e.

3° Opinio pro dicitur ex sui natura plures respectus
 2° pro 2^a Personis generant, cum filij q^o si dicitur dicitur
 facta, & veluti ex generalia intentione accipit intelligi
 que forte dicitur in quo solus facta, & salty formaliter,
 & quam magis pro prima nra dicitur & sententia ex vi eiusdem
 pronuntio dicitur facta egle mag, ex 3^a Persona facta
 p^o amoris accipiat, qui vel e^o extra dicitur facta mag, sal
 ty in ita p^o ad eundem pertinet. Sed pro p^o ex illis
 omnibus, qui supra adducta sunt pro simili ex p^o tag,
 ad 2^a Persona q^o 3^a Verby sit. 2° q^o que pro nra
 ut arguit agita facta pro by Dominacione, ex cui
 3^a mag, pro factissime quidat, & Persona, q^o proinde
 ad dicitur, & ad videtur, inquit n^o ex vi pronuntio acci
 pite mag, qui factissime in p^o dicitur p^o dicitur
 Del & dicitur. P^o tag, quod dicitur e^o, sic eam Pa
 done pronuntio accipiat amoris, & p^o dicitur facta
 amans, & dicitur, & quidam secundu p^o mag, facta
 includit.

3° q^o si molitur e^o opinio, qui ex amoris
 excludat, intellectus ex ipis ad p^o dicitur facta mag,
 & Doctori ex^o, alij q^o q^o qualiter placet magis opinio
 dicitur mag, dicitur collectione omnium absolutam per
 p^o dicitur. Pro dicitur; q^o dicitur omnes, ut mag, dicitur
 e^o quod modo facta, secundu mag, quatenus licet
 altera ad unum intellectus, & dicitur, ad dicitur
 altera p^o dicitur nra p^o dicitur mag, dicitur p^o dicitur
 dicitur dicitur p^o dicitur; p^o dicitur dicitur, & dicitur nra dicitur
 p^o dicitur omnia p^o dicitur, nra p^o dicitur, nra p^o dicitur ad dicitur
 dicitur dicitur, & ut mag, via mirabilis nra p^o dicitur
 dicitur p^o dicitur p^o dicitur e^o, qui utroq^o p^o dicitur dicitur p^o dicitur
 dicitur: uno ex nra dicitur. p^o dicitur p^o dicitur p^o dicitur
 nra p^o dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

si qua unquam in 1° intendenda Inveniantur in istis
 quibus bene in ista equi, & magis 1° fieri debet
 in id, quod periturus e.

Propterea per Durandus Alexan-
 dri, Mairon, & Doct.^m Seraph. in 4° allunde quatuor
 deinde Mairon, Zuciga, & Accurione in pauci,
 ex eo, nimirum, quod sententia Regulae animatae tri-
 laci, ut suo patet, quinquagesima, quae sententia 2^a quae
 3^a Persona, ut patet quae sola per se fertur fundata
 ad intra, ut 3^a Persona. ad intra dicitur, quod in
 ista veluti fundata totum dicitur fundata dicitur.
 Quidam novissime S. Martinus Prudenti, patet illorum
 ut similitudinem magis perinde se habere, ac si aliquid
 in propagandis magis.

Sed per 1° a fundata, quae Regulae
 ut aliquid scilicet e ad periculis filios, quae omnino a
 Patre istam dicitur in 2° Personae. 1° quae dicitur
 non generat magis cognita a Philosopho accepta, de
 6° magis in ea usurpae in sensu, in quo illi ubi dicitur
 fante Philosophus, et sententia per omnes ad actum eius
 eorum, & suggestit, in quo e ea magis, & quae illud proficit
 & in per omnes ad actum, quae alia extra se perducit, sed
 quoad in actum magis dicitur quae fundata e in ista
 ista, ut patet quod quae intelligit dicitur, ac Verby:
 ergo: 2° quae dicitur in solis per accidens, sed etiam per
 se dicitur dicitur in illis care omnibus fundata
 tate ad alios simile periculis, quae ista dicitur,
 vnde generat, & vnde scilicet. Explanatio v^o quae seu Verbo
 illud quae omnino arbitraria e & absque ulla funda-
 mento induta, ex magis definitiva per omnes ad ma-
 nis ad quam motu eius in quo e, atque perinde quae
 dicitur a Verbo propagandi eandem magis.

12

Hec sunt opinionum faveo Iulio Florent. vers. 75

1. Inna Expon ita inferens, non creditur Spiritus a Filio
 1. nequaquam procedere, necesse est, et intelligant Spiritus Sanctus
 1. a solo Patre procedere, & Juxta id esse Filium; quasi di-
 ces, 2° Personam in fove filium, nisi auferat a Patre
 procedere simul ex ipso Spiritus Sanctus. Non inquam,
 faveo 1°, non alij aliter sequuntur postquam Jullij, monitum, Juxta
 eum Spiritus Sanctus esse filium, sed quod verum tunc pe-
 nitentia tunc quod in deificatione a filio: 2°, quod alij
 itaque in teo Jullij videntur, si v^o ex solo Patre, sicut
 ex eo quod si exat filium; et si Jullij ita asserunt, filium
 auget a Patre omnino, qui sunt Patre postea esse Patre:
 3° et procedere Spiritus Sanctus; nisi dicatur, Spiritus 1°
 esse filium, quod quoniam ad filium. 3°, quod 2° a se non legi-
 timo Jullij addit, qui autem procedunt, Spiritus Sanctum
 a sola Patre Personae procedere, in quod dubio re-
 solutio ad Hypostasem separant & quibus imaginandis
 Divis subit, quod a Patre, filium vultu aliter quod exat
 dicitur.

Quarto v^o hinc nulla parte potest, 3°, quod Exponere
 supponbant, filium in esse ab Spiritu Sancto, atque sub-
 inde nulli esse illius oppositio inter unum, si ali-
 unde, et Expon falso procedebant, Spiritus Sanctus a
 Filio in esse. Opponit ad istam de constructione, in ea hypo-
 thesi in divisione ab unum subnatis ab obiecto quod
 Jullij: 2°, quod si Hypostasem, et subnatis illi sunt re,
 quidquid est in Patre, est etiam in filio postea respectu
 Patris est talis; sed respectu Spiritus Sancti, qui est in Patre
 in est Patre est talis: 3° in constructione in filio, nisi quod
 mittatur ab unum aliqua divisione Divis subit.

Sect. 2.^a

Verosimilitudo Ratio Aristoteli.

Ca quibus petenda est ex eo, quod 1^a Persona videtur
 lecturati, & 3^a via affectiva procedat; tunc quod ex hoc quo
 2^a Persona ad intellectuales, & ad volitives longi sequitur
 3^a Persona; hinc habere debet illa, quod per ista perie-
 rena, & proprie Alia sit; tunc quod ita docent Expressi
 PP. lect. agud Petavio. lib. 1. de Trinit. cap. 14, in quo
 re spirituum unum sufficit August. ex aliis, tunc per
 quod lib 7 de Trin. Expressi, 2^m Personam esse Alia
 quod Verby, & ad Verby, quo Filij. Sed secundum
 dicta disp. grad. Ideo 2^a Persona est Verby quod similitu-
 dudo intentionalis procedit a Patre, nisi ab eodem acci-
 pit mag, ut Representat omnia, que sunt in mente
 Patris, & potestatem Patris expr. quod hinc est ordinata, quod
 Verby Alia sit proprie generativa per 3^a Persona.

Verby Verby Verby Verby Verby Alia, quod pro-
 cedat ut vivens a 1^a Persona, quod Alia Verby pro-
 cepto in similitudine mag; sed ad Representandis
 per quod Alia Verby imaginis, & ad mag, &
 Alia, Expressi mag, & Patris expr; ita post Canoni-
 ensi representantur Verby disp. 13, R. D. Thoma-
 sus disp. 6. de Trin. a S. 7. & opinio nos Verby
 sit. Constat assertionem Verby, quod sit Alia, ulla
 additione, diminutione, & similitudine, & in sensu val-
 de germano aptatur Processione Verby. Sugerat mag
 dita & observata ab omnibus Personis definitis, quod
 Alia sit Processione aptatur possit; ex ut videtur in
 aliorum opinionibus aliquo ad Alia, & in Verby mag
 quod tunc similitudine mag proprie Verby mag

significat a nobis intus, et ex ipsa grammatica
 liquet, et abunde, et bene notat S. Hieronimus,
 et spiritus sanctus procedat simplicitate similis in
 natura suo patre, necesse est, simpliciter desit quaedam
 aliquid plus significare, quod propriam similitudinem
 naturae, seu in natura, ut sicut apparet inquit Philostrophus
 lib. 1. de generatione animalium cap. 13 dicens, et sicut Pa-
 1) tris et filius similes sunt, natura ipsa excipit; postquam quod
 2) similitudo naturalis, in natura, et proprie talis, quae
 unitas dei invenit sicut expressa sunt per illa verba;
 ex quo videtur a Viventi et a patre filio; in sancto
 dei generante et genito in propria unitate, sicut similitu-
 tudine naturali, in eo, quod aliquis de natura et Sabi-
 ora Patris dicitur in filio: quod in similitudine naturae
 additum est in desit ad exigendum ulterius aliquid si-
 militudinis, non enim sicut spiritualia parentis et
 presentis, et cognovit, cum unitas plerumque, modo rem-
 fca attendit naturae exigentia, filio, unumque spiritualis
 quomodo similitudinis suorum parentis participare, et
 quae in habent et alii individua unumque sunt. Ver-
 by igitur est veraciter filius propter propriam naturam
 sancti Patris, et spiritus sanctus, quod in procedit et
 representant, et expriment, sed et quidem in eo affectu
 videtur.

Accedunt testimonia Patris sicut in quibusdam. 1. 9. Bu-
 1) mus Horn. 16 dicens, Ideo Verby Dei et filio, quomodo
 2) imago est unitatis sicut in se monstrant genitum: ma-
 3) gis autem est Verbe sui patris generati, quod imago est spiritus
 sancti nihil aliud est, quod similitudo ad representan-
 dy expressa, verbo propriissime dicitur, quod significat
 ad representandum. Et similitudo in Trinitate, quod
 dicitur; Verby magis, et personae, se quod esse eius,

a quo e, evidentiissime probat, promptisq; se ferendo
 Patris imaginis: uti amor appetit se prolem suam, q^a
 de a Patre, & filio prodeat intelligitur, in Patrem,
 et per seipsum exhibet se promissis tui, ex quo e, sicut
 dicitur: qd similitudo dedit ep. 33 inde in faciem, qd
 verby in similitudine, sicut similitudo, ita in corpore &
 figura, & charactera sui (Patris) dicitur potest, et illud
 verby appellat Augustinus. 3° Serp. Naz. cont. 26. act;
 dicitur qd factus Patris vray declaratio e filii om-
 nium, qd pater e, genitorum vray quoad voce dicitur.
 Ad Athan. de deo gen. 1° dicitur vray dicitur, sicut
 imaginis nomine, filii hoc ipso ex est, indicavit.

50

Augustinus, qui fecit antequam in libro de Trin. vray vray
 gen. & addit, lib. 7. cap. 3. ita loq. dicitur hoc verby qd
 nos significamus temporale, & transitorium, & se ipso ostendit
 et illud, de quo loquitur, quanto magis verby,
 dicitur, qd facta sunt omnia, qd ita ostendit Patrem,
 sicut e Patre, q^a dicitur ita e, & hoc e, qd e Patre, p-
 auctor qd sapientia e, & essentia. Nq secundum qd
 verby in hoc e, qd Patre, q^a verby in e Patre, & ita
 hoc dicitur, sicut filii, qd ubiq; in Patre. en, et
 ad August. verby, et tale in e Patre, sicut e qd est
 Patre, et sapientia, & essentia, & illud ut e verby,
 se ostendit, & Patre, q^a in hoc verby, et pater talis
 in pater, qd essentia, nec pater sapientia, sed pater p-
 auctor, & clarior superaddit, et pater talis pater, p-
 auctor in esse ostendit, & exordium Patre, sed
 ad eundem August. eo e filii, qd verby, q^a Patre
 pater qd e filii pater pater, q^a in August. pater
 pater, accipit mag, & omnia pater absoluta,
 et pater sanctus, sed q^a pater. ita illa

accipit, et simul est Representatio virtualis facta
 quaedam, et regna Statuebamus, et per quos profuerunt,
 et Iphigenia suo imaginis, et similitudinis exaeta
 ad Patris filij.

Hec deca ex Eodoy, Deduplicatio, et
 verby quo filius, cadere regna facty, et in regna Patris
 facty, qd alia e Patris verby, et alia qd filij; alia sicut
 e, et dicta verby creaturarum esse, et dicentia eary
 qd filius. Non inquit deca, qd verbum explicite
 accipit potest, nomen, et significativy, et ut sequitur.
 qua significativy e omny, qua vero Jery e verba
 Patris, et potest qd a Mo dante profuerunt, et in hoc pte
 rem unum locum e August, et Jentea intendebat,
 eandem esse Patris facty filij, et verby, sicut eny (ait)
 de Trin. q. 2. filius ad Patris refertur, et ad regny di-
 ctus, ita et verby ad eum, cuius verby e, sic eny, adve-
 ritate refertur, et dicta verby: eo quippe filius, quo
 verby, et eo verby quo filius. Coposita adhuc e ad pte
 de Trin. q. 2. dicens, verby: quod de Licetia pposita,
 sit in aere cogitanti imago similitima cogitanti eum, quo
 memoria pmitat: ita duo, velut darent, et quod ten-
 na velle, sine delatione impate. In quid velle de lo-
 piteo pcedat... in darent esse cogitanti imago, et dicit
 quod in hac se intelligibil. nullo modo, et pcedenti
 immituat darent. Et qd verby nary sit, et spiritus.
 pcedat, ex ea ortus, qd in illis pcedenti pcedat simi-
 ludo, sua Representatio pcedenti, seu v in hunc pcedat
 me.

6. D. Scaph. 1. dicit B. q. 2. ad n. 15 max. dicit
 dicitur in esse sumendo secundy viq. pcedenti, sed se-
 cundy hypostasem, et quomq. hypostasem, ad quos terminata
 sua pcedat, e imago. Demq. S. Th. 4. q. 1. cent. q. 11.

1 5° de tria. cap. 6. Art. 6. cap. 4.; Ita nec similitudo que
 1 Operatur ad sui imaginem: 1° similitudo propria,
 & generalis generis, quod est debet ex parte telarum &
 fuit ad predicto. Videntur. 1°. Filia debet esse eundem
 ex parte saltem in specie, quasi specie: sed representatio
 videtur non esse huiusmodi, et patet in figuris nostris,
 quod quamvis generat, et speciem si sunt eundem
 ob: 1° similitudo videtur imperationem est ad propriam
 sed ad sui generis. V. multi sunt inter homines,
 qui nulli parentum suorum spiritus profecerant, et multum
 ex quo et anima procedens. Vt utique ex quo simili-
 tudinem sortitur; quum propterea dicitur esse propriae gen-
 eris, et filii: 1°.

Respondeo in quibusdam. Si 1°. Vite quodammodo
 illi similitudinem, quod potest profectus dicitur
 in aliquo modo. Relatio. Immo patet, et filii, et si
 multitudine propria imaginis, et generis, et parentis, et
 tenet in eo, quod dicitur ex eundem generis, vel qualitate, quod
 nuncupat; sed representatio, et operationem videtur; et idcirco
 filii representatio patet. Dicitur secundum essentiam illam, licet
 non representandi in relatione patet, verum generis, et
 non vero propria verbi, de actu generis, et esse ex quibus
 et esse generis. Ita observandum est, similitudinem aliquid
 a patre, ut magis, et theologice loquendo sit in mem-
 bra personis, quod omne eundem generis sunt. Et philosophice
 in ista propria, ut verba verba patet. Relatio ad quod apper-
 tetur magis in personis verba multum generis: et idcirco in
 1° 1° fuit a PP. selecta vox circa omnes generis
 significat. Quum similitudo magis, et subdit, et uti dicitur
 in propria accepta fuit huiusmodi altera omnes generis, quod dicitur
 in membris personis, et eundem generis. Ut ut de his fuerit
 similitudo propria imaginis, et quod profectus verba generis.

quodlibet in se, sed de genere Representatio, et expressio
que in Divino solo ipso verbo.

Quod propterea post in quibus
natis alterius opinioniones videlicet ibidem S. Th. questionem
dicent, quod licet spiritus sanctus sua Processione accipiat
nam Patris, scilicet, et filium, in tamen dicitur Verbum ita
et accipiat spiritus similis Patris (scilicet expressio, seu
intellectus) in divina imago, quia filium procedit ad ver-
bum, de cuius ratio est similitudo speciei ad id, quo
procedit, scilicet, de claratione, et manifestatione, in alio de
ratio amoris.

Ad prophetas verbo representatio intentione, que
est vivens et substantia in posse esse eiusdem nam ex no-
mine. Ita est que verbo ipso ratio seu Processione.
Copulatione vera est, et si quod aliud emittimus verbo ad
manifestandum, que copulationem, seu ut vult, seu sub-
stantia, et propterea eray representatio in expressio filii.
Ad 2m capitulum, filii hominum, et alterius animatus de-
generes quandam evadere per accidit, et ex defectu nam,
quod aliquando Parentis verbi ipso in eiusdem reper-
itur, est in male, si ex vultu Parentis ipso.

Argumentum
1. et multipliciter adhuc procedunt seu imagine expressio
ad verbum filii nam, in posse intentione. que habent. 1. quod
generata imagine ratio maxime est, et per se in unitate nam
positum, et ipso est in filii creatio. 2. quod est representatio
ut dicitur in spiritu santo representatio aliqua intentione,
ex 2da S. Th. in quod dicitur. Et q. l. art. 2o ad 2m patris,
et filium se in spiritu et agnoscant. 3. quod similitudo se-
intentione solus in divino filio ad verbum valere, que nun-
quam venit filii in mentem. 4. definitio ab codignatione
per hunc modum similitudinis expone in dicitur. 4. ipso

esse ad generationem sui patris; et Patris, & Filii in eo
 se cognoscant, et in expositione sui, sed in tuo, et
 similitudine, ad quem admodum causa in suo effectu
 cognoscitur potest, quod si Regia non cognoscitur modum
 ad se possit habere longi in Deo, & gratia Patris, &
 Filii simpliciter cognoscunt, se esse patris spiritus
 sancti, & ad utroque filii procedat.

Ad 3^m duo filii

Prudens Dignus Genitor immemor fuerit, tradidit ta-
 men defectus, qui illi a PP, & Theol. aptatus, et in qua
 in similitudine patris, sed quasi figurata, & propria
 expressio, quod in parte materiali necessariis materi-
 excipit. Ad 4^m defectus patris a nobis similitudinis
 interduo cum excludit spiritus sancti a hoc filii pa-
 re spiritus, qui sola Regia vult intra Deo, & ex-
 pressio, qui verbo non modo spectat, et in se subditum
 in eadem via et suo patre, pariter insufficientis est ad cog-
 it filii propriae dicit. Ad 5^m Filii Dei in unum
 voce, sed analogice quod et filii creaturae, & quan-
 do per similitudinem parentis univoca, tunc ad similitudinem pa-
 tris Regia potest inter similitudinem spirituales, & non ma-
 teriales; atque simile similitudo, qui invenitur in filii
 creaturae, et materialis sit, tantum potest quodammodo
 imitari modo similitudinem propriae filii Dei.

Et hinc

ad 6^m quidem, similitudinem filii creaturae possi-
 bily iustae, potest generari in parte illa materiali, qui
 a parentibus transit in ipso, quod vere debent esse pa-
 rentis, & incipit esse propria filii: et v^o Quia natura,
 qui Patris spiritus filii spiritualis, sit utroque eadem immo-
 ni, potest tunc Regia ad se patris Genitor, tunc
 v^o similitudinem, & magis alteram Regia

in peato pducto, & Relativo, ut sicut ppeio filij J. hui
debet. Ad 7^m sciendū ē, Peiorū filij gener. ut dicitur
a dicitur enitativē a Peiorā dicitur diffinae; eūq; vela
tū pānilitā esse dicitur; sicut in generā expressi
ōnis, & Representatiō; quae appropinquat illi Representatiō
& copulatiō; & quādam ut sub exemplar, & pān, & quo
nāq; accipit, ut 3^m Peiorū, & multo magis creatura
Representatiō, ut quādam nāq; quae illius, & in hōij filius
ē.

Sed Nōticia ad huc, & inflex, Verby creaty mentale di
cendū esse Verā filij potest, & obiecti, & maxime hu
mā, ut pote a quo sūq; esse multitudine, ppeio Representatiō.
nō si ob hanc rāōj Verby Divy Verā filius ē, opponit
Verā filij esse omnē illud, in quo similitudo rāō creaty
uti nūq; ē, esse hominū, ppeio pānilitā rāōj ani
matū rāōj. Voco sequit, qd Verby Obiecti nō ppeio
se filius ē, qd utrumq; ē a dicitur, & illi Representatiō;
sed qd a dicitur qd aut ppeio eōj nāq; procedit ut dicitur
a dicitur qd ppeio similitudine. Verby v^o mentale
nāq; nō procedit ut dicitur, nō eūq; nāq; Representatiō
q; obiecto, & potestā a dicitur ppeio.

Insuper ad huc, &
arguunt 3° Procer, ppeio ppeio sumūq; similitudi
nē, ut ea rāōj, qd ad Verā ppeioj existit, tales en
nō possunt, ut una ppeio rāōj ppeio, qd ut dicitur
Nōticia aliud similitudine ppeio, sed tūm nō qd Pro
cessū Verby, qd ppeio Sancti eōj ppeio rāōj
nāq; rāōj ppeio utraq; seu ppeio sumūq; similitudi
nē, ut ea rāōj, qd ad ppeioj Representatiō; nō ppeio
ppeio nō similitudine dicitur ab dicitur nāq; qd ppeio
ea dicitur Philosophus d mot. textu 33, finē ppeioj
ē aliud facere, qd dicitur ppeio, nō eūq; nō utraq; ppeio aut

unus, animal id est animal d. Hæc enim: q^a estra ex
 unitate dicitur, proly habere specialis aliquos parer-
 ut exprobrat, quoniam obit acethorita Philosophi, qui
 ibi in indolis generis, sed finis exprobrat, quod estra
 generis obituit prolo, docente S. H. a q^a gent. q. 23,
 in fine patet aliter dicitur, exprobrat quod exprobrat
 caute specialis dicitur iuxta aliter dicitur efformat;
 q^a tunc facit aliter ibi? in non simili in ex officio
 modo prolo generis dicitur ad proly filij.

Sect. 4^a

Altera singularis Ratio dicitur

In tanta rarij varietate vident etiam nobis magis alij adde-
 re, quod quidam illarum varietate ostendit, in de unitate in-
 ventis esse, aut rarij explicat, atq^e p^oinde in finem q^o
 in prolo magis difficultate soloj. Dicitur q^o origines
 l. prolo, quod ut vera generis esse debet dicitur viventi
 a viventi, in quo prolo d. & Terminus dicitur p^olo
 ay simili dicitur, quod in p^olo non invenitur,
 ex magis, rarij, & finis, seu ex actu, & p^olo. Prolo
 ut p^olo p^olo dicitur ad verum generis exprobrat, q^o
 dicitur ut viventi a viventi p^olo p^olo in similitudine
 dicitur magis, q^o in viventi originante p^olo p^olo debet
 p^olo potentij, et actu, seu p^olo actu, & p^olo; sed in
 dicitur dicitur p^olo p^olo p^olo in Prolo Verbi dicitur
 dicitur, seu in dicitur p^olo p^olo p^olo: q^o Verbi p^olo
 dicitur p^olo p^olo p^olo p^olo p^olo, & p^olo
 p^olo p^olo p^olo p^olo, & p^olo.

Ita legitima est
 dicitur p^olo p^olo. Quod Main extenditur
 p^olo p^olo videtur ipse definitio dicitur, in qua
 q^o in similitudine magis p^olo dicitur videtur supra

quod vivens, quod supra dicitur; & insuper per se
tota se debet videtur ex parte viventis gene-
rantis, et alia fuerit in definitione cognoscenda, non
per originem unius viventis ab altero sufficienter de-
claranda. Quod illa, seu copulatio specialis, quae inter
penetrant, & penitus intercedit. Et, quae copulatio etiam
sibi optime litterarum definitioni quadrat, sed etiam magis for-
mali apparet, tunc quod ly in similitudine per se videtur
valde, ac admittat; ly quae ly quae vivens, seu ab illis videtur
per quae vivens immo per se videtur aliam illam partem, &
omne partem sequitur, per se generant. Et, quae ita eve-
nit in omnibus viventibus generantibus, si sibi quod per se
sibi quae vivens animalium videtur seorsim, aliam partem,
& actus aliam se habentibus, sed etiam, & quae magis
videtur, quae sunt per se semen dicitur inter se, in quo se
sua formata, & ubi appetit dicitur per se ad illam
vivens similem vivens, seu unionem magis, in qua est
dicitur vivens immisso actu in magis, cum se formant
te. Ad illam, quae hinc videtur mens. S. h. Ad se per se
dicitur; quod autem spiritus dicitur in se, & verum
magis dicitur habeat a Patre & filio, et dicitur oppositum,
quod dicitur sit, filium eius dicitur aliquid ex eo, quod ge-
nerans est: unde si dicitur aliqua magis, aliam ab eo accipere
in per se magis, sed per aliam quae quod magis dicitur filia
non dicitur caecae, ad dicitur si aliquid homo dicitur se
vivens ad hoc vivens dicitur facit ex aliqua sui
congenere parte, in opposita filia dicitur, aut per se apper-
tare eorum: in quo dicitur caecae tota per se dicitur
vivens dicitur, nisi admittatur ex parte sua: dicitur
quod quae origo. vivens a vivens, & insuper vivens
dicitur, quae vivens in eo, quod per se aliqua generantibus
transit in per se; ad quae etiam similitudo in magis, quae

ab alijs deinde: qd qd admittit debet data a nobis explicatio.

Sicut et alia p[er] se, sicut p[er] se p[er] se
v[er]o syllogism[us] p[er] se soliditate fundatur, ad engha-
to p[er] se acru de l[et]ta intellectu[m] p[er] se volitione,
ad si fuerit intellectio procedat a potentia p[er] se obiecti
fuerit data, et q[ui] contra ill[ud] recepta s[un]t, uti semen in
utroq[ue]; si vero fuerit locutio essentiali, et talis, proce-
dat a potentia actuali v[er]o deordinari memoriam pra-
videt, v[er]o deordinari e[st] p[ro]logium illud ab ob[er]o, et p[ro]ad,
et p[er] se et q[ui] quicq[ue] acru intellectuali, q[ui] p[er] se
p[er] se de[us] fuerit, sicut in nobis, et sicut notat S. Th.
sicut in ill[is] quod et si copuatio p[er] se fuerit aliquando q[ui]
suo p[ro]io, ill[ud] p[er] se in e[st], et in se p[er] se e[st] subiectum.
Actu v[er]o l[et]ta volitione, sicut videtur in e[st], neq[ue] supponit
p[ro]p[ter] a qua p[ro]cedit, ita p[ro]videt, sed tantu[m] exp[er]it p[ro]
gnitio[n]is sui ob[er]o volitione p[er] se intellectus esse factu[m] et
adco videt ex suo p[er] se p[er] se in p[ro]io p[er] se con-
tinentio p[er] se acru, et p[er] se aut quasi actu[m] et
p[er] se sicut p[er] se v[er]o p[er] se p[er] se v[er]o, et
si p[er] se p[er] se acru deordinari v[er]o p[er] se de[us].

Hec
ob[er]o in v[er]o p[er] se in de[us]. p[er] se p[er] se p[er] se
in p[er] se q[ui] unio[n]is significat distinctio[n]es, et omnia
in p[er] se v[er]o s[un]t. Hec in q[ui] ob[er]o, q[ui]
idco v[er]o v[er]o p[er] se q[ui] e[st] magis p[er] se p[er] se
v[er]o, v[er]o v[er]o p[er] se v[er]o p[er] se p[er] se v[er]o
v[er]o v[er]o. actu[m] v[er]o omniq[ue] copuatio[n]e p[ro]videt, et si
sicut significavit Augustinus, et fuit in t[er]ra v[er]o p[er] se
Athanasius dialogo de Trin[itate], v[er]o sanctoru[m] de v[er]o
v[er]o filij, et sp[irit]u s[an]cto q[ui] p[er] se v[er]o p[er] se p[er] se
v[er]o, ego ex utroq[ue] ante luc[em] p[er] se p[er] se; et utroq[ue]

& Theol^o, multo aliter q^{uam} secundum, & in similitudine
 d^{omi} n^{ost} r^{um} exp^{re}ss^{io}n^{um}; a quor^{um} p^{ri}nc^{ip}al^{it}er r^{ati}oⁿand^o o^{mn}is
 qu^ond^o modo d^{ic}end^o n^{on} est. Atq^{ue}, in h^{is} nov^{is}
 s^{im}il^{it}udⁱⁿe op^{er}at^{io}n^{um} salvat^{ur} qu^oq^{ue} f^{ide}l^{es}, & Pat^{er}
 qu^{am} & Theol^og^o unanim^{it}er nos docent circa hoc
 op^{er}at^{io}n^{um}, e^{is}dem s^{im}il^{it}udⁱⁿe p^{ro}fer^{re} ut^{rum} q^{uod} Pat^{er}
 inven^{it}, ut e^{is} s^{im}il^{it}udⁱⁿe est; p^{ro}fer^{re} ob id^{em}
 nov^{is} s^{im}il^{it}udⁱⁿe d^{ic}it^{ur} a nob^{is} exp^{re}ss^{io}n^{um} q^{uod} deb^{et},
 ut Theol^og^o n^{on} se tanto p^{er} d^{ic}end^o in acc^{ep}t^{io}n^e
 s^{im}il^{it}udⁱⁿe p^{ro}fer^{re} d^{ic}it^{ur}, & exp^{re}ss^{io}n^{um} q^{uod} p^{ro}fer^{re}
 d^{ic}it^{ur}, q^{uod} n^{on} s^{im}il^{it}udⁱⁿe p^{ro}fer^{re}

4ta s^{im}il^{it}udⁱⁿe: sicut

una s^{im}il^{it}udⁱⁿe ad s^{im}il^{it}udⁱⁿe exp^{re}ss^{io}n^{um}, sicut cogn^{it}io actual^{it}er sicut
 omⁿⁱu^m s^{im}il^{it}udⁱⁿe omⁿⁱu^m Pat^{er} ad s^{im}il^{it}udⁱⁿe d^{ic}end^o, ita
 e^{is}dem est amor actual^{it}er n^{on}, & al^{it}er s^{im}il^{it}udⁱⁿe Vol^{un}t^{at}e
 & s^{im}il^{it}udⁱⁿe ad p^{ro}fer^{re} s^{im}il^{it}udⁱⁿe s^{im}il^{it}udⁱⁿe p^{ro}fer^{re} sicut
 omⁿⁱu^m ex parte p^{ro}fer^{re} s^{im}il^{it}udⁱⁿe in s^{im}il^{it}udⁱⁿe n^{on};
 ut e^{is}dem est una d^{ic}it^{ur} n^{on} p^{ro}fer^{re} s^{im}il^{it}udⁱⁿe sicut
 sicut p^{ro}fer^{re} sicut d^{ic}it^{ur}, sicut sicut Pat^{er} p^{ro}fer^{re} d^{ic}end^o.
 Pat^{er}, & inven^{it} n^{on} e^{is}dem p^{ro}fer^{re} sicut p^{ro}fer^{re} a sicut
 p^{ro}fer^{re} n^{on} sicut sicut p^{ro}fer^{re} p^{ro}fer^{re} a sicut
 p^{ro}fer^{re}, n^{on} e^{is}dem omⁿⁱu^m sicut; q^{uod} p^{ro}fer^{re} d^{ic}it^{ur} sicut
 n^{on} mod^o sicut d^{ic}it^{ur} d^{ic}it^{ur} e^{is}dem q^{uod} d^{ic}it^{ur} p^{ro}fer^{re}
 per amor^{em} ex n^{on} n^{on} e^{is}dem, ob^{ic}ect^{um} sicut sicut sicut
 sicut illud sicut sicut sicut sicut sicut sicut
 unde sicut sicut sicut a sicut sicut sicut
 sicut ad p^{ro}fer^{re} d^{ic}it^{ur} q^{uod} p^{ro}fer^{re} ex
 parte p^{ro}fer^{re} sicut sicut sicut sicut sicut
 sicut sicut sicut sicut sicut sicut

5ta est h^{is} mod^o; q^{uod} est
 sicut sicut sicut sicut sicut sicut
 sicut sicut sicut sicut sicut sicut

O filium suum; inq. aliam esse cognitionem creatam per rationem
 propriam sicut gaudere, tunc presentem quod Angelus recipit per
 gloriam, quod tamen absurdum est. Resp. Sed parere non
 sufficit, sed insuper requiritur, tunc procedens esse vivens,
 et a suo patre tradere eandem viam, ut sic verificetur
 pro viventi a viventi d. quod Angelus in Verbo. Pro, ut
 modo suggeritur, et in invenitur in aliqua cognitione
 creatam, ut quae magis subicitur, et multo minus subicitur
 in eadem viam ex suo patre.

Quo modo: tunc Spiritus Sanctus
 suo in se suggerat ex punctis, tamen factus Spiritus. non
 esse eandem viam ex suo patre; sed puncto illa ad subiectum
 una loqui posse videtur, quae ut tunc procedat ad Vivens et
 Juno eandem viam ex suo patre: quod quae una sunt illa puncto
 dione eadem vere filius Spiritus Sanctus, ac ex eadem Verbo
 Pro. Resp. Punctis pariter si pariter ad hoc dividuntur
 et, sed insuper, ut tunc procedat modo pariter penam Vivens
 sig, quo ex eadem Spiritus Sanctus filius esse et sic quae
 quod ut subicitur in eadem viam; sicut filius si est ille
 homo, qui aliter efformatur ex parte aliqua corporis
 spiritus et supra nos admodum S. S.

Ne 7. de pane et
 hinc reddi vult difficilius notum Patre in creatis,
 et inra ergo nulla simile puncto possit avigari.
 Obstat sequela; quod licet in creatis pariter puncto
 fiat una eorum materiam, et videtur insuper hinc
 nomine Vivens, a quo originem trahit Vivens penam,
 magis intellectus pariter, quae dicitur: et Patre est, qui
 unice, et saltu principaliter extrahit subicitur, unde pariter
 formatur, et qui in destitute pariter venit intelligitur
 dei per illud, a patre puncto, atque enim intelligi potest
 simul ex matre per se a Vivens; quare non minus

nunc magis ac mater subit denominationis Senitronis.
Id autem speculativum est in Senitron Verbo. Idem namque
de qua disputamus, et Pater habent illam Matrem, quod
ex quasi intellectuali et spirituali est, fit intra mentis
ipsum Pater: sicuti etiam Verbo, quod caso factus est, Matrem
habuit in Pater; quod a genitro illa matris est quia intra
mentis ipsum Caso intra etiam Virginis formata est,
ab eadem, et si ab alio Viro assumpta fiat, propria est
enim a fluantibus. PP. et Phil. De genera pluribus Matre
Idem appellat Invenit

Disputatio I.

Ex quorum cognitione procedat formaliter, et
per se Verbum Nominum?

Suggunt deus ista Verbo Nominum ex illius cognitione excedit
ta quidem quod Capitulo primario Pater et alios, qui con-
sueverunt, aut committunt videlicet Verbo Nominum quod est
Opus eius magis perfectius tradit, quod a Deo videtur cognoscitur,
quod tamen ista in ipso Verbo terminantur Nominum cognitionem
uti de Verbo inveniuntur cavato philosophiae Inveniantur PP.
Dominum. Sed eos modo impugnare in cavat. Et fa-
cile impugnabitur ex his, qui appropinquat in trad. isto traditum
sunt, quod quod quod de Jo. Scoti Nominum est Verbo in istis quod in-
tellectus, sed per eundem est intelligitur pedere. Quod autem
de hoc tamen de cognitione quod ad perfectionem Verbi dicitur de
amore, quod ad perfectionem si perfectius intelligi debet nisi quod
amor in extenditur ad perfectum, et ad nos magis ad possi-
bilia et talia, ut omnia huius cognitionis spectantur: ut ubi
in Deo loco amoris velis, Nominum sub Nominum dicitur
de per eandem Trad. ac de amore.

omne quod amplexu D. Aug. h. q. 34. art. 1. ad 3^m di-
 7 cent. Satis intelligendo se, & filij, & Spiritus Sancti omnia
 1 alia que in eib. Nomena personarum capit. Verby, et sic
 1 tota Trinitas verbo dicatur, & erig omni creatura. He
 1 o aliquis exponat S. Thom. de cognitione creaturarum quod
 1 ad veritates sanctorum necessarias, adlectura itay, q. 33. art.
 1 2° ad 3^m in locum, Satis si soly filij, sed erig se, & non
 1 diliget Spiritus, q^a diligere q^a non rationaliter sumitur
 1 in soly inq^ata q^a dicitur, Div. P^{er}sonis, sed erig Personis
 1 q^a dicitur q^a modo amovet (in sensu expenso de q. 7°)
 1 qui habet habitudine ad Verum dilecty: unde sicut Pa-
 1 ter dicit se, & omnes creaturas verbo, qd genuit, in
 1 quany Verby p^{er}sonis sufficienter representat Patre, &
 1 omnes creaturas, ita diligit se, & omnes creaturas Spiritu
 1 Sancto, in quany Spiritus Sanctus pcedit ut amovet bo-
 1 nitati P^{er}sonis secundy que Satis amat se, & creaturas,
 1 & sic erig Satis patet qd Spiritus inq^ata ad creatu-
 1 ras, & in verbo, & in amore pcedent.

In hoc v^o p^{er}sonis e,
 Personis cum de amore p^{er}sonis, de illo, subdit, que de
 elna P^{er}sonis nos dilexerit, supra que qd secundy P^{er}sonis
 nullus e in Deo amor creaturarum in p^{er}sonis: p^{er} p^{er}sonis
 in eib. p^{er}sonis e omni Dei cognitio erga creaturas,
 que v^o p^{er}sonis, & libera sit.

Nec dicit, eundem in 1^m dicit. 2°
 q. 2. art. 3° ad 5^m dicit, Verby si dicit ad creaturas P^{er}sonis
 p^{er}sonis in actu, sed quasi in habitu, sicut dicit, & illud
 dicitur q^a p^{er}sonis e, q^a ibi loquitur de respectu actu, et actu
 sufficienter in creaturas, qui actu p^{er}sonis ab actu sed tempore ver-
 bo p^{er}sonis, uti respectu creaturam, Dominus dicit: & sic evenit
 in respectu, sic denominatione doni Spiritus 1° p^{er}sonis, que
 tenet donum significat donum, sicut dicitur. He respectu

delectat omnes, qui in tempore fauenda sunt, Verbo,
 & Regere partem attentione amoris in ealy spū
 mī dō actū ab p̄tuo p̄tend. Hec est effect, eundē
 s̄. Dem affare aliq̄o, Verby p̄ntipaliter d̄ representatōe
 s̄. q̄. q̄. cō p̄tē creaturā: nō p̄tē loquendi modo
 vōlūt significare, d̄ representatōe creaturay p̄tē s̄. p̄tē
 Verbo aduersus, sed creaturay esse ob̄y mīmō p̄ntipale
 p̄tē mīmō attacty illius d̄ representatōe.

Plu 2 ex Au

post 15 de Trin^e cap 11 dūctē, Verby hoc Verū veritas 1
 ē, quoniam quidquid nō est scitū, de quō p̄tē ē, et 1
 in ip̄o ē. Et post alia p̄ntipale p̄sequente Novā Patē
 omnia in se ip̄o, novā, d̄ filio; sed in se ip̄o tangū,
 se ip̄o, nō filio aut, tanquā Verby nō, q̄ ē d̄ d̄ aut
 v̄bū, q̄y sunt in se ip̄o; sed omnia ē p̄ntipale creat
 ra, et necessitatē, q̄y p̄ntipale, aut in scitū Patē.
 p̄ de ip̄o omnibū, et d̄, p̄ntipale de scitū cony
 omniy Verby p̄tē. P̄ntipale d̄ d̄ in d̄ d̄ cap 33.
 In quibū, uno ip̄o, eodē Verbo d̄ d̄ se ip̄o, d̄ d̄ p̄
 cap p̄tē; d̄ cap 34, et ip̄o sommas p̄ntipale, d̄ d̄ in 1 (Patē)
 v̄bū q̄y facta sunt; sed carer d̄ d̄, loquēti alī
 quid Patē, quatenus ex eundē cognitiōe p̄ntipale p̄tē
 Verby: p̄. Et ip̄o cap 31, d̄ d̄ p̄ntipale appellare ip̄o (Patē)
 Verby creaturay s̄. p̄ntipale, Verby in p̄ntipale ex crea
 turā in v̄o illud ex cognitiōe creaturay in p̄ntipale.
 P̄ntipale cap 33 ad d̄ d̄, d̄ d̄ n̄tū unquā aliud ē 1
 s̄. n̄tū sommas ille p̄ntipale (edest Patē) Patē Pa
 men cap 1, Verby q̄o se d̄ d̄, ex necessitate esse.
 P̄ntipale ē Verby p̄ntipale a Patē tū Patē d̄ d̄ d̄
 n̄tū create, quodq̄ tūne in illud p̄ntipale ex cognit.
 p̄ntipale creaturay ex d̄ d̄, et nulla talis cognitiō
 tūne p̄ntipale in mente Patē, sed p̄ntipale ex cognitiōe negante

creaturas existerent

Ann 3, O Tade, O V quid quoad
cognitio omniū Rationū, atq; etiā possibilis: Vtby Divy
quodlibet 1° & quare ex cognitione aliqua Dei, ut si quā ex-
tensū ē, eaq; perfectissima, & ut videtur Incomprehensibilis
Divy; quodlibet nulla cognitio afficit, & aliunde omnis Dei
cognitio obicit Incomprehensibilis ē; sed cognitio Incomprehensibilis
Divy debet identitely esse cognitio omniū Dei perfectissimay,
atq; etiā possibilis, & talis p^o. Sicut omni: cognitio Incom-
prehensibilis alicuius Dei ita debet eam clary scire, & nihil ut
dixi illius cognoscere latet; sed si in omnia Diva, & pos-
sibilia perfectissima & perfectissimay per illū cognitionē, aliquid
hinc Divy adhuc cognoscere latet, ut ex hoc ita,
si aliquid prout Divy, & scire ex ista Realitate identitely
perfectissimay, ut pote qd aliquid illius est; atq; etiā
si possibile, & impossibile qd fuerint Negative, si attē-
pientia; in toty si ista supponatur ex eisdē Incompre-
hensibilis Incomprehensibilis si potest ab ignorantia tenent;
sed etiā in falsa hypothesi Incomprehensibilis; nō adhuc in ea
Incomprehensibilis Incomprehensibilis Incomprehensibilis ē potens
quanti ē ex se, & quasi Incomprehensibilis ad omnia, quę no-
mine possibile, & impossibile intelligenda veniunt: qd
omni ē, Incomprehensibilis ex eisdē affigere illa omnia, quę
etiā deponere, quę eisdē possibile sūt deinde, & quę
impossible: nō cognitio perfectissima, si potest si potest
generare obicit, qd quomolibet affigere supponitur
atq; quid si potest si cognoscere, sed affigere quodlibet
de eisdē Incomprehensibilis affigere ē; sed de perfectissimay
Incomprehensibilis Incomprehensibilis Incomprehensibilis Incomprehensibilis
& Incomprehensibilis sunt Incomprehensibilis Incomprehensibilis Incomprehensibilis
si identitely cognoscere possibile, & impossibile, & deinde
deinde Incomprehensibilis Incomprehensibilis.

Quoad Veritates & Ingenia, seu scientias futu-
 rorum & abstrahit, quae Idem notat per ea, & dicitur
 Quarta quoad Veritates necessarias. Patet loquens Ver-
 bo in istis Veritatibus necessariis, sed etiam Ingenia: per pau-
 copos ad veritatem & Ingenia, quae necessariae, quae Verby
 educat, & hinc ex omni cognitione procedit. Antea
 dicitur frequenter & quod P. & Theol. Verby per se appel-
 lantur Verby futuris, subiecto & per se: autem an-
 tea intra aliam August. & Athanasius, Ille, ubi signa, &
 quae expressivissima, & hinc egit. de electione Synodi 1612
 dicit, unus est Verby Patris, quia unus sufficit ad de-
 clarandam mentem loquentis. Ita autem multiplicata est
 dicitur: 1. q. ut dicit S. Th. 1. p. q. 107, art. 1, in h. aliquid
 est loqui ad alterum, quae dicitur inveniunt aliquid manifesta-
 re: q. 1. Deum Patrem Verbo loquentem ad alterum omnes
 veritates & Ingenia, eodem quoad illa manifestata men-
 tis sui dicitur, & dicitur cognitione etiam Ingenia per se
 dicitur hanc locutionem.

2. q. loqui per se, & Verba accipit
 in parte per se in Verbo, ubi formatione, quae per se
 est se, aliquid significare potest; aliquid quippe est
 dicitur loqui consuetudine: oppositum est, quae per se
 loquens per se cognoscere id, de quo loquitur, & ex inten-
 tione sui manifestandi per se, & dicitur Verby: q. 3. q.
 q. dicitur & per se, ut Verby dicitur per se in
 mente Patris per se & cognitione aliqua actuali, & ex
 ta, in omni & dicitur Verba per se loquens Verby: q. 1. Patet
 loquens omnia & Ingenia, omnia per se per se
 & ex omni cognitione Verby per se. & hinc dicitur, q. 1.
 dicitur Verby ex aliqua cognitione per se, ex omni cog-
 nitione per se dicitur, & hinc dicitur Verby illud non
 dicitur & dicitur intelligat, sed ut manifestat per se

intelligat; atq; apta ratio sui potest esse adus quasi
secundarius lineis intellectuali; p^o p^o se p^o exigit intel-
lectus. Quod esse suum quoad actus generis primarij, & intel-
ligendi esse generis excelsi; tunc enim quod opponitur to-
quibus alteri, q^o ipse bene videtur e^o conueniens sine po-
tenti: ex p^o verby. Quod opportunissimum, & plenissimum sit
ratio sui habet hanc quasi potestatem ad omnem
Rationem Dei.

Haec est multa plura. Quod dicitur quod Evan-
gelistas eloquio, affertur, quoniam omnia, quae nos docet
audire a Patre, inter quae plurima sunt, quae inter verba
et impetentes annuntiantur: neq; apparet, cum dicitur de
se ipso, et Deo si sit tunc locutus, ex eius ut dicitur p^ocedat
a Patre, tanquam verby ipsius, ab eodem audire quae cum
sunt Patre. Hoc itaq; dicitur potest, verby suum audire a
Patre veritate impetente necessaria, quae impetente, &
p^ocedat p^ocedat illa p^ocedat p^ocedat, q^o eius e^o, p^ocedat Patris
et. simul locutus e^o dicitur; h^o q^o alia frustratim, & p^ocedat
p^ocedat verby p^ocedat p^ocedat, & similitera Patre locutus; h^o
q^o quod p^ocedat p^ocedat quod simpliciter, neq; simulanea
e^o p^ocedat e^o, talis p^ocedat ad dicitur e^o verbo. Quod
p^ocedat. Verby quod e^o, sicut in dicitur, ita dicitur
in verbo trancheat aliqua esse necessaria, & aliqua
impetente; sed in apta inter ipsa aliquid p^ocedat, & p^o
p^ocedat p^ocedat p^ocedat p^ocedat, quae omnia necessaria
in sui ex dicitur, aut quasi ex dicitur, seu in dicitur
de. Ita: unde Collegi si potest, verby suum p^ocedat quoad
trancheat necessaria quae quoad impetente, sed simul
& simul quoad omnes: licet secundum illa necessitate non
plurima talis p^ocedat, in v^o p^ocedat itaq; uti nos neq;
declarabitur.

Haec ad huc alia: Verby dicitur a Patre,

& Spiritus s^{cu} e Panis & Siles. vae dicitur in m^oti, sed
 dicitur modo, vicio vix altera ex parte potest, quia, an
 na, Verby. pcedere ex cognitione futuram dicitur, p
 ter amorem Spiritus s^{cu}. ex cuius m^oti ad m^oti s^{cu}.
 dicit q. 43, & dicitur in lib 12 dicitur, temporale apparitio
 seu novum modus presentis elicitur Panis sicut pcedit
 in a suo p^o ex habitudine ad talis modus; pcedit
 Panis pcedit in valed, qui ex in pcedit ad alia Persona
 veniat potest, sed in m^oti, necessario Requirit Decretum
 simile advenit a Persona mittente in Leisim m^oti
 dicitur; qd se post Provisioi pcedit illud decet in
 accedat a suo p^o habitudine ad novum illud pcedit ge
 nus, sed qd se ex origine. debet illud decet pcedit
 b^o habitudine, ac Persona, a qua pcedit. qd ut valedit m^oti
 dicitur modo, m^oti e p^o m^oti in Deo decet in
 caritate qd, qd Verbi pcedit. qd similita pcedit m^oti
 Verbi dicitur Verbi, ex eaq Verby pcedit: qd si altera
 pcedit, Verbi Verby, & in m^oti, sicut pcedit
 pcedit ab altera, a quo accedat pcedit m^oti, sed in
 Volitione quod in aliquo Verby, eam a se p^o post
 modus pcedit, in, & in m^oti dicitur.

Sect. 2.

Argumenta Solventia.

p^o p^o qd solutur est cognitio. sola est e motu, ad quam
 motu pcedit pcedit, & qd pcedit m^oti sola pcedit
 est: qd pcedit solutur est sufficit ad Verbi pcedit, ma
 dicitur, cum est e ab aliq quibuslibet dicitur ut m^oti
 m^oti simpliciter, sufficiens sit ad m^oti pcedit
 qd Panis pcedit ad pcedit Verbi. pcedit pcedit in
 pcedit dicitur ad Verby obti m^oti, aliam pcedit,
 & hypotheses, omnino falsa, pcedit solutur, qd dicitur.

Pater sic: ut qd aliquis procedens ab aliqua cognitione ab
 eum obto procedat, opus e, simile obto in fluxu in e cognitione
 cognitio e, qua Pater intelligit filij (Sicut dicitur e de
 Spiritu S^o d a fudore de Creatura) a filio multatone
 accepta e, sed facte sui oio exordit, vel salty facte soltar
 est: quare Pater in debet procedere notitig sui, et in
 eandem in implet, nisi forsan in sensu quodly inq^uisimio,
 nunq^u loquo, quatenus, scilicet, obto gollit e tale, tale
 e, qm in se ipso e illud, et in q^uda affradu p^{er} cognitione,
 qd optime p^{er}sona ex eo, qd cognitio in p^{er}ducta ab obto
 ita elidende eo subiecto e p^{er}sona

V^o p^{er}sona in uero, q^u p^{er}sona
 originis e p^{er}sona a quo, et in in quo, doc in eadem d^ug^u na
 in quo in intelligatur filij, sicut e Pater, licet in eo signo
 Pater d^ug^uatam e q^uis filij, et filius e ab ipso procedens,
 d^ug^u p^{er}sona in Spiritu S^o, et ex suo p^{er}sona p^{er}sona. Quoniam
 p^{er}sona quantalibet p^{er}sona ad huc in signo d^ug^uatam ex
 nitro q^u filij, que Spiritu S^o, que in Pater intelligitur,
 inuicem e eadem d^ug^uatam, et pote de eadem p^{er}sona in e d^ug^uatam
 obto p^{er}sona, vel d^ug^uatam e d^ug^uatam e eadem cognitione, sed
 p^{er}sona, d^ug^uatam e obto, sui q^u quo obto exordit, et e
 d^ug^uatam que illi affradu, et p^{er}sona in d^ug^uatam d^ug^uatam,
 que inuicem e, et p^{er}sona p^{er}sona p^{er}sona, ad
 que terminatur. Ad 3°

Ad 3° d^ug^uatam d^ug^uatam d^ug^uatam
 in eum eum d^ug^uatam q^u d^ug^uatam ad illa d^ug^uatam e
 p^{er}sona inuicem ad eandem p^{er}sona, et p^{er}sona p^{er}sona ex
 nitro in d^ug^uatam ad eandem d^ug^uatam de eo, qd d^ug^uatam in
 sed de modo factu illi, d^ug^uatam inuicem d^ug^uatam ex causa
 ad libera d^ug^uatam, ut eandem causa in pote in d^ug^uatam
 d^ug^uatam d^ug^uatam inuicem ex d^ug^uatam d^ug^uatam, quatu e d^ug^uatam
 na d^ug^uatam ad Pater, et d^ug^uatam suo ipso d^ug^uatam d^ug^uatam

dicunt: esse, quoniam est, nisi esset, nec fieri, nullum Verby esse
 potest; sed prohibita, et prohibita talia si sunt, nec eorum,
 nec fuerunt: p. 2. Scientia simp. intellectus si potest esse
 magis necessaria, quae sunt prohibita per illud affirmata; sed,
 Verby magis necessaria est, quae prohibita: p. 3. Essentia
 Nova p. 4. fundat intellectus. Pars ad Verby p. 5. dicens
 quae ad copiam prohibita, et Verby tunc infirmitas est,
 et tunc finis prohibita: p. 6. pars p. 7. dicens Verby, quae
 prohibita cognoscantur.

Resp. Verby in p. 8. dicitur expressibile,
 sed ex copiam cogit, quae ens est et simpliciter infini-
 ty, p. 9. necessaria est, ac Verby ipse et aliunde Verbo
 origine p. 10. ex id. p. 11. dicitur ab. dicitur, et ex parte p. 12.
 Verbi p. 13. intelligenda; et omni parte Verbi ad omnia
 absoluta sunt. Clarus p. 14. dicitur, atque ita p. 15. intelligenda
 in Deo, et est in parte, et pote a quo tunc oia accipi.
 Potentia ab omni in e, ens finis in aliqua parte p. 16.
 p. 17. dicitur ens infirmitas. Et est in sum ego loquor, quae
 in e Deo, et tunc impotens e loqui p. 18. dicitur, quae dicitur
 et fundamentum p. 19. dicitur, et dicitur in Deo.
 Locum necesse in e, prohibita copiam, esse omnia necessa-
 ry, et potest, quae p. 20. dicitur, et si nulla est p. 21.
 Sed est prohibita, et supra dicitur e.

Ad p. 22. dicitur
 et d. 23. dicitur loqui de Verbo p. 24. dicitur, et dicitur,
 quod unum e ens, quae p. 25. dicitur, et de Verbo p. 26. dicitur,
 et dicitur, quod est ad in existentia p. 27. dicitur. Ad
 d. 28. dicitur, Scientia simp. intellectus si ens magis ne-
 cessary, quae prohibita, et copiam, et affirmata, seu d. 29. si
 sciam sit de prohibita omnia, et p. 30. dicitur accepti,
 et si est nihil oia sunt nec p. 31. dicitur esse, quae p. 32.
 p. 33. dicitur, et p. 34. dicitur lib. dicitur. In d. 35. dicitur

assumptis; qd eorū Verby ut simpliciter infertur potius
potest debere esse declaratioem omnium partium simpliciter intel-
ligi. Sciens plene actualis, & in cognoscendo terminatus,
quod dicitur Verby simpliciter, ut eo omnia dicitur, quod quocumque
cognoscit

sect. 3^a

Procedunt argumenta.

Argument 4° cognitioem frugentem & futuram. Verbum
Dei est essentialiter necessarium, & potentia frugentem denomi-
natioem, & terminativam frugentem: sed qd necessarium est, non
potest per se supponere ex parte sui partem aliquam frin-
gentem. ^{1^o} Quia: dicitur vulgare per se necesse sunt
plura frugentibus, ut vel per se ipsa, & oia includantur,
& originem habeant ab aliquo parte necessario procedenti,
& qd per se necessarium est, & frugentia, seu suppo-
nant, non includant aliquam, qd potest deficere, quia &
plura debent aliquam esse; sed qd partem est, nequit pro-
cedere ab eo, qd potest esse: ^{2^o} Verby Dei per se necesse
cessarium nequit procedere ex cognitione futuram frugentem.

Instatur J. glia ad id, quod dicitur Verby procedere ex
cognitione possibilis eius supposita in propositione: quia in ea
opinionem, quod dicitur ad Deum attribuit, potentia possibilitatis
potest, quod impossibile dicitur Michaeli ut frugentem est.
Aboluit dicitur min, qd est oia necessarium, & necessarium est,
nequit supponere aliquam frugentem debentem, & potest ut
cognitionem, quod aliam, dicitur: in dicitur, & aliam ut
nisi min, & Jam.

Noti, qd necessarium est, ut est necessarium
qd Verby Dei, licet simpliciter necessarium sit, quo ad ali-
quas terminatioem quae frugentem est, & ipsa potentia Dei, sic
ut eorū potentia necessario oia necessaria & apparentia,

& Ingentia Ingentia, ita Verby necessaria necessario
 declarat, & Ingentia Ingentia: quare ut Ingentia
 declarat existenti, subinde, sui ut declaratioy, illius
 declaratio supponit, & ex parte Verby Verionis de cosa
 tenia, mundi. At ita Verby ergo ut est simpliciter
 cessans, exiget fuisse in quibus declaratio Verby potius
 existenti, quae in existenti, Mundi, sed Verby Dei
 esse Verby terminaty ad alterum, sua affray, &
 negaty existenti, Mundi, fatus quae ergo a Patre ge-
 ratur; q^a ratio sup perfectio exiget quidem ita ut idem
 ita declarat quibus declaratio existit, & existit, subin-
 dit, in quibus potius a Patre nisi declaratio ut declaratio
 fuisse cognoscit quibus fatura sunt, & in fatura. Hec
 sunt exempla.

Hec sunt exempla fuisse declaratio hoc
 fuisse declaratio gener. Annon quibus creatis, q^a ex parte
 acrio q^a fuisse cognoscit, quae exiget fuisse aliquid
 cognoscit, ubi, in tamen hanc fuisse illa. Declaratio quod
 ubi Dei circa acrio liberis mortis, et apertis provi-
 dentiam supponit quae in sua Verby aliquid Verby
 ita ut in tamen potius Verby de Verby, quae de
 Verby. Verby quibus essentia fuisse aliquid
 quae acrio, in tamen hanc fuisse illa; & ita de aliquid
 Verby: q^a ergo Verby Dei, q^a necessario debeat esse lo-
 cutio plena intelligentis omnia, essentia supponit su-
 entis omnia, licet quoad Ingentia, in quibus potius
 affray, quae negaty, in in Verby expono, &
 q^a declaratio declarat aliquid esse fatura. Hec sunt
 fuisse declaratio

fuisse aliquid in Verby Verby prologio, Verby, ab-
 soluta fuisse intelligentis in Verby, quae Verby. Verby
 Verby declaratio Verby: sunt quibus in Verby

Iustitia dicitur, alio p[ro]cedit hanc generat[ur]e superius, et minime
 & Iustitia. Dicit[ur] enim p[ro]p[ri]a, aliquid esse p[ro]p[ri]a in substantia
 Iustitia, seu magis necessarij in existentijs, & esse substantia
 p[ro]p[ri]a alio in ista necessitate, sed suo modo p[ro]p[ri]a, si
 qd magis necessarij e[st], si exigat p[ro]p[ri]a unij existentijs, quam
 aliud ex p[ro]p[ri]a hanc; & in superius p[ro]p[ri]a illius expediri hanc,
 & p[ro]p[ri]a hanc, sed ad determinandi, & eligendi alterius,
 vel unij ad p[ro]p[ri]a hanc, p[ro]p[ri]a illius, qd necessarij e[st], p[ro]p[ri]a
 ad hanc determinandi in alterius, et p[ro]p[ri]a in p[ro]p[ri]a hanc.
 in q[ui]bus intellectus, queq[ue] volta p[ro]p[ri]a expediri hanc, sicut
 & p[ro]p[ri]a hanc unij q[ui]bus in determinandi hanc actibus,
 & hanc determinandi p[ro]p[ri]a hanc multij p[ro]p[ri]a hanc
 hanc Verbi, et p[ro]p[ri]a hanc & simul omnia p[ro]p[ri]a hanc
 hanc, que absolute Verbi p[ro]p[ri]a hanc p[ro]p[ri]a hanc.

Argument 5. Ver
 by Doy e[st] Verbi p[ro]p[ri]a hanc, et Verbi Doy hanc, & p[ro]p[ri]a hanc
 ea in nisi libere hanc, queq[ue] hanc dicitur ad hanc p[ro]p[ri]a hanc
 potest ex cognitione hanc p[ro]p[ri]a hanc. Hanc Iustitia. Co
 gnitio hanc p[ro]p[ri]a hanc hanc omnia, p[ro]p[ri]a hanc hanc
 hanc, absolute hanc dicitur hanc libere, p[ro]p[ri]a hanc
 hanc Verbi hanc dicitur, si ex ea cognitione p[ro]p[ri]a hanc,
 & Iustitia Verbi libere esse in p[ro]p[ri]a hanc hanc, q[ui]bus
 si illud dicitur hanc, q[ui]bus accipit ab altero, hanc
 a Patre, a quo p[ro]p[ri]a hanc accipit dicitur ad hanc: sed q[ui]bus
 volens ex dicitur hanc libere Verbi hanc e[st] p[ro]p[ri]a hanc
 & hanc assumpsit: si Michael Ep[iscopu]s amor a se libere
 hanc p[ro]p[ri]a hanc hanc, fuerit hanc hanc hanc hanc
 hanc, q[ui]bus si omnino hanc amor ab hanc hanc hanc hanc
 hanc hanc libere hanc, q[ui]bus amor ille ex hanc hanc
 hanc libere hanc, & hanc hanc hanc hanc hanc hanc
 hanc, sed, si tenet hanc hanc, dicitur de hanc hanc
 ex sola hanc hanc hanc, et p[ro]p[ri]a hanc hanc hanc hanc

alio scilicet magis, & vobis, vellet p[ro]p[ri]a ex de[n]tate d[i]c[t]i
v[er]bi. Verby aut[em] si sic p[ro]p[ri]a ad. P[er]m, et t[ame]n idem
P[er]m, et t[ame]n idem magis, & vobis, p[ro]p[ri]a p[er]
lib[er]al[em] volens, quare v[er]bi a P[er]m accipiat. Verby lib[er]al[em] q[ue]
debetur inu[er]sio[n]e e[st] q[ue] lib[er]al[em] vobis q[ue] v[er]bi q[ue] vobis
v[er]bi ead[em] sit inu[er]sio[n]e, & tam sit v[er]bi, q[ue] P[er]m. V[er]bi
magis omnes v[er]bi, nisi velint aburdatione, verby p[ro]p[ri]a
in t[er]mine v[er]bi p[ro]p[ri]a, p[ro]p[ri]a quoad actus lib[er]
v[er]bi v[er]bi ad homin[em], & inu[er]sio[n]e de[n]tate v[er]bi q[ue] p[er]
identit[ate]m, & inu[er]sio[n]e ead[em] si p[ro]p[ri]a, alia q[ue] p[ro]p[ri]a ead[em].
V[er]bi v[er]bi et declaratio[n]e ead[em] actus de p[ro]p[ri]a d[i]c[t]i
p[ro]p[ri]a ad actus in p[ro]p[ri]a lib[er]al[em] v[er]bi ad eos q[ue]
actus, et de lib[er]al[em] t[er]m[in]e v[er]bi v[er]bi p[ro]p[ri]a
Ja[co]bi, q[ue] hoc Capite p[ro]p[ri]a, de p[ro]p[ri]a q[ue] de
inu[er]sio[n]e ab exu[er]sio[n]e. P[ro]p[ri]a v[er]bi e[st] ex ibi d[i]c[t]i
v[er]bi, & v[er]bi v[er]bi ead[em] actus in p[ro]p[ri]a ad actus
in u[er]bi q[ue] p[ro]p[ri]a. si debet v[er]bi q[ue] v[er]bi
in u[er]bi, alia q[ue] p[ro]p[ri]a inu[er]sio[n]e p[ro]p[ri]a, et de
v[er]bi alia q[ue] p[ro]p[ri]a inu[er]sio[n]e, & si v[er]bi alia p[ro]p[ri]a
et p[ro]p[ri]a lib[er]al[em] v[er]bi v[er]bi; v[er]bi v[er]bi, p[ro]p[ri]a
q[ue] in esse t[er]m[in]e si dependant ab actibus v[er]bi v[er]bi
v[er]bi v[er]bi t[ame]n attendantur: quare si e[st] in v[er]bi
in u[er]bi p[ro]p[ri]a debet cogniti[on]e, q[ue] v[er]bi v[er]bi
aff[er]at illos actus.

Arguitur 6.º Verby nec qua necessarium,
nec qua secundum quod ~~fructu~~ fructu v[er]bi p[ro]p[ri]a
ex lib[er]al[em] p[ro]p[ri]a, si qua necessarium, q[ue] ad p[ro]p[ri]a
in u[er]bi p[ro]p[ri]a in u[er]bi, nihil p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
sua p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, & ne inu[er]sio[n]e alia, p[ro]p[ri]a v[er]bi
p[ro]p[ri]a v[er]bi, q[ue] nos volumus, t[ame]n q[ue] nos volumus
v[er]bi esse inu[er]sio[n]e ead[em] d[i]c[t]i: si e[st] qua fructu v[er]bi
& secundum quod p[ro]p[ri]a; si e[st] actus v[er]bi v[er]bi p[ro]p[ri]a

Jntus suggestantia per notata, Jntus va exora, mut-
 ta e sti verbo foelita simile notary, Jntus vy gal
 coigenti, sed Heltab e m ipio denominatio Jntus va
 coigenti aliquid; eo pntia illu foelita, et si
 p huc Jntus va terminat; intis, Jntus va desiduen
 tra, una, eady q Jntus va Dei, e verbo sufficid, ad
 pntia n ead, can vaby pntia sui ally traos Jntus va
 pntia.

Reg: aqst amungy uting deficeat, quoad l. p. i.
 q' huc vaby q'ia necessaria m'itil Jntus va foelita pntia
 soferat, sig e sic coigid omnia a dante pro eo signo p quo
 sig q'usq' Jntus va pntia possit amuntiare, e Jntus va q'usq'
 ut n aliquant' magis Jntus va Jntus va affertit, q'usq'
 magis, et quid' tamen, aliquid' q' eic excedat, magis
 dicit' simpliciter esse dicit' e, q' libet' n' huc pntia
 illo volumus, et ideo q' si, nebd a nobis, sed a sum-
 ma sua pntia de pntia illud, qd libet' volumus,
 et de pntia suo loco dicit' e; sed sig, q' Jntus va
 dicit', e necessario pntia a dante sive volumus, sive vo-
 lumus; ita tamen, e pntia debet enuntians quid-
 quid' volumus. sig quoad l. p. i, q' quid' sig sug-
 gerantia Jntus va amny libet' e, Jntus va pntia
 scilicet pntia sig a nobis m'itilata, sed huc, pntia lo-
 qui, dicit' e, si m'itilata, e Jntus va, ad pntia
 debet' pntia m'itilata, sed huc omnia, et tunc pntia, im-
 pntia magis verbo omnia dicit', quomodo sig tunc
 vaby m'itilata declarant' Jntus va pntia.

Proquent
 dicit', e m'itilata, sig n' vobis, si vaby e' coigenti pntia
 pntia, e' coigenti amny. pntia dicit' e, pntia
 sig magis huc pntia ead' vobis magis magis m'itilata
 n'it', sig ad pntia dicit' magis pntia pntia.

sed, quod post sui primus in statu finali in ultimus se
 aduare nec in linea intellectiva, nec volitiva, ut ad
 Jugum viventi proceperunt. Sed ex dictis supra; ad
 Jugum viventi in Hegelii, quod se se aduare potest; sed ultra
 aut supra sui finali statum, & in Deo, licet in post pro-
 cessiones reales, verum tamen in una linea repetendum
 actus, & traditiones in necessariis ad statum finali Dei, sed
 forma debet esse illius statum, summumque eius perfectio-
 nis.

Disputatio 10.

De Relationibus Divinis comparatis mul-
 tipliciter cum essentia, & predicatis
 absolutis.

Sect. 1° De Relatione distincte a predicatis absolutis
 ut tria Myst. ^m supra, sed in 2^a facit lumen.

Myst. ^m est supra in 2^a facit lumen a Schol. statu-
 nis, quod in tam de, quod quod Holcat, & unus, l, altera q-
 quod sensu. Sed 2^a ex illo quod, quod habetur 6° Topic. ^m
 q. d. quod sunt eadē unum dicitur, sunt eadē inter se, sed in hoc
 Myst. ^m Patre & filio q^o sunt idem unum, & in quibusdam Deo,
 quod sunt eadē inter se. p^o. 2° ex altero illo in unum noto
 p^o; dicitur de omni, Deo de nullo, unum totum est, quod quod
 affratu, l, negatur de aliquo facit suggestioni, affratu, l, negari
 debet de omni illo, quod ex ea identitatis, l, sub eadē statu-
 tari; et ideo q^o vice de nomine affratu animal, l, negatur
 dignibile, idem affratu est, & idem negatur de Patre, quod in
 unum sub facit homini, ad q^o est de essentia homini; quod
 uno deficiat videtur in parenti, ex de Deo, quod idem est
 carnis Patre, & sub quo quod quod modo finitur, affratu, l, unum
 carni filio, sub quo, per identitatis, l, negatur contra distingui
 ab eodē, quod pariter lumen, affratu, l, negatur de Patre.

3^e of logop^u exposit. quod ut debet omnium
 esse evidentissimum, & evidenter negationem, & fallax est, nam
 in seq. h^u Deus e^t Pater; h^u Deus e^t Filius; q^u Pater e^t
Filius; in quo patet, uti, & fide sanctorum, & non
 falsa, & inania. 4°, 9° nihil nobis evidenter, quod quilibet
 esse, & non esse, & quod inde colligitur, id est, & unum in prose esse, &
in esse idem. Et tamen in hoc argut. adnotamus Pater
 distinctus a filio, identificari ex natura indeliberata a filio;
 Pater generare, & filius generari, & nam, quod Pater e^t, & Filius,
 non generare, non generari. Mitto aliam contradictionem specul.
 facili a quibusdam affirmabilem.

In sufficienter autem occurrit ut per
 sebo p^uerit ex distinctionibus Domini. distinctio e^t ratio de
 no^uinari; non licet p^uerit loquatur, et apprehenditur, &
 apprehendatur. Et adeo sublimis in ad quatuor scriptis, &
 in ista dey, a q^uo h^uic sumimus, p^uerit e^t e^t q^uo
 p^uerit p^uerit, & d^uerit, aut supponimus p^uerit
 c^uo, & d^uerit ut p^uerit p^uerit p^uerit; h^uic h^uic p^uerit
 et modus in d^uerit p^uerit ad co^uerit, quod p^uerit in d^uerit
 independentem ab omni n^uo cop^uerit, & d^uerit p^uerit
 sua ut sunt in se ip^uerit: quod, ut d^uerit aliqua d^uerit
 me debet inveniri illa in eod^uerit Pater, in quo illa p^uerit
 in d^uerit p^uerit p^uerit, et p^uerit in esse d^uerit. Unde in
 accidere illo, in d^uerit e^t p^uerit, & p^uerit e^t d^uerit,
 et secund^uerit id^uerit, illud id^uerit in eod^uerit sensu d^uerit,
 in quo d^uerit p^uerit, in q^uo. sed Pater e^t p^uerit
 a n^uo p^uerit, & ut in se e^t d^uerit a filio, & Pater,
 quod id^uerit in eod^uerit sensu Pater, in d^uerit a filio: p^uerit
 id^uerit p^uerit, in q^uo d^uerit d^uerit a filio a p^uerit, e^t in
 p^uerit de eod^uerit & secund^uerit id^uerit, scilicet de Pater, & Pater, qui
 in eod^uerit sensu, hoc e^t, independentem a n^uo p^uerit, sunt
 d^uerit id^uerit.

Propterea Purand. l. dicit. 23 q. 4. admittit rursus
 quatuor absolute, & Clariva de terminis Verbi, & simpliciter dicit
 q. sui que versetur inter Elm, & Tern, sed Verbi modalis,
 seu que intercedit inter Elm, & quodam ipse indiget. Sed Pe-
 trus in summo, & merito a Theol. sapienter, postquam in Julij
 Lateran. sub Innoc. III, & Presens sub Eugenio III definit
 q. 2, Pars n. sibi esse Verbi, sed eius esse Verbi, & univocum
 in Divinis Verba sunt de abstractis, & extra Verbi p. di-
 cas, qd. stare nequit ex ea definit. e. tunc eius de Verbi
 Verbi dicitur, esse Verbi, et tamen esse Verbi, qd. Verbi
 modus sit, et sic Verbi, ab eadem definitur.

Notum in qm
 dicit. 2, q. 4. & dicit. 8. q. 4. ad alios terminos Verbi,
 que simpliciter ipse forte ex via Verbi appellantur Verbi
 inter terminos Verbi, & Verbi, qd. aliquid ab utraque parti-
 cipat, et in aliquo desinat, ut actus, & independentia a
 modo Verbi, & Verbi, & Verbi Verbi; & alibi
 inter terminos Verbi Verbi Verbi Verbi Verbi
 Verbi ad invicem inseparabiles, & qd. ab invicem se produ-
 cant. Videntur quatuor ex terminis forte qd. in Verbi
 Verbi Verbi a Verbi, sed Verbi a Verbi. Ab isto
 ex eisdem Verbi Verbi Verbi, & Hovo Verbi,
 & alij Verbi Verbi ex modo Verbi, & ex Verbi
 Verbi.

Sed impugnatur a Certis Theol. post Gregorium
 dicit. 8. 33. 34. & 45. p. q. in Jul. Lateran. q. damnatur
 de summo Verbi Verbi, in Verbi solymodo e. Verbi
 e. q. quatuor: quatenus, videlicet Verbi Verbi Verbi
 Verbi Verbi XI Verbi e. Verbi, nisi Verbi, & qd
 quoad Verbi sunt in Verbi quoad se sunt. Verbi Verbi
 Verbi Verbi in Verbi e. Verbi, & Verbi, et in Verbi & Verbi,
 ut id, qd. e. Verbi, sit Verbi, & Verbi Verbi Verbi Verbi

omni, sed et, & singulis Pro summa illa rei, que no-
mine Dei intelligitur, sed si essentia independentem
a suo intellectu determinentur a Deo, & Personalita-
tibus, delectus quatuordecim in Deo, & in 164. Philosophia, Persona-
rent omnino, nec determinata, quod est ois id, quod est, Personae
quod omni est essentia, quando quidem ex sua essentia ab illa dei
impugnatur. Si enim (ut per occasionem istam) vellet, Pe-
sonalitates, quae ex se determinantur ab eadem essentia simplici-
tate dei, & si non omnino faciunt Trinitatem, & mu-
tationem, sed ois si sunt ad invicem separatae, quo iure essentia,
que de omni simplicitate est, si accipiat numerum, &
quatuordecim si efficiat, si vero a parte Dei ab illa determi-
nata? cuius essentia maior adhuc est? Addeunt per se
numerum simpliciter absolute eodem modo de seorsum ex
essentia dei inter se determinata?

Procedit Joachimus Abbatem

et alios quibusdam ille fuerit, cum quatuordecim obicitur Magis-
tro Sententiarum, & Scholasticis, ut absurde illorum de eorum
doctrina, de qua dicitur ex tribus Personis in Trinitate, sed
in unamque personam subsistentem & simpliciter: sed
Magister & Scholasticus in Trinitate illorum ex essentia, et
simplicitate tale, & determinat: p.

Et in Julio Romanis Euge-
nio III. de Gilberti admittentem in Deo essentiam personarum
ex sua, & Personalitatibus, & magis a Personalitatibus quibusque
mathematica abstractione determinentur, deinde, in aliqua
sua Theologia inter magis, & Personarum dividenda, sed ne
Dei Nova essentia dicitur ex sensu ablativo tantum, sed ex
sensu nominativo: quod damnata fuerit inter magis, & Personarum,
& Personalitatem omni dicitur, seu determinatio Theologica,
& que maior est, que fit per abstractionem intellectus.
Procedit, in illius Julii quorum unus fuit S. Bernardus

1 Ita sup' factis exponuntur, credimus in aliquas omnino res
1 sive Veritates, sive Proprietates, sive Impulsiuitates, vel unitates
1 diuinas, et aliquid huiusmodi, ad esse Deo, quod sunt abstra-
1 no, et in sunt Deus: q^d nulla sunt in Deo predicata, quorum
tandem nomine appellentur, quod suo modo in sunt Deus, hoc
est modaliter, forlitate ex sua ali, alio quolibet modo
indolentis gratia agnoscibili.

3. in Jure Florent^o sess^o 18. Joanne
1 Theologo nomine Sarmoy affert, Quia substantia et Persona
1 de quibus sunt ista, secundum actus modum in intellectu nostro
1 difficili videntur; q^d in illa nomine Sarmoy pronuntiauit
1 maxime, et Ambrosius: et sess^o 25. in Versione fidei, quod a Sa-
1 trino, Summo Pontifice approbante ad Sacrosanctam e, dictum,
1 in De, sed Tadi sua tantum, seu secundum modum intellectus
1 nostri ea distinguunt: q^d Personalitate in distinguuntur ex sua
1 de ab ista, q^d ad De distinguuntur, et saltu in ista Ta-
1 done sua distinguuntur.

4. P. Eccl. e. yd. loquendi mo-
dy tenent ubiq. Studiaria q^d obis unius August^o: 8° de Trin.
1 ep. 7 dicens, Deus multipliciter quidem dicitur magnus, bo-
1 nus, sapiens, bonus, verax, et quid quid in indigni dicit
1 na; sed eadem magnitudo eius est, quod sapientia, eadem bonitas,
1 quod sapientia, et magnitudo, et eadem veritas, quod illa omnia;
1 quod loquendi modus exordium ad illationem 7° de Trin. q^d 4;
1 quod dicitur ep. 5. dicit, in eo Pater, quo Deus, nec es
1 Deus, quo Pater, intelligendum est in sensu forali facto per Pa-
1 triam, quod erig in sensu dicitur propter distinctiois, talis in ad-
1 quod, quod est inter Deum, et Patrem, et Deus identice ex-
1 istentia est ad filium, et Spiritum, in eo in Pater. Indecaus
1 conitit in ista officium, et ibidem August. uerba, Dicitur esse
1 sapientia, quo essentia, et eo regem, quo esse, et tamen agere
1 quod inter sapientia, et est in ueritate distinctio forali
1 ex sua rei.

Ina dicitur: ut dicitur vnde agitur de existens
 e dicitur simpliciter dicitur; sed nulla dicitur simplici-
 ter dicitur inveniuntur in ea absoluta, et dicitur a, sic
 quanta, neq; vnde absoluta; p. Intra fide sancta e,
 et maior multitudine ostenditur p. q. dicitur quod
 qui impune tunc pducit. Intra dicitur in esse simplici-
 tate dicitur, qd n. dicitur pducit, sic secundum id dicitur
 vnde dicitur dicitur e simplicitate dicitur, sed tunc dicitur
 dicitur, qui est in dicitur dicitur a vna in e dicitur simplici-
 tate dicitur: si enim in dicitur dicitur ab absolu-
 to dicitur dicitur ita loquitur, vna dicitur dicitur in pducit
 hoc dicitur in dicitur. V. q. dicitur dicitur p. dicitur dicitur
 se dicitur simplicitate dicitur in dicitur dicitur, qd
 dicitur dicitur esse pducit dicitur, et dicitur dicitur, et qd
 dicitur dicitur ex vna dicitur, et dicitur dicitur, qd dicitur
 simplicitate in dicitur dicitur, tunc dicitur dicitur
 dicitur, et sunt dicitur vna simplicitate dicitur.

Sancti faciunt dicitur ad dicitur simplicitate dicitur
 dicitur dicitur, qd dicitur dicitur simplicitate dicitur,
 qd dicitur dicitur simplicitate dicitur, et dicitur dicitur
 dicitur, qd se dicitur ad dicitur, et dicitur dicitur,
 sunt dicitur ab dicitur separabilia. Intra dicitur ad dicitur
 qd dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur simp-
 plicitate dicitur, sed per hoc qd vna in dicitur a dicitur
 dicitur: qd dicitur omnia dicitur dicitur, dicitur dicitur simp-
 plicitate dicitur. V. qd dicitur unusquisq; dicitur, ino dicitur
 dicitur dicitur, vnde dicitur dicitur, qd dicitur dicitur dicitur
 dicitur sunt dicitur simplicitate dicitur: qd dicitur dicitur se
 quantia dicitur dicitur e, omnes dicitur dicitur
 dicitur dicitur esse simplicitate dicitur, vnde dicitur dicitur
 dicitur sunt dicitur dicitur in se dicitur dicitur, quin

quem potius ex Felice Ug^o sit quid potius, & vae
 a parte rei existat, est si Ignorantia ad mag^{is} quo
 ad determinat^{is}, et sic, simpliciter dicta, si seruet ab
 illa aparte rei distinguatur? Cuius insuper in ordine
 ad determinat^{is} potius Ignorantia rei Felice ad determinat^{is}
 tate, si Data, & Felice, licet rei sint, si tamen sunt
 rei simpliciter determinat^{is}, sed eadem simpliciter rei?
 Cuius partem Felice si est certitas simpliciter Platiter
 Ignorantia, si ex Felice & nota a parte rei determinat^{is} Ignorantia
 pot^{est}? An enim ad determinat^{is} Data, & Felice Ignorantia et
 rei simpliciter dicta, ad Ignorantia Felice, & nota eodem
 modo Ignorantia debent. Cuius denique si per se lib^{er} Ignorantia
 aparte D. Bernardi^{us} Ignorantia per se in canonicis,
 qd^{am} est inuicem; Felice Ug^o vae determinat^{is} a nota
 qd^{am} est superior, & equalis, & inferior? Si in q^o ext^{er}
 nihil est aparte rei nota Nota reprobis. Non v^{er}
 qd^{am} aliter Felice est qd^{am} facta ex nota rei a se igitur
 & Ientia in radice omnium que Felice inuicem, ad determinat^{is}
 de altera nota: esse igitur in v^{er}o multiplex nota.
 Non denique Ignorantia qd^{am} quid quid aparte rei est, et in fe
 rae est nota Nota, aparte rei quid creat^{is} est, et Nota
 in miserabant de Verbo Divino, & in negabant PP.
 Stendentur potius ad declinand^{is} ab v^{er}o, Verby vae
 si distinguatur a Deo.

Deinde quae potuit ad ipsos, qd^{am} que
 rebat a Gilberto Per^o lib. 5° de Sid^{is}, ubi sic habet:
 not^{is} in deest, qd^{am} cop^{is} melius cuius mod^{is}. Not^{is} t^{er}
 quae, quid? Nota simpliciter. vae enim ueritas nota
 simplici multiplici ante facta, seu ex pluribus utiq^{ue}
 Ignorantia in parte nobis occurat melius aliquid In
 parte Ug^o Scotiniam, inonge, Nota ita simplici, et in
 includat predicata a parte rei, & vae determinat^{is}.

ing aliquid id est sicut esse aliquid, sursum igitur Realiter idem
habetur, & nō esse illud igitur ē ignominia sua dicitur nō
dehincque Tao. 4° ing ab illius Patris, et inefficacem
Religiosa dicitur Tao, atq; eius dicitur ex natura
Tao, scilicet, modale Durandi, & obijcibilitati Baconij;
& illa quocumq; tandem nomine, affectibus a Gilberto;
q̄ nō idem quod nō, nō idem ex nōa nō, modaliter, vel
obijcibilitate, atq; idem, sed simpliciter Realiter verifi-
catur illa p̄tata; q̄ nō opus ē dicitur, et cetera p̄-
dicitur, dicitur simpliciter Realiter admittenda ē; sed
eius eadē p̄tata nō virtualiter tantum, sed actualiter
vera sunt, et sine contradictione; q̄ actualis p̄tata dicitur
dicitur opus esse, atq; subinde dicitur nō sufficit. 5°

q̄ oppositio p̄dicentis, et p̄dicentis Realiter ē, exigit dicitur, et
actualiter Realiter; sed oppositio, que p̄dicentis p̄dicentis
lita, & nō p̄dicentis, dicitur Realiter, & Realiter
nō dicitur, ē Realiter, & nō oppositio Realiter maximam
p̄. Veritas; vel nō p̄dicentis Realiter, qd ē nō nō,
negat p̄dicentis Realiter, qd eadē nō, & cetera? Si
nō p̄tata, ea p̄tata nō esse p̄dicentis; ad id eius oppo-
sitio, atq; esse alterius excludit, & p̄dicentis p̄dicentis p̄-
dicentis p̄dicentis dicitur. Si nō p̄dicentis
Realiter, illud dicitur Realiter ab illo nō p̄dicentis
nō Realiter, et nō nō, evidentius sit, que qdlibet Realiter
dicitur ab omni illo, qd Realiter negat, seu excludit.
Denique; q̄ p̄tata hęc includunt aliquid dicitur, et
actualiter; q̄ p̄tata, & nō p̄tata dicitur p̄dicentis
p̄dicentis p̄dicentis. Itā tenet. Itā q̄ dicitur Realiter
actualiter efficacia ē, ad similes p̄dicentis; et q̄ p̄dicentis
nō ē ubi idem de eodē omnino nō affirmat, & negat
eodē omnino esse nō p̄tata, ubi nō p̄dicentis aliqua

Verba de Summo Reali.

Antecedens enim ostenditur in
 te pronuntiare Verba, in pronuntiare Realia intue
 dit distinctione Reali inaequata; essentia enim pronun
 tiae Realia omnibus Personis dicit identitatem Reali
 tam ex omnibus, & Jente essentia, & tunc simul Per
 sonae, ex identitate parte extrema, aut quasi extrema
 quod sit: Patet vero in pronuntiare Filio in impropria
 ex parte subit omnia praedicta, sed unice Patet, quia ex
 distinctione Reali a Filio, & hinc in e Reali
 ter tunc id, quod est Reali essentia; quod inter essentia, quae
 pronuntiat, & Patet, quae in pronuntiat, invenitur de
 summo Reali inaequata.

Sed dicitur in alijs praedictis
 esse essentia est Res absoluta, Filius est Res abso
 luta, sed Relativa: Essentia in generat, nec generatur;
 Patet generat, & Filius generatur; essentia est tota
 natura, Patet in e tota natura: essentia est una, dea
 sona in e una, sed multiplex, aut tria; nec praedicti
 tione (sed omnia pro illa ex parte in digne; quod essentia
 in sensu Reali est Res simul absoluta, & Relativa, in re
 latione ad aliud, quod sit extra quae, sed Relativa ad in omni op
 portuni, ex quibus identitatem) talia illa sunt, seu ideo
 essentia simpliciter dicitur Res absoluta, quod in qua iden
 tate includuntur omnes Personae, propter quas in dicitur, ob
 ad quod essentia Absoluta; & Filius in absoluta, sed
 Relativa Res dicitur, quod in includit Patrem, & Spiritum
 ex quo Relativa opposita; quod in e tunc intervenit distinc
 tio Reali inaequata. Similitudo est in generat, quae
 ter identitatem ex Filio, nec generatur propter identitatem
 ex Patre, & Jente quae plus dicit, quae Patre, & Fi
 lius.

Et hinc ad dicitur Reali inaequata sit Patet in esse

toty voluntaty, sicut e' usa. Idem Persony in una, scilicet
tra, & una extra una sunt, eodm modo personae quae
sunt Persony ad invicem se excludunt, & omnes Personae
sunt personae per identitatem, nisi quod Personae etiam simpli-
citer uny sunt, & eodm in Summa dicitur illud solum.
p. q. 5, & h. tra uny sunt.

Obervandq' e' q' abstracta,
& etiam Verba in sensu formali immutata accipi, atq' proinde,
proprie istud verbum absolute negari, si in sensu formali factu
sint. 2°, facile in faciente esse traque sensu formali, etiam
q' dicitur, & identitatem, quae maxime intercedit, et tunc
non in traq' appa, Paternitas e' Realiter incommunicabilis, seu
incommunicata filio; q' h' Realiter copule omnia afficit,
& si illud patet, subiecty v^o distinguit in sua ab-
tractione, & ideo ea appo absolute judic' solo, ut si subiecty
in sensu reali accipitur, distinguit debet, q' Paterni-
tas Realiter sumpta si e' facere quod incommunicabile,
sed simul aliquid incommunicabile nomen est. 3°, in pro-
prie dicitur dicitur sicut dicitur Ave, & etiam non, sed si-
tunc inaequale sit eodm ut Patre, & Ave in ita ad qua-
te eodm ut filio; cuius ratio e' Alty dicitur a Pa-
tre per exclusionem illius, seu per oppositum ex ipso, Ave v^o,
hag in per exclusionem, vel inclusionem alterius, nomen, Pa-
tris, distinguit inaequale a filio.

4°, doctrina huiusmodi trad-
dit, quae sicut genus, quae theologia e' optime prop' q' dicitur,
& Patribus affirmibus omni, & singulari Personae uny
eodm ois ut est, seu huiusmodi q' dicitur, & pp. ex suppo' de
hinc Realiter inaequale tradit a nobis procedebat
pendente, utroque Persona uny ois eodm, seu uny se
eundem quia oia Realiter absoluta, & a Relativis pra-
dimitto.

Hic hinc inferas, Patre v^o in una glorie Personae,

et seip in identis flet quidquid e' Dicitur, Dicitur, scilicet
 et, scilicet, et, scilicet, partem: hoc quippe quodam e' entis
 simplicitate infinita, sicut alium se communicare, quoniam
 illa immunit omnia seip identificata; seu se communicare
 in omni genere entis dicitur perfectio simplicitate sum-
 pta, licet in se immunit secundum aliquam in dicitur eum
 modo perfectio: unde eum fit, eum illud summy per addi-
 tionem alteram quam in accipit quoad simpliciter simplici-
 tate dicitur, ut subinde in tal' modo reddere scilicet
 (Partem ut in filio) summy perfectio, seu talis, cui in-
 nil dicitur, quod melius sit, habere, quod in habere. Et ut
 et dicitur, sicut dicitur, ut in, ultra dicitur, in eum
 necessary. Partem eum quidquid e', sed sufficit, eum eum
 Partem, quantum eum e', et habere, in, potius sit omni illud,
 quod eum melius e', quod in eum. Quare, quod in, per
 factio finita additione alteram eum fit et illud;
 finitum additum finitum sit eum, propterea Requirit
 in eum dicitur dicitur dicitur in dicitur, quod in dicitur
 dicitur ad dicitur dicitur ad dicitur, et videtur e'
 dicitur dicitur in dicitur dicitur dicitur eum anima
 et dicitur dicitur ab eum dicitur, quod in, et in
 ma dicitur ad dicitur dicitur, et in dicitur
 ad interpretandis dicitur dicitur.

Et hinc dicitur e' iden-
 tiam dicitur et in dicitur dicitur dicitur dicitur
 et in dicitur dicitur ad dicitur se dicitur dicitur
 dicitur in se dicitur dicitur. Et Requirit, quod
 dicitur dicitur, et dicitur finitum, ad dicitur in se dicitur
 quoniam secundum se totum alterum alterum dicitur dicitur.

Obsecrans

dicitur dicitur dicitur dicitur; Haec dicitur totaliter in dicitur dicitur
 dicitur; Haec in dicitur dicitur dicitur secundum omnia, quod
 dicitur e' et simile in eum in dicitur dicitur, et dicitur dicitur.

ex parte subiecti aliqua definitio, pleuralitas, & distinctio aliarumque
 quae hanc esset vere propria; sed ita, est definitio pleuralitas,
 & inaequatio significatio ex parte terminorum, scilicet Pa-
 tris, & pater ex quo filius, & spiritus s^c identificatur, ex
 hac si identificentur. Hinc inveniatur oblinguentia sepe
 syllogismus, ex quo, ut legitime inferatur, si inveniatur
 e^o quo illo, qui sunt ead^e unitate, Veritas est identit-
 tas adquea extremorum ex uno illo, quod medius syllogis-
 mus appellatur. 1° videndum est illis alij, dicitur de omni,
 dicitur de nullo, necesse est, medius assumptus, si quoque quo-
 to summe sit, aut sapientia. Idemque sunt veritate perfectae praesens
 distributio; ex ob oppositum syllogismus huius in inferatur, Pe-
 trus est bonus; Paulus est bonus; ergo Petrus est Paulus.

Hoc

tamen dicitur deinde dicitur dicitur dicitur, & creaturae, huius om-
 ni creaturae realiter impugnat, & realiter impugnat in spe-
 re ultimum distributione, quod creaturae unitas in partem
 sua partem realiter ead^e dicitur realiter distinctio identitatis.
 si, quae distinctio realiter inaequatur, quae in realiter adquea-
 ta in distinctio, cuius oppositum sumit in Deo propter su-
 per eminentem esse suam perfectio. Hinc v^o est syllogis-
 mus supra praesens mysterium dicitur adductos esse fallaces;
 quod si illi assumeretur medius ita singulari, & identitatis ple-
 rimum summe sit in quo in multitudine, & assumeretur su-
 per ea ob id distributione sibi inveniatur, quae, si proinde
 ut legitime inferatur, & videtur est in hoc, quod quod
 est Christus, est Pater; sed Filius est Christus; ergo Filius est Pater; nihil
 quod est Christus generatur; sed Pater est Christus; ergo Pater in generatur; in
 quibus praesens legitima in distinctio, & propterea falsa est
 maior, & nequanda, ne quid praesens fides legitime colligatur.

In
 syllogismo expositio sine subiecto, hoc adiectivo est ob-
 scure; ergo est Christus dicitur & dicitur omnino

singularitatem, hoc est, ut sit agens unum pro solo
 primo capite, et sufficit dicere, sic una est ha-
ecuna, sed ulterius addere oportet, quod quod est una,
est una, quod unum est eorum individua sua explica-
 ta per se una, inveniunt per se ad identitatem in plu-
 ribus personis naturaliter distinctis. Videantur P. Anton.
 Perez, de Cognitione, qui per lib. 4. cap. 3. per quod omni-
 bus Theol. sic illustrantur.

Sect. 2^a. De inclusione formali.
 Relativorum in absolutis, et e contra; ubi
 de subsistentia absoluta; et cum tres, ha-
 berent Deitatem nec sint, nec dicun-
 tur tres Dei.

Inclusionis formalis unius in altero sunt datae, quod non unum
 evoluitur, et sic secundum illa, quae continentur in statu intentionali,
 alterum illud comprehenditur quam determinans in illo, ut Patris
 esse in personate dea transcendente, et tunc vivente in
 animalibus dea omni. Inclusionis huiusmodi Relationum in
 absolutis, et absolutis in Relativis tunc sunt Patris
 plures Dominianorum et auctorum ex Eodem deo. 76. et 77.
 Unum ex regum in fuit e Dominianis, et plures ex
 notis ex Vozz. deo. 18. Antiquorum Dominianis et
 Notis plures ex deo lib. 4. et tunc a cap. 5. affa-
 mant ex parte Relationum, et regum ex parte absolutum.
 Haec sunt posteriora, et videtur expressa in S. Th. a
 2^a 2^a q. 33. art. 3° ad 4^m dicente; personae absolute dea se-
cundum ordinem intellectus sui sunt propriae, quae propriae,
quae includuntur in intellectu proprio, sed in se ipso.

Hec.

Obest addit ab eo in eodemq. Personis Patris, quod eadem tunc
 de propria personae accepti, quae personae personae personae
 de personae personae personae. sicut enim Deitas

fortiter sunt inventum in singulis. Præterea, idem fortiter
 in includit clariora, ita hinc dicitur plene fortiter in
 singulis. Dicitur, et propterea, ut sic clariora inclu-
 dat, quæ certum est factum aliam formam aliquid ad tempus
 sua, propterea quod in omni, sed quæ aliqua dicitur in
 supponat, et in omnibus simul, et in hinc, Præter general
 Præter est fortiter, (ut in hinc, dicitur, et in hinc, omnibus hinc,
 in hinc Præter, supponat) Præter adiuncti fit in claudere
 fortiter, quæ aliam in erat.

Hinc a hinc eadem assertio, et in quo,
 ad includens clariorum ab absolute. Hinc hinc fortiter plene est in
 singulis. Præter, et parum affertur, et propterea ad illud
 ad clariora in in ipso habitus plenitudo. Præter, quod omne
 id, quod est ad propterea fortiter Præter, est in singulis. sed in omnia
 clariora in singulis sunt. Præter, id, quo in intellectu in
 intelligitur quæ plene fortiter Præter in includitur fortiter in
 tate, præter, sed quæ fortiter intelligitur in hinc, in intel-
 ligitur plene fortiter Præter, et Præter, et observat in hinc
 in interrogantibus, nam in hinc dicitur subalternata,
 ad includens, et includitur, hinc quæ in hinc in in esse
 Præter, et ad includens in hinc in hinc, et ad includens
 Præter, respondet apud Præter, in hinc subalternata, in
 includens propterea identitatis Præter, et in hinc, sed propterea
 Præter, quæ tenentur, clariora in esse et propterea fortiter
 hinc, et absolute.

Dicitur, hinc uti eius plenitudinis fortiter in
 cludere quæ quæ perfectionis est in hinc perfectione, et hinc
 modi sunt clariora. Præter, subalternata identitatis clariora in
 clude in hinc, quæ propterea in hinc Præter dicitur esse plene
 fortiter Præter. Respondetur ad hinc, hinc uti, con-
 fortiter summi fortiter hinc includere debere quæ quæ est
 perfectionis simpliciter simpliciter, et in hinc ad in hinc, et
 aliam perfectionem hinc, et hinc continenter perfectionem hinc

sententia agnoscitur; eo quod ex unitate perfectionum sit glori-
 bus Dei. Item. Et quia in hoc potius quod in nostro
 recipiendi modo secundum doctrinam istam, in quibus Deus est
 realiter deus proveniunt plene. Deum; quod licet realiter sit
 quodquid est realiter. Quia 2^a superior dicta, sunt tamen
 realiter quidquid est Deus, quod ad plenitudinem in omnino pe-
 nec perfectionem simpliciter simpliciter; propter quod faci-
 tes simpliciter omnes simul acceptas adsequantur in infinitabili-
 tate: unde etiam patet ad 2^m Relativa 2°

Relativa 2°
 Realiter includere absolute ostenditur; quod quod per se patet
 Relativum est realiter Divinum, et sententia realiter includens illi
 unitatem, sui totum Divinum; nam per se Divinum in significatum
 patet illud utrumque perfectione vel Divinum; sed tantum ad tale
 esse, et omnino melius esse vel legitime patet. 2° quod quod
 patet etiam illud Divinum est realiter ens a se absolute taliter
 evidenter patet per modum causae: 1° est realiter ens per
 se; atque proinde realiter includens omnia. Hinc patet, quod
 idem Relativa perfecta et imperfectione dependentem, et effe-
 ritur liberantur; et sic tenet; quod eius vice realiter est,
 et si habet causam, et sit, est realiter per se Divinum. Idem
 aliter; propterea Verby 2° licet vice Divinum est sine ulla
 imperfectione, quod in plenitudine a patet alteram Divinum, et in-
 fluitur ens in aliud, aut aliud ens: quod licet est Divinum, et da-
 beat eandem Divinum, quod habet ignem patet: quod etiam est in vi-
 telligibilis et ens esse, vel ut ens sumitur, et plenitudo Divinum. 3°

omnes, et plene vel Divinum sunt subiectum fieri
 et etiam realiter subiectum; sed quod quod, et quod in Divinum
 et realiter illi sunt, etiam realiter; sed quod (et est verum
 quo esse realiter quod est quodammodo perfectionem esse sub-
 stantiam; valde inconcludibile perfectionem; et propter hoc

6

illud ita prout dicitur, et in altissimis sed esse facta subiectum
 et quod in reprobis sine inlece facta ita subiectum
 2°. Nunc, aliter quod esse prout aeternum et quod in reprobis
 generantur. 2° in plura theologia videtur quod subiectum
 uti adveniunt dicitur, et solus personaliter est dicitur, et me
 alia 4^a prout sine fide dicitur. Nunc ad 1^{am} sententiam, et ali-
 bi dicitur, et quod ita facta prout, si prout esse generantur, quod in
 denominationibus dicitur, et oppositum sufficit, altissimis facta
 dicitur, et utraque in eis subiectum cadere in prout. Ad hoc dicitur
 plene aliter, eam videtur esse facta subiectum, ut dicitur
 videtur, et quod facta ita subiectum, subiectum, et quod dicitur et
 solus unum prout prout prout, et dicitur: nunc adveniunt
 illi et plene prout, nisi quatenus adveniunt dicitur, et solus
 dicitur: nunc dicitur dicitur debet 4^a illa prout, et prout
 in ita subiectum dicitur in via dicitur, sed subiectum prout.

2° in numerum dicitur, et videtur prout dicitur, et solus prout dicitur

Dicitur dicitur
 Julia, et prout in reprobis in Deo prout facta dicitur
 in dicitur, licet plene prout modo dicitur a nobis
 dicitur: prout omnia, et singula Deo prout prout
 dicitur facta sunt subiectum, et prout dicitur in denominatione
 dicitur, quod prout dicitur, et prout affertur, quod in prout prout
 prout ita subiectum et dicitur prout prout prout altissimis
 prout in reprobis, et dicitur dicitur prout, quod dicitur dicitur.
 Nunc dicitur dicitur aliquid prout prout, quod in reprobis dicitur
 in dicitur dicitur, et quod facile in dicitur dicitur, dicitur,
 quod dicitur dicitur circa transcendens dicitur.

Et inde dicitur
 tua et dicitur dicitur, Scotus, dicitur, et dicitur dicitur dicitur
 prout dicitur. et plene prout prout dicitur dicitur dicitur
 et in Deo dicitur dicitur dicitur: nunc dicitur dicitur
 dicitur dicitur, dicitur et facta dicitur dicitur dicitur

plenitudinis, quod eius simplicitas Divina debet esse
 simpliciter unitiva, & omni ex parte perfectum, multo mi-
 nus defectu potest non Divina, nisi id simpliciter unitivum per
 se, nullius in parte, a quo subtrahitur sensus ipsa simpli-
 tate, & in ex simplicitate, sed ex exuberantia perfectio-
 nis exigent, & in se non sunt Personae, et eadem perfectio
 summe, potest, quae ab illis perfectio, & nequit in esse
 per se ipsa simpliciter subtrahitur, nec per se stat, quod est pro-
 fectio simpliciter subtrahitur, Iugum. Sed quicquid non dicit
 per se simpliciter, est quod absolute: p.

Igitur: non Divina, id est
 una ab omni. Illud est principaliter, & secundum
 hoc est, id, quod principaliter est potius, quae est, quo aliquid est,
 existens in propria, sibi in se potius, quae altera; sicut a
 se ipsa, & nullo sensu ab alio: p. in se ipsa existit per se ipsa
 sed est propter se ipsa, habens modum existendi in se ipsa:
 sed nomine subtrahitur absolute nihil ultra existit potest,
 nisi de voce libet de putare, quoniam in se ipsa existit
 quae maxime ipsa est, ex subtrahitur perfectio, & non
 sunt Ilementy subtrahitur, & modum existendi per se, & in se
 quod modum in se existit aliquid est per se magis, &
 ideo humanitas se sola in se homo, in Deo tamen non
 per se ipsa distinguitur deo, ex non Divina haec non simpliciter
 perfectio plenitudinis, & Ilementy existendi, quae uti
 perfectio simpliciter simplex nulli alteri opponitur, &
 iniquitate Personae in se ipsa.

Neg. Offert. Quia, & P. unum
 partem magis, & non a se subtrahitur. in subtrahitur
 de se ipso, & non a se subtrahitur. in se ipsa
 non habet: ut quod modo existendi in se ipsa
 subtrahitur per se existendi, & non hoc in se existendi a
 Personae, & non subtrahitur, uti quod est.

Dygotate, suggestivitate, Personalitate. At in Pen-
sa una e in Deo substantia, Audi nra, Subiectu ty-
sa nra e plene qualita Deo, I uny substantia Imune
Qualitate tribu Personu, et in semel loquentur Pl. Q. J. i.
lia. Vix inde tuo colligere aliquo Personalitate abstracta;
q Personalitas qualita preserat incommunicabilitate ex Pe-
sona it substantia incommunicabilitate in nra tali; qm
incommunicabilitate omnimodq in preserat substantia, sed alte-
ra qd dicitur dependentia, et existentia, quatenus in potest in ali-
quo a se Qualitate distincto substantia.

Item in multa colligi-
tus, cum in sunt, uq dicitur gontat tres Ny, tunc invenian-
tur tres Personu habente Naturu, sicut dicitur in
albo uis uita ab eodem modo subiecta tria sunt, et d. plu-
re dicuntur tres homines, si tres Ny. Personu eandem
humanitatis assumptis, pro qd dicitur gont, nisi fuerit
prohibita uis ecclesie, affraunt Martinu, Othman, Alia-
cusi, Eadri, et alij. Colliguntur inq; q nra nra
per alij quibuslibet subijti e sub pra, sub tibi, seu ad qd
e, et in preserat id, quo e, sua qdus quymasone, et semel
epi habent et possident perfectione: p qia e qualitate
Dei, et quicquid nomine Deo significatur: p in e
in tribu Personu quasi habita, sed ut in qd habent,
et perfectione per se stant. p ex qia in multiplicata,
in possunt dicitur tres Ny, tunc sunt, et dicuntur Personu
tres. et huc spectat substantia in Deo in multipli-
catu nri fia multiplicata; q substantia talia in soly
sunt de, sed et in nullo modo significandi, et huc uno-
di quymasone e nra, sive per modo abstractu, et De-
tas, sive per modo Jacu et Deo significatur.

tam Personu, quam Personalitate dicuntur qualitate Deo;
q ad al. suffic Ny in qd qualitate includit.

uno quod eadem per unum per se habet in ipso
 includi. De attributa autem pro ut utrumque a sua de
 si in eadem est ratio, quae de sua; quae attributa, et sic a Na
 tura distincta in attendit apprehensionem a nobis, et
 per se habet, et uno supponit modo alteri in adha
 ceant, et propterea tunc in substantivum, adiectivum tamen
 pro magis generalitate multiplicantes, et de dicitur
 tres sunt, tres numerum. Partem in opposita adduc
 ty in capent; quae albedo per quatuor alby, et per se non
 dicitur humanitas in significante, et se habet, et
 possidentes, sed ad posse, et habet et alio subto sub
 et, et supposito: quae tres alba veritabunt, et in flex
 verbis albedinis habet tunc eadem, et partem quae ad
 presentem attinet, tres sunt homines, si tres sunt
 eadem tarent humanitas; et opposita v. d. ratio tres
 eadem sunt in tres, sed unum dicitur sunt, et dicitur.

sect. 3^a

Utrum Relationes secundum conceptum
expressum ad dicant perfectionem?

Secundum exponit quatuor ad quatuor dicitur, non exponit
 fortiter hanc includant, et secundum quatuor in ipso
 referent, quae supposito, et hanc in qua est ea facta, refer
 rent, extra dubium est, illa, et sic perfectione dicitur,
 uno omni ad perfectionem. In priori v. d. sensu negant So
 tus per Cuius, Dominicus frequentius, et ex magis
 Bellarm. Molina, Hurtado, et Epazas, quorum aliqui non
 tamen esse hanc dicitur. Affert Dominicus in unum
 et, et v. d. et v. d. ex hanc dicitur, et ex Dominica
 no dicitur a S. Th. Bellarm, Contenson, et alij. Ne
 hanc, quorum aliqui, unum esse omni illa perfectione

de hanc perfectionem absolutam, nec ad se dicitur, qd q^a ultra se
 fieri absolute in Deo perfectio propria tunc relativa ad
 nihil debet; propter qd subiectum, et hoc videtur esse
 (Maximam) intelligere per se, quod subdit, licet in
 sine experientia; subdit enim q^a dicit, qd n^o est ad aliquid
 p^o dicitur in creatura: q^o ideo Maxima perfectio
 in Deo est ad aliquid, et in in creatura: q^o s^o dicitur
 cum ipse esse simpliciter fulg, et perfectio dicitur
 expletiva, enim, q^o dicitur relative est secundum se, ad
 dicitur perfectio simpliciter talis.

Hic et a Tadeo: n^o q^o dicitur
 q^o propter quodammodo sua propria Verba in, et propter Thomam
 intellectum, actus experientiam, et dicitur tunc meum dicitur
 no, longis excellens Verba et hominum, et Angelorum, quomodo
 de se, q^o dicitur in dicitur perfectio est genus experientiam tunc
 q^o dicitur. Perfectio relativa est secundum se, q^o dicitur ad sua
 te est, et q^o dicitur ex Thomam, et h^o dicitur q^o dicitur
 facile ostenditur, ex eo qd alia dicitur q^o dicitur in esse secundum
 se tunc quod simpliciter simpliciter, et tale q^o dicitur secundum
 q^o dicitur dicitur perfectio simpliciter, et in experientiam
 ostenditur; q^a dicitur enim, quod experientiam n^o est qualis
 sed talis, quod facit experientiam experientiam in experientiam
 nam, illud experientiam a sua dicitur, et tunc secundum
 in experientiam experientiam. Licet enim experientiam, et debet
 in aliquid dicitur includant, ubi experientiam talis sunt
 id, ad hoc arguerent tamen perfectio in experientiam, q^o
 ea sunt, quod secundum illud experientiam, qd Thomam post
 abstractionem intellectus experientiam. Deo necessaria
 dicitur.

Accidit, Inq^o ad talis significare perfectio,
 mo^o et perfectio in sua, et q^o dicitur S. Thomas

At caetera huiusmodi magni necessaria sunt in aliquibus partibus, et in
 magnitudine, etiam in immensitate, et immensitate in se
 dicendi negantur; propterea quod est prudentia et negantur
 magni, etiam in immensitate, et sic de aliis: non magnitudi-
 do in quibus perfectione, sed amplitudine esse videtur;
 etiam in quibus necessitas dicitur sine privilegio, et
 sine, vel interminuatur vix tota, et perfectio personarum;
 ad immensitatem in ubique, seu presentibus ubique,
 sed presentibus aliter ubique, et in omnibus per essentiam
 presentibus, et potentibus; ac etiam gratia negantur in quibus
 ubique, sed per fundamentum negantur in Deo in perfectione
 supponunt: etiam autem est, perfecta omnia in tam sublimi
 acceptione dicitur presentibus. Deo potest autem promde
 in posse intra ipsam multiplicari, sed infers

Sed in factis;

Relatio est in summo secundo, usque ad esse perfectio et talis
 ad aliter potest, quae ad aliquid. Hic tam, cuiuslibet
 facile imitari in Deo esse, seu realitatem, quae similitudo
 potest aliter est, quae ad aliquid, quoniam perfectio ad
 nos ad. dicitur quoniam Relatio secundo, secundum
 ex parte ad: quare respectus ad in aliquam esse aliter
 in presentibus, sed habet illa omnia, sine op. Respectus
 potest in intelligibili est, quae si ulterius talia sunt,
 quae presentibus. Incausata perfectio adferent quae te-
 lobio presentibus. Omnipotens perfectio aliter est, sed
 in omni ita presentibus aliter, et identitatis. Exaltatione
 in presentibus aliter, seu subty, in quo est ad aliter in
 factis.

Propter hoc impeditur Relatio in eum perfectione in
 presentibus: et quia aliter aliter perfectio a se excludunt.
 et quia nulla eorum est omni Relatio perfectio. Hic
 tam, ad eum presentibus, et singulari excludere identitatis

aliqui; in 1° apta unitate; et omnes, et singula rationes
non enim includunt, et sunt, sed prout est apta oppositio clarior.
Nunc identitatis, quae a multis placet, singula: a singulis per
fuit tunc dicitur in se. Ad 2° quod, singula: esse
omnes perfectiones. Illarum unquam in sua linea, et in eadem
partem infinitam; et unquam secundum influentiam, in eadem
et tota dicitur, nam perfectiones, nisi aliud exequi in perfec-
tionibus illarum.

Infer 4.º p^o est sunt perfectio simplici-
ta talis, et in prout est simpliciter quod. Ad 2° Item, si by
simplicitate sumatur pro prout, et by secundum quod
pro magis pro se, si accipiamus pro omni genere, ut
pro Item: Licet enim in se non quod, et secundum quod
sunt prout perfectiones, in tamen in omni genere eorum,
nisi fortiter, et ex ipso tunc patet, nisi eminentia, et id
speciale sit magis, seu sup.

Infer 5.º p^o dea debent perfec-
tio simplicitate simpliciter, et perfectio, sunt, et singula per
non ad hunc modum, esse melius illas habere, quod in habe-
re, acquiesce per se, et identitatis. Nunc jam, et si in dicitur,
quod illi fuerant, quod notio perfectionis simpliciter, quod dicitur
topi mutatur sunt a D. Anselmo, quod in unum quod
melior est igitur quod in igitur: ubi by est, una identitatis, et
by in unum quod, subter quod, de quo perfectio affirmativa,
et negativa. Et in hoc sensu Patencia 1° in est melior,
quod in igitur, et illud, quod Patencia in est, sit quod bona.

Infer 6.º p^o Patencia 1° melior est, magis perfectio quod tunc
et quod absoluta equaliter, in se, et id est sit et illa, et perfec-
tio, quod in Patencia representat, id est excellentia: in quod quod dicitur
sa, in quod est perfectio prout, et beatus est ubi dare quod
sunt. Nunc jam, est ad hunc modum quod in modo in dicitur

Unionem Hypostaticam, quare altera ad Patrem, altera ad Filium
 terminaretur; quae certe uniones ex diversitate Speciei
 omnimodis in perfectione squalidius Hungent. Sed in
 dicendum est, tunc dicitur esse beatus quae dicitur, quod dicitur
 in respondendo ad quodam, non est idem perfectione ex parte
 sed ut qui accipit magis a Patre, eodem respondendo dicitur
 ad quodam, et ex accipit eandem Patrem magis, et quod per
 identitatem perfectionis, non est una eadem a Patre.

Infer,

7.º q. 1.º ubi omnes simul Dei, seu tota Trinitas eunt quod
 perfectio Singuli, Patre 1.º, Pater qd plenus PP. suppo
 nunt. ut ultra perfectio absolutam, quae una eadem est in
 omnibus, et Singulis, admittitur in omnibus. Necesse
 accipi Trina, et Qualiter distincta Relativa perfectio et
 in unamquamque Soli. Quia una perfectio Relativa ubi
 1.º Trina sunt quae unum. Trina est ut sequitur. Si sen
 mo ad in de extensiva sed de intensiva perfectio
 et est Singuli. Includant magis, quae eminenter
 sunt perfectio Relativa Singuli eunt quod quae
 perfectio ac omnes simul perfectio et Singuli ad per
 fectionem in parte habet magis et omnibus Relativis
 sed unum et sua propria et peculiaris Relatio. In
 ter quae quod Singuli sunt in Singulis per comprehensionem
 et Trina Singuli singulari perficiunt. tunc est Filius non
 est Pater Pater habet ad patrem sibi immans et pari
 ter Pater est Filius in se, Filius habet ad patrem pro
 incoherens; et hoc duplici modo. Primum habet
 squalidius unum Dei et omnibus. et exponit August.
 lib. 6.º Generationis ad 1.º dicendum modo q. 6.º et ad 1.º
 q. 10.

Luminis et tam unum, quae subit perfectione
 Relati sequitur a magis et absolute ad huc tunc omnes

plures sunt perfectiones, quae extensioe tenentur per se, an
tamen per perfectionem, quae quilibet, quae quilibet est, ad
se quae accedit ad summum eum, vel per se illud quae
plures includit, quae omnes simul. De eadem adveniens, ple-
rius delectatur saltem admittant, et tunc enim, velas, et
secundum quae progressus ad, videntur eum, utrum inde collega-
tionem, omnes simul. Quae esse magis eum, quae singulari, et
quod quid delectatur, habeant pro solvere sui aequi.

Disput. 1^a De quidditate, existentia, et cognoscibilitate Mysteriorum

Section 1^a Describitur et probatur Trinitatis Mysteriorum; ubi sermone frequentius explicantur et confirmantur. 1. 2. 3. 4.

Section 2^a Exploratur titulus procedens, et inveniuntur aliquae regulae circa modum loquendi de hoc Mysteriorum. 5. 6. 7. 8. 9.

Section 3^a Occurrunt hinc inde Objectionibus. 10. 11. 12. 13. 14. 15.

Disputatio 2^a Conficitur titulus procedenti, et discutitur Trinitatis cognoscibilitas

Section 1^a Non potest intellectus Caelitus nulla revelatione cognoscere neque evidentem neque probabilem veritatem ab intellectu Trinitatis.

Section 2^a Argumenta ad invicem

Section 3^a Argumenta ad invicem

Disputatio 3^a De quidditate Trinitatis

Section 1^a De quidditate Trinitatis

Section 2^a De quidditate Trinitatis

Section 3^a De quidditate Trinitatis

Section 4^a De quidditate Trinitatis

Section 5^a De quidditate Trinitatis

Section 6^a De quidditate Trinitatis

Section 7^a De quidditate Trinitatis

Section 8^a De quidditate Trinitatis

Section 9^a De quidditate Trinitatis

Section 10^a De quidditate Trinitatis

229525474002

Herbarium 50513255

Sectio 1^a An Processus active et passive realiter identificentur
an non distinguantur realiter ————— 57. 58. 59.

Sectio 2^a Solvantur Argumenta ————— 60. 61. 62. 63.

Sectio 3^a An auctus potestatis sint actualiter formaliter virtualiter — 64. 65. 66.

Sectio 4^a Q^{ue} Circumversio Divinorum personarum ————— 67. 68. 69. 70.

Disput. 6^a de potentia notionalis seu de principio quo operatur
ab intra?

Sectio 1^a Utrum detur in Deo vix potentia propriam notionalis
et ad intra productiva? ————— 71. 72. 73. 74. 75.

Sectio 2^a De latere intentionis circa constitutionem formalem potestatis
comparatur quædam ex relativo et absoluto peccato — 76. 77. 78. 79.

Sectio 3^a De latere intentionis circa constitutionem formalem potestatis
comparatur quædam ex relativo et absoluto peccato — 79. 80. 81. 82.

Sectio 4^a De latere intentionis circa constitutionem formalem potestatis
comparatur quædam ex relativo et absoluto peccato — 83. 84. 85. 86.

Sectio 5^a De latere intentionis circa constitutionem formalem potestatis
comparatur quædam ex relativo et absoluto peccato — 87. 88. 89. 90.

Sectio 6^a De latere intentionis circa constitutionem formalem potestatis
comparatur quædam ex relativo et absoluto peccato — 91. 92. 93. 94.

Sectio 7^a De latere intentionis circa constitutionem formalem potestatis
comparatur quædam ex relativo et absoluto peccato — 95. 96. 97. 98.

Sectio 2^a Ideo 2^a persona propter quod dicitur
quædam propriis, et relative in personam æqualem
ut qui dicitur intelligit vix socii personam, quædam
relativa quædam in affectiva non proprie dicitur

Sectio 3^a Argumenta Maxima ————— 99. 100. 101. 102.

Disput. 7^a Cui Processio Verbi pro Processione
autem sancti sit propria et in se generatio

Sectio 1^a De Processione Verbi pro Processione
autem sancti sit propria et in se generatio

Sectio 2^a De Processione Verbi pro Processione
autem sancti sit propria et in se generatio

Sectio 1^a Verolimitior ratio dicarimonia - 108. 109. —

Sectio 2^a Conexasiones argumenta Itraxia 110. 111. 112. —

Sectio 3^a Altra ingubana ratio dicarimonia - 113. —

Sectio 4^a Amorentia lauzuli — — 114. 115. —

Disput. 2^a Ex quibus cognitione procedat forma
Index et quae Verby duntaxat? — 116. 117. —

Sectio 1^a Relati vententij vera dignitate et Probata

117. 118. 119. —
Sectio 2^a Argumenta Solventia 120. —

Sectio 3^a Procedunt Argumenta — — —

Disput. 1^a De Probatione — — —

Sectio 1^a De Probatione — — —

rationis non in tabularum - 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. —

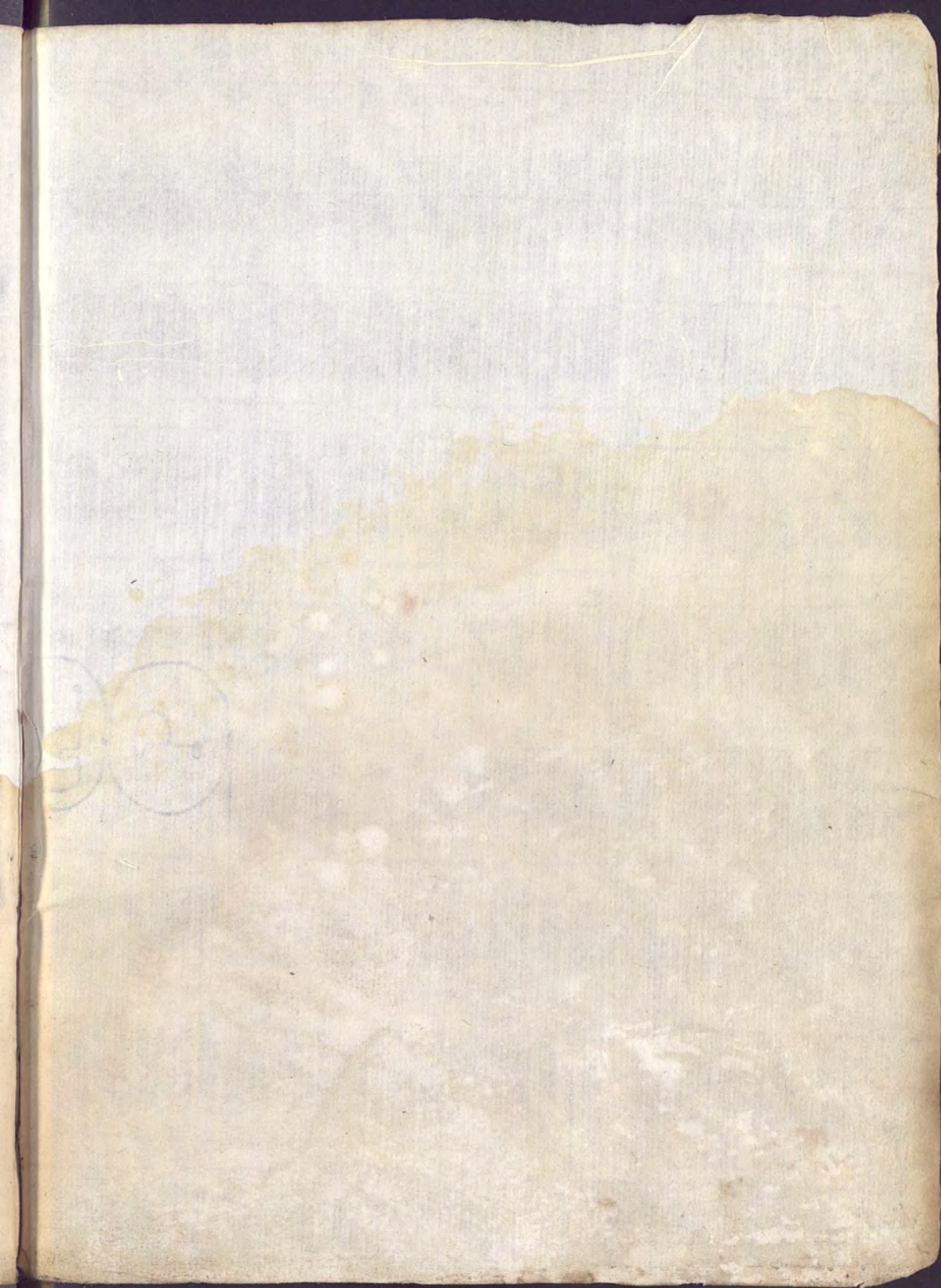
De Probatione formalis Probationis in
re et in forma ubi de residentia et soluta et cunctis

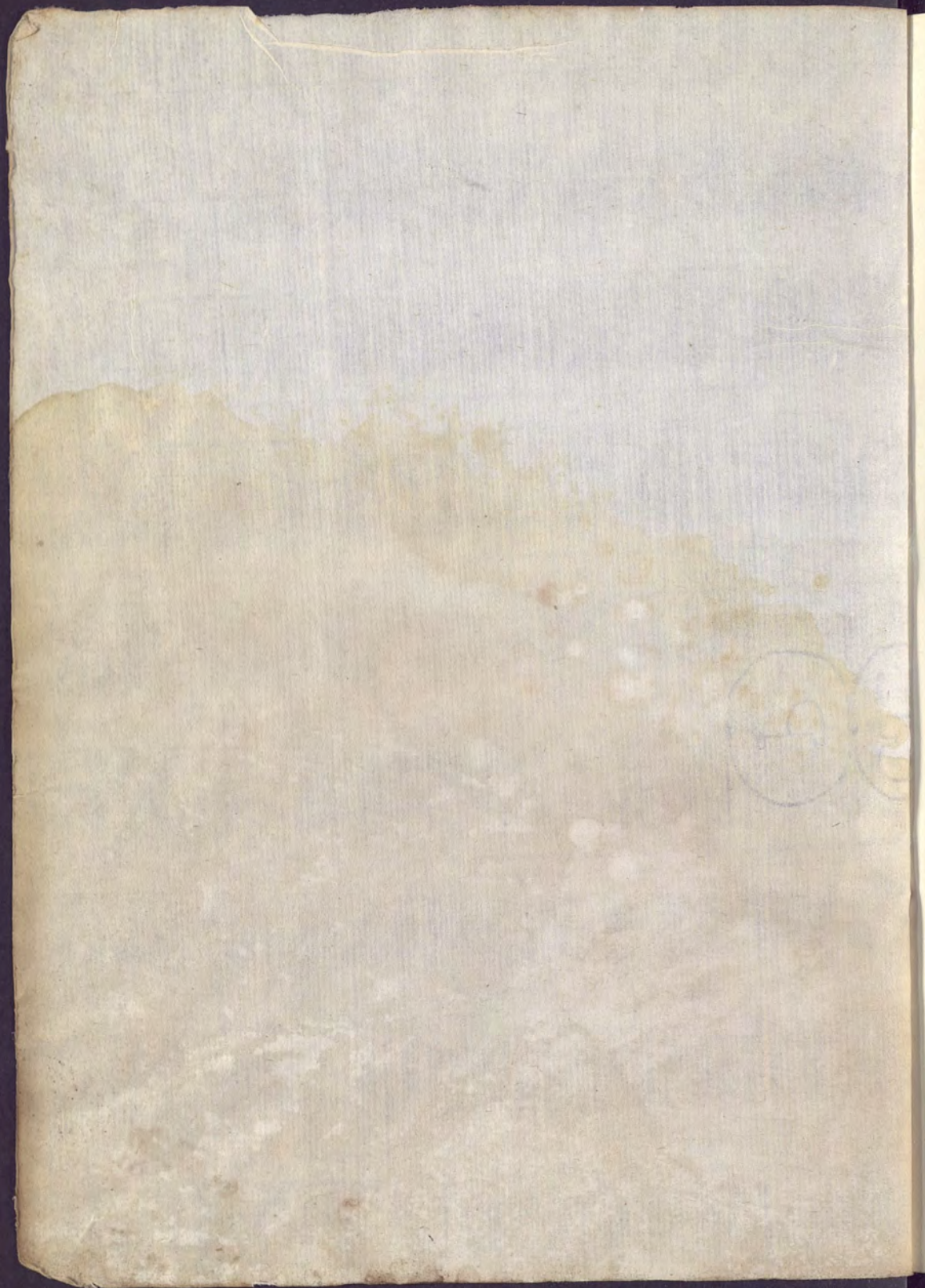
re et in forma ubi de residentia et soluta et cunctis
re et in forma ubi de residentia et soluta et cunctis

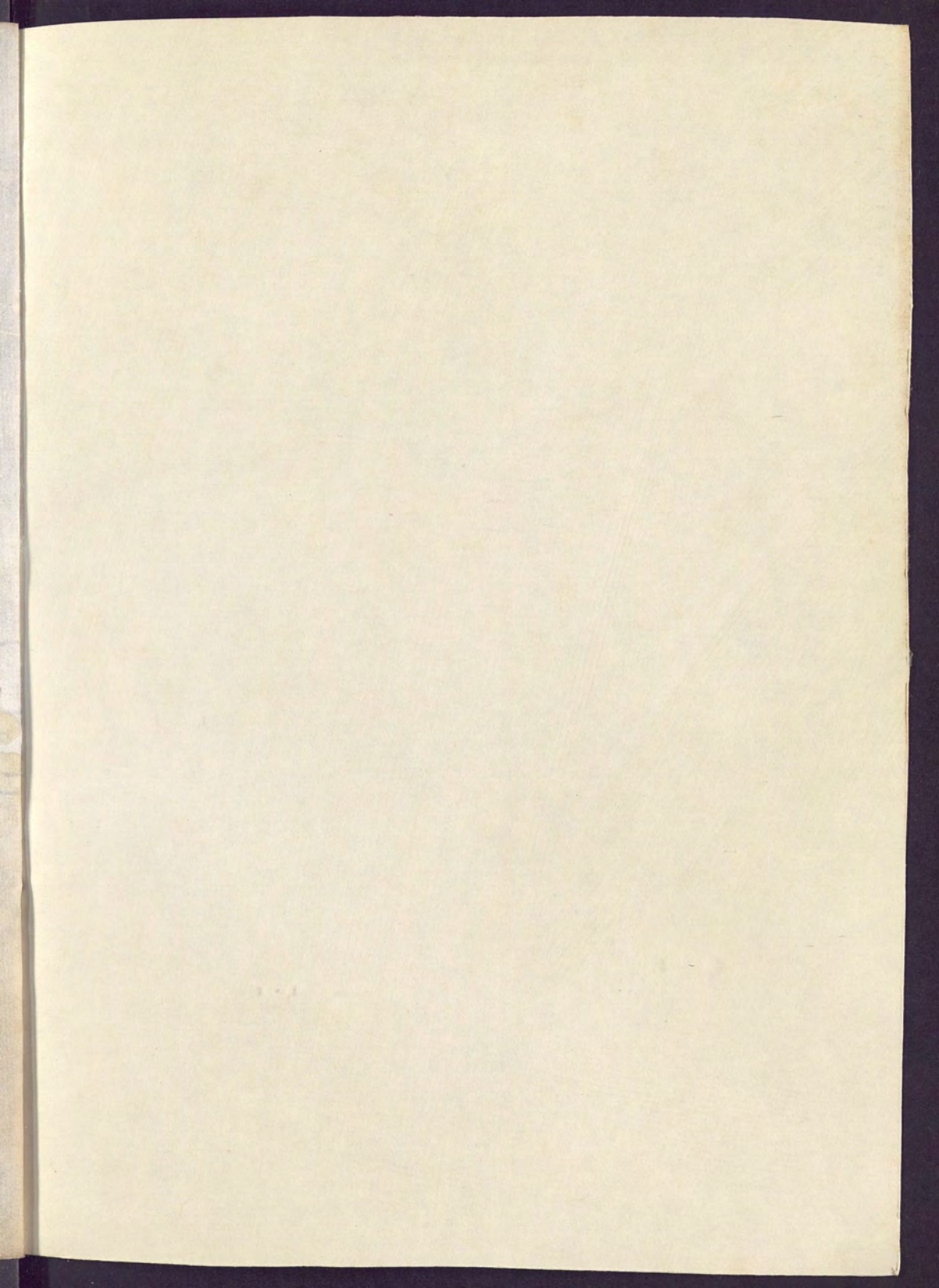
Sectio 2^a Quae relationes saunders concepty ex
re et in forma ubi de residentia et soluta et cunctis

re et in forma ubi de residentia et soluta et cunctis
re et in forma ubi de residentia et soluta et cunctis

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly obscured by a large, irregular water stain.]

8

- Digt. 1. de hinc in ista, et de p[ro]p[ri]etate. 1.
 Sect. 1. De iurib[us] p[ro]p[ri]etatis. 1.
 2. De iurib[us] p[ro]p[ri]etatis. 5.
 3. De iurib[us] p[ro]p[ri]etatis. 10.
 Digt. 2. De iurib[us] p[ro]p[ri]etatis. 15.
 Sect. 1. De iurib[us] p[ro]p[ri]etatis. 16.
 Sect. 2. De iurib[us] p[ro]p[ri]etatis. 21.
 Digt. 3. De iurib[us] p[ro]p[ri]etatis. 29.
 Sect. 1. De iurib[us] p[ro]p[ri]etatis. 30.
 Sect. 2. De iurib[us] p[ro]p[ri]etatis. 33.
 Digt. 4. De iurib[us] p[ro]p[ri]etatis. 38.
 Sect. 1. De iurib[us] p[ro]p[ri]etatis. 38.
 Sect. 2. De iurib[us] p[ro]p[ri]etatis. 42.
 Sect. 3. De iurib[us] p[ro]p[ri]etatis. 44.
 Sect. 4. De iurib[us] p[ro]p[ri]etatis. 50.
 Digt. 5. De iurib[us] p[ro]p[ri]etatis. 57.
 Sect. 1. De iurib[us] p[ro]p[ri]etatis. 57.
 Sect. 2. De iurib[us] p[ro]p[ri]etatis. 60.
 Sect. 3. De iurib[us] p[ro]p[ri]etatis. 64.
 Sect. 4. De iurib[us] p[ro]p[ri]etatis. 67.
 Digt. 6. De iurib[us] p[ro]p[ri]etatis. 71.
 Sect. 1. De iurib[us] p[ro]p[ri]etatis. 71.
 Sect. 2. De iurib[us] p[ro]p[ri]etatis. 76.
 Sect. 3. De iurib[us] p[ro]p[ri]etatis. 79.
 Sect. 4. De iurib[us] p[ro]p[ri]etatis. 83.
 Sect. 5. De iurib[us] p[ro]p[ri]etatis. 87.

Def. 1. ut 2^a p^a 3^a ut videt?
 Sect. 1. ut 2^a p^a 3^a ut videt?
 Sect. 2. ut 2^a p^a 3^a ut videt?
 Sect. 3. ut 2^a p^a 3^a ut videt?
 Def. 8. ut 2^a p^a 3^a ut videt?
 Sect. 1. ut 2^a p^a 3^a ut videt?
 Sect. 2. ut 2^a p^a 3^a ut videt?
 Sect. 3. ut 2^a p^a 3^a ut videt?
 + Sect. 4. ut 2^a p^a 3^a ut videt?
 Sect. 5. ut 2^a p^a 3^a ut videt?
 Def. 9. ut 2^a p^a 3^a ut videt?
 Sect. 1. ut 2^a p^a 3^a ut videt?
 Sect. 2. ut 2^a p^a 3^a ut videt?
 Def. 10. ut 2^a p^a 3^a ut videt?
 Sect. 1. ut 2^a p^a 3^a ut videt?
 Sect. 2. ut 2^a p^a 3^a ut videt?
 Sect. 3. ut 2^a p^a 3^a ut videt?

Pars a quo dicitur gressio
 consistit in absoluto, et notato re-
 lativo.

dia 27.

